סדור
תפלת ישראל

CARTE
DE
RUGĂCĬUNĬ
PENTRU ISRAELIȚĬ

TRADUSĂ
DE
DR. M. GASTER.

BUCUREȘTĬ 1883.
EDITOR L. STEINBERG
Strada Carol I, Nr. 40.

Stampfel, Eder & Comp. Pressburg.

Memoriei

Răposaților meĭ Profesorĭ.

Dr. **Z. Frankel,**

Dr. **L. Lazarus,**

Dr. **D. Joël.**

Directoriĭ Seminarĭuluĭ judaico-theologic din Breslau

Neuitatuluĭ meu bunic

Asriel Gaster

închin

această Carte.

Traducătorul.

Precuvântare.

Dând acuma o traducere nouă a cărţiĭ de rugăcĭunĭ în mâna publiculuĭ Israelit, ne vedem nevoiţĭ a precede această traducţiune cu o mică desvoltare a vederilor, de carĭ am fost conduşĭ în traducerea de faţă.

Rugăcĭunile Israeliţilor, cum ni se presintă astăzĭ, sânt rezultatul uneĭ desvoltărĭ secolare, care începe încă de pe vremea aceea, când esista templul în Ierusalim şi au început deja „jertfele buzelor“ a înlocui „jertfele oltarĭuluĭ“ şi se continuâ până în secolul al patrusprezecelea, unde s'au fixat în forma, în care le avem astăzĭ. Nu este locul aci a scrie „istoria molitvelniculuĭ israelit“, ne ajunge a constata desvoltarea treptată a cărţiĭ de rugăcĭunĭ.

Desvoltarea aceasta nu constă însă în schimbărĭ ce s'au făcut în textul rugăcĭunilor, ci numaĭ în adausurĭ ce s'au făcut la vremurĭ hotărâte, păstrându-se intact tot ce era vechĭu şi sfinţit prin tradiţiune.

Cuvântul de rugăcĭune însuşĭ, pe care-l întrebuinţâm, neavând altul maĭ potrivit în limba română, este cu totul impropriu pentru a arăta coprinsul textuluĭ ebraic; căcĭ cea maĭ mare parte a textelor din cartea de faţă nu sânt alt-ceva, decât Psalmiĭ şi capitole întregĭ din Biblia sau combinaţiunĭ de versurĭ din Biblia, menite de a esprima lauda Domnuluĭ, ĭar restul care se apropie maĭ mult de cuvântul „rugăcĭune“, totuşĭ nicĭ aci nu este identic; căcĭ nicĭ o rugăcĭune ebraică nu este specificată; nicĭ una nu este individuală. Noĭ avem numaĭ rugăcĭunĭ, ce se zic pe fie-care zi sau în zile de serbătorĭ, dar nicĭ decum pentru eventualităţi; şi de altă parte rugăcĭunea noastră este totdeauna generală, rugându-se fie-care pentru binele obştesc, şi nicĭ o dată pentru binele propriu. Fie-care Israelit participă la norocirea şi la nenorocirea tuturor.

In vederea acesteĭ originĭ istorice a rugăcĭunilor, am căutat de a apropia graĭul traducereĭ, graĭuluĭ original; adică Psalmiĭ şi părţile biblice am tradus în limba arhaică română, care se şi aseamână maĭ mult, cu limba majestoasă a Bibliei; maĭ modernă este apoĭ limba traducereĭ rugăcĭunilor propriu zise, dar în amândouă cazurĭ ne am ferit pe cât se poate de neologisme, păstrând limba bisericească curată română.

De altă parte ne am ţinut din cuvânt în cuvânt de textul ebraic, câte-o dată îmitând sintaxa originalului, fără însă a ne atinge de sintactica română, respectând spiritul limbeĭ. Noĭ n'am voit să înlocuim textul ebraic printr'un text român, ci numaĭ a da traducerea esactă a textuluĭ ebraic din cartea de rugăcĭunĭ.

Din această cauză se deosibeşte traducţiunea noastră, în mod fundamental, de traducţiunea ce s'a făcut la 1868, cu care n'avem nicĭ un singur punct de contact. Nu este de atribuţiunea noastră a o critica, atâta numaĭ observâm, că vederile noastre, în ceea ce priveşte modul cum trebue traduse rugăcĭunile israelite, sânt diametral opuse vederilor traducătoruluĭ celuĭ d'ântâĭu.

Ne maĭ rămâne a cere îngăduinţa cititorilor pentru unele greşelĭ de tipar, ce s'au strecurat în traducţiunea, cu toată cercetarea minuţioasă ce am făcut. Ţiind cititoriĭ seama, că noĭ am fost departe de locul tipărireĭ, căcĭ această carte s'a tipărit în străinătate, vor judeca nu ne îndoim cu duhul blândeţelor, şi vor trece peste greşelile, cu convicţiunea, că lucru omenesc fără greşală nu se poate.

Bucureştĭ, Januarie 1883.

Dr. M. Gaster.

סדר התפלה

CARTE DE RUGĂCĬUNĬ.

תפלת שחרית

Rugăciunea dimineței.

(La intrarea in biserică se zice):

מה טבו Ce plăcute sănt corturile tale, o Iacobe! lăcașurile tale, o Israel! Și eu prin mila ta cea mare viu în casa ta, mă închin ție în sfântul tău templu întru frica ta. Doamne! iubesc sălașul caseĭ tale, și locul odihneĭ slaveĭ tale. Și eu mă închin, îngenunchez și mă umilesc înaintea Domnuluĭ, cel ce m'a creat. Iară eu îndreptez rugăciunea mea către tine, Doamne; la vremea de bună voință, Dumnezeule. In mulțimea mileĭ tale, aude-mă prin ajutorul tău cel adevărat.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

יגדל Mare e Dumnezeu, viu și slăvit e numele său. El este, și niciĭ un timp

שיר תהלה: בתוכו רצוף י״ג עקרים:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃

nu mărginește esistența luĭ. E unic, și nu e nicĭ o unitate ca a luĭ; ascunsă și fără sfârșit este unitatea luĭ. N'are nicĭ o închipuire trupească, și nu este trup, și nimene nu se aseamănă luĭ, în sfințenia sa. Anterior la tot lucru creat, el este cel d'intâiŭ, și fără început la întâietatea sa. El e Domnul universuluĭ și al plăsmuirilor, prin cari arată mărirea și domnia luĭ. Emanațiunea profețieĭ sale, o dede oamenilor alegereĭ și slaveĭ sale. Nu se maĭ sculă un alt prooroc în Israel ca Moise, care să fie văzut chipul luĭ. Legea de adevăr a dat'o poporuluĭ săŭ, A tot puternicul, prin proorocul săŭ cel credincios în casa luĭ. A tot puternicul nu va schimba, nicĭ nu va preface legea să într'alta în vecĭ. El se uită și cunoaște toate taĭnele noastre, și vede sfârșitul lucruluĭ, încă de la începutul săŭ. Resplătește cuviosuluĭ după fapta sa, și dă răŭ nelegiuituluĭ, după

אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם
וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ: אֵין
לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא
נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן
לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן
וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנֵּה
אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה
גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע
נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל־אַנְשֵׁי
סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא
וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת
אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד
נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־
יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.
לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה
וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף
דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ
חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע

fărădelegea sa. El trimete la vremea hotărâtă pe unsul nostru, pentru a mântui pe aceĭ, cari nădejduesc spre ajutorul său dela sfârșit. Pe morțiĭ va învia Dumnezeu prin mila sa cea mare. Binecuvântat să fie în vecĭ numele său cel lăudat.	רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
אדון. Domnul universuluĭ a stâpânit deja maĭ nainte, decât a plăsmuit or ce creatură. In vremea când toate se făcură prin voința luĭ, el deja fu poreclit „Rege"; și apoĭ când toate se vor sfârși, el singur va domni, înfricoșat. Și el a fost și el este, și el va fi in slava sa. Și el e singur, și nu e un al doilea ce i s'ar putea asemâna și a'l însoți. Fără început, și fără sfârșit, a luĭ e puterea și stăpânirea. El este Dumnezeul meu, mântuitorul meu cel viu, și stânca de scăpare în timp de nevoie. El este steagul și adăpostul meu, partea potiruluĭ în ziua când strig către dânsu. In mâna luĭ încredințez sufletul meu când adorm	אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי.

בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה׃ וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא׃

și când mă deștept. Și împreună cu sufletul și trupul meu. Căcĭ Dumnezeu e cu mine, și nu mă tem de nimic.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם׃

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ sfințit prin poruncile tale și ne aĭ poruncit spălarea mâinilor.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ zidit pe omu cu ințelepciune, și ai plăsmuit intrînsu găuri și borte. E cunoscut și vădit înaintea tronuluĭ slaveĭ tale că, dacă s'ar deschide sau s'ar astupa una dintr'ănsele ar fi cu neputință de a maĭ fi și de a maĭ sta înaintea ta, măcar un singur ceas. Binecuvântat să fiĭ dar Dumnezeule tămăduitorul trupurilor și carele facĭ lucrurĭ minunate.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ sfințit prin poruncile tale și ne aĭ poruncit de a ne ocupa cu cuvintele invățăturiĭ.

והערב. Doamne Dumnezeul nostru! Fă ca cuvintele învățăturiĭ tale să fie plăcute gureĭ noastre și gureĭ poporuluĭ tău, caseĭ luĭ Israel; și să fim noĭ și urmașiĭ noștri și urmașiĭ poporuluĭ tău, caseĭ luĭ Israel toțĭ cunoscătorĭ aĭ numeluĭ tău și învățând legea ta, numaĭ pentru dânsa. Bine-cuvântat să fie Domnul, care învață pe poporul său Israel cu învățătură.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וצאצאי צאצאינו) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ ales dintre toate popoarele și ne aĭ dat învățătura ta. Binecuvântat să fiĭ Doamne, dătător de învățătură.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יברכך. Domnul să te binecuvânteze pre tine, și săte păzească. Domnul să lumineze fața sa peste tine. Domnul să'șĭ intoarcă fața sa spre tine, și sățĭ dea ție pace.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אלו. Aceste sânt lucrurile pentru carĭ nu este prescris o măsură hotărâtă: marginea holdeĭ, pârga roadelor, miloste-

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר. הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים

nia, și invățătura legeĭ. Și aceste sănt lucrurile, numai ale căror roade le mănâncă omul pe lumea aceasta, iară fondul îĭ rămâne pentru cea l' altă, adică : respectul către tată și mumă, milostenia, zelul cu care alergăm la școală și biserică dimineața și seara, ospitalitatea, căutarea bolnavilor, inzestrarea mireselor, petrecerea morților, evlavia la rugăciune, împăciuirea intre doi oamenĭ, și studiul legeĭ, ce le întrece pe toate.

וְתַלְמוּד תּוֹרָה׃ אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא׃ וְאֵלּוּ הֵן. כִּבּוּד אָב וָאֵם. וּגְמִילוּת חֲסָדִים. וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וּבִקּוּר חוֹלִים. וְהַכְנָסַת כַּלָּה. וְהַלְוָיַת הַמֵּת. וְעִיּוּן תְּפִלָּה. וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם׃

אלהי. Dumnezeule! Sufletul ce mi l' aĭ dat e curat; tu l'aĭ zidit, tu l'aĭ plăsmuit, tu mi l'aĭ însuflat și tu îl păstrezĭ în mine, și tu îl veĭ lua de la mine, pentru a mi'l reîntoarce în viitor. Toată vremea pe-căt este sufletul în mine, îți mulțumesc ție Doamne, Dumnezeul meu și Dumnezeul părinților meĭ, stăpănul tuturor lucrurilor, Domnul tuturor sufletelor. Binecuvântat să fiĭ Doamne, care întorcĭ suflete la corpurĭ moarte.

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ. אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא׃ כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה׃

(הנשים אומרות) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃

בָּ״אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי׃

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne Dumnezeul nostru, regele universuluĭ care ai dat cocoșuluĭ înțelepciunea de a deosebi intre ziua și noaptea.

— — — care nu m'aĭ făcut păgân.

— — — care nu m'aĭ făcut rob.

(Bărbațiĭ zic.) care nu m'aĭ făcut femee.

(Muerile zic.) care m'aĭ făcut după voia ta.

— — — care deschiziĭ ochiĭ orbilor.

— — — care imbracĭ pe ceĭ goĭ.

— — — care deslegĭ pe ceĭ ferecațĭ.

— — — care îndreptezĭ pe ceĭ plecațĭ.

— — —care bolteștĭ pământul de asupra apelor.

— — — care, îmĭ găteștĭ toate cele de trebuință.

— — — care intăreștĭ pașiĭ omuluĭ.

בָּ"אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר׃

— — — care încingĭ pe Israel cu putere.

בָּ"אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

— — — care încununĭ pe Israel cu glorie.

בָּ"אַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

— — — care daĭ putere obosituluĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃

— — — care îmĭ eĭ somnul din ochiĭ meĭ și dormitarea din pleoapele mele.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

ויהי רצון. Binevoește Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, a ne obicinui cu învățătura ta și a ne alipi de poruncile tale; și nu ne adu la nicĭ un păcat sau fărdelege, sau la vre o ispită și depărtează-ne de la prietin rău, și intărește în noĭ firea cea bună la fapte bune. Umilește înclinarea noastră, ca sățĭ fie țe supusă. Și fă-ne ca să găsim azĭ și în toate zilele har, iubire și milă în ochiĭ tăĭ și în ochiĭ acelora ce ne văd, așa ca să ne împărtășeștĭ de

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן, וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע. וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ. וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ. וְתִגְמְלֵנוּ

binefacerile tale. Binecuvântat să fiĭ Doamne, care împărtășeștĭ binefacerĭ poporuluĭ tău Israel.

חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יהי רצון Binevoește Doamne, Dumnezeul meu și Dumnezeul părinților meĭ, de a mă scăpa azĭ și în toate zilele de obraznicĭ și de obrăznicie, de om rău, de fire rea, de prietin rău, de vecin rău, de intămplare rea, de ispititor răutăcios, de judecată aspră și de pârător aspru, fie el coreligionar sau nu.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים. מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע. וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית:

לעולם Pururea să fie omul temător de D-zeu în taină, mărturisitor al adevăruluĭ, și vorbitor sincer de adevăr. Deșteptându-se omul să zică:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רבון Doamne al tuturor lumilor! Nu pentru dreptățile noastre cădem înaintea ta rugându-ne, ci pentru îndurările tale cele multe. Ce sântem noi? ce-i viața noastră? iubirea noastră, dreptatea noastră, sprijinul nostru? ce este puterea și tăria noastră? Ce putem zice înaintea ta Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ? Intr'adevâr! toți

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־

vitejiĭ sănt ca un nimic înaintea ta, oameniĭ de renume, ca par'că n'au fost. Ințelepțiĭ, fără știință și priceputiĭ, fără chibzuială. Căcĭ maĭ toate faptele lor sânt zadarnice și zilele vieții lor sânt deșerte. Și cu nimica nu covârșește omul pe dobitocul, că toate sânt deșertăciune.

הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אבל Și totușĭ sântem noĭ poporul tău, fiiĭ legământuluĭ tău, fiiĭ luĭ Abraham ce t' a iubit, căruĭ îĭ aĭ jurat pe muntele Moria; sământa unicului tău Isac, care fuse legat pe de asupra altaruluĭ; adunarea luĭ Jacov fiuluĭ tău celuĭ întâiŭ născut; pe care, de ĭubirea ce l' aĭ ĭubit și de bucuria ce te aĭ bucurat cu dănsul, l' aĭ poreclit Israel și Ieșurun.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ. שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ. וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ. קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לפיכך De aceea sântem noĭ datorĭ a'țĭ mulțumi, a te lăuda, a te făli, a te slăvi, a te sfinți și a da fală și mulțumire numeluĭ tău. Ferice de noĭ! Ce bună e partea noastră, ce plăcută soartea noastră și ce frumoasă moștenirea noastră!

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֶכְךָ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה

Ferice de noï! cari sculându-ne și culcându-ne, dimineața și seara repețim de doue orï pe fie care zi :

יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

שמע Ascultă Israel! Domnul Dumnezeul nostru, Domnul, unul este.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

ברוך Binecuvântat să fie numele, slava și impărăția luï în vecï!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אתה Tu eraï același, înainte că lumea fu zidită; Tu eștï același după ce lumea fu zidită. Tu eștï același în lumea aceasta și tu veï fi același în lumea viitoare. Sfințește numele tău asupra acelora cari 'l sfințesc; și sfințește numele tău în lumea ta. Și prin ajutorul tău se va ridica și înălța cornul nostru. Binecuvântat să fiï tu Doamne, care sfințeștï numele tău înaintea mulțimeï.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אתה Tu eștï Domnul Domnezeul nostru, în cer și pe pământ, și în ceriu-

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי

rile ceriurilor în înălțime. Intr'adevăr tu ești cel d'ântâiŭ și tu ești cel din urmă, și afară de tine nu este nicĭ un Dumnezeu. Strânge pe aceĭ ce nădăjduesc spre tine din cele patru colțurĭ ale pământuluĭ; ca să priceapă și să cunoască toțĭ, carĭ locuesc pământul, că tu singur o Dumnezeule, eștĭ domn al tuturor împărățielor pământeștĭ. Tu aĭ făcut cerul și pământul, marea și tot ce este într'ânsa. Și cine este din toate făpturile tale cele de sus sau de jos, care să'țĭ zică ție: ce facĭ?

Tatăl nostru, carele eștĭ în ceriurĭ, miluește-ne pe noĭ, pentru numele tău cel mare, cu care sântem porecliți, și împlinește-ne Doamne, Dumnezeul nostru ceea ce e scris:

„In vremea aceea vă voiŭ aduce, și în vremea aceea vă voiŭ strânge pre voĭ, că vă voiŭ da pre voĭ să fiți de nume vestit și de laudă, la toate noroadele pământuluĭ. Când voiŭ întoar-

הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי

ce eu robia voastră, înaintea ochilor voștriĭ, zice Dumnezeu!“

אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

וידבר Și Domnul a grăit către Moisi zicând: Poruncește fiilor luĭ Israel, și grăește lor zicând: prinosul meu, nutrimentul meu pentru jertfele mele cu foc cele cu miros de bună mireazmă să păziți a le aduce mie la vremea hotărâtă. Și să le zicĭ lor: Aceste sânt jertfele mele, care să le aduceți Domnuluĭ: mieĭ de câte un an fără vre o lipsă, doĭ în fie care zi, ca o ardere de tot necurmată. Un miel veĭ face dimineața și al doilea miel veĭ face în amurgu. Și a zecea parte a uneĭ Efa de lămurul făineĭ pentru prescură, frământate cu unt de lemn tescuit, un sfert de hin. O ardere de tot neincetată, precum s'a făcut la muntele Sinai, ca o jertfă de bună mireazmă Domnuluĭ. Și libațiunea, un sfert de hin la un miel. In sanctuariu veĭ turna libațiunea de vin tare Domnuluĭ. Și al doilea miel îl veĭ face în amurgu, întocmaĭ cu prescura și libațiunea, îl vei face, ca o jertfă de bună mireazmă Domnuluĭ.

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהֹוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה׃

ושחט Și îl va junghia pre el leângă altar către mĭază noapte înaintea Domnuluĭ. Și fii luĭ Aron, preoțiĭ vor stropi sângele luĭ pe altar, jur împrejur.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צָפֹנָה לִפְנֵי יְהֹוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

Sâmbăta se zice:

(לשבת)

וביום Și în ziua Sămbeteĭ vețĭ aduce doĭ mieĭ de câte un an, fără lipsă; și doă zecimĭ de lămurul făineĭ pentru prescură, frământată cu unt de lemn, și libațiunea. Aceasta este arderea de tot de Sămbâtă în fiecare Sămbâtă; afară de arderea de tot de a pururea, cu libațiunea eĭ.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־
כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

(La lună noă.)

(לראש חדש)

ובראשי Și la începutul lunilor vețĭ aduce ardere de tot Domnuluĭ. Doi vițeĭ tinerĭ și un berbece, șapte mieĭ de câte un an fără lipsă. Și treĭ zecimĭ de făină curată pentru prescură, frământate cu unt de lemn la un vițel, și doă zecimĭ de lămurul făineĭ pentru prescură, frămăntate cu unt de lemn, la un berbece. Și câte o zecime de lămurul făineĭ pentru prescură, frămăntată cu unt de lemn, la un miel. Ardere de tot

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃
וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד

עֹלָ֣ה רֵ֣יחַ נִיח֔חַ אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃ וְנִסְכֵּיהֶ֗ם חֲצִ֣י הַהִין֩ יִהְיֶ֨ה לַפָּ֜ר וּשְׁלִישִׁ֧ת הַהִ֣ין לָאַ֗יִל וּרְבִיעִ֥ת הַהִ֛ין לַכֶּ֖בֶשׂ יָ֑יִן זֹ֣את עֹלַ֥ת חֹ֙דֶשׁ֙ בְּחָדְשׁ֔וֹ לְחָדְשֵׁ֖י הַשָּׁנָֽה׃ וּשְׂעִ֨יר עִזִּ֥ים אֶחָ֛ד לְחַטָּ֖את לַֽיהוָ֑ה עַל־עֹלַ֨ת הַתָּמִ֜יד יֵעָשֶׂ֖ה וְנִסְכּֽוֹ׃

de bună mireazmă, jertfă Domnuluĭ. Și libațiunea lor: o jumătate de hin va fi la un vițel, și a treia parte de hin va fi la berbecele, și un sfert de hin de vin va fi la un miel. Aceasta este jertfa fie căreĭ lunĭ, după lunile anuluĭ. Și un țap din capre, Domnuluĭ pentru ertarea păcatelor. Afară de arderea de tot de pururea, el se va face și cu libațiunea sa.

רבון כל העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד. לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיח שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן

אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד. עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם

בְּעֶזְרָה וּזְמַן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שָׁנָה בַאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים

קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

(Binecuvântarea la punerea Talethuluĭ.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית׃

ברוך. Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru,regele universuluĭ, care ne aĭ sfinţit prin poruncile tale, şi ne aĭ poruncit de a ne învălui cu Ţiţith (haina cu fimbrii).

(Binecuvântarea la punerea Tefilimilor.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru,regele universuluĭ, care ne aĭ sfinţit prin poruncile tale, şi ne aĭ poruncit a pune Tefilimĭ. (filactere)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ Doamne, Dumnezeul nostru,regele universuluĭ, care ne aĭ sfinţit prin poruncile tale, şi ne aĭ dat porunca Tefilimilor.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ברוך Binecuvântat să fie numele, slava şi împărăţia luĭ în vecĭ!

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם. וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט

וארשתיך „Şi mi te voiŭ logodi pe tine mie în vecĭ; şi mi te voiŭ logodi pe tine mie în dreptate şi în judecată şi in

milă și în îndurări. Și mi te voiŭ logodi pe tine mie în credință, ca să cunoștĭ pe Domnul“.

וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ
לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת־יְיָ׃

מזמור Psalm. Căntarea luĭ David la târnosire. Te înnalț Doamne, că și tu m'aĭ ridicat, și n'aĭ dat vrăjmașilor meĭ să se bucure de mine. Doamne, Dumnezeul meu, strigat'am către tine, și tu m'aĭ vindecat. Doamne! scos' aĭ din ĭad sufletul meu, m'aĭ înviat, ca să nu mă pogor în groapă. Căntațĭ Domnuluĭ, voĭ cuvioșiĭ seĭ, și lăudațĭ pomenirea sa cea sfântă. Căcĭ groază este la mânia sa, vĭață la în durarea sa. Seara, mane plângere, și dimineața veselie. Iară eu am zis în pacea mea, nu mă voiŭ clăti în vecĭ. Doamne, în îndurarea ta aĭ statornicit ca muntele meu, putere; aĭ ascuns fața ta, șĭ eu am fost înspăimântat. Către tine Doamne, voiŭ striga, și către Dumnezeu mă voiŭ ruga: Ce folos este de sângele meu, de mă voiŭ pogorâ în groapă? au doară te va slăvi țărâna, sau va vesti adevărul tăŭ? Ascultă-mă Doamne, și îndură-te de mine. Dumnezeule! fie'mĭ un ajutor. Atuncĭ aĭ schimbat plângerea mea, în horă de bucurie, aĭ deslegat sacul mieu, și m'aĭ încins cu bucurie. Pentru aceea să' țĭ cânte mărirea și să nu tacă. Doamne, Dumnezeul meu! în vecĭ te voiŭ slăvi.

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת
לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי
וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְיָ
אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי
חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃ זַמְּרוּ לַייָ
חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ
בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט
לְעוֹלָם׃ יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה
לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ
הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא
וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע
בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ
עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע יְיָ
וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ
שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ
אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ ק״

יתגדל Fie mărit și sfințit numele său cel măreț, în lumea pe care a zidit 'o după voința sa, și să vie împărâția sa în viața și în zilele voastre și în viața întregeĭ case a luĭ Israel, curând și în vreme de aproape; și zicețĭ: Amin!

Fie numele său cel măreț binecuvântat în vecĭ și în veciĭ vecilor.

Binecuvântat să fie și slăvit și fălit, și înălțat, și ridicat, și mărit și glorificat, și mândrit și lăudat numele sfântuluĭ, — binecuvântat să fie — care e mai presus decât toată laudă, și cântare și mărire și mângăiere ce s' ar putea zice în lume. Și zicețĭ: Amin!

Fie binecuvântat numele luĭ Dumnezeu de acum și până în vecĭ.

Fie pace mare din cer și viață asupra noastră și asupra întreguluĭ Israel; și zicețĭ: Amin!

Ajutorul meu e de la Domnul, ziditorul ceruluĭ și al pământuluĭ.

Acela care face pace în înălțimile sale, va face pace și asupra noastră și asupra întreguluĭ Israel. Și zicețĭ. Amin!

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא (בעשי״ת וּלְעֵילָּא) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

ברוך Binecuvântat să fie acela care a grăit, și lumea s'a făcut. Binecuvântat sa fie el. Binecuvântat acela, care a făcut urzirea. Binecuvântat acela, care zice și face. Binecuvântat acela, care hotărește și

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ

împlinește. Binecuvântat acela care se îndură de pământul. Binecuvântat acela care se îndură de creaturele. Binecuvântat acela, care dă resplată bună la ceĭ ce se tem de dânsul. Binecuvântat acela, care trăește în vecĭ și esistă pururea. Binecuvântat acela, care mântuește și scapă. Binecuvântat fie numele săŭ.

Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ. A tot puternicul părinte îndurător! care eștĭ lăudat prin gura poporuluĭ tău, fălit și slăvit prin limba cuvioșilor teĭ și slugilor tale, și prin cântecele luĭ David slugeĭ tale. Și noĭ, Doamne, Dumnezeul nostru, te vom slăvi prin cântărĭ și laude, te vom ridica și te vom lăuda și te vom slăvi și vom pomeni numele tău și te vom recunoaște pe tine, o regele și Dumnezeul nostru, care singur trăeștĭ în vecĭ. Rege al căruĭ nume mare este lăudat și slăvit în veciĭ

מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד
וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ
פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ
שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם:
הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן
הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ
מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן
חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ.
נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת.
נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ
וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ
וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.

vecilor. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, rege slăvit prin lăudărĭ.

הודו Lăudațĭ pe Domnul, și chĭemațĭ numele luĭ; vestițĭ între popoare faptele luĭ. Căntațĭ pe el, căntațĭ luĭ, psalme; vorbițĭ de toate minunile luĭ. Fălițĭ-vă de numele luĭ cel sfănt. Bucură-se inima acelora ce caută pe Domnul. Dorițĭ pe Dumnezeu și puterea luĭ, căutațĭ pururea fața luĭ. Aducețĭ-vă aminte de minunile ce le a făcut, de semnele sale, și de judecățile gureĭ sale. Semânța luĭ Israel slugiĭ sale, fiĭ luĭ Iacob aleșiĭ seĭ. El este Domnul Dumnezeul nostru, peste tot pământul sănt judecățile luĭ. Aducețĭ-vă aminte pururea de legământul său, de cuvăntul, ce l' a poruncit până în miĭ de neamurĭ; pe care l' a încheiat cu Abram, și juramântul său, făcut luĭ Isac, pe care l' a întocmit cu Iacob, ca lege, și cu Israel ca le-

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל

gătură de vecĭ. Zicănd: Ție-ți voiŭ da pământul Canaan, sorții moștenireĭ voastre. Cănd erațĭ puținĭ la număr, puținĭ și pribegĭ acolo. Și au mers din popor în popor, și de la o împărăție la alt neam. El nu lăsă pe un om să le facă strâmbătate, și a certat pentru dânșiĭ împărațĭ. Nu vă atingețĭ de unșiĭ meĭ, și proorocilor meĭ să nu facețĭ vre un rău. Căntațĭ Domnuluĭ tot pământul, bine vestițĭ din zi în zi mântuirea luĭ. Vestițĭ popoarelor mărirea sa, în toate noroadele minunile luĭ. Că mare e Dumnezeu și foarte lăudat, și înfricoșat este, maĭ presus de cât toțĭ zeĭ. Căcĭ toțĭ zeiĭ popoarelor sănt nimicurĭ, ĭar Dumnezeu a zidit cerul. Slavă și

בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ.
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ
לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ
בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיָי כָּל־
הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־
יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל
הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל־
אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר

splendoare este înaintea luĭ, izbândă și veselie în locul luĭ. Dațĭ luĭ Dumnezeu, voi familiele popoarelor! dațĭ luĭ Dumnezeu slavă și izbândă. Dațĭ luĭ Dumnezeu mărirea numeluĭ său, aducețĭ darurĭ și venițĭ înaintea luĭ, închinați-vă Domnuluĭ în podoabă sfântă. Tremurațĭ înaintea luĭ, toate țările; cu toate lumea e întărit ă și nu se clatină. Să se veselească cerul, și să se bucure pământul, și să se zică intre popoare: Domnul e rege. Mugească marea și plinul eĭ, voĭos să fie câmpul și tot ce este într'ânsul. Atuncĭ vor chioti arboriĭ pădureĭ înaintea Domnuluĭ, că vine să judece pământul. Slăvițĭ pe Domnul, că e bun, că în vecĭ este îndurarea sa. Și zicețĭ: ajută-ne,Doamne al ajutoriuluĭ nostru! și adună-ne și mântuește-ne dintre popoare, ca să lăudăm

לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם

sfântul tău nume și să mărim fala ta. Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul luĭ Israel din veac și până în veac; și zise tot poporul: amin, și laudă Domnuluĭ. Innălțațĭ pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea scăunelului picioarelor sale, sfânt este el. Innălțațĭ pe Domnul, Dumnezeul nostru și închinați-vă înaintea munteluĭ său celuĭ sfânt, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru. El însă este îndurător, eartă păcatul și nu strică, și adesea el întoarce mânia sa, și nu deșteaptă toată urgia sa. Tu Doamne, nu veĭ retrage îndurarea ta dela mine, mila ta și adevărul tău pururea mă vor păzi. Adu-țĭ aminte Doamne de ĭubirea ta, și de îndurările tale, că eĭ sănt din vecĭ. Dațĭ izbândă Domnuluĭ! Peste Israel este slava luĭ, și

קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן
וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר
כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ
לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ
תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז
לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל

puterea luĭ peste norĭ. Infricoșat eștĭ tu Doamne din sanctuarul tău; A tot puternicul luĭ Israel! El dă putere și întărire poporuluĭ său; binecuvântat să fie Domnul. Doamne, Dumnezeul răsbunăreĭ! Dumnezeul răsbunăriĭ arată-te. Innalță-te! cel ce judecĭ pământul, dă răsplătire celor mândriĭ. A Domnuluĭ este mântuirea; peste poporul tău binecuvântarea ta. Selah! Domnul oștirelor este cu noĭ, cetățuĭa noastră e Dumnezeul luĭ Iacob. Selah! Domnul oștirelor! ferice de omul cel ce se încrede în tine. Doamne, ajută-ne; împăratul, să ne auză în ziua când îl chemâm. Mântuește pe poporul tău, și binecuvântează moștenirea ta; și paște-o și ridică-o până in vecĭ. Sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că el este ajutorul și scutitorul nostru. Căcĭ întru dânsul se veselește

גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ
אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים׃ אֵל־נְקָמוֹת יְיָ
אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃
לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה | אֶת־
עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד
הָעוֹלָם׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי

inima noastră, și întru sfântul său nume am nădejduit. Doamne! fie mila ta asupra noastră, precum am nădejduit spre tine. Arată-ne Doamne, mila ta și dă-ne mântuirea ta. Ridică-te! ajută-ne și izbâvește-ne pentru mila ta. Eu sânt Domnul Dumnezeul tău, care te am scos din țara Eghipetuluĭ; lărgește gura ta, și eu ți o voiŭ umplea.

Ferice de poporul căruia îĭ merge așa, ferice de poporul căruia Domnul este Dumnezeul luĭ.

Iară eu spre mila ta am nădejduit; bucurase-va inima mea de mântuirea ta, voiŭ cânta Domnuluĭ căcĭ mi a facut bine.

בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה־לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

In ziua de Sâmbătă și de sărbătoare, precum și în ajunul luĭ Iom Chippur și Pesah, și tot Pesah nu se zice psalmul următor.

מזמור Psalm la jertfa de mulțumire. Să chiue Domnuluĭ tot pământul. Slujițĭ Domnuluĭ cu veselie, venițĭ înaintea luĭ cu cântare de bucurie. Cunoașteți, că Domnul este Dumnezeul nostru, el ne a făcut și aĭ luĭ săntem, poporul luĭ și oile pășuniĭ sale. Intrațĭ în porțile

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הָרִיעוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ (ולא כתיב) אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו

luĭ cu cântare de mulțumire, în curțile luĭ cu cântare de laudă, slăvițĭ-l și binecuvântațĭ numele luĭ. Că bun e Dumnezeu, în vecĭ este îndurarea sa, și din neam în neam adevărul luĭ.

בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי־טוֹב
יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר
אֱמוּנָתוֹ׃

---

19. למנצח Măestruluĭ cântăreț. Psalmul luĭ David.

השמים Ceriurile spun slava Domnuluĭ; și lucrul mâinilor sale vestește tăria. Din zi în zi izvorește cuvânt, și din noapte în noapte se arată vestea. Nu sânt cuvinte, nicĭ graĭurĭ, și nu se aude voacea lor. Peste tot pământul se întinde coarda lor, și până la marginile lumiĭ vorba lor. Soareluĭ a pus un cort într'ânsele. Și el ca un mire eșind din cămara sa, se bucură ca un viteaz să alerge calea sa. Din marginea ceruluĭ e plecarea luĭ, și rotirea luĭ trece peste marginile luĭ și nimic nu se ascunde de căldura luĭ. — Invățătura Domnuluĭ este desăvâr-

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה
יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר
וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם. בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא
קַוָּם. וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם
אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן
יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ.
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם.
וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה

șită, recorind sufletul; mărturia Domnuluĭ e credincĭoasă, ea înțelepțește neroziĭ. Așezămintele Domnuluĭ sănt drepte, ele veselesc inima; porunca Domnuluĭ este limpedă, ea luminează ochiĭ; frica Domnuluĭ e curată, ea rămâne în vecĭ; judecățile Domnuluĭ sânt adevărate; și drepte împreună. Cariĭ sânt maĭ prețioase de căt aurul, și decăt mult aur curat, și maĭ dulcĭ decât mierea și fagurul. — Și robul tău învăță printr'ânsele, și păzindu-le are răsplată mare. Rătăcirile, cine le pricepe? curăță-mă de păcatele mele cele ascunse. Iar de sburdalnicie reține pe robul tău, ca să nu mă stăpânească; atunci voiŭ fi fără prihană și curat de păcat mare. Fie în bună plăcere cuvintele gureĭ mele, și cugetul inimeĭ mele, înaintea ta Doamne, ajutorul și mântuitorul meu.

מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד. מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים | מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים | מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם | מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם. וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

34. לדוד Al luĭ David, când îșĭ prefăcu firea înaintea luĭ

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ

Abimelech și l'au gonit pre dânsu și s'au dus.

אברכה Voiŭ binecuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea să fie lauda sa în gura mea. In Domnul se va lăuda sufletul meu, să auză ceĭ umilițĭ și să se bucure. Mărițĭ pe Domnul cu mine, și să inălțăm numele luĭ împreună. Am căutat pe Domnul, și m'a auzit, și din toate temerile mele m'a scăpat. Eĭ căutară spre dânsul si se luminară, și fețele lor nu se roșiră. Acest sărac a strigat, și Domnul l'a auzit, și din toate nevoile luĭ l'a scăpat. Domnul tăbărește îngerul împrejurul acelora, ce se tem de dânsul și i izbăvește. Gustațĭ și vedețĭ că bun e Domnul; ferice de bărbatul care se adăpostește la dănsul. Temeți-vă de Domnul voi sfințiĭ luĭ; că nu este lipsă acelora, ce se tem de dânsul. Leiĭ tinerĭ suferă lipsă și flămânzesc; dar ceĭ ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de nicĭ un bine. Venițĭ,

לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־
עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ
בְּפִי׃ בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה
שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי
אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו | וְנָהָרוּ
וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה
עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל
צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה
מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ
כִּי־טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְיָ
קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר
לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־
יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ לְכוּ

copiĭ, ascultați-mă, vă voĭŭ învăța frica Domnuluĭ. Unde este omul, care doreşte viață, care iubeşte zile, să vază binele? Păzeşte-țĭ limba ta de rău, și buzele tale să nu grăĭască inşelăciune. Depărtează-te de răutate și fă binele, caută pacea și aleargă dupa ea. Ochiĭ Domnuluĭ sănt spre ceĭ drepțĭ, și urechile luĭ spre rugăciunea lor. Mănia Domnuluĭ este impotriva făcătorilor de rele, ca să pĭarză de pre pământ pomenirea lor. Eĭ strigă și Domnul aude, și din toate nevoile îĭ scapă. Aproape e Domnul de ceĭ cu inima frântă, și pe ceĭ cu spiritul umilit îĭ ajută. Multe sănt necazurile dreptuluĭ și din toate îl scapă Domnul. Domnul păzeşte toate oasele luĭ, nicĭ unul din ele nu se frânge. Pe cel rău îl omoare nenorocirea, și ceĭ ce uresc pe dreptul se vor pedepsi.

בָּנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ
אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים
לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ
מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר
מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ
שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ
אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־
שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
זִכְרָם: צָעֲקוּ וַייָ שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם:
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב
וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר
כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה
וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ:

Domnul mântuește sufletul robilor seĭ, și nu se vor pedepsi ceĭ ce se adăpostesc la dânsul.

90. תפלה Rugăciunea luĭ Moise, omul luĭ Dumnezeu.

אדני Doamne! adăpost ne aĭ fost in toate neamurile. Maĭ nainte decât se născură munțiĭ și maĭ nainte ca pământul și lumea se scremură, și din vecĭ până în vecĭ eștĭ tu Dumnezeu. Aducĭ pe muritorul până la umilire și zicĭ: întoarceți-vă fiĭ oamenilor. Că o mie de anĭ sănt în ochiĭ teĭ ca ziua de erĭ, când a trecut, ca o strajă de noapte. Iĭ ducĭ ca un șiroĭŭ, sănt în vis, dimineața resare ca ĭarba. Dimineața resare, în florește, și seara e secerată și se usucă. Căcĭ ne sfârșim în mânia ta, și de urgia ta ne spăimântăm. Fărădelegile noastre iĭ puĭ înaintea ta, și ascunsele noastre la lumina fețeĭ

פֹּדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא
יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ׃
צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם
עַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל׃
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃

tale. Că toate zilele noastre trec în urgia ta, noĭ sfârşim aniĭ noştriĭ ca o bărfeală. Zilele anilor noştriĭ, sănt şaptezecĭ de anĭ, şi de sânt în putere optzecĭ de anĭ, şi sânt plinĭ de nevoĭe şi nenorocire, că ĭute trec, şi noĭ fugim de aci. Cine cunoaşte puterea mânieĭ tale, şi cum trebue să se teamă de urgia ta? Invaţă-ne decĭ a socoti zilele noastre, ca să căpătâm o inimă înţeleaptă. Intoarce-te Doamne, până când? şi îndură-te de robiĭ tăĭ. Satură-ne dimineaţa cu mila ta, ca să ne bucurâm şi să ne veselim toate zilele noastre. Bucură-ne atâtea zile, căte ne aĭ umilit, atâţea anĭ, căţĭ am văzut rele. Să se arate lucrul tău robilor teĭ, şi splendoarea ta fiilor lor. Şi fie harul Domnuluĭ Dumnezeuluĭ nostru asupra noastră, şi fapta mâĭnilor noastre îndemânează o la noĭ, şi fapta mâĭnilor noastre îndemânează.

כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

91. ישב Cel ce lăcueşte sub adăpostul celuĭ prea Inalt, acela mâne sub umbra Atotputerniculuĭ. Zic Domnuluĭ: adăpostul şi cetăţuea mea, Dumnezeul meu în care me încred eştĭ tu. Că el te va scăpa de laţul pasărarului, de stricăcĭunea cĭumeĭ. Cu penele sale te va acoperi, şi sub aripile sale veĭ fi adăpostit. Scut şi platoşă este credinţa luĭ. Nu te veĭ teme de frica de noapte, nicĭ de săgeata ce zboară ziua. De cĭuma, ce umblă prin întunerec, de boala molipsitoare ce strică înfricoşat în amiazâzĭ. Va cădea în laturea ta o mie, şi zece miĭ în dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Numaĭ cu ochiĭ le priveştĭ, şi veĭ vedea răsplătirea păcătoşilor. Că tu Doamne, eştĭ adăpostul mĭeu, pe cel prea Inalt ţi l'aĭ făcut lăcaşul tău. Nu ţi se va întâmpla ţie nicĭ un rău, şi o plagă nu se va apro-

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן
בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר
לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי
אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי
הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ
מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ
יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא
מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ
יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר
בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל
מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ
מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ
מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־

pia de cortul tău. Că îngerilor săĭ va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâinĭ te vor purta, ca să nu se lovească picĭorul tău de pĭatră. Păşeştĭ pe leu şi aspidă, calcĭ în picĭoare leĭ tinerĭ şi balaurĭ. „Fiind-că mă ĭubeşte, îl scap; îl înalţ, că a cunoscut numele mĭeu. El strigă către mine şi eu îl aud, cu dânsul sânt în vreme de nevoĭe; îl voĭŭ scăpa şi'l voĭŭ mări. Il voĭŭ sătura cu zile îndelungate, şi îĭ voĭŭ arăta mântuirea mea."

135. הללויה Alleluĭa! Lăudaţĭ numele Domnuluĭ, lăudaţi'l slugile Domnuluĭ; ce staţĭ în casa Domnuluĭ, în curţile caseĭ Dumnezeuluĭ nostru. Lăudaţĭ pe Domnul, că bun e Domnul, căntaţĭ numeluĭ luĭ, căcĭ este plăcut. Că pe Jacob şi-a ales Domnul, pe Israel, ca proprietatea luĭ. Că eu

יִקְרַב בְּאׇהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמׇרְךָ בְּכׇל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ׃ שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־

am cunoscut că mare e Domnul şi stăpânul nostru, peste toţĭ zeĭ. Toate câte a voit Dumnezeu, a făcut, în cer şi pe pământ, în mărĭ şi în toate noianele. El rădică norĭ de pre marginea pământuluĭ; el face fulgere în ploae; el scoate vântul din vistierile sale. Cel ce a bătut pe ântăĭ-născuţiĭ Eghipetuluĭ, de la om până la dobitoc. El a trimis semne şi minunĭ în mijlocul tău Eghipte, în Farao şi în toate slugile luĭ. Cel ce a bătut neamurĭ multe, şi a ucis împăraţĭ puternicĭ. Pe Sihon regele Emoreilor, şi pe Og regele Basanuluĭ, şi toate împărăţiile Canaanuluĭ. Şi a dat ţara lor moştenire, moştenire luĭ Israel, poporuluĭ său. Doamne, numele tău e în vecĭ, pomenirea ta din neam în neam. Că Domnul apără dreptatea poporuluĭ său, şi de slugile sale se îndură. Idoliĭ noroadelor sânt de argint şi de aur, făptura mâinilor omeneştĭ. Au gură şi nu vorbesc, ochĭ şi nu văd;

גָּדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים׃
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל
תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח ׀ אוֹתֹת
וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה
גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן
אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְיָ עַמּוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃

urechĭ au și nu aud, și nu este duh în gura lor. Asemenea lor vor fi aceĭ ce îĭ fac, toțĭ, carĭ se încred într'ânșiĭ. Casa luĭ Israel, binecuvintează pe Domnul. Casa luĭ Aron, binecuvintează pe Domnul. Casa luĭ Levi, binecuvintează pe Domnul. Voĭ ce vă temețĭ de Domnul, binecuvântațĭ pe Domnul. Binecuvântat să fie Domnul din Sion, cel ce lăcuește în Ierusalim. Alleluĭa.

אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף
אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ
בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ
אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־
יְיָ׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ
יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ׃ בָּרוּךְ
יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ
הַלְלוּיָהּ׃

136. הודו Slăvițĭ pe Domnul, că e bun,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.
Slăvițĭ pe Dumnezeul Dumnezeilor,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.
Slăvițĭ pe Domnul Domnilor,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.
Pe acela, ce singur face minunĭ marĭ,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.
Pe acela ce a făcut cerul cu înțelepcĭune,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.
Pe acela ce a boltit pământul peste ape,
că în vecĭ e îndurarea luĭ.

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעוֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe acela ce a făcut luminătoriĭ ceĭ marĭ,	לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
că în vecĭ e îndurarea luĭ.	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Soarele, spre stăpânirea zileĭ,	אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
că în vecĭ e îndurarea luĭ;	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Luna şi stelele spre stăpânirea nopţiĭ,	אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלֹת
că în vecĭ e îndurarea luĭ.	בַּלָּֽיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Pe acela ce bătu Eghipetul în ceĭ d'ântăĭ născuţĭ aĭ luĭ,	לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
că în vecĭ e îndurarea luĭ;	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Şi a scos pe Israel din mijlocul lor,	וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
că în vecĭ e îndurarea luĭ;	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Cu mână tare şi cu braţ întins,	בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
că în vecĭ e îndurarea luĭ;	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Cel ce împărţi marea roşie în despărţiturĭ,	לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים
că în vecĭ e îndurarea luĭ,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Şi a trecut pe Israel prin mijlocul luĭ	וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
că în vecĭ e îndurarea luĭ.	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Şi aruncă pe Farao şi oştirea luĭ în marea roşie,	וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף
că în vecĭ e îndurarea luĭ.	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe acela ce a condus pe poporul său prin pustie, | לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe acela ce a bătut împăraţi marĭ, | לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Şi a ucis împăraţi puternicĭ, | וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe Sihon regele Emoreilor, | לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Şi pe Og regele Basanuluĭ, | וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Şi a dat ţara lor moştenire, | וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Moştenire luĭ Israel, slugeĭ sale, | נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
că în veci e îndurarea luĭ. | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe acela ce în înjosirea noastră îşi aduse aminte de noĭ, | שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ
că în veci e îndurarea luĭ; | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Şi ne a izbăvit pre noĭ de vrăjmaşiĭ noştriĭ, | וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
că în veci e îndurarea luĭ; | כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Pe acela ce dă pâine
la tot trupul,
că în veci e îndura-
rea luĭ.
Slăviţi pe Dumnezeul
ceruluĭ,
că în veci e îndura-
rea luĭ.

33. רננו Chiuiţĭ drepţiĭ
Domnuluĭ, sincerilor se
cuvine a-l lăuda. Slăviţi
pe Domnul în alăută, în
psaltire cu zece strune
cântaţĭ luĭ. Cântaţĭ luĭ,
cântare nouă, cântaţĭ cu
măĭestrie o cântare de
bucurie. Că sincer e cu-
vântul Domnuluĭ, şi toate
faptele sale sânt cu cre-
dinţă. El ĭubeşte drepta-
tea şi judecata, de
mila Domnuluĭ e plin
pământul. Prin cuvântul
Domnuluĭ se făcură ce-
riurile, şi prin suflarea
gureĭ sale, toate oştirile
lor. El adună ca în foa-
le apele măriĭ, şi pune
adâncuri în vistieriĭ.
Să se teamă de Domnul
tot pământul, de dânsul
să se cutremure toţĭ
lăcuitoriĭ lumeĭ, căcĭ el
a zis şi s'a făcut, el a
poruncit şi s'a zidit.
Domnul răsipeşte hotâ-
rărea popoarelor, şi ză-

נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים
נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַייָ
בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ
לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ
הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי
יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם:
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ
מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא

dărniceşte gândurile naţiunilor. Dar hotărârea Domnului rămâne în veci, gândurile inimei sale, din neam în neam. Ferice de poporul, al căruĭ Dumnezeu este Domnul, poporul pe care şi'la ales sieşĭ moştenire. Din cer priveşte Domnul, vede pe toţĭ fii oamenilor. Din lăcaşul şedereĭ sale se uĭtă peste toţĭ lăcuitoriĭ pământuluĭ. Cel ce a plăzmuit împreună inimile lor, acela cunoaşte toate lucrurile lor. Nu se spăseşte un rege prin multă oştire, şi viteazul nu se mântueşte prin mare putere. Mincinos e calul la scăpare şi prin mulţimea putereĭ sale nu 'l va mântui. Iacă ochĭul Domnuluĭ este asupra acelora, ce se tem de dânsul, asupra acelora ce nădăjduesc spre mila luĭ. Pentru a scăpa de moarte sufletul lor, şi a'ĭ hrăni pe dânşiĭ în vreme de foamete. Sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, el este ajutorul şi scutul nostru. Căcĭ printr'ânsul se veseleşte inima noa-

מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר
יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם ׀ בָּחַר לְנַחֲלָה
לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה
אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם
הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל
גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב
חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ
אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ

stră, căcĭ numeluĭ său celuĭ sfânt ne am încredințat. Fie Doamne, îndurarea ta spre noĭ, precum ne am încrezut în tine.

92.מזמור Psalm de cântare pentru ziua Sâmbeteĭ.

Bine este a slăvi pe Domnul, a cânta numeluĭ tău, prea Inalte. A vesti dimineața îndurarea ta, și noaptea credința ta. In psaltire cu zece strune, și în alăuta și cu cântare de chitară. Că m'aĭ înveselit Doamne, cu fapta ta; de lucurile mâĭnilor tale mă bucur. Cât de marĭ sânt faptele tale, foarte adâncĭ sânt gândurile tale. Cel nepriceput nu cunoaște, și aceasta nerodul nu o înțelege. Când înfloresc păcătoșiĭ ca ĭarba, și aŭ răsărit toțĭ făcătoriĭ de rele, — ca să se stingă în veciĭ vecilor. Și tu prea Inalt eștĭ în vecĭ, Doamne. Că ĭată vrâjmașiĭ tăĭ Doamne, că ĭată vrăjmașiĭ tăĭ se prăpădesc, se vor

בְּטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן:
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל
עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה
גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד
עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ
בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל
לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת:
בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד:
וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ:
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־
הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ

răsipi toţĭ făcătoriĭ de rele. Şi tu înalţĭ, ca al unuĭ Reem, cornul meu; sânt muĭat în untde lemn proaspăt. Şi ochĭul meu vede pânditoriĭ; pe făcătoriĭ de rele ce se scoală asupra mea îĭ aude urechile mele. Dreptul va înflori ca finicul, ca chedrul de pe Liban va creşte. Săditĭ în casa Domnuluĭ, în curţile Dumnezeuluĭ nostru înfloresc. Incă vor rodi în bătrâneţe, grase şi înfrunzite vor fi. Ca să vestească, că drept este Domnul, adăpostul meu, şi nu este prihană într'ânsul.

93. יי Domnul e rege, cu mărire s'a îmbrăcat, s'a îmbrăcat Dumnezeu, s'a încins cu putere, şi s'a întărit lumea; nu se va clăti. Intărit e tronul tău de odinioară, din vecĭ eştĭ tu. Rădicat-aŭ râurile Doamne, rădicat-aŭ râurile glasul lor, aŭ rădicat râurile freamătul lor. Peste glasul apelor marĭ, al valurilor puternice ale măreĭ, este maĭ puternic Domnul în înălţime. Mărturiile tale sânt foarte adeverite; casa ta o împodobeşte sfinţenie, Doamne, pentru zile îndelungate.

יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

In zilele de lucru, rugăciunea următoare vine îndată după מזמור לתודה.

יְהִי Fie slava Domnuluĭ în vecĭ, bucură-se Domnul de făpturile sale. Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acum şi până în vecĭ. De la răsăritul soareluĭ până la apusul luĭ, să fie lăudat numele Domnuluĭ. Inalt peste toate popoarele este Domnul, peste cerĭurile e slava luĭ. Doamne, numele tău e în vecĭ, şi pomenirea ta este din neam în neam. Domnul, în cer 's-a gătit tronul său, şi împărăţia luĭ pe toţĭ stăpâneşte. Să se bucure cerul, şi să se veselească pământul, şi să zică între popoare: „Domnul a împărăţit“. Dumnezeŭ domneşte, Dumnezeŭ a domnit, Dumnezeŭ va domni în vecĭĭ vecilor. Domnul e rege în vecĭĭ vecilor, ĭar popoarele vor peri de pe pământul săŭ. Domnul răsipeşte sfatul popoarelor, zâdărniceşte gândurile naţiunilor. Multe gândurĭ sânt în

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־

inima omuluĭ, dar numaĭ hotărârea Domnuluĭ aceea se împlineşte. Hotărârea Domnuluĭ rămâne în vecĭ, gândurile inimeĭ sale din neam în neam. Câcĭ el a zis şi s'a făcut, el a poruncit şi s'a zidit. CăcĭDomnul a ales Sionul, poftitu'l a de lăcaş sieşĭ. Căcĭ pe Iacob şi'l a ales Dumnezeŭ, pe Israel ca proprietatea luĭ. Că nu va lăsa Domnul pe poporul săŭ, şi moştenirea sa nu o va părăsi. Iară el este îndurat, ĭartă păcatul şi nu strică, şi adesea întoarce mânia sa, şi nu deşteaptă toată urgia sa. Doamne ajută! rege ascultă-ne în zĭua când te strigăm!

אשרי Ferice de aceĭ ce lăcuesc în casa ta şi te laudă necontenit. Sela! Ferice de poporul, căruea sănt acestea, ferice de poporul al căruĭ Dumnezeŭ este Domnul.

אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא
תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ
בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ:
כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי
לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ
וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר
כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ
עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

145. תהלה Cântare de laudă a lui David.

Te voiŭ înalța Doamne, regele meŭ, și voiŭ binecuvânta numele tăŭ în vecii vecilor. In toate zilele te voiŭ binecuvânta și voiŭ lăuda numele tăŭ în vecii vecilor. Mare e Domnul și prea lăudat; și mărirea sa e nepătrunsă. Un neam laudă celuĭ alt faptele tale, și vestește puterile tale. De strălucirea mărireĭ slaveĭ tale și de faptele tale cele minunate voiŭ grăi. Și puterea faptelor tale înfricoșate vor spune, și mărirea ta voiŭ povesti. Pomenirea bunătățiĭ tale celeĭ marĭ o scoate eĭ, și chiue de dreptatea ta. Indurat și milos e Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv. Bun e Domnul către toți, și îndurările luĭ sănt peste toate lucrurile sale. Te laudă Doamne, toate făpturile tale, și cuvioșiĭ taĭ te binecuvintează.

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד:
אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין
חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב
טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד

Eĭ spun slava împărăţieĭ tale, şi grăesc de tăria ta. Ca să facă cunoscut fiilor omeneştĭ puterea sa, şi strălucirea slaveĭ împărăţieĭ sale. Impărăţia ta este o împărăţie a tutor veacurilor, şi stăpânirea ta, e din neam în neam. Domnul este un sprijin la toţĭ ceĭ ce cad, şi îndreptează pe toţĭ umiliţiĭ. Ochiĭ tuturor spre tine nădăjduesc, şi tu le daĭ hrana la vremea cuvenită. Deşchizĭ mâna ta, şi saturĭ pe tot vĭul, cu bună voinţa ta. Drept e Domnul în toate căile sale, şi milostiv în toate faptele sale. Aproape e Domnul de toţĭ aceĭ ce 'l chĭamă, de toţĭ ce 'l chĭamă cu adevărat. Voia acelora ce se tem de dânsul va face, şi rugăcĭunea lor o aude şi

מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר
וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־
הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם
בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־
יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל
דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע

îĭ mântueşte. Domnul păzeşte pe toţĭ aceĭ ce 'l ĭubesc, şi pe toţĭ făcătoriĭ de rele îĭ stârpeşte. Lauda Domnuluĭ să grăĭască gura mea, şi să binecuvinteze tot trupul numele săŭ cel sfânt, în veciĭ vecilor; şi noĭ vom binecuvânta pe Domnul, de acum şi până în vecĭ. Alleluĭa.

146. הללויה Alleluĭa. Să laude sufletul mĭeu pe Domnul. Voĭŭ lăuda pe Domnul cât timp trăesc, voĭŭ cânta Dumnezeuluĭ meu pecăt timp maĭ sănt. Nu vă încredeţi în ceĭ marĭ, în fiul omuluĭ de la care nu este ajutor. Iĭ ese duhul şi el se întoarce la ţarina sa; în aceeaşĭ zi se perd sfaturile luĭ. Ferice de acela al căruĭ ajutor este Dumnezeul luĭ Iacob, a căruĭ nădejde este Domnul Dumnezeul săŭ. Acela care a făcut cerul şi pământul, marea şi tot ce este într'ânsa, care păzeşte credinţa până în

וַיּוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־
כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃
קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי
אֶת יְיָ׃ אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם | שֶׁאֵין לוֹ
תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ
יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃
אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃

vecĭ. Acela care face judecată dreaptă năpăstuiților, care dă pâine flămânzilor. Domnul desleagă pe ceĭ ferecațĭ. Domnul deșchide ochiĭ orbilor. Domnul îndreptează pe ceĭ umilițĭ. Domnul ĭubește pe ceĭ dreptĭ. Domnul păzește pe ceĭ pribegĭ; pe orfan și pe văduvă le susține, și calea păcătoșilor o întortochĭază. Domnul va împărăți în vecĭ, Dumnezeul tăŭ Sione, din neam în neam. Alleluĭa!

עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ
מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ | פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים
יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ |
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם
וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ
רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

147. הללויה Alleluĭa! Căcĭ bine este a psăli Dumnezeuluĭ nostru, căcĭ este plăcut; îĭ se cuvine luĭ cântare de laudă. Domnul zidește Ierusalimul, răsipițiĭ luĭ Israel va aduna. El vindecă pe ceĭ cu inimă zdrobită, și leagă frânturile lor. El numără mulțimea stelelor, și la toțĭ le pune nume. Mare e Domnul nostru și bogat în putere; înțelepcĭunea luĭ este nemărginită. Domnul susține pe ceĭ smerițiĭ, înjosește păcătoșiĭ până la pământ. Intonațĭ Domnuluĭ cân-

קמז הַלְלוּיָהּ | כִּי־טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְיָ
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־
כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ

tare de mulțumire, cântați Dumnezeuluĭ nostru cu chitară. Celuĭ ce acoperă cerul cu norĭ, celuĭ ce gătește ploae pământuluĭ, celuĭ ce face să răsare ĭarba în munțĭ. Celuĭ ce dă dobitoacelor hrana lor, puilor de corbĭ ce'l chĭamă pe dânsul. Nu îĭ place puterea caluluĭ, nicĭ găsește plăcere în pulpile bărbatuluĭ. Bine îĭ plac Domnuluĭ, aceĭ ce se tem de dânsul, aceĭ ce nădăjduesc spre mila luĭ. Slăvește Ierusalime pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tăŭ Sione. Căcĭ a întărit zăvoarele porților tale, a binecuvântat pe fiĭ tăĭ, în mijlocul tăŭ. Cel ce puse hotarul tăŭ: pace; ce te satură cu grasul grâuluĭ. El trimete cuvântul săŭ pe pământ — degrabă aleargă vorba luĭ. El dă zăpadă ca lâna și presară negură ca cenușa. El asvârlă ghĭața sa în bucățĭ, înaintea geruluĭ săŭ, cine poate sta? El trimete cuvântul săŭ și le topește, face să adie vântul săŭ și apele curg.

בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־
יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְיָ הַלְלִי
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי
שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ:
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב
חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה
יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר:
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי
קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ
מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָו לְיַעֲקֹב

El vestește lucrurile sale luĭ Iacob, așezemintele și judecățile sale luĭ Israel. N'a făcut așa la nicĭ un popor, și judecățile luĭ nu le cunosc alțiĭ. Alleluĭa.

148. הללויה Alleluĭa! Lăudațĭ pe Domnul din cerurĭ, laudați'l în înălțime. Laudați'l, toțĭ îngeriĭ luĭ, lăudați'l, toate oștirile sale lăudați'l. soarele și luna, lăudați'l, toate stelele lumineĭ. Lăudați'l, cerurile cerurilor, și apele de peste cerurĭ. Să laude toțĭ numele Domnuluĭ, căcĭ el a poruncit și s'aŭ zidit; și le aŭ întărit în vecĭ; le aŭ dat o lege și nu o va călca. Lăudațĭ pe Domnul de pe pământ, balaurĭ, și toate noĭanele. Foc și grindină, zăpadă și negură, viforul cel ce face porunca luĭ.

חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃
לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־
צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־
כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם
אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי
הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם
חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃
הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ
תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃
אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר
רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה

Munţiĭ şi toate dealurile, pomiĭ roditorĭ şi toţĭ chedriĭ. Fiarele şi toate dobitoacele, tărâtor şi pasere aripată. Împăraţiĭ pământuluĭ şi toate noroadele, Domniĭ şi toţĭ judecătoriĭ pământuluĭ. Tinerĭ şi fecioare, bătrânĭ şi junenĭ să laude numele Domnuluĭ, că înalt este numaĭ numele luĭ, unul. Strălucirea sa este peste pământ şi cer. Şi el înalţă cornul poporuluĭ său, dă fală tuturor cuvioşilor săĭ, fiilor luĭ Israel, poporuluĭ ce îĭ este aproape. Alleluĭa.

149. הללויה Alleluĭa! Cântaţĭ Domnuluĭ cântare nouă; lauda luĭ să fie în adunarea cuvioşilor. Să se bucure Israel de făcătorul său, fiĭ Sionuluĭ să se veselească de împăratul lor. Să laude numele luĭ în hore, în tâmpene şi în organe să'ĭ cânte luĭ. Căcĭ binevoeşte Domnul

דְּבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־
גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־
אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־
לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל
שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים
וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב
שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל
אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן
לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר
חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים:
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי
צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ
שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר
יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ

poporuluĭ său, el împodobeşte smeriţiĭ cu izbândă. Să chiue cuvioşiĭ la serbarea luĭ, să chiote din aşternuturile lor. Inălţarea Domnuluĭ este în gura lor, şi o sabie cu doue tăişurĭ este în mâna lor. Să facă răsbunărĭ între popoare, mustrărĭ între noroade. Să lege pe împăraţiĭ lor cu obezĭ şi pe slăviţiĭ lor cu lanţurĭ de fier. Ca să facă între dânşiĭ judecata scrisă. O podoabă este el, tuturor cuvioşilor săĭ. Alleluĭa!

150. הללויה Alleluĭa! Lăudaţĭ pe Dumnezeŭ în sanctuarul luĭ, lăudaţi'l în puternica a luĭ boaltă. Lăudaţi'l în puterile luĭ, lăudaţi'l după mulţimea măririĭ luĭ. Lădaţi'l în glas de buciŭm, lăudaţi'l în psaltire şi în chitară. Lăudaţi'l în tâmpănă şi în horă, lăudaţi'l în strune şi în flaute. Lăudaţi'l în chimvale răsunătoare, lăudaţi'l în chimvale de alarmă. Toată suflarea să laude pe Domnul. Toată suflarea să laude pe Domnul. Alleluĭa.

יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל
בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת
בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי
בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֵל
בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ
הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל
יָהּ הַלְלוּיָהּ:

ברוך Binecuvântat să fie Domnul în veci. Amin, și Amin! Binecuvântat să fie Domnul din Sion, acela ce lăcuește în Ierusalim. Alleluia! Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care singur face minuni, și binecuvântat să fie numele lui cel slăvit în veci, și slava sa să umple tot pământul. Amin și Amin!

ויברך Și a lăudat David pe Domnul înaintea ochilor întregei adunări, și zise David: Lăudat să fii tu Doamne, Dumnezeul lui Israel, tatăl nostru cel din veci și până în veci. A ta Doamne, este mărirea și puterea și slava și izbânda și strălucirea, căci peste tot ce este în cer și pe pământ este împărăția ta, și tu ești capul ce se rădică deasupra tuturor. Și bogăția și mărirea este de la tine, și tu stăpânești peste toate, și în mâna ta este puterea și tăria, și în mâna ta stă a mări și a

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל

întări toate. Și acum Doamne îți mulțumim noi ție, și lăudăm numele slavei tale. Tu Doamne ești singurul, ce ai făcut cerul, ceriurile ceriurilor și toată oștirea lor, pământul și tot ce este pe dânsul, marea și tot ce e într'ânsa, și tu le hrănești pe toate, și oștirea cerului ție ți se închină. Tu ești Domnul Dumnezeu, care ai ales pe Abram și l'ai scos din Ur Kasdim și îi ai pus numele Abraham și ai găsit inima lui credincioasă înaintea ta.

וכרות Atunci ai încheeat legământul tău cu dânsu, de a'i da lui țara lui Canaani, Hitti, Emori, Perizi și Iebusi și Ghirgași; și a-o da, și semin-

וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא
יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ
אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם
וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא
יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ
אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית
לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת

ției sale, și ți-aĭ ținut cuvântul tău, căci tu eștĭ drept. Și aĭ văzut nevoĭa părinților noștriĭ în Eghipet, și strigarea lor aĭ auzit-o la marea roșie. Și aĭ făcut semne și minunĭ în contra luĭ Farao și în contra tuturor slugilor luĭ, și în-contra întreguluĭ popor al țăreĭ sale; căcĭ aĭ cunoscut că s'au sumețit asupra lor, și ție ți-aĭ făcut un renume, precum este până în ziua de astăzĭ. Și marea aĭ despicat înaintea lor, și eĭ trecură prin mijlocul măriĭ pe uscat, ĭar pe gonitoriĭ lor ĭ-aĭ aruncat în adâncimĭ, ca pe o pĭatră, în ape marĭ.

לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צַדִּיק אָתָּה׃ וַתֵּרֶא ׀ אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף׃ וַתִּתֵּן אתוֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ׃ כִּי יָדַעְתָּ כִּי־הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

ויושע Și Domnul scăpă în ziua aceea pe Israel din mâna Eghiptenilor. Și Israel văzu pe Eghiptenii morțĭ la malul măriĭ. Și Israel văzu mâna cea puternică, ce a dovedit Domnul în

וַיּוֹשַׁע יְהֹוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה

contra Eghiptenilor, și se temu poporul de Dumnezeŭ; și crezură în Dumnezeŭ și în Moise sluga luĭ.

אז Atuncĭ căntă Moise și fii luĭ Israel căntarea aceasta luĭ Dumnezeŭ, și au grăit, zicând: Voĭŭ să cânt Domnuluĭ, că cu mărire s'a proslăvit. Calul și pe călăreț îĭ a aruncat în mare. Izbânda mea și cântarea mea e Domnul, el mi-a fost scăpare. Acesta e puterea mea și voĭŭ lăuda frumusețea luĭ; el este părintele meŭ, și'l voĭŭ înălța. Domnul este bărbatul războiuluĭ, „Domn" este numele luĭ. Carăle luĭ Farao și puterea luĭ le-a aruncat în mare, aleșiĭ încălecătorilor săĭ se afundară în marea roșie. Undele îĭ acoperiră, se pogorâră în adâncime ca o pĭatră. Dreapta ta Doamne se proslăvi în putere; Dreapta ta Doamne, sfărâmă pe vrăj-

בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־
יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ׃

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ
אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה
נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃

mașul. Și în mărimea slaveĭ tale aĭ zdrobit pe împotrivitoriĭ tăĭ; aĭ trimis mânia ta, și ĭ-a mâncat pe dânșiĭ ca pe o miriște. Și prin suflarea nărilor tale se grămădiră apele, stătu curgătorul ca un zagaz, s'aŭ închĭegat valurile în mijlocul măriĭ. Vrăjmașul zise: să urmăresc, să ajung, să împărțesc prada, lăcomia mea să se sature de eĭ; voiŭ scoate sabia mea, mâna mea îĭ va stârpi. Aĭ suflat tu cu duhul tăŭ, și îĭ a acoperit marea, s'aŭ afundat ca plumbul în ape marĭ. Cine este asemenea ție între puternicĭ, Doamne? Cine este ca tine proslăvit în sfințenie, înfricoșat în falā, făcătorule de minunĭ? Aĭ întins mâna ta, și pământul îĭ a înghițit. Conducĭ cu mila ta pe poporul acesta, ce l'aĭ mântuit, îl îndreptezĭ cu puterea ta la lăcașul tăŭ cel sfânt. Aŭ auzit'o popoarele și s'aŭ cutremurat,

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל

cutremur apucă pe lăcuitoriĭ din Peleşet. Atuncĭ se înfiorară voevoziĭ Edomuluĭ, putermiciĭ Moabuluĭ îĭ apucă spaĭma, se topiră toţĭ lăcuitoriĭ din Canaan. Să cază peste dânşiĭ frică şi cutremur, prin mărirea braţuluĭ tăŭ să se împietrească, până când va trece poporul tău, Doamne! pâna când va trece acest popor, pe care ţi l'aĭ căştigat, până când l'aĭ dus şi l'aĭ răsădit în muntele proprietăţiĭ tale, în lăcaşul ce ţi l'aĭ gătit spre şederea ta, în sanctuarul Doamne, pe care l'aŭ aşezat mâĭnile tale. Domnul va împărăţi în vecĭ, Domnul vă împărăţi în vecĭ; căcĭ a Domnuluĭ este împărăţia şi el stăpâneşte peste popoare. Şi se vor sui mântuitoriĭ pe muntele Sion, ca să judece pe muntele Esau, şi va fi a Domnuluĭ împărăţia. Şi Domnul va fi rege peste tot pământul; în

אֲחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד
נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ
יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי
כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ ׀
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי
לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת־
הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ
הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ

ziua aceea va fi Domnul unic, și numele luĭ: unul. Și în învățătura ta este scris: Ascultă Israel! Domnul Dumnezeul nostru, Domnu, unul este.

בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

(Sâmbătă și în zilele de serbătoare se începe de aci cu נשמת.)

ישתבח Lăudat să fie numele tăŭ în vecĭ, o regele nostru, atoputernicule rege, care eștĭ mare și sfânt, în cer și pe pământ. Ție Doamne, Dumnezeul nostru, și Dumnezeul părinților noștriĭ, ți se cuvine cântare și laudă, slavă și cântărĭ cu strune, putere și stăpânire, izbândă, mărire, tărie, fală și podoabă, sfințenie și împărăție, binecuvântărĭ și mulțumirĭ, de acum și până în vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne atotputericule și rege, care eștĭ mare în slavă, Dumnezeul mulțumirilor, stăpânul minunilor, care îțĭ plac cântările lăudatoare; rege atotputernic, care trăeștĭ în vecĭ.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

*) חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ

*) Traducerea vezĭ pagina 20.

וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעש״ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן *) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ברכו Binecuvântați pe Domnul cel proslăvit.

ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך Binecuvântat să fie Domnul cel proslăvit în veci.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru,regele universuluĭ, care plăzmueștĭ lumina și zideștĭ întunerecul ,care facĭ pace și zideștĭ totul.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים

המאיר El este acela

(Pecând cantorul zice ברכו zice comuna יתברך)

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יתברך Fie binecuvântat și lăudat și slăvit și înălțat și rădicat numele regeluĭ și împăratuluĭ peste toțĭ împărațiĭ; sfântul, binecuvântat să fie. Căci el este cel d'ântâĭu și el este cel din urmă și afară de dânsul nu este nicĭ un Dumnezeŭ. Facețĭ cale aceluia ce încalecă pe norĭ. „Domnul" e numele luĭ, și chiuițĭ înaintea luĭ. Și numele luĭ este maĭ înalt decât or ce binecuvântare și laudă. Binecuvântat să fie numele, slava și împărăția luĭ, în veciĭ vecilor. Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acum și până în vecĭ.

care în îndurarea sa, dă lumină pământuluĭ şi la ceĭ ce locuesc pe dânsul; şi cu bunătatea luĭ reînoeşte în toate zilele necurmat faptele urzireĭ. Cât de multe sânt făpturile tale Doamne, toate le-ai făcut cu înţelepcĭune, plin este pământul de zidirile tale. Tu eştĭ regele care singur aĭ fost înălţat din vecĭ; care eştĭ lăudat şi slăvit şi rădicat din zilele de vecĭ. Dumnezeule al universuluĭ, prin îndurarea ta cea mare, îndură-te şi de noĭ, Doamne al putereĭ noastre, stânca noastră de adăpost, scutul mântuireĭ noastre, adăpostirea noastră. Domnul care este binecuvântat, care este mare în cunoştinţă, a întemeĭat şi a făcut zarea soareluĭ; bunul, le a plăzmuit întru slava numeluĭ săŭ. Luminĭ a pus în jurul putereĭ sale; căpeteniile oştirilor sale sânt sfinţĭ, eĭ înalţă pe atotputernicul, şi vestesc pururea slava Domnuluĭ şi sfinţenia luĭ. Binecuvântat eştĭ tu Doamne

עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז.
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ.
אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ.
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין
וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן
סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו
קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד
מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח

Dumnezeul nostru pentru fala făpturilor mâĭnilor tale; şi luminile luminoase ce le aĭ făcut, — însuşĭ te laudă. Sela!

תתברך Binecuvântat să fiĭ tu scutitorul, regele şi mântuitorul nostru, acela care aĭ creat pe sfinţĭ; slăvit să fie numele tăŭ în vecĭ, regele nostru care îţĭ plăzmueştĭ slugĭ, şi şerbiĭ tăĭ toţĭ stau în înălţimea lumeĭ, şi toţĭ cu un glas împreună fac să se auză cu temere cuvintele Dumnezeuluĭ celuĭ viŭ şi regeluĭ universuluĭ. Toţĭ sânt ĭubiţĭ de tine, toţĭ aleşĭ, toţĭ vitejĭ şi toţĭ împlinesc cu frică şi temere voinţa zidituruluĭ lor, şi toţĭ deschid gura lor în sfinţenie şi nevinovăţie spre cântec şi laudă; şi binecuvintează şi măresc, şi fălesc şi laudă şi sfinţesc şi slăvesc,

את numele Atotputerniculuĭ, al regeluĭ celuĭ mare, celuĭ viteaz şi înfricoşat; sfânt este el! Şi toţĭ ĭaŭ asupra lor jugul împărăţieĭ ceruluĭ, unul întrecând pe cel alt,

מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ: יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל. דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה.

și unul dând voie altuia de a sfinți pe plăzmuitorul lor cu liniștire de suflet, cu buză curată și plăcută, și toți deodată încep sfințirea și zic cu evlavie:

קדוש Sfânt! Sfânt! Sfânt! e Domnul oștirilor, plin e tot pământul de slava luĭ.

והאופנים Și Ofanim și sfintele Haïot se rădică cu mare vuet împreună cu Serafimiĭ și toțĭ împreună slăvesc și zic:

ברוך Binecuvântată să fie slava Domnuluĭ din locul său.

לאל Dumnezeuluĭ binecuvântat daŭ cântărĭ armonioase; regeluĭ atotputernic, celuĭ viŭ și vecĭnic zic melodiĭ și fac să se auză lăudărĭ; căcĭ el singur face lucrurĭ puternice, și scoate lucrurĭ noue; el este stăpânul războaelor, semănătorul milostivirilor; el este acela care face să răsară mântuirea; el face tămăduirĭ, este înfricoșat în laude; Domnul minuni-

וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה,
לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה
בְרוּרָה וּבִנְעִימָה
קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד
עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת
שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ,
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת
יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ,
כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת
זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת
בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת

lor, care reînnoește prin bunătatea sa în fie care zi necurmat faptele urzireĭ; precum este zis: „Acela care a făcut luminĭ marĭ, căcĭ în vecĭ e îndurarea sa“. Răvarsă o lumină nouă asupra Sionuluĭ, ca să ne bucurăm și noĭ de lumina luĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, plăzmuitorul luminilor.

אהבה Cu o ĭubire puternică ne aĭ ĭubit Doamne Dumnezeul nostru, cu o îndurare mare și deosebită te aĭ îndurat de noĭ. Tatăl și împăratul nostru! pentru părințiĭ noștrĭ ce s'au încrezut în tine și tu ĭĭ aĭ învățat poruncile de vĭață-dătătoare tot așa milueşte-ne pe noĭ și învață-ne. Tatăl nostru, tatăl îndurăreĭ, care pururea eștĭ îndurător, îndură-te și de noĭ, și fă inima noastră să priceapă și să înțeleagă, să auză, să învețe și să instruească, și să facă, și să împlinească cu dragoste toate cuvintele învățătureĭ legeĭ tale; și luminează ochiĭ noștriĭ prin

אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה
אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן
תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ
וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ
וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ
וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר
וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ

învăţătura ta, şi alipeşte inima noastră de poruncile tale, şi fă să fie unite inimele noastre in ĭubirea şi în cinstirea numeluĭ tăŭ, ca să nu fim de ruşina în vecĭ. Căcĭ ne încredem numeluĭ tăŭ celuĭ sfânt, mare şi înfricoşat, ne bucurăm şi ne veselim de mântuirea ta. Şi adună-ne în pace din cele patru unghĭurĭ ale pământuluĭ şi condu-ne cu capul ridicat în ţara noastră. Căcĭ tu eştĭ un Dumnezeŭ care face mântuirĭ, şi tu ne aĭ ales din toate popoarele şi limbile, şi ne aĭ apropiat de numele tăŭ cel mare cu adevărat, Sela! ca să-ţĭ mulţumim şi să te slăvim toţĭ împreună cu dragoste. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care aĭ ales cu dragoste pe poporul tăŭ Israel.	בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
אל Domnul atotputernic este un rege credincĭos.	(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:)
שמע Ascultă Israel, Domnul, Dumnezeul nostru, Domnul, unul este.	שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:
ברוך Binecuvântat să fie numele, slava şi împărăţia luĭ în vecĭ.	בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
ואהבת Şi să ĭubeştĭ pe	וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה

Domnul Dumnezeul tăŭ din toată inima ta și din tot sufletul tăŭ, și cu toată averea ta. Și să fie aceste cuvinte ce ți le poruncesc astă-zĭ, în inima ta. Și să le întipăreștĭ fiilor tăĭ, și să vorbeștĭ de dânsele când șezĭ în casa ta și când umbli pe drum, și când te culcĭ, și când te scolĭ. Și să le legĭ ca semn pe mâna ta, și să-ți fie fruntar între ochiĭ tăĭ. Și să le scriĭ pe ușciorii caseĭ tale, și pe porțile tale.

והיה Și va fi dacă vețĭ asculta poruncile mele pe cari vi le poruncesc voă astă-zĭ, ca să ĭubițĭ pe Domnul Dumnezeul vostru, și să'ĭ slujițĭ luĭ din toată inima voastră, și din tot sufletul vostru; atuncĭ voiŭ da eŭ pământuluĭ vostru ploaea în vremea ei, timpurie și tărzie și veĭ strânge grâul tăŭ, și mustul tăŭ și untul de-lemn al tăŭ. Și voiŭ da ĭarbă pe câmpul tăŭ pentru vitele tale; și veĭ mânca și te veĭ sătura. Păzițĭ-vă, să nu

אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־
יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־
יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ

se amăgească inima voastră, și să nu vă abateți și să slujiți zeilor streini, și să vă închinați lor. Și se va aprinde asupra voastră mânia luĭ Dumnezeŭ, și el va închide cerul și nu va fi ploae, și pământul nu va da rodul săŭ; și vețĭ peri degrabă de pe pământul cel bun pe care Dumnezeŭ vi l'a dat. Și să punețĭ aceste cuvinte ale mele în inima voastră, și în sufletul vostru și să le legațĭ drept semn pe mâna voastră și să vă fie fruntar între ochiĭ voștriĭ. Și să învățațĭ cu acestea pe copiĭ voștriĭ, ca să le grăiască, când șezĭ în casa ta și când umbli pe drum, și când te culcĭ și când te scolĭ. Și să le scriĭ pe ușciorii caseĭ tale și pe porțile tale.

למען Ca să se îmmulțească zilele voastre și zilele fiilor voștri pe pământul, pe care a jurat Domnul de a'l da părinților voștri — cât vor fi zilele ceruluĭ pe pământ.

ויאמר Și a vorbit Domnul către Moise zicând: grăește fiilor luĭ Israel,

וְשָׂבָֽעְתָּ׃ הִשָּֽׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם לְאוֹת עַל־
יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אוֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

și zi lor, să'și facă (țițith) fimbriĭ pe marginile haĭnelor lor, în neamurile lor; și să pue pe lângă fimbriĭ margineĭ un fir vânăt. Și vor fi voă de fimbriĭ, ca văzându-le să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnuluĭ, și sa le faceți; și să nu căutațĭ după inima voastră și după ochiĭ voștriĭ, după cari vă abatețĭ. Ci să vă aducețĭ aminte și să facețĭ toate poruncile mele, și să fițĭ sfinți Dumnezeuluĭ vostru. Eu sănt Domnul Dumnezeul vostru, care v'am scos pe voĭ din țara Eghiptuluĭ, ca să vă fiu voă Dumnezeu. Eu sănt Domnul Dumnezeul vostru.

אמת Adevărat și statornicit și întemeĭat și neclintit și sincer și adeverit și ĭubit și cinstit, și plăcut și dorit și înfricoșat și puternic și întărit și priimit și bun și frumos este acest cuvânt pentru noĭ în vecĭ. Intr'adevăr, Domnul universuluĭ este împăratul nostru,

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף
פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם
וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב
וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר
וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃

adăpostul lui Iacob, scutul mântuirei noastre. Din neam în neam este el statornic şi numele lui statornic, şi tronul său este intemeiat, şi împărăţia şi credinţa lui stătătoare în veci. Si cuvintele sale sănt vie şi statornice, adeverite şi plăcute pururea, şi în vecii vecilor: părinţilor noştrii şi noă, şi fiilor noştrii, şi neamurilor noastre şi tutor neamurilor seminţiei lui Israel slugei tale.

על Pentru cei ce aŭ fost şi pentru cei ce vor veni este aceasta un cuvânt bun şi statornic în veci cu adevărat şi cu credinţa, o lege ce nu se calcă. Intr' adevâr! tu eşti Domnul Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştrii; împăratul nostru, împăratul părinţilor noştrii; mântuitorul nostru, mântuitorul părinţilor noştrii, plăsmuitorul nostru, adăpostul scăpărei noastre. Spăsitorul şi izbăvitorul nostru e numele tăŭ din veci; nu este un alt Dumnezeŭ afară de ţine.

לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ
קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו
חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים
וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ
וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־
הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה
חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין
אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עזרת Ajutor aĭ fost tu din vecĭ, părinţilor noştriĭ, scut şi mântuitor fiilor lor după dânşiĭ, din neam în neam. In înălţimea lumeĭ e sălaşul tăŭ şi judecăţile şi dreptăţile tale merg până la marginile pământuluĭ. Ferice de omul ce ascultă de poruncile tale, şi îşĭ pune în inimă învăţătura ta şi cuvântul tăŭ. Intr' adevăr tu eştĭ stăpân poporuluĭ tău şi un împărat viteaz pentru a apăra dreptatea luĭ. Intr' adevăr! Tu eştĭ cel d'ântaĭ şi tu eştĭ cel din urmă şi afară de tine n' avem un alt rege măntuitor, şi spăsitor. Din Eghipet ne aĭ scăpat Doamne Dumnezeul nostru, şi din casa robieĭ ne aĭ slobozit, toţĭ ântăĭ născuţĭ aĭ lor îĭ aĭ ucis, şi pe întăiul tăŭ născut l'aĭ scăpat, şi marea roşie aĭ despicat şi sumeţiĭ aĭ afundat şi ĭubiţiĭ	עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ

aĭ trecut, şi apele acoperiră pe toţĭ vrăjmaşiĭ lor, nicĭ unul dintr'ânşiĭ n'a rămas. Pentru aceasta aŭ slăvit ĭubiţiĭ, şi aŭ rădicat pe Atotputernicul, şi mândriĭ făcură cântărĭ, psalme, fălirĭ, binecuvântărĭ şi mulţumirĭ împăratuluĭ atotputernic, celuĭ viŭ şi statornic; care este înalt şi rădicat, mare şi înfricoşat; care smereşte pe ceĭ îngâmfaţĭ şi înalţă pe ceĭ smeriţĭ, care slobozeşte pe ceĭ ferecaţĭ, şi mântueşte pe ceĭ umiliţĭ şi ajută pe ceĭ săracĭ şi aŭde pe poporul săŭ, în vremea cănd el strigă către dânsul. De aceea se cuvin lăudărĭ Domnuluĭ celuĭ prea înalt, binecuvântat să fie el şi proslăvit. Moise şi fiĭ luĭ Israel îţĭ intonară ţie în veselie mare, un cântec, şi au zis cu toţĭ:

מי Cine este asemene ţie între putemicĭ, Doamne? Cine este ca tine

וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ
מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם
לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת
שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ
אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:
רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא
מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ
שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר
דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת
שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת
לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כֻלָּם:
מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ.
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר

proslăvit în sfințenie, înfricoșat în falâ, făcătoriule de minunĭ?

שירה Cu un cântec noŭ lăudară mântuițiĭ numele tăŭ la malul mariĭ, toțĭ de odată fălirâ și cinstirâ și grăirâ :

יי Domnul va împărăți în veciĭ vecilor.

צור Adăpostul luĭ Israel! rădică-te într'ajutorul luĭ Israel, și mântuește, precum aĭ făgăduit, pe Iuda și pe Israel. Mântuitorul nostru este Domnul oștirilor, numele săŭ este : sfântul luĭ Israel. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care aĭ mântuit pe Israel.

כי Că eu chem numele Domnuluĭ; dațĭ mărire Dumnezeuluĭ nostru.

אדני Doamne, deschide-mĭ tu buzele mele, și gura mea va vesti lauda ta.

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, Dumnezeul luĭ Abraham, Dumnezeul luĭ Isac, și Dumnezeul luĭ Iacob. Atotputernicule, care eștĭ mare, viteaz și înfricoșat. Doamne care eștĭ prea

בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת
עֹשֵׂה־פֶלֶא׃

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ
גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם
יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ׃

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

במנחה ובמוסף אומרים זה

(כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ)

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים

înalt, care răsplateştĭ milostenia cea adevărată, şì susţiĭ toate! adu-ţĭ aminte de mila părinţilor şi adu cu dragoste un mântuitor fiilor lor, pentru numele tăŭ.

טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

(In cele zece zile de pocăinţă se adaugă.)

זכרנו Pomeneşte-ne de vĭaţă, rege poftitor de vĭaţă, si scriene în cartea vĭeţiĭ, pentru tine, Doamne al vĭeţiĭ.

(זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃)

מלך· Tu eştĭ rege, sprijinitor, ajutor, şi scutitor. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, scutul luĭ Abraham.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אתה Tu Doamne eştĭ viteaz în vecĭ, tu eştĭ învietorul morţilor şi puternic la ajutor.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

(Iarna se zice.)

משיב Tu eştĭ acela care facĭ sa adie vântul şi să cază ploaia.

(מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃)

מכלכל Tu eştĭ acela care hrăneştĭ pe toţĭ viĭ prin mila ta, care înviezĭ pe morţĭprin îndurarea ta cea mare, care sprijineştĭ pe acela care cade, şi tămădueştĭ pe ceĭ bolnavĭ, şi dezlegĭ pe ceĭ ferecaţĭ, ţiĭ credinţa ta acelora ce dorm în ţarina. Cine

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר.

este asemene ție Doamne al puterilor, și cine se ar putea potrivi ție, o rege, care omorĭ și înviezĭ și care facĭ să răsare mântuirea.

מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(In cele zece zile de pocăință se zice.)

מי Cine este asemene ție tatăl îndurăreĭ; care pomeneștĭ cu îndurare plăsmuirile tale de vĭață.

(מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)

ונאמן Și adeverit eștĭ tu că veĭ învia pe morțĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care inviezĭ pe ceĭ morțĭ.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לש"ץ.

נקדש Vom sfinți numele tăŭ în această lume, precum se sfințește în înălțimea cerurilor; precum a fost scris de către proorocul tăŭ: și unul strigă către cel alt și zice:

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

„Sfânt! sfânt! sfânt! e Domnul oștirilor, plin e tot pamântul de slava luĭ."

ק"ה קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Și împreună zic: binecuvântat să fie! —

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

„Binecuvântată să fie slava Domnuluĭ din locul săŭ."

ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Și în cărțile tale cele sfinte e scris precum urmează:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

„Impărăți-va Domnul în vecĭ, Dumnezeul tăŭ, Sione! din neam în neam. Alleluĭa."

ק"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אתה Tu eştĭ sfânt şi numele tăŭ e sfânt şi sfinţiĭ te laudă în toate zilele. Sela! Binecuvântat să fiĭ tu sfinte Dumnezeule!

(In zilele de pocăinţâ.) (sfinte rege.)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

אתה Tu împărtăşeştĭ prin mila ta pe omu cu cunoştinţă şi daĭ pricepere omuluĭ pământean; împărtăşeşte-ne şi pe noĭ de către tine, cu cunoştinţă, pricepere şi înţelepcĭune. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care împărtăşeştĭ cunoştinţă prin mila ta.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

השיבנו Indreptează-ne ĭar Doamne spre învăţătura ta, şi apropie-ne, împărate, de slujirea ţie, şi întoarce-ne către tine cu căinţă desăvârşită.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ

לדור Din neam în neam vom vesti mărirea ta, şi pururea vom sfinţi sfinţenia ta, şi slava ta nu se va mişca din gura noastră în veciĭ vecilor; căcĭ tu eştĭ un Dumnezeŭ mare şi sfânt. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeule cel sfânt. (regele cel sfânt!)

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care ţie îţĭ place pocăinţa.

אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סלח Iartă-ne Doamne, că am păcătuit, şi îngădueşte-ne împărate că am greşit, căcĭ tu eştĭ ertător şi îngăduitor. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care cu milă ĭerţĭ multe.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

ראה Uită-te la nevoile noastre, şi apără dreptul nostru, şi mântueşte-ne de grabă pentru numele tăŭ, căcĭ tu eştĭ un mântuitor puternic. Binecuvântat să fiĭ tuDoamne, mântuitorul luĭ Israel.

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

(In zilele de post obşteşti se intercalează aci עננו la rugăcĭunea de dimineaţa şi de seara.)

רפאנו Tămădueşte-ne Doamne, şi vom fi tămăduiţĭ, ajută-ne şi vom fi ajutaţĭ, căcĭ tu eştĭ lauda noastră: şi adu tămăduire desăvârşită pentru toate durerile noastre; căcĭ tu eştĭ atotputernic împărat şi tămăduitor adeverit şi milostiv. Binecuvântat să fiĭ

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

tu Doamne, tămăduitoral bolnavilor poporuluĭ tăŭ Israel.

רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

ברך Binecuvintează Doamne anul acesta și toate roadele luĭ spre bine, și dă spor (ĭarna se zice : și dă rouă și ploae de spor) peste suprafața pământuluĭ, și satură-ne cu bunătatea ta, și binecuvintează acest an ca aniĭ ceĭ mânoșĭ. Binecuvântat sa fiĭ tu Doamne binecuvântătorul anilor.

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה (בימי החורף וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

תקע Bucină cu bucĭumul cel mare spre izbăvirea noastră, și rădică steagul pentru a aduna surghĭuniții noștriĭ, și adună-ne deodată din cele patru unghĭurĭ ale pământuluĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care strângĭ pe isgoniții poporuluĭ tăŭ Israel.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

השיבה Dă-ne ĭar judecătoriĭ noștriĭ ca odinioara, și sfetniciĭ noștriĭ ca la început, și depărtează de la noĭ nevoĭe

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ

și suspin și impărățește tu Doamne singur asupra noastră cu milă și îndurare, și judecă-ne cu dreptate. Binecuvântat sa fiĭ tu Doamne, împărate, care ĭubeștĭ judecata și dreptatea.

יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

(In zilele de pocăință se zice: împăratul dreptățiĭ.)

(בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

ולמלשינים Și clevetitori să n'aibă nicĭ o nădejde, și toțĭ făcători-de-rele să se pĭarză ca intr'o clipă, și toțĭ aceștia să se stărpească de grabă, și sumeți sa-ĭ desrădăcinezĭ degrabă și să'ĭ sfărâmĭ și să'ĭ zdrobeștĭ și să'ĭ umileștĭ de grabă în zilele noastre. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfărâmătorul vrăjmașilor și umilitorul sumeților.

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

על Peste ceĭ dreptĭ și peste ceĭ cuvioșĭ, și peste bătrâniĭ poporuluĭ tăŭ, caseĭ luĭ Israel, și peste rămășița cărturarilor lor, și peste pribegiĭ ceĭ cu-

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ

vioşĭ şi peste noĭ să se răvarsă mila ta şi dă resplată bună la toţĭ aceĭ ce se încred în numele tăŭ, cu credinţă adevărată, şi pune partea noastră între dânşiĭ în vecĭ, ca să nu ne ruşinăm, că ne am încrezut în tine. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sprijinul şi adăpostul drepţilor.

רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

ולירושלים Şi la oraşul tăŭ Ierusalim, întoarce-te cu îndurare, şi locueşte într'ânsul precum aĭ făgăduit. Şi rezideşte-l în curând, în zilele noastre ca o zidire de vecĭ, şi întemeĭază în curând în mijlocul luĭ, tronul luĭ David.*)

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין:*)

---

*) (In ziua pomenireĭ dărămăreĭ Ierusalimuluĭ (תשעה באב) se zice la rugăcĭunea de chindie (מנחה) cele următoare):

נחם Măngăe Doamne, Dumnezeul nostru pe aceĭ ce jălesc Sionul şi pe aceĭ ce jălesc Ierusalimul, şi cetatea jalnică şi surpată şi înjosită şi pustiată; jalnică, fiind fără copiĭ, surpată, fiind dărămate toate lăcaşurile, înjosită fiindu'ĭ răpită toată slava şi pustiată fiind fără nicĭ

*) נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם. וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ. וְהַחֲרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ.

Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, ziditorul Ierusalimuluĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

את Fă să resare în curând vlăstarul luĭ David, slugeĭ tale, şi să se rădice cornul luĭ prin mântuirea ta, căcĭ spre mântuirea ta nădăjduim toată zĭua. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care facĭ să resare cornul mântuireĭ.

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שמע Acultă glasul nostru Doamne Dumnezeul nostru, miluește-ne şi îndură-te de noĭ, şi pri-

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל

---

un lăcuitor; şi ea şade şi capul eĭ este învâluit ca la o femeă stearpă ce n'a născut; legiunile au cotropit'o, şi au moştenit'o închinători de idolĭ, şi au trecut poporul tăŭ Israel prin tăişul sabieĭ şi aŭ omorât pe cuvioşiĭ celuĭ prea înalt. Pentru aceea plânge Sionul cu amar, şi Ierusalimul rădică glasul săŭ: inima'mĭ inima'mĭ plânge pentru ucişiĭ; măruntaele mele, pentru ucişiĭ. Dar tu Doamne care l'ai ars cu foc, cu foc îl vei rezidi în viitor; precum e zis: „şi eu îĭ voiŭ fiĭ un zid de foc împrejur, şi de slavă voiŭ fi în mijlocul luĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, mângăitorul Sionuluĭ, şi ziditorul Ierusalimuluĭ.

וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה. וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיָּטִילוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב. וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חַלְלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי עַל חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ. כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

imeşte cu îndurare şi cu bună-voinţă rugăcĭunea noastră; căcĭ tueştĭ atotputernicul, care ascultĭ rugăcĭunĭ şi cererĭ; şi nu ne întoarce, împărate, fără ispravă dinnaintea ta;*) căcĭ tu ascultĭ rugăcĭunea poporuluĭ tăŭ Israel cu îndurare. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, ascultător de rugăcĭune.

בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ. רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. *) כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה Priimeşte cu bunăplăcere Doamne, Dumnezeul nostru, pe popo-

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ

(In zilele de post zice aci la מנחה: עננו acela ce se roagă singur.)

Ascultă-ne Doamne, ascultăne în zĭua de post al chinuireĭ noastre, căcĭ sântem în mare nevoĭe. Nu te intoarce către răutatea noastră, şi nu 'ţi ascunde faţa ta de la noĭ, şi nu te tăinui la cererea noastră, ci să fiĭ aproape de rugăcĭunea noastră. Fie bună voinţa ta a ne mângăia, înainte ce strigăm către tine, auzi-ne, precum e cuvântul ce s'a zis: şi va fi, înainte ce eĭ vor striga, îĭ voĭŭ auzi; eĭ vorbesc încă şi eu îĭ ascult. Că tu Doamne eştĭ acela, care ascultĭ în vreme de nevoĭe, care mântueştĭ şi scapĭ în toată vremea de nevoĭe şi necaz. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, cel care ascultĭ în vreme de nevoĭe.

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל־תֵּפֶן אֶל־רִשְׁעֵנוּ. וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם | מִתְּחִנָּתֵנוּ: הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם | מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה: כי אתה

rul tăŭ Israel şi rugăcĭunile luĭ, şi întoarce earăşĭ slujba la tinda caseĭ tale, şi jertfele luĭ Israel şi rugăcĭunea luĭ priimeşte-le cu dragoste şi bună- voinţă şi să' ţĭ fie ţie totdeauna plăcută slujba poporuluĭ tăŭ Israel.

יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

(In zilele de Roş Hodeş (ântâĭa zi a luneĭ) şi de Hol Hamoed, (zilele intermediare) se întrepune aci:)

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ! Să se înalţe şi să vie şi să ajungă, şi să se arete, şi să fie plăcută, şi să se auză, şi să se amintească, şi să se pomenească înaintea ta pomenirea noastră şi amintirea noastră, şi pomenirea părinţilor noştriĭ, şi pomenirea unsuluĭ, fiuluĭ luĭ David slugeĭ tale, şi pomenirea Ierusalimuluĭ, oraşuluĭ tăŭ celuĭ sfânt, şi pomenirea întreguluĭ tăŭ popor, caseĭ luĭ Israel, de scăpare, de bine, de har, de milă, şi de îndurare, de viaţă şi de pace în zĭua aceasta

(la începutul lunilor) de începutul luneĭ

(la paştĭ) de paştĭ

(la cuştĭ) de cuştĭ

pomeneşte-ne Doamne Dumnezeul nostru într'ânsa spre bine, şi aminteşte-ne de binecuvântare; şi mântueşte-ne într'ânsa spre viaţă; şi prin cuvântul tăŭ de mântuire şi îndurare cruţă-ne şi milueşte-ne

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לראש חדש רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ

בחה"מ פסח חַג הַמַּצּוֹת

בחה"מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

şi îndură-te de noĭ şi ajută-ne, căcĭ către tine sânt îndreptaţĭ ochiĭ noştriĭ; căcĭ tu eştĭ un rege atotputernic milostiv şi îndurător.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ותחזינה Să vază ochiĭ noştriĭ cum te veĭ întoarce la Sion cu îndurare. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care reîntorcĭ slava ta la Sion.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר

*) מודים Iţĭ mulţumim-ţie că tu eştĭ Domnul Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ în vecĭ, adăpostul vieţeĭ noastre, scutul mântuireĭ noastre. Tu eştĭ acela, căruĭa îţĭ

---

*) In vremea când cantorul repetă מודים zice comuna incet : מודים דרבנן.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מודים Iţĭ mulţumim ţie că tu eştĭ Domnul Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ; Dumnezeul a tot trupul, plăsmuitorul urzireĭ. Binecuvintărĭ şi mulţumirĭ dăm numeluĭ tăŭ celuĭ mare şi celuĭ sfânt, fiind că ne-aĭ ţinut în viaţă şi ne aĭ susţinut până acuma. Tot aşa să ne ţiĭ în vĭaţă şi să ne susţiĭ şi să strângĭ isgoniţiĭ noştriĭ în curţile tale cele sfinte pentru a păzi poruncile tale şi a îndeplini voinţa ta şi a te sluji cu inimă sinceră. Pentru aceasta îţĭ mulţumim ţie. Binecuvântat să fie Domnul mulţumirilor.

mulţumim din neam în neam şi vestim lauda ta; pentru vĭaţa noastră cea predată ţie şi pentru sufletele noastre cele încredinţate ţie, şi pentru minunile ce le facĭ în toate zilele cu noĭ, şi pentru cĭudesele şi bunătăţile tale din tot ceasul: seara, dimineaţa şi în amĭazăzĭ; bunule! a căruĭ îndurare e nesfârşită, înduraticule! ale căruĭ milostivirĭ nu se isprăvesc, din vecĭ nădăjduim spre tine.	וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: (*

(La Hanuka şi Purim).

*) על Pentru minunile şi pentru mântuirea, şi pentru izbânzile şi pentru scăpările şi pentru războaele ce le aĭ făcut pentru părinţiĭ noştriĭ în zilele acelea pe vremea aceea.	*) עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

(La Purim.)	(La Hanuka.)
בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע	בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם
בימי מרדכי In zilele luĭ Mardechai şi a Estereĭ în reşedinţa Susan când se sculă asupra lor Haman	בימי מתתיהו In zilele luĭ Matathia fiul luĭ Iohanan, mareluĭ preot, Hasmonëul şi în zilele fiilor luĭ, când se rădică împărăţia grecească cea nelegĭuită asupra poporuluĭ tăŭ Israel,

ועל Şi pentru toate aceste să fie binecuvântat

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ

תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־־כָּל־־ הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר. וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת־־מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל הָעֵץ:

pentru ca să'l facă să uĭte învăţătura ta, şi să calce poruncile tale bine-voitoare, atuncĭ tu, prin îndurarea ta cea mare l'aĭ ajutat în-nevoĭa sa cea mare, aĭ apărat dreptul săŭ, aĭ judecat judecata luĭ, aĭ răsbunat răsbunarea luĭ, aĭ predat vitejĭ în mâĭnile slabilor şi mulţĭ în mâĭnile puţinilor, şi necuraţĭ în mâĭnile curaţilor, şi păcătoşĭ în mâinile drepţilor şi sumeţĭ în mâĭnile acelora, ce se ocup cu învăţătura ta, şi ţie ţi-aĭ făcut un nume mare şi sfânt în lumea ta, şi poporuluĭ tăŭ Israel aĭ făcut mântuire mare şi izbăvire precum o arată ziua de astă-zĭ. Şi apoĭ veniră fiĭ tăĭ în tinda caseĭ tale, şi aŭ grijit templul tăŭ şi aŭ curăţit sanctuarul tăŭ, şi aŭ aprins lumânărĭ în curţile tale cele sfinte, şi aŭ întocmit aceste opt zile de tărnosire, pentru a slăvi şi a lăuda numele tăŭ cel mare.

nelegiuitul, el a căutat să stărpească, să omoare şi să nimicească pe toţĭ Iudeĭ, tinerĭ şi bătrânĭ, pruncĭ şi femeĭ într'o zi, în ziua a treĭsprezecea a luneĭ Adar, şi averea lor să fie prădată. Iar tu prin îndurarea ta cea mare aĭ zădărnicit sfatul luĭ şi aĭ nimicit gândul luĭ, şi aĭ întors răsplata în capul luĭ, şi'l spânzurară pe dânsu şi pe fiĭ luĭ pe lemnu.

וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

şi înalţat numele tăŭ, o regele nostru, pururea şi în veciĭ vecilor.

(In cele zece zile de pocăinţă.)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וכתוב Şi scrie pentru o viaţă bună pe fii legământuluĭ tăŭ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

וכל Şi tot vieţuitor să'ţĭ mulţumească. Sela! şi să laude numele tăŭ cu adevărat, căcĭ tu eştĭ atotputernicul, ajutorul şi sprijinitorul nostru. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, al căruĭ nume e „bunul“ şi căruĭa se cuvine a-ţĭ mulţumi.

(La שחרית, מוסף şi la un תענית ציבור la מנחה (Cu esceptiunea unuĭ אבל) zice cantorul :)

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ, binecuvintează-ne cu binecuvântarea de treĭ orĭ repeţită în învăţătura, scrisă de către Moise sluga ta, şi care a fost spusă de către Aron şi fiĭ luĭ, preoţiĭ sfântuluĭ tăŭ popor, precum e zis:

Domnul să te binecuvinteze pre tine şi să te păzească. Domnul să lumineze faţa sa peste tine şi să te milostivească. Domnul să'şĭ întoarcă faţa sa spre tine, şi să'ţĭ dea ţie pace.

שחרית, מוסף şi în ת"צ la מנחה se zice :

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ

שים Dă pace, bunătate şi binecuvântare, har, milostenie şi îndurare noă şi întreguluĭ tăŭ popor Israel. Tatăl nostru, binecuvintează-ne

pe toți de o potrivă cu lumina feței tale; căci prin lumina feței tale ne ai dat Doamne, Dumnezeul nostru, învățătura de viață și iubire de milostenie și dreptate și binecuvântare și îndurare și viață și pace. Și fie'ți ție plăcut a binecuvânta cu pacea ta, pe poporul tău Israel în toată vremea și în tot ceasul.

אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(In cele zece zile de pocăință.)

בספר Pomenește-ne și scrie-ne înaintea ta în cartea vieței, a binecuvântării, a pacei și a hranei bune pe noi și pe tot poporul tău Israel spre viața bună și spre pace. Binecuvântat să fii tu Doamne făcătorul păcii.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

ברוך Binecuvântat să fii tu Doamne, care binecuvintezi pe poporul tău Israel cu pace.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

La מנחה și מעריב se zice.

שלום Pace mare dă poporului tău Israel în veci, căci tu ești împăratul ăi stăpânul a toată pacea; și fie'ți ție plăcut a binecuvânta cu pacea ta, pe poporul tău Israel în toată vremea și în tot ceasul.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בספר

ברוך Binecuvântat să fii tu Doamne care binecuvintezi pe poporul tău Israel cu pace.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אלהי Dumnezeul meu păzeşte-mĭ limba mea de rău şi buzele mele de a grăi înşelăcĭune, şi sufletul meu să tacă înjurătorilor meĭ, şi sufletul meu să fie smerit, ca ţarina către toţĭ. Deschide-mĭ inima mea la învăţătura ta, şi sufletul meu să alerge după poruncile tale. Şi la toţĭ ce se gândesc de rău spre mine strică 'li sfatul lor de grabă, şi nimiceşte gândul lor. Fă-o pentru numele tăŭ, fă-o pentru dreapta ta, fă-o pentru sfinţenia ta, fă-o pentru învăţătura ta, că să scape ĭubiţiĭ tăĭ. Mântuească-mă dreapta-ta, şi auzi-mă. Fie în bună-plăcere cuvintele gureĭ mele şi cugetul inimeĭ mele înaintea ta Doamne, ajutorul şi mântuitorul meŭ. Acela care face pace în înălţimile sale, va face pace şi asupra noastră şi asupra întregului Israel, şi zicețĭ: Amin.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

In cele zece zile de pocăința se zice :

אבינו Tatăl nostru și regele nostru, am păcătuit înaintea ta.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

Tatăl nostru și regele nostru, n'avem alt rege decât tine.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

Tatăl nostru și regele nostru, fă pentru numele tăŭ.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Tatăl nostru și regele nostru, înnoește-ne un an bun.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

Tatăl nostru și regele nostru, zădărnicește soartea cea aspră.

א״מ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

Tatăl nostru și regele nostru, zădarnicește gândurile vrăjmașilor.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃

Tatăl nostru și regele nostru, nimicește sfatul dușmanilor noștri.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

Tatăl nostru și regele nostru, depărtează de la noĭ tot protivinc și părător.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

Tatăl nostru și regele nostru, astupă gura părătorilor, și clevetitorilor noștri.

א״מ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ׃

Tatăl nostru și regele nostru, depărtează de de la fiĭ legământuluĭ tăŭ, ciumă și sabie, și foamete și robie, și stri-

א״מ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית

căcĭune şi grelă şa şi fără-de-lege.

וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

Tatăl nostru şi regele nostru cruţă moştenirea ta de plagă.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, eartă şi îngădue toate păcatele noastre.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, şterge şi depărtează păcatele şi fărde-legile noastre din ochiĭ teĭ.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, nimiceşte prin îndurarea ta cea mare toate dovezile greşelilor noastre.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, întoarce-ne către tine cu pocăinţă desăvârşită.

א״מ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, trimete tămăduire desăvârşită bolnavilor poporuluĭ tăŭ.

א״מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, nimiceşte or ce deciziune rea ce e înpotriva noastră.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Tatăl nostru şi regele nostru, pomeneşte-ne cu o pomenire bună înaintea ta.

א״מ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

Tatăl nostru, și regele nostru, scrie-ne în cartea vieții bune.

א"מ כתבנו*) בספר חיים טובים:

Tatăl nostru și regele nostru, scrie-ne în cartea mântuireĭ și a scăpăriĭ.

א"מ כתבנו בספר גאלה וישועה:

Tatăl nostru și regele nostru, scrie-ne în cartea hraneĭ și a viptuluĭ.

א"מ כתבנו בספר פרנסה וכלכלה:

Tatăl nostru și regele nostru scrie-ne în cartea meritelor.

אבינו מלכנו כתבנו בספר זכיות:

Tatăl nostru și regele nostru, scrie-ne în cartea ertăriĭ și a îngăduințeĭ.

א"מ כתבנו בספר סליחה ומחילה:

Tatăl nostru și regele nostru fă să ne răsare mântuirea în curând.

אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב:

Tatăl nostru și regele nostru rădică puterea poporuluĭ tăŭ Israel.

אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך:

Tatăl nostru și regele nostru, rădică cornul unsuluĭ tăŭ.

אבינו מלכנו הרם קרן משיחך:

Tatăl nostru și regele nostru, umplă mâinile noastre cu binecuvântarea ta.

אבינו מלכנו מלא ידינו מברכותיך:

Tatăl nostru și regele nostru umplă ambarele noastre cu săturare.

אבינו מלכנו מלא אסמינו שבע:

---

*) La נעילה se zice חתמנו in loc de כתבנו.

Tatăl nostru și regele nostru auzĭ glasul nostru, miluește-ne și îndură-te de noĭ.

Tatăl nostru și regele nostru priimește cu îndurare și bunăvoință rugăciunile noastre.

Tatăl nostru și regele nostru deschide porțile ceruluĭ rugăciunilor noastre.

Tatăl nostru și regele nostru, adu-țĭ aminteăcă săntem țărână.

Tatăl nostru și regele nostru, nu ne întoarce fără isprăvă dinaintea ta.

Tatăl nostru și regele nostru, fie ceasul acesta un ceas de îndurare și de bună-voință înaintea ta.

Tatăl nostru și regele nostru miluește-ne pe noĭ, pe copiĭ și pe pruncíĭ noștri.

Tatăl nostru și regele nostru fă pentru aceĭ ce aŭ fost ucișĭ pentru numele tăŭ cel sfânt.

Tatăl nostru și regele nostru fă pentru aceĭ ce aŭ fost junghĭațĭ pentru unitatea ta.

Tatăl nostru și regele nostru, fă pentru aceĭ ce

אָ״מ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

אָ״מ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

אָ״מ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃

אָ״מ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

אָ״מ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃

אָ״מ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃

אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי

trecură prin foc și apă pentru sfinţirea numeluĭ tăŭ.

Tatăl nostru și regele nostru, răsbună înaintea ochilor noștriĭ sângele vărsat al slugilor tale.

Tatăl nostru și regele nostru fă pentru tine, dacă nu pentru noĭ.

Tatăl nostru și regele nostru, fă pentru tine și izbăvește-ne.

Tatăl nostru și regele nostru fă pentru îndurarea ta cea mare.

Tatăl nostru și regele nostru, fă pentru numele tăŭ cel mare, puternic și înfricoșat, cu care săntem porecliţĭ.

Tatăl nostru și regele nostru, miluește-ne și auzi-ne, că noĭ n'avem fapte bune, ci fă tu cu noĭ milostenie și dragoste și izbăvește-ne.

בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

(Lunia și Joi a se zice de ordinar cele următoare. In zilele și în locurile și la circumstanţele însă când תחנון nu se zice, nu se zic nicĭ cele următoare.)

והוא Ear el este îndurător, eartă păcatul și nu strică, și adesea el întoarce mânia sa, și nu des-

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר

teaptă toată urgia sa. Tu Doamne nu veĭ retrage îndurarea ta de la noĭ, mila ta şi adevărul tăŭ pururea ne vor păzi. Ajută-ne Doamne Dumnezeul nostru, şi adună-ne dintre popoarele, ca să lăudăm sfântul tăŭ nume şi să mărim fala ta. Dacă aĭ ţine minte păcatele Doamne, cine ar maĭ putea să stea? Dar ertarea e cu tine, de aceea eştĭ temut. Nu întocmaĭ cu păcatele noastre fă noă, şi nu întocmaĭ cu fărdelegile noastre răsplăteşte-ne. Dacă fărdelegile noastre vorbesc în contra noastră, atuncĭ Doamne fă pentru numele tăŭ. Adu-ţĭ aminte de îndurările tale şi de mila ta, că sânt din vecĭ. Să ne auze Domnul în zĭua de nevoe, să ne adăpostească numele Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Doamne ajută! rege auzi-ne în zĭua când te

כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ.
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם־עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמָר יָהּ. אֲדֹנָי מִי
יַעֲמוֹד: כִּי־עִמְּךָ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:
לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה
לָנוּ. וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ
תִּגְמוֹל עָלֵינוּ: אִם־
עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְיָ עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יְיָ
בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה.
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם

strigăm. Tatăl nostru şi regele nostru, miluește-ne și auzi-ne, că n'avem fapte bune, fă cu noĭ milostenie pentru numele tăŭ. Stăpânul nostru, Dumnezeul nostru, auzĭ glasul rugăciuneĭ noastre și adu-țĭ aminte de legământul părinților noștriĭ și mântueşte-ne pentru numele tăŭ.

ועתה Şi acum Doamne Dumnezeul nostru, care aĭ scos pe poporul tăŭ din țara Eghipetuluĭ cu o mână tare, şi ţi'aĭ făcut ţie un renume, precum e până în ziua aceasta, am păcătuit, am greşit. Doamne, pentru toată mila ta, întoarce mânia și urgia ta dela orașul tăŭ Ierusalim, de la muntele tăŭ cel sfânt; căcĭ prin păcatele noastre şi prin fărdelegile părinților noștriĭ a ajuns Ierusalim și poporul tăŭ de ocară la toţĭ ce ne încongĭoară.

קָרָאנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. שְׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכָר־
לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד
חֲזָקָה. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
כַּיּוֹם הַזֶּה. חָטָאנוּ
רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנָי כְּכָל־
צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא
אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ
יְרוּשָׁלַםִ הַר־קָדְשֶׁךָ.
כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת
אֲבוֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַםִ
וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־
סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה

Şi acum ascultă Dumnezeul nostru, rugăciunea slugeĭ tale şi cererile sale şi fă să lucească faţa ta asupra sanctuaruluĭ tăŭ cel pustiit; pentru că tu eştĭ Domnul.

הטה Dumnezeul meu pleacă urechia ta şi auzĭ, deşchidețĭ ochiĭ tăĭ, şi vezĭ pustiirea noastră, şi oraşul care s'a poreclit cu numele tăŭ; că nu pentru dreptăţile noastre cădem înaintea ta rugându-ne, ci pentru îndurările tale cele multe, Doamne. Doamne ascultă! Doamne eartă! Doamne priveşte şi fă, şi nu zăbovi pentru tine Domnul Dumnezeul meu, că cu numele tăŭ s'a chemat oraşul tăŭ şi poporul tăŭ. Tatăl nostru, tată îndurator, arată-ne un semn spre bine şi adună răsipiţiĭ noştriĭ din cele patru colţurĭ ale pământuluĭ. Să recunoască şi să afle toate popoarele, că tu eştĭ Domnul Dumnezeul nostru. Şi tu Doamne eştĭ tatăl nostru, noĭ sântem lutul şi tu eştĭ plasmuitorul nostru, şi toţĭ sântem

שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם. לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ

făpturile mâinilor tale. Măntuește-ne pentru numele tăŭ, adăpostul, regele și mântuitorul nostru. Indură-te Doamne de poporul tăŭ, și nu'l dă pe el să fie de ocară, să-l stăpânească noroadele. De ce să zică popoarele: unde este Dumnezeul lor? Știm că am păcătuit, și nu e nimene, care să stea pentru noĭ; numele tăŭ cel mare să stea pentru noĭ în vreme de nevoie. Știm că n'avem fapte bune, fă tu cu noĭ milostenie pentru numele tăŭ. Precum se îndură tatăl de copiĭ, așa îndură-te și tu Doamne de noĭ și mântuește-ne pentru numele tăŭ. Miluește poporul tăŭ, îndură-te de proprietatea ta, apără-ne pentru îndurările tale cele multe, milostivești-ne și auzi-ne căcĭ la tine e milostenia, făcătoriule de minunĭ în toată vremea.

הבט־נא Privește și îndură-te de poporul tăŭ de grabă, pentru numele tăŭ, prin îndurările tale cele multe. Doamne Dumnezeul nostru, apără,

לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם: יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה: יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוֹל עַל עַמֶּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ חוּסָה־נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת:

הַבֶּט־נָא רַחֶם־נָא עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם

miluește și ajută oile pășunii tale, și să nu ne stăpânească pe noi mânia, căci ochii noștrii sânt țintiți către tine, și mântuește-ne pentru numele tău. Indură-te de noi pentru legământul tău; privește și auzi-ne în vreme de nevoie. Că a ta Doamne este mântuirea, în tine e nădejdea nostră, Domnul ertărilor. Doamne ajută-ne, a tot puternicule cel bun și ertător; căci tu ești atotputernic și rege milostiv și îndurător.

אנא O rege milostiv și îndurător adu-ți aminte și privește la legământul încheiat prin jertfa lui Abraham și să se arate înaintea ta jertfa unicului; pentru Israel. Tatăl nostru și regele nostru miluește-ne și auzi-ne căci numele tău cel mare e chemat peste noi; făcătoriule de minuni în toata vremea, fă noă în tocmai după mila ta. Milostive și îndurate, privește și auzi-ne în ceasul de nevoie, căci a ta Doamne este mântuirea.

וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ. וְאַל־יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה. כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח־נָא אֵל טוֹב וְסַלָּח. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדֶּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה:

Tatăl nostru şi regele nostru, scutitorul nostru, nu fă noă după răutatea faptelor noastre, adu-ţĭ a-minte de îndurările tale şi de milostivirea ta şi de marea ta bunătate, mântueşte-ne şi milueşte-ne; căcĭ noĭ n'avem un alt Dumnezeŭ afară de tine, adăpostul nostru. Nu ne părăsi Doamne Dumnezeul nostru, şi nu te depărta de la noĭ, că sufletul nostru e strâmtorat de sabie şi de robie şi de cĭumă şi de plagă şi de toată nevoie şi de obida. Scapă-ne, căcĭ spre tine am nădejduit, şi nu ne dă de ruşine Doamne, Dumnezeul nostru, şi luminează faţa ta spre noĭ! Şi adu-ţĭ-aminte, pentru noĭ, de legământul părinţilor noştriĭ, şi mântueşte-ne pentru numele tăŭ; vezĭ nevoile noastre şi auzĭ glasul rugăcĭuneĭ noastre, căcĭ tu auzĭ rugăcĭunea a fie căreĭ gure.

אל Doamne îndurător şi milostiv! îndură-te de noĭ şi de toate fă̆pturile tale, cacĭ nu este cine să se asemene ţie Doam-

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחְסֵנוּ. אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ וּכְרוֹב טוּבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וַחֲמָל־נָא עָלֵינוּ. כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַ אַחֵר מִבַּלְעָדֶיךָ: צוּרֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי נַפְשֵׁנוּ קָצְרָה מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וּזְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ רְאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אָנָּא שָׂא

ne Dumnezeul nostru, O eartă-ne greșelile noastre, tatăl și regele, adăpostul și mântuitorul nostru; Atotputernicul viŭ și statornic, care eștĭ înfrumusețat cu putere, milostiv și bun la toate făpturile tale. Căcĭ tu eștĭ Domnul, Dumnezeul nostru, atotputernic, lungrăbdător și plin de îndurare, fă cu noĭ întocmaĭ după mulțimea îndurărilor tale, și mântuește-ne pentru numele tăŭ. Regele nostru, auzĭ rugăciunea noastră, și scapă-ne din mâna vrăjmașilor. Regele nostru, auzĭ rugăciunea noastră, și scapă-ne de toată nevoie și obidă. Tatăl și regele nostru eștĭ tu, și cu numele tăŭ sântem chemațĭ noĭ; tatăl nostru nu ne lăsa, și nu ne părăsi, ziditorul nostru! nu ne năpusti, plăsmuitorul nostru! nu ne uita; căcĭ tu eștĭ un rege atotputernic, milostiv, și îndurător.

אין Nimene nu se aseamănă ție! Milostiv și îndurător este Domnul

נָא פְּשָׁעֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אֵל חַי וְקַיָּם. הַחֲסִין בַּכֹּחַ. חָסִיד וָטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ. וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ. שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ. וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא. אַל־תַּנִּיחֵנוּ. אַל־תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ

Dumnezeul nostru. Nimene nu se aseamănă ţie! Atotputernic, lung răbdător, multmilostiv şi adevărat eştĭ tu, mântueşte-ne prin îndurările tale cele marĭ, şi scapă-ne de cutremur şi urgie. Adu-ţĭ aminte de slugile tale, de Abraham, Isac şi Iacob. Nu căuta la îndărătnicirile şi la fărdelegile şi la păcatele noastre. Intoarce-te de la urgia mânieĭ tale şi gândeşte-te de nenorocirea poporuluĭ tăŭ. Şi depărtează de la noĭ lovitura morţiĭ, căcĭ îndurat eştĭ tu, şi aşa-îţĭ este ţie calea : facĭ milă nemeritată din neam în neam. Apără Doamne pe poporul tăŭ şi scapă-ne de mânia ta; şi depărtează de la noĭ lovitura plageĭ şi soartea aspră căcĭ tu eştĭ păzitorul luĭ Israel. A ta Doamne este dreptatea şi a noastră e ruşinea. De ce ne putem plânge? şi ce putem grăi şi ce vorbi şi prin ce ne vom desvinovăţĭ? Vom cerceta căile noastre şi le vom adulmica, şi ne vom întoarce către tine,

אֱלֹהֵינוּ׃ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ׃ זְכֹר
לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב׃ אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשְׁיֵנוּ
וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ׃
שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ
מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה׃
כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ עֹשֶׂה חֶסֶד חִנָּם
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ חוּסָה יְיָ עַל
עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר
מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה
קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃
לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת
הַפָּנִים׃ מַה־נִּתְאוֹנֵן מַה־
נֹּאמַר מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־
נִּצְטַדָּק׃ נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ
וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי

căcĭ mâna ta e întinsă să priimească pe aceĭ ce se căesc. Doamne ajută! Doamne fericeşte! Doamne auzi-ne în ziua când te strigăm. Pe tine Doamne am aşteptat; spre tine am nădejduit, şi spre tine vom nădejdui, nu tăcea însă şi auzi-ne. Căcĭ grăesc popoarele: s'a perdut nădejdea lor. Dar ţie singur, ţi se va pleca tot genunchiul, ţi se va închina tot omul.

הפותח Tu eştĭ acela care deschizĭ mâna către aceĭ ce se căesc, pentru a priimi greşiţiĭ şi păcătoşiĭ. S'a spăimântat sufletul nostru de obida noastră cea mare. Nu uita în vecĭ. Rădică-te şi măntueşte-ne căcĭ ne am adăpostit la tine. Tatăl şi regele nostru dacă n'avem noĭ dreptate şi fapte bune, adu-ţĭ aminte de legământul părinţilor noştriĭ, şi de mărturisirile noastre în toate zilele că: Domnul unul este. Uĭtă-te la obidarea noastră, că multe sânt suferinţele noa-

יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ לְךָ יְיָ קִוִּינוּ לְךָ יְיָ נְיַחֵל אַל־תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָעֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם כָּל־בֶּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ. אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח. קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. זְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוֹתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ

stre şi nevoile inimeĭ noastre. Apăre-ne Doamne în ţara robieĭ noastre şi nu vârsa urgia ta asupra noastră căcĭ noĭ sântem poporul tăŭ, fiĭ legământuluĭ tăŭ. Doamne uită-te ca a scăzut cinstea noastră intre popoare, şi ne despreţuesc ca necurăţenia fireĭ. Până când va fi puterea ta în robie? şi slava ta în mâna vrăjmaşuluĭ? Deşteaptă puterea şi râvna ta în contra duşmanilor tăĭ, că eĭ să se ruşineze şi să se îngrozească cu toată puterea lor. Să nu se arate înaintea ta prea micĭ, nenorocirile noastre. De grabă să ĭa înainte îndurările tale, ziua de nevoie; şi dacă nu pentru noĭ fă o pentru tine, şi nu strica pomenirea rămăşiţeĭ noastre, şi miluеşte poporul care recunoaşte numele tăŭ ca unul, de doue orĭ pe zi

וצרות לבבנו: חוסה
יי עלינו בארץ
שבינו. ואל תשפוך
חרונך עלינו. כי אנחנו
עמך בני בריתך: אל
הביטה דל כבודנו
בגוים. ושקצונו
כטמאת הנדה: עד-
מתי עזך בשבי.
ותפארתך ביד צר:
עוררה גבורתך
וקנאתך על אויביך.
הם יבושו ויחתו
מגבורתם. ואל ימעטו
לפניך תלאותינו: מהר
יקדמונו רחמיך ביום
צרתנו. ואם לא למעננו
למענך פעל. ואל
תשחית זכר שאריתנו.
וחון אום המיחדים
שמך פעמים בכל-יום

pururea cu dragoste, și zic : „Ascultă Israel, Domnul Dumezeul nostru, Domnul, unul este.“

תָּמִיד בְּאַהֲבָה. וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(In ziua de ראש חדש, חמשה עשר באב ובשבט, de פורים mare și mic în cursul întregeĭ lunĭ ניסן, ל"ג בעומר, de la ר"ח סיון până la אסרו חג de שבועות, תשעה באב, de la יום כפור până la אסרו חג de סוכות, ערב ראש השנה, ערב יום כפור la un אבל la un חתן în ziua de חופה și la un ברית מילה nu se zice תחנון.

ויאמר Și David zise către Gad : mie'mĭ este vaĭ foarte! Dar maĭ bine voiŭ cădea în mâinile Domnuluĭ, că multe sânt îndurările sale, decât să caz în mâinile oamenilor.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּלָה:

רחום Indurate și milostive! Am păcătuit înaintea ta. Doamne plin de îndurare! îndură-te de mine și priimește 'mi cererile mele.

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי:

יי Doamne nu în mânia ta să mă mustri, și nu cu urgia ta să mă cerţi. Miluește-mă Doamne că sânt slab; vindecă-mă Doamne, că oasele mele sânt înspăimântate. Și sufletul meu este foarte înspăimântat. Și tu Doamne până când? Intoarce-te Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuește-mă pentru mila ta. Că nu prin moarte te pomenește pe tine. In ĭad cine'ţĭ mulţumește ţie? M'am ostenit în suspinul meu, fac să în-

יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי. וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי־אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד. וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה

בְּכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃ עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי. עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי. יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי. יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

noate în toate nopţile patul meŭ, cu lacrimile mele ud aşternutul meŭ. Se stinge de obidă ochiul meŭ, se înbătrâneşte, de toţĭ vrăjmaşi meĭ. Depărtaţi-vă de la mine, toţĭ facătorĭ de rele, că a auzit Domnul glasul plăngereĭ mele. A auzit Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea o priimeşte. Se ruşinează şi foarte se înspăimântă toţĭ vrajmaşiĭ meĭ, se retrag şi într'o clipă se ruşinează.

(Lunĭ şi Joi la rugăcĭunea de dimineaţă se zice.)

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

יי Doamne Dumnezeul luĭ Israel, întoarce-te de la urgia mânieĭ tale, şi socoteşte-te de nenorocirea poporuluĭ tăŭ.

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם נֶחְשַׁבְנוּ כַּצֹּאן לַטֶּבַח יוּבָל לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה׃

הבט Caută din cer şi vezĭ că am ajuns ocara şi batjocura popoarelor; sântem socotiţĭ ca oĭ de junghĭare, ucişĭ şi nimiciţĭ de bătăe şi de ruşine.

וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ יי אלהי

ובכל Şi cu toate acestea n'am uitat noĭ de numele tăŭ; nu ne uita şi tu pe noĭ.

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה חֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקַוֶּה. טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה. יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ׃

זרים Streiniĭ zic : nu maĭ aŭ nădejde şi aşteptare. Dar tu miluieşte poporul care nădăjdueşte spre numele tăŭ; Curatule, apropie mântuirea noastră; sântem osteniţĭ şi nu ni se dă odihnă. Indurările tale să biruĭască mânia ta asupra noastră.

אנא Intoarce-te de la mănia ta și îndură-te de proprietatea ce ți-aĭ ales ție.	אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: יי אלהי
חוסה Apără-ne Doamne prin îndurările tale și nu ne dă pe noĭ în mâinile barbarilor. De ce să zică popoarele: unde este Dumnezeul lor? Fă noă pentru tine milostenie și nu zăbăvi.	חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַל־תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל תְּאַחַר:
אנא Intoarce-te de la mânia ta și îndură-te de proprietatea ce ți-aĭ ales ție.	אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: יי אלהי
קולנו Auzĭ glasul nostru miluește-ne și și nu ne lăsa pe mâĭnile vrăjmașilor noștriĭ ca să șteargă numele nostru. Adu-țĭ aminte ce aĭ jurat părinților noștriĭ: „ca stelele ceruluĭ voĭŭ înmulți eŭ semința voastră," și acuma am rămas puținĭ din mulțĭ.	קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵנוּ לִמְחוֹת אֶת־שְׁמֵנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה:
ובכל Și cu toate acestea n'am uitat de numele tăŭ, nu ne uita și tu pe noĭ.	וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ: יי אלהי
עזרנו Ajutorul nostru să fi tu Dumnezeul mântuireĭ noastre, pentru slava numeluĭ tăŭ; și scapă-ne și ĭartă-ne păcatele noastre pentru numele tăŭ.	עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
יי Doamne Dumnezeul luĭ Israel întoarce-te de la urgia mânieĭ tale și socotește nenorocirea poporuluĭ tăŭ.	יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

שומר Păzitorul luĭ Israel, păzește rămășița luĭ Israel ca să nu se pĭarză Israel ce zice: „Ascultă Israel.	שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל־יֹאבַד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שומר Păzitorul poporuluĭ unic, păzeşte rămăşita poporuluĭ unic, ca să nu se pĭarza poporul unic, care recunoaşte numele tăŭ ca unic: Domnul, Dumnezeul nostru, Domnul unul este.

שומר Păzitorul poporuluĭ sfânt, păzeşte rămăşiţa poporuluĭ sfânt ca să nu se pĭarză poporul sfânt, care sfinţeşte pe sfântul cu întreită sfinţenie.

מתרצה Tu care te linişteştĭ prin cererĭ, şi te îmblânzeştĭ prin rugăminte, linişteşte-te şi îmblânzeşte-te către neamul sărman care n'are alt ajutor.

אבינו Tatăl si părintele nostru miluește-ne și auzi-ne, căcĭ n'avem fapte bune, ci fă tu cu noi milostenie, și dragoste și izbăvește-ne.

ואנחנו Şi noĭ nu ştim ce să facem, ca să putem rădica ochiĭ către tine. Adu-ţĭ aminte de îndurările tale şi de miluirile tale, căcĭ sănt din vecĭ. Fie mila ta asupra noastră întocmaĭ precum nădăjduim spre tine. Nu ne pomeni păcatele trecute, degrabă să o ĭa înainte îndurarea ta, căcĭ am scăzut foar-

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל־יֹאבַד גּוֹי אֶחָד הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל־יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ

te. Miluește-ne Doamne, miluește-ne, că mult ne am săturat de hulă. In mânia ta adu-ți aminte de îndurare; căci El cunoaște firea noastră își aduce aminte că sântem țărână. Ajutorul nostru să fiĭ tu Domnul mântuireĭ noastre pentru slava numeluĭ tăŭ și scapă-ne și ĭartă-ne greșelile pentru numele tăŭ.

רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

(Lunea și Joĭa se zice אל ארך אפים. Nu se zice însă când cade în acele zile : ראש חדש, ערב פסח, חה"מ, תשעה באב, חנוכה, פורים mare și mic.)

אל Doamne îndelungrăbdător și plin de milă și adevărat, nu ne mustră în mânia ta, apără poporul tăŭ și mântuește-ne de toate nenorocirile. Ți am păcătuit ție stăpâne, ĭartă atotputernicule, după îndurarea ta cea mare.

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע: חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן, סְלַח־נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

La recitarea Legeĭ.

(Când se scoate Thora.)

ויהי Și a fost când se rădică sicriul, zicea Moise: scoală-te Doamne, ca să se răsipească vrăjmașiĭ tăĭ, și să fugă dinaintea ta toțĭ dușmaniĭ tăĭ. Căcĭ din Sion va eși învățătură și cuvântul luĭ Dumnezeŭ din Ierusalim.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

ברוך Binecuvântăt să fie acela ce a dat învăță-tura sa poporului său Israel, prin sfințenia sa.

ברוך Binecuvântat să fie numele stăpânului al universului. Binecuvântat să fie tronul tău și locul tău. Fie bunăvoința ta cu poporul tău Israel în veci, și mântuirea mânei tale arată'o poporului tău în sanctuarul tău. Impărtășește-ne de bunătatea luminei tale, și priimește rugăciunea noastră cu dragoste. Fie bunăvoința ta să prelungești viața noastră în fericire, și să fiu eŭ amintit între cei drepți, să te înduri de mine și să mă păzești pe mine și tot ce este al meŭ și tot ce e al poporului tău Israel. Tu îi hrănești pe toți, tu îi susții pe toți, tu stăpânești peste toate, tu stăpânești peste regi, și împărăția a ta este. Eu sânt sluga Sfântului, binecuvântat să fie, înaintea căruia și înaintea strălucirea învățăturei lui, eŭ mă închin în toată vremea; nu mă sprijinesc pe un om, și nu mă reazăm pe o ființă dumnezeiască, ci numai pe Dumnezeul cerului; că numai el este Dumnezeul adevărat și învățătura lui e adevărată și proorocii lui sânt adevărați și el face mult bine și adevăr; pe dânsu mă sprijinesc și numelui său celui sfânt strălucitor, eŭ grăesc laude. Fie voința ta să'mi deschizi inima spre învățătură și să împlinești cererile inimei mele, și a inimei întregului tău popor Israel, spre bine, viață și pace.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ. וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

(Cantorul ia תורה în mână și zice.)

גדלו Măriți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele lui toți împreuna.

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

לך A ta Doamne este mărirea și puterea și slava și izbânda, și strălucirea căci peste tot ce este în cer și pe pământ este a ta împărăția, și tu ești capul ce se rădică de asupra tuturor.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

רוממו Inălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la scăunelul picioarelor lui, căci sfânt este el. Inălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la muntele său cel sfânt, căci sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

אַב הָרַחֲמִים. הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים. וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים. וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

חזן וְתִגָּלֶה וְתֵרָאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בִּזְמַן קָרוֹב וְיָחוֹן פְּלֵיטָתֵנוּ וּפְלֵיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן׃ הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה׃ כֹּהֵן קְרָב יַעֲמוֹד (ר׳ פב״פ הכהן)׃

קהל בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ׃ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ

יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב: מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Rădicănd Cantorul Thora, se zice.)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַּרְכֵי נֹעַם. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ. בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

וזאת Și aceasta este învățătura ce o puse Moise înaintea fiilor luĭ Israel; după porunca Domnuluĭ prin Moise.

עץ Pomul vieții este ea pentru aceĭ ce se țin de dânsa și cine se reazimă pe dânsa e fericit. Căile eĭ sânt căĭ plăcute și toate cărările eĭ duc spre pace. Lungimea vieții este în dreapta eĭ, în stânga bogăție și cinste. Domnul dorește prin mila luĭ, ca învățătura să se mărească și să strălucească.

בשני ובחמשי אחר שמגביה הס"ת כשחוזרים תחנון יאמר החזן יהי רצון.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְכוֹנֵן אֶת־בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהָשִׁיב אֶת־שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלֵיטָתֵנוּ וְלִמְנֹעַ מַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְקַיֵּם בָּנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת

טובות יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת. וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בַּצָּרָה וּבַשִּׁבְיָה. הָעוֹמְדִים בֵּין בַּיָּם וּבֵין בַּיַּבָּשָׁה. הַמָּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לִרְוָחָה. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה. וּמִשִּׁעְבּוּד לִגְאֻלָּה. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

(Când se duce Thora la chivot se zice).

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־ חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כד לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר־יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי

יהללו Lăudațĭ numele Domnuluĭ, că înalt este numaĭ numele luĭ, singur.

הודו Strălucirea sa e peste pământul și cerul și el înalță cornul poporuluĭ săŭ, spre fala tuturor cuvioșilor săĭ, fiilor luĭ Israel, poporuluĭ ce îĭ este aproape. Alleluĭa.

(24) לדוד Al luĭ David. Un psalm. Al luĭ Dumnezeu e pământul și plinirea luĭ, lumea și locuitoriĭ eĭ. Că el l'a întemeĭat peste mărĭ, și l'a întărit peste râurĭ. Cine se va sui în muntele Domnuluĭ, și cine va sta în locul luĭ cel sfânt? Cel cu mâinile nevinovate, și curat la inimă, al căruĭ suflet nu dorește deșerte, și care nu jură cu viclenie. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeul

mântuitorul său. Așa este neamul acelor ce'l cercetează, carii caută fața ta, Iacob. Selah! Rădicați-vă, voĭ porților, capetele voastre! și rădicați-vă voĭ ușilor vecĭnice! ca să intre împăratul slaveĭ. Cine este împăratul slaveĭ? Domnul cel puternic și viteaz. Domnul viteazul războiuluĭ. Rădicați-vă voĭ porților, capetele voastre! și rădicați-vă voĭ ușilor vecinice! ca să intre împăratul slaveĭ. Cine este împăratul slaveĭ? Domnul oștirilor, el este împăratul slaveĭ. Sela!

יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי
פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד סֶלָה:

(Când se pune תורה înăuntru în chivot se zice).

ובנחה Și când se așeza zicea: Vin'o Doamne la zecimile de miĭ ale triburilor luĭ Israel. Inalță-te Doamne la locul odihneĭ tale, tu și sicriul putereĭ tale. Preoțiĭ tăĭ se îmbrac cu fericire și cuvioșiĭ tăĭ chiue. Pentru David sluga ta, nu respinge fața unsuluĭ tău. Căcĭ vă daŭ învățătură bună, nu părăsițĭ învățătura mea. Ea este po-

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ
רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ:
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ
יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל
תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח
טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל

תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

mul vieții pentru aceĭ ce se țin de dânsa și cine se reazimă de dânsa e fericit. Căile eĭ sânt căĭ plăcute și toate cărările eĭ duc spre pace. Intoarce-ne Doamne cătră tine, și ne vom întoarce și noĭ; reînoește zilele noastre ca maĭ nainte.

---

*) אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

---

*) traducțiunea vezĭ pagina 45.

(ערב יו"כ, תשעה באב, חה"מ, ערב פסח, פורים גדול וקטן, חנכה, ראש חדש
și la un אבל nu se zice psalmul următor.

(20) למנצח Măestruluĭ cântăreț. Psalm al luĭ David. Să te auză Domnul în zĭua de nevoe, să te întărească numele Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Săți trimiță ajutor din sanctuar, și din Sion să te sprijinească pe tine. Să-șĭ aducă aminte de darurile tale, și arderea de tot a ta să îĭ fie scumpă. Sela! Să-țĭ dea după inima ta, și tot sfatul tăŭ să'l împlinească. Ne vom bucura de mântuirea ta, și în numele Dumnezeuluĭ nostru vom ridica steagul; să-țĭ împlinească Domnul toate cererile tale. Acuma am cunoscut că Domnul ajută pe unsul săŭ, îl aude din cerul săŭ cel sfânt, prin izbânzĭ puternice a dreptei sale. Acestea sânt în care, și acelea pe caĭ, ĭară noĭ, numele Domnuluĭ Dumnezeuluĭ nostru vom chema. Acelea îngenunchează și cad, ĭară noĭ stâm drepțĭ și înțepenițĭ. Doamne, ajută! rege, auzi-ne în zĭua când te vom chema.

כ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ
מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר
כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה־
סֶלָה׃ יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ נְרַנְּנָה
בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְיָ כָּל־
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי
הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ
מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ׃ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע
יְמִינוֹ׃ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה
בַסּוּסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם־יְיָ
אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר. הֵמָּה כָּרְעוּ
וְנָפָלוּ. וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ
וַנִּתְעוֹדָד׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

ובא Și va veni pentru Sion mântuitorul și pentru aceĭ ce s'aŭ căit de păcat în Iacob, este zisa Domnuluĭ. Și eu — aceasta este legământul meŭ cu dânșiĭ zice Domnul — duhul meŭ, care este pe tine, și cuvintele mele ce le am pus în gura ta, să nu se depărteze din gura ta și din gura semințieĭ tale, și din gura semințieĭ al se mințieĭ tale, zice Domnul, de acuma și până în vecĭ. Iară tu eștĭ cel sfânt, lăcuind între laudele luĭ Israel; și strigă unul către altul: sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor, plin e tot pământul de slava luĭ. Și primește unul de la altul și zice: sfânt! în înălțimea cerurilor înalte este lăcașul săŭ; sfânt! pe pământ arată puterile sale; sfânt! în veciĭ vecilor Domnul oștirilor, plin e tot pământul de strălucirea frumuseței sale. Și un vânt mă ridică, și am auzit în dosul meŭ glasul unuĭ freamăt mare: Binecuvântată e slava Domnuluĭ, din locul

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב. נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ.
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא־יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה
אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין
מִן־דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי
מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִנְתֵּהּ.
קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ בְּעָלַם עָלְמַיָּא
יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו
יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע
אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וַתִּשָּׂאֵנִי

săŭ. Şi mă rădică un vânt, şi am auzit în dosul meŭ glasul unuĭ freamăt mare, care lăuda şi zicea: Binecuvântată e slava Domnuluĭ din lăcaşul săŭ. Domnul va împărăţi în vecĭ. Domnul! împărăţia luĭ va sta în vecĭ, şi în veciĭ vecĭlor. Doamne, Dumnezeul luĭ Abraham, Isac şi Israel părinţilor noştriĭ, păstrează aceasta în vecĭ în firea cugetelor inimeĭ poporuluĭ tăŭ, şi îndreptează inima lor către tine. El este îndurător, ĭartă păcatul şi nu strică, şi adesea el întoarce mânia sa, şi nu deşteaptă toată urgia sa. Că tu Doamne eştĭ bun şi ĭertător, şi plin de dragoste către aceĭ ce te chĭamă. Dreptatea ta este dreaptă în vecĭ şi învăţătura ta este credincĭoasă. Daĭ credinţă luĭ Iacob, dragoste luĭ Abraham, pe care aĭ jurat'o părinţilor noştriĭ în zilele de maĭ nainte. Binecuvântat să fie Domnul din zi în zi, căcĭ Dumnezeŭ ne încarcă cu mântuirea noastră. Sela!

רוּחָא. וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל־זִיעַ
סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ
יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם
לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ:
וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא־יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ
אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ.
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ

Domnul oștirilor e cu noĭ, adăpost ne esteDumnezeul luĭ Iacob. Sela! Doamne al oștirilor! ferice de omul ce se încrede ție. Doamne ajută, regele auzi-ne în ziua când te chemăm. Binecuvântat să fie Dumnezeul nostru, ce ne a zidit spre slava luĭ, și ne a deosebit de rătăciții, și a sădit în noĭ o vĭață de vecĭ. El va deșchide inima noastră spre învățătura luĭ, și va pune în inima noastră ĭubirea luĭ și temerea de dânsul, ca să facem voința luĭ și ca să'ĭ slujim cu inima voĭoasă. Ca să nu ne ostenim cu lucrurĭ zadarnice, și să nu dăm naștere la lucrurĭ deșerte. Fie voĭa ta Doamne, Dumnezeul nostru, ca să păzim poruncile tale în lumea această; și să merităm și să trăim și să vedem și să moștenim bunătate și binecuvântare în aniĭ unsuluĭ, și în vĭața lumeĭ viitoare; ca să' țĭ cânte slava și să nu tacă, Doamne Dumnezeul meu, în vecĭ te voĭŭ slăvi. Bi-

צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ
אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם:
לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא
נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ
בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ
כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם

necuvântat să fie bărbatul care se încrede în Domnul şi Domnul este încrederea luĭ. Incredeţi-vă în Domnul în veciĭ vecilor, căcĭ Domnul Dumnezeŭ este un adăpost de vecĭ, şi se vor încrede în tine toţĭ cariĭ cunosc numele tăŭ; că tu Doamne n'aĭ părăsit pe aceĭ ce te caută. Domnul doreşte pentru mila luĭ, ca învăţătura să se mărească şi să strălucească.	אֹיְבֶךָ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ, וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי־עַד, כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

(In ziua de ראש חדש, se depun aci Tefilimiĭ).

(In zilele de ראש חדש şi חה"מ zice cantorul חצי קדיש şi continuă cu מוסף.)

ועתה Şi acuma să se mărească puterea Domnuluĭ, precum aĭ grăit zicând. Adu-ţĭ aminte de îndurarea ta şi de dragostea ta, căcĭ sânt din vecĭ.	קהל וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
יתגדל Fie mărit şi sfinţit numele săŭ cel măreţ, în lumea pe care a zidit 'o după voinţa sa, şi să vie împărăţia sa în viaţa şi în zilele voastre şi în viaţa intregeĭ case a luĭ Israel, curând şi în vreme de aproape; şi ziceţĭ: Amin!	יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:
Fie numele săŭ cel măreţ binecuvântat în vecĭ şi în veciĭ vecilor.	קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
Binecuvântat să fie şi slăvit şi fălit, şi înălţat, şi ridicat, şi mărit şi glorificat, şi mândrit	חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה

și lăudat numele sfântului, — binecuvântat să fie — care e mai presus decât toată laudă, și cântare și mărire și mângăiere ce s' ar putea zice în lume. Și ziceți: Amin!

Priimește cu îndurare și cu bunăvoință rugăciunea noastră.

Să fie priimită rugăciunea și cererea întregului Israel înaintea tatăluĭ lor din cerurĭ. Și ziceți: Amin!

Fie binecuvântat numele luĭ Dumnezeŭ de acum și până în vecĭ.

Fie pace mare din cer și viață asupra noastră și asupra întreguluĭ Israel; și ziceți: Amin!

Ajutorul meŭ e de la Domnul, ziditorul ceruluĭ și al pământuluĭ.

Acela care face pace în înălțimile sale, va face pace și asupra noastră și asupra întreguluĭ Israel. Și ziceți: Amin!

וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעי״ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

חזן תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

חזן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

חזן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עלינו A noastră e datoria de a slăvi pe stăpânul universuluĭ, a da mărire plăsmuitoruluĭ urzireĭ; că nu ne a făcut ca noroadele țărilor, și nu ne a pus de o potrivă cu neamurile pământuluĭ, care nu ne-a dat partea noastră ca a lor, și soartea noastră ca a mulțimeĭ lor; Și

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ

noĭ îngenunchiăm şi ne închinâm, şi mulţumim împăratuluĭ peste împăraţi, sfântuluĭ, binecuvântat să fie. Că el întinde cerul şi întemeĭază pământul şi şederea strălucireă sale este în înălţimea ceruluĭ, şi lăcaşul putereĭ sale este în înălţimea slaveĭ. El este Dumnezeul nostru şi nimene altul; într'adevăr, el este regele nostru şi nu este nimene afară de dânsul, precum e scris în învăţătura luĭ: Şi să cunoştĭ astăzĭ şi să întipăreştĭ în inima ta că Domnul este Dumnezeŭ în cer sus şi pe pământ jos şi nimene alt afară de dânsul.

על De aceea nădăjduim spre tine Doamne Dumnezeul nostru, de a vedea în curând slava izbânziĭ tale, când veĭ scoate urăcĭunile de pe pământ, şi idoliĭ vor fi stârpiţĭ, pentru a întări în lume împărăţia atot-

כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה
שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ
וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ
בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת
מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ
הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־
לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:
עַל כֵּן נְקַוֶּה־לְּךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה
בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר
גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ.
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת

puterniculuĭ, și toțĭ fii cărneĭ vor chema numele tăŭ, și toțĭ nelegiuițiĭ pământuluĭ se vor întoarce către tine; vor recunoaște și cunoaște toțĭ lăcuitoriĭ universuluĭ, că ție să se plece toate genunchile, și ție să-ți jură toate limbile. Inaintea ta, Doamne, Dumnezeul nostru, vor îngenunchia și vor cădea și vor da strălucire slaveĭ numeluĭ tăŭ, și vor primi jugul împărățieĭ tale, și de grabă veĭ împărăți peste dânșiĭ în vecĭ, căcĭ împărăția este a ta, și în veciĭ vecilor veĭ împărăți cu slavă, precum e scris în învățătura ta: Domnul va împărăți în vecĭ. Și e zis: Și Domnul va fi împărat peste tot pământul, în ziua aceea va fi Domnul unul și numele luĭ: unul.

שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ.
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל
בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן:
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם
אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום

Psalmiĭ pentru zilele săptămânii.

(Dumineca se zice).

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃

לדוד מזמור pagina 113.

(Luni se zice).

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃

(48) Un cântec. Psalmul fiilor luĭ Corah.

Mare e Domnul și foarte lăudat, în cetatea Dumnezeuluĭ nostru, în muntele cel sfânt al luĭ. Ținut plăcut, bucuria întreguluĭ pământ e muntele Sion; în laturile de miază-noapte e cetatea împăratuluĭ celuĭ mare. Domnul în palaturile eĭ, s'a recunoscut ca adăpost. Căcĭ ĭată împărațiĭ se adunară — și plecară de o dată. Ei văzură — și se mirară, se spăimântară și se turburară. Ii cuprinseră acolo fiorĭ, cutremur, ca pe aceea ce naște. Cu vântul de răsărit sfărâmĭ corăbiile din Tarșiș. Precum am auzit'o, așa am văzut'o în orașul Domnuluĭ oștirilor, în cetatea Dumnezeuluĭ nostru. Dumnezeŭ o va întări de vecĭ. Sela! Socotim Doamne, mila ta, în mijlocul templuluĭ tăŭ. Precum și numele tăŭ, așa se întinde și lauda ta până la marginile pământuluĭ. Plină e dreapta ta de dreptate. Se bucură muntele Sionuluĭ, se veselesc fetele Iudeiĭ pentru judecățile tale. Incunjurațĭ Sionul

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר־קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל
הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת
מֶלֶךְ רָב׃ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים
נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ הֵמָּה רָאוּ כֵּן
תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם
שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ בְּרוּחַ קָדִים
תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד
עוֹלָם סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ
בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה
יְמִינֶךָ׃ יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ
צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ

לְבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

şi'l ocoliţĭ, număraţĭ turlele luĭ. Luaţĭ seamă la baştele luĭ, desemnaţĭ palaturile luĭ, ca să povestiţĭ la alt neam: că acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în veciĭ vecilor; el ne va conduce în vecĭ.

(Marţĭ se zice).

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל. וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה: שִׁפְטוּ דַל־וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא־יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן. וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

(82) Psalm al luĭ Asaf.
אלהים Dumnezeŭ stă în adunarea Domnuluĭ, în mijlocul zeilor judecă el. Până când veţĭ judeca cu nedreptate, şi veţĭ cinsti faţa nelegĭuituluĭ. Sela! Judecaţĭ drept pe sărman şi pe orfan, daţĭ dreptate celuĭ umilit şi sărac. Scăpaţĭ pe sărmanul şi pe cel lipsit, şi mântuiţi-ĭ din mâĭnile nelegĭuiţilor. Eĭ nu cunosc şi nu pricep, eĭ umblă în întunerec, se clatină toate temeliile pământuluĭ. Eŭ am gândit: Dumnezeĭ sănteţĭ, şi fii celuĭ prea înalt voĭ toţĭ. Iară voĭ ca oamenĭ muriţĭ, şi ca unul din Domniĭ cădeţĭ. Scoală-te Dumnezeule! judecă pământul, căcĭ proprietatea ta sânt toate popoarele.

(Mercurĭ se zice).

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צד אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד־מָתַי רְשָׁעִים ׀ יְיָ עַד

(94) Dumnezeul răzbunăriĭ, Doamne, Dumnezeul răzbunăriĭ arată-te. Inalţă-te judecătorul pământuluĭ, adu răsplată mândrilor. Până când nelegĭuiţiĭ

Doamne, până când nelegĭuiţiĭ se vor veseli? bărfesc, vorbesc hulă, se trufesc toţĭ făcătoriĭ de rele. Eĭ calcă poporul tăŭ, Doamne, şi moştenirea ta o chinuesc. Văduvă şi pribeag omoară şi orfanĭ ucida. Şi zic nu vede Dumnezeŭ, şi nu pricepe Dumnezeul luĭ Iacob. Inţelegeţĭ dar voĭ neînţelegătorilor din popor, şi nerozilor, când vă veţĭ înţelepţi? Cel ce a sădit urechia, au nu aude, saŭ acel ce a plăsmuit ochiul au nu vede? Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va mustra? cel care învaţă pe om să înţeleagă? Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că sânt deşerte. Ferice de bărbatul pe care tu Domnul îl mustri, şi îl înveţĭ din învăţătura ta, ca să fie liniştit în zilele de nenorocire, pe când se sapă groapa nelegĭuituluĭ. Că Domnul nu va lăsa pe poporul săŭ, şi nu va părăsi moştenirea luĭ. Căcĭ la dreptate se întoarce judecata, şi după dânsa toţĭ cu inima sinceră. Cine se va scula pentru mine înpotriva nelegĭuiţilor? Cine va sta pentru mine în potriva făcătorilor de rele? De n'ar fi fost Domnul ajutorul meŭ, încă puţin şi sufletul meŭ s'ar fi sălăşluit în tăcerea morţiĭ. Dacă am zis: s'a cl'ătinat picĭorul meŭ — mila ta Doamne, m'a sprijinit. După mulţimea durerilor inimeĭ mele, aŭ înveselit mângăerile tale sufletul meu. Te poate oare însoţi scaunul fără-de-legiĭ? cel ce hotăreşte sila contra legiĭ? — Eĭ se strâng în cete în potriva sufletuluĭ dreptuluĭ şi sânge nevinovat osândesc. Şi Domnul mi-a fost mie scăpare,

מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ
עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ
יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה
וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ
לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים | מָתַי
תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע
אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם
הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ
יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל:
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ
וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ
מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת:
כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי יָקוּם לִי
עִם מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי
אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט |
שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי
מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב
שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ
נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר
עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ
צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי

şi Dumnezeul meŭ stânca adăpostuluĭ meŭ. Şi întoarse peste dânşiĭ uneltirea lor, şi prin răutatea lor îĭ pĭerdu. Să îĭ pĭarză Domnul Dumnezeul nostru.

לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀ אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

(Joi se zice).

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃

81. Măĭestruluĭ cântăreţ pe Ghittit. Al luĭ Asaf.

הרנינו Chĭuiţĭ luĭ Dumnezeŭ, care e putere noastră, chiotiţĭ Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Intonaţĭ psalmĭ, şi daţĭ în tămpănă, în psaltire plăcută şi în alăută. Bucĭumaţĭ cu bucĭum în zĭua de lună noă, la luna plină, în zĭua sărbătoriĭ noastre. Că este o poruncă pentru Israel, o lege a Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Ca mărturie a pus'o în Iehosef, când a eşit contra ţăriĭ Eghipetuluĭ. Limba aceluia, ce nu'l cunoşteam, am auzit: Am depărtat spinarea luĭ de la sarcină, mâinile luĭ s'aŭ scutit de coşniţă. In nevoĭe m'aĭ chemat, şi t'am scăpat, te am auzit din învelişul tunetuluĭ, te am ispitit la apa Meriba. Sela! Ascultă poporul meŭ şi te voiŭ certa o Israel — daca aĭ asculta de mine! Să nu fie în tine nicĭ un zeŭ strein, şi să nu te închinĭ unuĭ alt zeŭ. Eŭ sânt Domnul, Dumnezeul tăŭ, care te am scos din ţara Eghipetuluĭ. Lărgeşte gura ta şi o voiŭ umplea. Şi n'a ascultat poporul meŭ de glasul meŭ, şi Israel nu'mĭ era pe voĭe. Şi îĭ am lăsat după sumeţia inimilor lor, să umble după chibzuirile lor. De ar asculta po-

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃
הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי ׀ יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם ׀ הַרְחֶב־־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃

לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

porul meŭ de mine! Israel, de ar umbla în căile mele! Intru puţin aşĭ fi smerit pe vrăjmaşiĭ lor, şi în potriva asupritorilor lor, aşĭ fi întors mâna mea. Vrajmaşiĭ Domnuluĭ s'ar făţări, şi ar fi fericirea lor în vecĭ. Şi iĭ aşĭ hrăni pe eĭ cu grăsimea grâuluĭ, şi cu miere din stâncă iĭ aşĭ sătura.

(Vinerĭ se zice).

הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

*) צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

קדיש דרבנן

Se dice יתגדל până la דאמירן בעלמא ואמרו אמן apoi ceea ce urmează:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־מַאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא דִּי בְאַתְרָא הָדֵן וְדִי בְּכָל־אֲתַר וַאֲתַר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רְוִיחָא וּפֻרְקָנָא מִן־קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

---

*) traducţiunea vezĭ pagina 43.

Cele treisprezece articole de credinţă ale lui Maimonide.

1. crez cu credinţă desăvârşită că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — este ziditorul şi conducătorul tutor zidirilor; şi el singur a făcut, şi face şi va face toate făpturile.

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים:

2. crez cu credinţă desăvârşita că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — este, unul şi nu mai esistă sub nicĭ un chip, o altă unitate ca a luĭ; şi el singur, Dumnezeul nostru, a fost, este şi va fi.

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

3. crez cu credinţă desăvârşită că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — nu este trup, şi nu'l ajung neajunsurile trupeştĭ, şi n'are nicĭ o închipuire trupească.

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף, וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל:

4. crez cu credinţă desăvârşită că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — este cel d'ântâĭ şi cel din urmă.

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

5. crez cu credinţă desăvârşită că numai ziditoruluĭ singur — binecuvântat să fie numele luĭ — se cuvine să ne

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי

rugâm, și nu ni se cuvine a ne ruga altuĭa afară de dânsul.

להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו:

6. crez cu credință desăvârșită, că toate zisele proorocilor sânt adevărate.

ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת:

7. crez cu credință desăvârșită, că proorocia luĭ Moise, învățătoruluĭ nostru, — fie pace peste dânsul — a fost adevărată; și că el este vărhovnicul proorocilor ce aŭ fost înaintea luĭ și ce vor fi după dânsul.

ז אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבינו עליו השלום היתה אמתית ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

8. crez cu credință desăvârșită, ca învățătura (Tora) ce se află astăzĭ în mâĭnile noastre, este aceeașĭ ce a fost dată luĭ Moise, învățătoruluĭ nostru, pace peste dânsul!

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל־התורה המצויה עתה בידינו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:

9. crez cu credință desăvârșită că această învățătură nu se va schimba, și nu va fi din partea ziditoruluĭ, —binecuvântat să fie numele luĭ — o altă învățătură în locul eĭ.

ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

10. crez cu credință desăvârșită, că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — cunoaște

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע

toate faptele oamenilor şi gândurile lor; precum s'a zis: Acela care plăsmueşte de-odată inima lor, acela pricepe şi toate faptele lor.

11. Crez cu credinţă desăvârşită că ziditorul — binecuvântat să fie numele luĭ — răsplăteşte cu bine pe aceĭ carĭ păzesc poruncile sale, şi pedepseşte pe aceĭ, carĭ îĭ calcă.

12. Crez cu credinţă desăvârşită, în venirea unsuluĭ, şi cu totul că zăbăveşte, eŭ totuşĭ îl aştept în toate zilele să vie.

13. Crez cu credinţă desăvârşită că va fi o înviere a morţilor în vremea când va bine plăcea ziditoruluĭ, — binecuvântat să fie numele luĭ — şi pomenirea luĭ să se înalţe în vecĭ, şi în veciĭ vecilor.

Spre mântuirea-ta am nădăjduit Doamne.

כָּל־מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל־מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל־זֶה אֲחַכֶּה־לּוֹ בְּכָל־יוֹם שֶׁיָּבֹא:

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:

סדר תפלת מנחה

אשרי pag. 45. שמנה עשרה pag 73. תחנון pag. 105. și עלינו pag. 121.
In caz când urmează îndată מעריב nu se zice עלינו.

תפלת ערבית לחול

veĭ găsi maĭ la vale la תפלת ערבית למוצאי שבת.

סדר ברכת חלה

(Femeia este datoare a osebi din aluat un codru și a zice ברכה următoare :)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ sfințit prin poruncile tale și ne aĭ poruncit a deosebi un codru din aluat.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה מִן הָעִסָּה:

סדר ברכת הדלקה

Femeia e datoare să aprinză vinerĭ seara lumănărĭ în onoarea sâmbeteĭ și să zică :

ביוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ sfințit prin poruncile tale și ne aĭ poruncit a aprinde lumânarea de sâmbătă (în zile de sărbătoare : de sărbătoare.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (ביום טוב: שֶׁל יוֹם טוֹב):

סדר תפלת מנחה בערב שבת

Vineri la מנחה nu se zice תחנון ci indată după שמונה עשרה se începe cu :

(95) לכו Veniți să chiuim înaintea Domnuluĭ să chiotim înaintea stânceĭ mân-

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:

tuireĭ noastre. Să întâmpinâm fața luĭ cu cântare de mulțumire, cu psalmĭ vom chioti luĭ. Că Domnul este un Dumnezeŭ mare, și un împărat mare peste toțĭ zeĭ. In mâna luĭ sânt adâncimele pământuluĭ, și ale luĭ sânt piscurile munților. A luĭ este marea și el a făcut o, și uscatul, mâĭnile luĭ l'aŭ plăsmuit; venițĭ să ne închinâm, și să ne plecâm înaintea Domnuluĭ, făcătoriuluĭ nostru. Căcĭ el este Dumnezeul nostru și noĭ sântem poporul pășuniĭ sale și oile mâniĭ sale până astăzĭ, dacă ascultațĭ de glasul luĭ. Să nu vă învârtoșațĭ inimile voastre, ca la Meriba, ca în zĭua de Masa în pustie; când mă ispitiră părințiĭ voștriĭ, mă cercară, cu toate că văzură fapta mea. Patruzecĭ de anĭ eram scârbit de neamul acela și am zis: este un popor cu inimă rătăcită;

נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ: וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. הַיּוֹם | אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה, כְּיוֹם | מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם. וְהֵם

și eĭ nu cunoscură căile mele, așa încât am jurat în mânia mea: să nu între nicĭ odată în odihna mea.

(96) שירו. Cântațĭ Domnuluĭ cântare noă, cântațĭ Domnuluĭ, tot pământul. Cântațĭ Domnuluĭ, lăudațĭ numele luĭ, vestițĭ din zi în zi mântuirea luĭ. Povestițĭ între popoare de slava luĭ, între toate noroadele minunile luĭ. Că mare e Domnul și foarte lăudat, înfricoșat este peste toțĭ zeĭ. Căcĭ toțĭ zeiĭ popoarelor sânt nimicurĭ, ĭară Domnul a făcut cerul. Strălucire și fală e înaintea luĭ, izbândă și podoabă în sanctuarul săŭ. Dațĭ Domnuluĭ, voĭ neamurile popoarelor, dațĭ Domnuluĭ slavă și izbândă, dațĭ Domnuluĭ slava numeluĭ săŭ, aducețĭ darurĭ și intrațĭ în curțile luĭ. Inchinați-vă Domnuluĭ în podoaba sfântă; să se clătească înaintea luĭ tot pământul. Spunețĭ între popoare, Domnul a împărățit; a întemeĭat pământul și nu se clatină;

לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

צו שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ. שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַייָ ׀ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם ׀ יְיָ מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט. יָדִין עַמִּים

el va judeca popoarele cu sinceritate. Să se bucure cerul, și să se veselească pământul să mugească marea și toată plinirea eĭ. Să tresalte câmpiĭ și toate ce sânt într'ânșiĭ; atuncĭ vor chĭui toțĭ arboriĭ păduriĭ. — înaintea Domnuluĭ că vine, că vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său.

(97) ״ Domnul împărătește! Sa se bucure pământul, să se veselească ostroave multe. Nuor și negură împrejurul luĭ, dreptate și cuviință, reazimul tronuluĭ său. Foc merge înaintea luĭ, și mistuește pe vrăjmașiĭ luĭ împrejur. Fulgeriĭ luĭ luminează lumea. Pământul văzu și se cutremură. Munțiĭ se topiră ca ceara, înaintea Domnuluĭ, înaintea stăpânuluĭ pamântuluĭ întreg. Cerurile vestesc dreptatea luĭ, și toate popoarele văd slava luĭ. Se rușinează toțĭ ceĭ ce slujesc chipurilor cĭoplite, ce se fălesc cu idoli; luĭ se închină toțĭ

בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ, יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־
אֲשֶׁר־בּוֹ, אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־
יָעַר: לִפְנֵי יְיָ | כִּי בָא כִּי בָא
לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ: יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

צז יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ,
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ,
וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ
בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה וַתָּחֵל
הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ
מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־
הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ
וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים.
הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִים:

zeĭ. Sionul a auzit și s'a bucurat, și se veseliră fetele Iudeiĭ, pentru judecățile tale. Căcĭ tu Doamne, eștĭ prea înalt peste tot pământul, foarte te aĭ înălțat peste toțĭ zeiĭ. Voĭ, ceĭ ce ĭubițĭ pe Domnul, urâțĭ răutate; el păzește sufletele cuvioșilor seĭ, îĭ scapă din mâinile nelegĭuților. Lumină e sămânată pentru dreptul, și veselie pentru ceĭ cu inima sinceră. Bucurați-vă drepțiĭ în Domnul, și slăvițĭ pomenirea sa cea sfântă.

(98) Psalm. Cântațĭ Domnuluĭ cântare noă, că a făcut minunĭ. Iĭ a ajutat dreapta luĭ, și brațul său cel sfânt. Cunoscut a făcut Domnul ajutorul său, înaintea popoarelor a descoperit mântuirea sa. Adusu-și-a aminte de mila și de bine-credința luĭ către casa luĭ Isral, aŭ văzut toate marginile pământuluĭ ajutorul Dumnezeuluĭ nostru. Chĭuițĭ Domnuluĭ tot pământul, chĭotițĭ și strigațĭ și cântațĭ. Cântațĭ Domnuluĭ

שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח | צִיּוֹן.
וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אַתָּה | יְיָ
עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי
יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם:
אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי־
לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּייָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר. שִׁירוּ לַייָ שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה.
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ.
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ:
זָכַר חַסְדּוֹ | וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל־אַפְסֵי אָרֶץ
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ
לַייָ כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ
וְזַמֵּרוּ. זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר

cu chitară, cu alăută și cu glas de cântare; cu trâmbițe și glas de bucĭum chĭuițĭ înaintea Domnuluĭ. Să mugească marea și plinirea eĭ, lumea și locuitoriĭ eĭ. Răurile să bate în palmă, împreună să chĭue munțiĭ, înaintea Domnuluĭ că vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu sinceritate.

(99) Domnul împărățește! se cutremură popoarele; el șade pe Herubimĭ — pământul se clatină. Domnul în Sion e mare, și înalt este peste toate popoarele. Eĭ laudă numele tăŭ, mare și înfricoșat, — sfânt este el, — și izbânda împăratuluĭ, cel ce ĭubește dreptatea; tu aĭ întemeĭat sinceritate; judecată și dreptate în Iacob tu aĭ făcut. Inălțațĭ pe Domnul Dumnezeul nostru, și închinați-vă la scăunelul picĭoarelor luĭ, sfânt este el. Moise și Aron an fost între preoțiĭ luĭ, și Samuel între ceĭ ce chiamă numele luĭ. Eĭ aŭ chiemat pe Dom-

וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ:
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי
בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד
הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי־יְיָ כִּי בָא
לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב
כְּרוּבִים. תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ
בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא עַל־
כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
וְנוֹרָא. קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אָהֵב: אַתָּה כּוֹנַנְתָּ
מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל־יְיָ

mul și el îĭ a auzit. In stălp de nor vorbia cu dânșiĭ, eĭ au păzit mărturiile luĭ și legea ce a dat-o lor. Doamne Dnmnezeul nostru, tu îĭ aĭ auzit pe eĭ, li eraĭ lor Dumnezeŭ ertător și tot de o dată resplătitorul faptelor nelegiurilor lor. Inălțațĭ pe Domnul Dumnezeul nostru, și închinați-vă munteluĭ săŭ celuĭ sfânt, că sfânt e Domnul Dumnezeul nostru.

(29) מזמור Psalm al luĭ David. Dațĭ luĭ Dumnezeŭ, fiĭ puternicilor, dațĭ luĭ Dumnezeŭ slavă și izbândă. Dațĭ luĭ Dumnezeŭ slava numeluĭ săŭ, închinați-vă luĭ Dumnezeŭ în podoabă sfântă. Glasul Domnuluĭ răsună peste ape, Dumnezeul slaveĭ tună, Domnul, peste ape puternice. Glasul Domnuluĭ sună cu putere, glasul Domnuluĭ cu fală. Glasul Domnuluĭ sfărămă chedriĭ și zdrobi Dumnezeŭ chedriĭ Libanuluĭ. Și îĭ face să salte ca vițeĭ, pe Libanon și Siriĭon ca Reemi tinerĭ. Glasul Domnuluĭ varsă pară de foc. Glasul

וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק
נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם.
וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ
לַייָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ
לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל
יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־
הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־
מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ
קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ
אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל.
לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־
רְאֵמִים: קוֹל־יְיָ חֹצֵב
לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ

Domnuluĭ cutremură pustiea, cutremură Domnul pustiea Cadeș. Glasul Domnuluĭ cutremură stejariĭ și desfrunzește dumbrăvile, și în templul luĭ zic toțĭ: slavă. Domnul a șezut pe tron în vremea potopuluĭ și Domnul va ședea ca împărat în vecĭ. Domnul dă putere poporuluĭ săŭ, Domnul binecuvintează pe poporul săŭ cu pace.

יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

לכה Vin'o ĭubite înaintea alesei.
La întîmpinarea Sâmbeteĭ, miresei.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃

שמור „Păzește, pomenește“ într'un singur cuvânt
Ne-a grăit o dată Domcel sfânt.
Domnul e unul și „un“ al luĭ nume,
In vecĭnică falā, și cu mare renume.

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה׃ לכה

לקראת Inaintea sâmbeteĭ vom merge cu dor,
Al binecuvântăriĭ adevăratul izvor.
O dinioară sfințit, la urzire
Tărziŭ făcut, cu înainte gândire.

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה׃ לכה

מקדש Sanctuarul regeluĭ, oraș de reședință!

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה.

Scoală, te ridică! eșĭ din
umilință.
Ajunge! cât în valea
plângeriĭ aĭ stat!
Căcĭ Domnul milostiv, de
tine s'a îndurat.

קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה
רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק
הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ
חֶמְלָה: לכה

התנערי Praful pământuluĭ
scutură-ți și te scoală
Neamu meu! îmbracă-te
în haina ta de falā.
Din Betlehem se-apropie
ție ajutor
Fiul luĭ, Isai de suflet
mântuitor.

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי
בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל־
יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי.
קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ:
לכה

התעוררי Din somn adânc și
greŭ te scoală, te trezește!
Lumina ta răsare, vin'o
de lucește.
Un cântec nou ne cântă de
izbăndă și isprăvă.
Domnul se arată, cu
luminată slavă!

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא
אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי
עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ
עָלַיִךְ נִגְלָה:
לכה

לא Nu te rușinează, și
nu te maĭ roși,
Nu maĭ plângĭ și geme,
nu te maĭ măhni!
Reazăm, sprijin eștĭ Tu,
ai poporuluĭ smerițĭ
Orașe ruinate de tine's
rezidițĭ.

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה
תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תִּלָּהּ:
לכה

והיו Dușmanĭ și surpătorĭ,
singurĭ sânt surpațĭ
Vrăjmașĭ înghițitorĭ, de
tine's depărtațĭ.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ.
וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ

Se bucură, saltă Domnul, mult se înveselește
Ca mirele frumos când mireasa o priimește.
ימין In dreapta și în stânga tu mult te veĭ întinde
Și-a Domnuluĭ fric'a ta inimă va cuprinde.
Jar de bucurie veĭ sări și veĭ sălta,
Când din Pereț alesul ți se va arăta.
בואי Vin'o deci cu pace a bărbatuluĭ cunună,
Vin'o în veselie și bucurie bună
Vin'o dar ĭubito! a poporuluĭ aleasă!
Vin'o așteptato! a neamuluĭ mireasă!
לכה Vin'o ĭubite înaintea aleseĭ
La întâmpinarea sâmbeteĭ : mireseĭ!

עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ
חָתָן עַל כַּלָּה: לכה
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת־
יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד־אִישׁ בֶּן
פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה:
לכה
בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ.
גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ
אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה.
בּוֹאִי כַלָּה:
לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת
כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת
נְקַבְּלָה:

*) צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי

*) Traducerea vezĭ pag. 42.

בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־
קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: ק״י

Rugăciune de seară pentru Sambăta și sărbătorĭ.

חזן *)בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

*) ברכו Binecuvântățĭ pe Domnul cel proslăvit.

חו״ק בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך Binecuvântăt să fie Domnul cel proslăvit în vecĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universu-

---

*) (Pecând cantorul zice ברכו zice comuna יתברך):

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יתברך Fie binecuvântat și lăudat și slăvit și înălțat și rădicat numele regeluĭ și împăratuluĭ peste toțĭ împărațiĭ; sfântul, binecuvântat să fie. Căcĭ el este cel d'ântăiŭ și el este cel din urmă și afară de dânsul nu este nicĭ un Dumnezeŭ. Facețĭ cale aceluĭa ce încalecă pe norĭ. „Domnul“ e numele luĭ, și chĭuițĭ înaintea luĭ. Și numele luĭ este maĭ înalt decât or ce binecuvântare și laudă. Binecuvântat să fie numele, slava și împărăția luĭ, în veciĭ vecilor. Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acum și până în vecĭ.

luĭ, care face să murgească serile, care cu înțelepcĭune deschide porțile, și cu pricepere schimbă anotimpurile și preface vremile, și așează stelele în zodiele lor în tăria ceruluĭ. După voința luĭ el face zi și noapte, rostogelește lumina înaintea întunereculuĭ, și întunerecul înaintea lumineĭ, și face să treacă zĭua și aduce noaptea, și deosibește între zi și între noapte. Domnul oștirilor e numele luĭ. Atotputernicul vĭu și statornic să împărățească peste noĭ necurmat în veciĭ vecilor. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care facĭ sa murgească serile.

אהבת Cu o dragoste vecĭnică aĭ ĭubit casa luĭ Israel, poporul tăŭ, ne aĭ învățat cu învățatura și cu poruncĭ, cu legĭ și cu orânduelĭ. De aceea Doamne Dumnezeul nostru,

בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים
בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים
וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ
כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה
גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר ׃
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא
לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ ׃ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד
יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ ׃
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים ׀ אוֹתָנוּ
לִמַּדְתָּ ׃ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

când ne culcâm și când ne sculâm, grăim de legile tale, și ne bucurâm cu cuvintele învățăturiĭ și cu poruncile tale, în vecĭ; căcĭ eĭ sânt vĭața noastra și prelungirea zilelor noastre, și la dânsele ne gândim zĭua și noaptea; ca tu să nu depărtezĭ nicĭ o dată dragostea ta de la noĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care ĭubeștĭ pe poporul tăŭ Israel.

(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

דברים ו׳ ד׳

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים י״א י״ג

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

*) Traducerea vezĭ pag. 66.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה׀ אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

במדבר טו וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אמת Adevărate și adeverite sânt toate aceste pentru noĭ și statornicite că el este Dumnezeul nostru, și nimene altu, afară de dânsu, și noĭ sântem poporul său, Israel. El este acela care ne a scăpat din mâna împăraților; el este împăratul nostru, care ne a mântuit din mâna sumeților, atotputernicul, care ne a răsbunat de vrăjmașiĭ noștriĭ, și care răsplătește după cum merită tuturor dușmanilor sufletuluĭ nostru. El face lucrurĭ marĭ de nepătrunse și minunĭ nenumărate; mânține sufletul nostru în viață, și nu lasă piciorul nostru să se clatine, ne face să călcăm înălțimile dușmanilor, și ne rădică cornul nostru de asupra tuturor vrăjmașilor noștriĭ. Ne face ciudese și răsbunare înpotriva luĭ Farao, semne și minunĭ înpotriva țăriĭ fiilor luĭ Ham. El lovește în mânia luĭ pe toțĭ ântăĭ născuțĭ a Eghipetuluĭ și scoate pe poporul Israel din mijlocul luĭ, la slobozenie vecinică. Trece fiĭ săĭ

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת
וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־מְלָכִים.
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־
הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל
לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר. וְנִפְלָאוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ.
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ
וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׂנְאֵינוּ:
הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה
בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאַדְמַת בְּנֵי־חָם: הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם:

prin despicăturile mării roșie, pe prigonitorii lor și pe vrăjmașii lor îi afundă în adâncimi, și aŭ văzut fiĭ luĭ puterea sa, aŭ slăvit si aŭ mulțumit numeluĭ săŭ, și împărățiea luĭ o priimiră cu plăcere asupra lor. Moise și fiĭ luĭ Israel îțĭ au întonat ție cu bucurie mare un cântec și aŭ zis cu toțĭ :

מי Cine este asemene ție între puternicĭ Doamne? Cine este ca tine proslăvit în sfințenie, înfricoșat în fală, făcătoriule de minunĭ?

מלכותך Impărăția ta o văzură fiĭ tăĭ; când aĭ despicat marea înaintea luĭ Moise aŭ întonat și aŭ zis : „acesta e Dumnezeul meŭ."

יי Domnul va împărăți în vecĭ.

ונאמר Și e zis : că a mântuit Dumnezeŭ pe Iacob și l'a scăpat dintr'o mână maĭ puternică decât a sa. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care aĭ mântuit pe Israel.

השכיבנו Lasă-ne Doamne Dumnezeul nostru să ne culcăm în pace și

הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־
סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־
שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע:
וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ
וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ.
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה
פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ
וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־
יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם

scoală-ne regele nostru spre viață; și întinde peste noi cortul păcii tale și îndreptează-ne printr'un sfat bun din partea ta, și ajută-ne pentru numele tău, și adăpostește-ne și depărtează de la noi vrăjmaș, ciumă și sabie și foamete și obidă, și depărtează ispititor din naintea noastră și din dosul nostru, și adăpostește-ne, în umbra aripilor tale, căci tu ești Domnul păzitorul și scăpătorul nostru, căci tu ești un rege atotputernic, milostiv și îndurat; și păzește eșirea și intrarea noastră ca să fie spre viață și pace de acuma, și până în veci.	וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
ופרוש Și întinde peste noi cortul păcii tale. Binecuvântat să fii tu Doamne, care întinzi cortul păcii peste noi și peste întregul tău popor Israel și peste Ierusalim.	וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

Sâmbăta se zice :

ושמרו Și vor păzi fii lui Israel sâmbăta, să ție sâmbăta în neamurile lor, ca legământ vecinic.	וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי

וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

Intre mine și între fii luĭ Israel este un semn vecĭnic, că în șase zile a zidit Domnul cerul și pământul, și în ziua a șaptea a încetat și s'a odihnit.

(La sărbătorile cele marĭ.)

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וידבר Și Moise vesti sărbătorile Domnuluĭ, fiilor luĭ Israel.

(In zĭua de anu noŭ):

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃

תקעו Bucĭumațĭ la luma noă cu bucĭum, la lună plină pentru zĭua sărbătoriĭ noastre. Că este o poruncă pentru Israel, o lege a Dumnezeuluĭ luĭ Jacob.

(In zĭua ertăriĭ păcatelor.)

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

כי Că în zĭua aceastá vă va erta, ca să vă curățițĭ. De toate păcatele voastre vețĭ fi curațĭ înaintea Domnuluĭ.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

(In cele zece zile de pocăință se adaugă.)

(זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃)

*) Traducerea vezĭ pagina 73.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Iarna se zice.)

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(In cele zece zile de pocăință se adaugă.)

(מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(In cele zece zile de pocăință se adaugă.)

(בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

אתה Tu aĭ sfințit pentru numele tăŭ zĭua a șaptea, sfârșitul urzirii cerului și pământuluĭ, și o aĭ binecuvântat maĭ mult decât toate zilele, și o aĭ sfințit maĭ mult decât toate vremurile și așa e scris în învățătura ta :

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־

ויכלו Și s'aŭ săvârșit cerul și pământul și toată

oştirea lor. Şi a sfârşit Dumnezeŭ în ziua a şaptea lucrul săŭ, ce l'a făcut şi s'a odihnit în ziua a şaptea de lucrul săŭ, ce l'a făcut. Şi a binecuvântat Dumnezeŭ ziua a şaptea şi a sfinţit-o; căcĭ într'ânsa s'ă odihnit de tot lucrul săŭ, pe care l'a zidit Dumnezeŭ pentru a'l săvârşi.

צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ, fie-ţĭ ţie plăcută odihna noastră sfinţeşte-ne prin poruncile tale, şi dă-ne să avem parte de învăţătura ta, satură-ne de bunătatea ta, şi veseleşte-ne cu ajutorul tăŭ; şi curăţă inima noastră, ca să-ţĭ slujască cu credinţă şi impartăşeşte-ne Doamne, Dumnezeul nostru, de sâmbata ta cea sfântă în dragoste şi bunăvoinţă, şi să să se odihnească într'ânsa Israel sfinţitorul numeluĭ tăŭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne sfinţitorul sâmbeteĭ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

*) Traducţiunea vezĭ pag. 82.

(In zilele de Roș Hodeș (ântăĭa zi a lumeĭ) și de Hol Hamoed, (zilele intermediare) se întrepune aci:)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לר״ח) רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | בחה״מ פסח חַג הַמַּצּוֹת | בחה״מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת) הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(La Hanuka על הנסים pag 85.)

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(In cele zece zile de pocăință.)

(בשו״ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:)

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם: כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(In cele zece zile de pocăință.)

(בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, Dumnezeul luĭ Abraham, Dumnezeul luĭ Isac, și Dumnezeul luĭ Iacob, atotputernicul, marele viteaz și înfricoșatul, Domnul prea înalt, ziditorul ceruluĭ și al pământuluĭ.	חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
מגן אבות El a fost scutul părinților prin cuvântul săŭ, învietorul morților prin graĭul săŭ. Atotputernicul cel sfânt căruia nimene nu se aseamână care dă odihnă poporuluĭ său în zĭua sfântă a sâmbeteĭ sale, căcĭ iĭ a bine plăcut să iĭ o dea de odihnă. Luĭ vom sluji cu temere și frică și vom mulțumi numeluĭ săŭ în toate zilele necurmat; căcĭ el este izvorul binecuvintărilor, Domnul mulțumirilor, stăpânul păciĭ, sfințitorul sâmbeteĭ; acela care binecuvintează zĭua a șaptea, și dă odihnă poporuluĭ, care se îngrașe de plăcere sufletească, la pomenirea faptelor urzireĭ.	ח״וק מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל (בש״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

(Cantorul zice אלהינו ואלהי אבותינו pag. 151. apoĭ קדיש תתקבל.)

(א) בַּמֶּה מַדְלִיקִין. וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ. וְלֹא בְחוֹסֶן. וְלֹא בְכָלָךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן. וְלֹא בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם. וְלֹא בְזֶפֶת. וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר. אֵין

מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים. בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין. בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים. בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת. בְּשֶׁמֶן דָּגִים. בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת. בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקֹּב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן. וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר. בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת. וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר. מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ. בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי לִסְטִים. מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה. אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר. כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר בְּכֻלָּן. חוּץ מִן הַפְּתִילָה. מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר: סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים: וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קידוש, עלינו, ק״י.

קידוש ליל שבת

Binecuvântarea (Chidduș) la intrarea sâmbeteĭ.

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru regele universuluĭ, care aĭ creat rodul viţeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru regele universuluĭ, care scoţĭ păĭne din pământ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ, וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, כִּי־בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru regele universuluĭ, care ne aĭ sfinţit prin poruncile tale, care ne binevoeştĭ noue, şi ne aĭ împărtăşit de sâmbăta ta cea sfântă cu dragoste şi plăcere, ca o pomenire a faptelor urzireĭ. Căcĭ aceasta este zĭua cea d'ântăia al chemărilor sfinte, spre pomenirea eşireĭ din Eghipet; căcĭ pe noĭ ne aĭ ales şi pe noĭ ne aĭ sfinţit dintre toate popoarele şi de sfânta ta sâmbătă cu

dragoste și plăcere ne aĭ împărtășit. Binecuvântat sa fiĭ tu Doamne, sfințitorul sâmbeteĭ.

וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

עלינו pag. 121. קדיש יתום pag. 120. ארון עולם pag. 3.

שחרית לשבת ויום טוב

Rugăciunea de dimineață pentru ziua de sâmbăta și de sărbătoare.

(Se zice rugăciunea de dimineață până la ישתבח apoĭ se urmează:)

נשמת Suflarea a tot viŭ să binecuvinteze numele tăŭ Doamne, Dumnezeul nostrŭ, și duhul a tot trup să slăvească și și să înalțe necurmat pomenirea ta, împăratul nostru; căcĭ din vecĭ până în vecĭ eștĭ tu Domn, și afară de tine n'avem vre un alt împărat mântuitor și ajutător decât tine. Tu eștĭ slobozitor și scăpător, hrănitor și îndurător. In toată vremea de nevoĭe și ne caz n'avem pe un alt împărat afară de tine. Tu eștĭ Dumnezeul celor d'ântâĭ și celor din urmă, Dumnezeul tuturor zidirilor, Domnul tuturor

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ
אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר
וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ
תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס
וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים
אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן

făpturilor, cel lăudat cu multe slăvirĭ; care chivernisește lumea sa cu dragoste și zidirile sale cu îndurare. Și Domnul nu dormitează și nu doarme, ci el deșteaptă adormițiĭ și trezește aromițiĭ, el face pe muțiĭ să vorbească și dezleagă ferecațiĭ, și sprijinește cazătoriĭ, și îndreptează pe ceĭ umiliți. Ție singur îțĭ mulțumim. De ar fi gura noastră plină de cântare ca o mare, și limba noastră ca freamătul valurilor sale și buzele noastre ca întindirea bolteĭ cereștĭ pentru a lăuda, și ochiĭ noștriĭ lucitorĭ ca soarele și ca luna și mâĭnile noastre întinse ca aripile vulturilor cerului, și picĭoarele noastre iuțĭ ca ale cerboaĭcelor n'am ajunge a'țĭ

כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל
בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ
לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים
וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים.
וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים.
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ
לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה
כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ
וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת
כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ
קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין
אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים

mulțumi Doamne Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, și de a binecuvântă numele tăŭ, pentru una din miile și zecimile de miĭ de binefacerĭ ce aĭ făcut părinților noștriĭ și noue. Din Eghipet ne aĭ scăpat, Doamne Dumnezeul nostru, și de robie ne aĭ mântuit, în vreme de foamete aĭ îngrijit de noĭ și spre săturare ne aĭ hrănit, de sabie ne aĭ scăpat și de cĭumă ne aĭ scutit, și din boale răutăcioase și lungĭ ne aĭ ridicat. Până aci ne a ajutat îndurarea ta și nu ne a părăsit mila ta, deci nu ne lăsa Doamne Dumnezeul nostru, în vecĭ. De aceea membrele ce ne aĭ plăsmuit și duhul și sufletul ce aĭ suf-

לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ

lat în nârile noastre, și limba ce o aĭ pus'o în gura noastră, să mulțumească și să binecuvinteze, și sa slăvească și să laude și să înalțe și să fălească să să sfințească și sa recunoască numele tăŭ, împaratul nostru. Căcĭ toată gură să-țĭ mulțumească ție, și toată limbă să-ți jure ție, și tot genunchiu să se pleacă ție, și toată statură să se închine ție, și toate inimile să se teme de tine și toate intestinele să cânte numeluĭ tăŭ, precum e scris: „Toate oasele mele zic: Doamne, cine este asemene ție?" — Care scapĭ pe cel smerit din mâna a celuĭ maĭ puternic decât dânsu, și pe smeritul și sărmanul din mâna jefuitoruluĭ săŭ. Cine se aseamănă ție? cine se potrivește cu tine? și cine se poate măsura cu tine? Doamne mare și viteaz și înfricoșat! Doamne	בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע, וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ, כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

prea înalt, ziditorul cerului și al pământului. Pe tine te lăudâm și te fălim și te slăvim și binecuvântăm numele tăŭ cel sfânt, pre cum a zis David: Binecuvintează sufletul meŭ pe Domnul și tot ce e înlăuntrul meŭ numele luĭ cel sfânt.

וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

האל Tu eștĭ atotputernicul prin puternicele tale izbânzĭ; tu eștĭ marele prin slava numeluĭ tăŭ, viteazul în vecĭ și înfricoșatul prin faptele tale înfricoșate; regele, care șezĭ pe un tron înalt și rădicat. Acela ce lăcueste în vecĭ, „înalt“ și „sfânt“ e numele luĭ. Și e scris: veseliți-vă drepțiĭ în Domnul, sincerilor se cuvine a'l lăuda.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ | שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בפי Prin gura sincerilor eștĭ lăudat, și prin cuvintele drepților binecuvântat, și prin limba cuvioșilor înălțat, și în mijlocul sfinților, sfințit.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

ובמקהלות Și în adunările miilor poporuluĭ tăŭ,

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר
לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־
דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד
בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

caseĭ luĭ Israel, cu bucurie se slăveşte numele tăŭ, împăratul nostru, în toate neamurile; căcĭ aceasta este datoria tuturor plăsmuirilor înaintea tea Doamne Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ a-ţĭ mulţumi, a te lăuda, slăvi, făli, înălţa, mândri binecuvânta; a te ridica, şi înfrumuseţa, maĭ mult decăt toate cântările şi laudele luĭ David fiuluĭ luĭ Isaĭ slugeĭ tale, unsuluĭ tăŭ.

*) יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: ח״ק

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל

---

*) Traducerea vezĭ pag. 60.

שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעשי״ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(Pe când cantorul zice ברכו zice comuna יתברך):

*) בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

**) הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה. יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר

הכל Toțĭ te laudă și toțĭ te slăvesc, și toțĭ zic: nu este niminea sfânt ca Domnul. Toțĭ te rădică, Sela! pe tine plăsmuitorul tuturor. Domnul deschide în toate zilele canaturile porților ale zorilor și destupă ferestrile boaltei cereștĭ, scoate soarele din lăcașul săŭ și luna din lăcașul ședereĭ sale, și

Când sărbătoarea cade intr'o zi de lucru se zice:

**) הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה

*) Traducerea vezĭ pag. 61.

le face să lumineze peste toată lumea și peste lăcuitorii eĭ, ce iĭ a zidit prin firea îndurării sale. El este acela care în îndurarea sa dă lumină pământuluĭ și la toțĭ ce lăcuesc pe dânsul, și în bunătatea luĭ reînnoește în toate zilele ne curmat, faptele urzireĭ. El este regele, care singur a fost înălțat în vremile trecute care a fost slăvit și lăudat și rădicat din zilele de vecĭ. Dumnezeule universuluĭ, prin îndurarea ta cea mare, îndurăte și de noĭ, Doamne al potereĭ noastre, stânca noastră de adăpost, scutul nostru de mântuire, adăpostirea noastră de jur împrejur. Nu este nimene care să se măsoare cu tine, și nu este nimene afară de tine, numaĭ tu singur eștĭ, și cine ar putea să se asemene ție? Nu se poate măsura cu tine nimene din lumea aceasta, și nimene nu este regele nostru afară de tine, în vĭața lumeĭ vii-

לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז.
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ
אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ.
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ.
אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ:
אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס

עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח
וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

toare. Numaĭ tu singur eștĭ mântuitorul nostru în zilele cele depre urmă, și nimene nu ți se poate asemâna ție, ajutătorul nostru, la învierea morților.

אל El este atotputernicul stăpân peste toate făpturile, binecuvântat și proslăvit prin gura a tot însuflețit; mărirea și bunătatea luĭ umple tot pământul, știință și pricepere îl în congioară pe dânsul. El este acela ce se mândrește pe Hajoth cele sfinte și străluceste de slavă pe tronul săŭ. Recunoașterea merituluĭ și sinceritate staŭ înaintea tronuluĭ săŭ, milă și îndurare înaintea slaveĭ sale. Bune sânt luminile ce le a zidit Dumnezeŭ, le a plăsmuit cu știință, pricepere și înțelepcĭune. Putere și tărie a pus întrânsele ca să stăpâneasca în mijlocul lumeĭ. Sânt pline de strălucire și răspândesc

בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין־דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו

רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ.

zare; plăcută este strălucirea lor întregeĭ lume. Bucurându-se când es, și veselindu-se când se întorc, împlinesc cu temere voința ziditoruluĭ lor. Falĕ și slavă daŭ numeluĭ luĭ, veselie și chĭuire pomenireĭ împărățieĭ sale. El chiamă pe soarele, și lumină strălucește El privește și îndreptează chipul luneĭ. Slavă îĭ dă luĭ toată oștirea înălțimeĭ; laudă și mărire daŭ Serafimĭ, Ofanimĭ și sfințiĭ Hajoth :

לָאֵל Domnuluĭ care s'a odihnit de toate lucurile sale, în zĭua a șaptea se rădică și se așeză pe tronul său cel slăvit. Cu falĕ a învăluit zĭua odihneĭ, și „desfătare“ a numit zĭua

וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה
זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם:
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם
וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים
בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם:
פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים
לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה
לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא
לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר.
רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת
הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים
לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם.
תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים
וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־
הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא
כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם
הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם

מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה

הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

sămbeteĭ. Asta e lauda zileĭ a șaptea: că întrânsa s'a odihnit Domnul de tot lucrul săŭ. Și zĭua a șaptea slăvește și zice psalmul de cântare pentru zĭua de sâmbătă: „bine este a slăvi pe Domnul.“ De aceea îl laudă și'l binecuvântează pe Domnu, toate plăsmuirile sale, daŭ fală, strălucire și mărire Domnuluĭ și regeluĭ a tot plăsmuitorul, care împărtășeste în sfințenia sa de odihnă, pe poporul săŭ Israel, în zĭua sfântă de sâmbătă. Numele tăŭ Doamne să fie sfințit, și renumele tăŭ împărate slăvit, sus în cer, și jos pe pământ. Binecuvântat să fiĭ tu mântuitorul nostru, pentru toată fala făpturilor măinilor tale; și pentru luminile cele frumoase ce le aĭ făcut — ele însuși te laudă. Sela!

*) תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה

יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ־סֶּלָה: תתברך

*) Traducerea vezi pag. 63.

יַחַד בְּקוֹל. דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים. וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה

וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים י״א וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

במדבר טו לז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר: וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(In cele zece zile de pocăință se zice.)

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Iarna se zice.)

(מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:)

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(In cele zece zile de pocăință.)

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(In cele zece zile de pocăință.)

(הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

קדושה לש"ץ

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

נקדש Vom sfinți numele tăŭ în lumea această precum se sfințește în înâlțimile cerurilor; precum e scris de către prorocul tăŭ; și unul strigă către cel alt și zice :

ק"ה קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש „Sfânt! sfânt! sfânt! e Domnul oștirilor! plin e tot pământul de slava luĭ."

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל. מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

אז Atuncĭ cu glasul unuĭ freamăt mare, puternic și tare, fac să se auze o voace, rădicându-se împreună cu Serafim, și împreună cu dânșiĭ zice binecuvântarea :

ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ברוך „Binecuvântată să fie slava Domnuluĭ din locul săŭ.

ישמח Sa se bucure Moise de darul ce i a căzut în parte, că l'aĭ numit slugă, credincioasă; o cunună a strălucireĭ îĭ aĭ pus în cap când a stat înaintea ta pe muntele Sinai, și a coborât în mâna luĭ cele doue lespezĭ de pĭatră, în care era scrisă păzirea sâmbeteĭ, căcĭ așa e scris în învățătura ta :

ושמרו Și vor păzi fii luĭ Israel sâmbăta, să ţie sâmbăta în neamu-

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת

ממקומך Din locul tăŭ Doamne strălucește și împărățește peste noĭ, că noĭ te așteptâm. Când veĭ împărăţi în Sion? De aĭ lăcui deja acolo degrabă în zilele noastre, în vecĭ! Mărește-te și sfințește-te în mijlocul orașuluĭ tăŭ Ierusalim, din neam în neam și în veciĭ vecilor. Și ochiĭ noștriĭ să vază împărăția ta, întocmaĭ cu cuvântul zis în cântările laudeĭ tale, de către David unsul tăŭ cel cuvios.

ימלוך Domnul va împărăți în vecĭ. Dumnezeul tăŭ, Sione, din neam în neam. Alleluïa.

לדור Din neam în neam vom vesti mărirea ta, și în veciĭ vecilor vom sfinți sfințenia ta, și lauda ta Dumnezeul nostru nu se va mișca din gura noastră în vecĭ, căcĭ tu eștĭ un rege atotputernic, mare și sfânt. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfinte Dumnezeŭ.
(In zilele de pocăință: sfinte rege!)

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
(בעש״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

rile lor, ca legământ vecĭnic. Intre mine și între fii luĭ Israel este ea un semn vecĭnic, că în șase zile a zidit Domnul cerul și pamântul și în zĭua a șaptea a încetat și s'a odihnit.

ולא Și n'aĭ dat-o Doamne popoarelor pământuluĭ, și n'aĭ împărtășit'o regele nostru slujitorilorĭ de idolĭ, și în odihna luĭ să nu șează nelegĭuițĭ, ci numaĭ poporuluĭ tăŭ Israel semințieĭ o cu dragoste, aĭ dat luĭ Iacob, pe care țĭ-aĭ ales-o. Poporul întreg care sfințește zĭua a șaptea să se sature și sa se desfăteze de bunătatea ta. Și ziua a șaptea țĭ-a plăcut ție și aĭ sfințit-o podoaba zilelor aĭ numit-o, pomenirea fapteĭ urzireĭ.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, fie-țĭ tie plăcută odihna noastră, sfințește-ne cu poruncile tale, și dă-ne să avem parte de învățătura-ta, satură-ne cu bunătatea ta, și veselește-ne cu ajutorul tăŭ, și curăță inima noastră, că să-țĭ slujească cu credință, și împărtășește-ne Doamne, Dumnezeul nostru, de sâmbăta ta cea sfântă, în dragoste și bunăvoință, și să se odihnească într'ânsa Israel, sfin-

לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי

țitorul numeluĭ tăŭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfințitorul sâmbeteĭ.

שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

(Pentru zilele de lună nouă și pentru zilele intermediare de Pesah și Sucoth.)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לר״ח ראשׁ הַחֹדֶשׁ | בחה״מ פסח חַג הַמַּצּוֹת | בחה״מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת) הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר

*) Traducerea vezĭ pag. 62.

וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְּךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים
לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(La Hanuka על הנסים pag. 85.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(In cele zece zile de pocăință se adaugă.)

(וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:)

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים: עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל־כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(In cele zece zile de pocăință.)

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב

לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אין Nimene nu este asemene ție între zeĭ Doamne, și nimie nu se aseamână cu făpturile tale. Impărăția ta este împărăția de vecĭ și stăpânirea ta, din neam în neam. Domnul împărățește, Domnul a împărățit, Domnul va împărăți în veciĭ vecilor. Domnul va da izbândă poporuluĭ săŭ, Domnul va binecuvânta pe poporul săŭ cu pace.

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה

אב Tatăl îndurăriĭ, fă bine Sionuluĭ în bună

חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

voința ta, zidește zidurile Ierusalimuluĭ. Căcĭ numaĭ în tine ne am încrezut, rege atotputernic, înalt și rădicat, Domn de vecĭ.

סדר הוצאת ספר תורה לשבת וי"ט

*) וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

---

*) Traducțiunea vezĭ pagina 109.

In zilele de serbătoare.

„ Doamne! Doamne! Dumnezeule, îndurate, și milostivé, lungrăbdătorule! și plin de milă și de adevăr. Care păstrezĭ mila până în miĭ, ertând fărdelege și greșală și păcat, dar nu lasă nepedepsit.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: ג"פ

In zĭua anuluĭ nou și ertăriĭ păcatelor.

רבונו Domnul lumeĭ! Implinește cererile mele spre bine, și încuviințează voința mea, și dă 'mĭ după cererile mele; eartă'mĭ toate fărdelegile mele și fărdelegile casnicilor meĭ, cu o ertare milostivă cu o ertare îndurată, și curăță-mă de păcatele și de fărdelegile și de greșelile mele. Și pomenește-mă cu o pomenire bună înaintea ta, și amintește-mă cu o amintire de mântuire și de îndurare, și pomenește-ne la o viață bună, lungă și pacĭnică, la hrănire și susținere, și dă nouă pâine de mâncare și haine de îmbrăcat și bogăție și cinste și lumgimea viețeĭ, ca să ne îndeletnicim cu învăță-

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וּמְחוֹל לִי עַל כָּל־עֲוֹנוֹתַי וְעַל כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי. מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנִי מֵחֲטָאַי וּמֵעֲוֹנַי וּמִפְּשָׁעַי. וְזָכְרֵנִי בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וַאֲרִיכַת יָמִים

tura ta și să împlinim poruncile eĭ, și dă ne înțelepcĭune și pricepere pentru a pricepe și a înțelege adâncimele tainelor eĭ; și trimite tămăduire tuturor boalelor noastre și binecuvântează toate faptele mâînilor noastre, și hotărește asupra noastră hotărârĭ bune de mântuire și de mângăiere, și zădărnicește toate hotărările aspre, și rele, și pleacă inima oblădureĭ și sfetnicilor și domnilor spre bine pentru noĭ. Amen și așa să fie bunăvoința ta.

בְּתוֹרָתָךְ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיךָ וְהָפֵק רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ. וּבָרֵךְ כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וּגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

ואני Iară eu îndreptez rugăcĭunea mea către tine Doamne, la vremea de bunăvoința ta, Dumnezeule în mulțimea mileĭ tale auzi-mă, prin ajutorul tăŭ cel adevărat.

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

In sărbătorile פסח, שבועות și סוכות se zice רבונו după „יי יי".

רבונו Domnul lumeĭ! Implinește cererile inimeĭ mele spre bine și încuviințează voința mea și dă 'mĭ după cererea mea, mie, slugeĭ tale (N. N. și nevesteĭ mele și fiilor și fiicelor mele) și tuturor casnicilor meĭ și învrednicește-mă să

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ (פלוני בן פלונית) (וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) וְכָל־

împlinesc voința ta cu inimă desăvârșită, și scapă-mă de firea cea rea și dă-ne parte la învățătura ta, și învrednicește-ne, ca slava ta să se pogoare asupra noastră, și luminează-ne prin duhul înțelepcĭuneĭ și al priceperei, și să se împlinească asupra noastra ceea ce a fost scris: „și să va odihni asupra luĭ duhul luĭ Dumnezeŭ, duhul înțelepcĭuneĭ și al priceperei, duhul sfatuluĭ și al puteriĭ, duhul științeĭ și temeriĭ de Dumnezeŭ. Așa dară să fie bunăvoință înaintea ta Doamne, Dumnezeul nostru, și Dumnezeul părinților noștriĭ, să ne învrednicești a face lucrurĭ bune în ochiĭ tăĭ, și a merge pe căile sincerilor înaintea ta, și sfințește-ne cu poruncile tale ca să ne învrednicim de o viață bună și lungă și de viața lumeĭ viitoare; și păzește-ne de fapte rele și de ceasurĭ rele ce se întâmplă necontenit în lume; iară pe acela ce nădăjduește spre

בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר
הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
וְזַכֵּנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ
בְּתוֹכֵנוּ וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ
חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם־בָּנוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ
עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת
וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי
יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ וְקַדְּשֵׁנוּ
בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים
טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים
רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם

Domnul, îl va încongiura mila. Amen.

וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְּהוּ: אָמֵן: ואני תפלתי נ״פ. בריך שמיה.

(Cantorul zice):

שמע Ascultă Israel, Domnul Dumnezeul nostru, Domnul, unul este.

חו״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

אחד Unul e Dumnezeul nostru, mare e Domnul nostru, sfânt (și înfricoșat) e numele luĭ.

קו״ה אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ (בל״ס ויו״כ וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

גדלו Măriți pe Domnul împreună cu mine și să înălțâm numele luĭ de o dată.

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

לך A ta Doamne este mărirea și puterea și slava și izbânda și strălucirea, căcĭ peste tot ce este în cer și pe pământ este împărăția a ta și tu eștĭ capul ce se rădică de asupra tuturor.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

רוממו Inălțațĭ pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la scăunelul picĭoarelor luĭ. Sfânt este el! Inălțațĭ pe Domnul Dumnezeul nostru, și închinați-vă la muntele său cel sfânt, căcĭ sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

על הכל Maĭ presus de toate să fie mărit și sfințit și slăvit și lăudat și înălțat și rădicat

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ

שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

numele regeluĭ regilor, sfântuluĭ — binecuvântat să fie — în lumile ce a zidit: în lumea această și în lumea viitoare, după voea luĭ și după voea acelora ce se tem de dânsul și după voea întregeĭ case a luĭ Israel. Plăsmuitorul tuturor lumĭ, Domnul tuturor zidirilor, Dumnezeul tuturor sufletelor! Care șade în întinderile înălțimiĭ și lăcuește în cerurile cerurilor de maĭ nainte. Sfințenia luĭ este pe Hajoth și sfințenia luĭ este pe tronul slaveĭ. Deci sfințească-se numele tăŭ prin noĭ, Doamne, Dumnezeul nostru, înaintea ochilor a tot viŭ. Și noi vom spune înaintea luĭ un cântec noŭ precum e scris: cântați Domnuluĭ, psăliți numeluĭ luĭ, faceți cale aceluia ce încalecă pe norĭ; „Domn" e numele luĭ, și veseliți-vă înaintea luĭ. Și'l vom vedea ochiŭ în ochiŭ când se va întoarce la lăcașul săŭ, precum e scris: că ochiu în ochiŭ vor vedea, când Domnul se întoarce la Sion. Și e zis: și se desvelește slava Domnuluĭ și tot trupul împreună va vedea că e gura Domnuluĭ, care a grăit.

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

חזן וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קְרָב יַעֲמוֹד (ר' פב"פ הכהן) קהל בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ: עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ

יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב: מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Inaintea citireĭ din Thora.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

ברכו Binecuvântaţĭ pe Domnul cel proslăvit.

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך Binecuvântat să fie Domnul cel proslăvit în vecĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ ales pe noĭ dintre toate popoarele şi ne aĭ dat nouă învăţătura ta. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, dătătorul învăţătureĭ. (Thoreĭ.)

(După citirea).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumzezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ dat nouă învăţătură adevărată, şi vĭaţă vecĭnică aĭ sădit în mijlocul nostru. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne dătătorul învâţătureĭ. (Thoreĭ.)

ברכת הגומל

Dacă cineva scapă de la o boală grea sau de la vre o altă primejdie atuncea el zice :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul

מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל טוֹב:

nostru regele universuluĭ, care încuviințezĭ bunătățĭ vinovaților; și mi aĭ dat și mie tot binele.

קהל מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה:

Acela care te a încuviințat cu tot binele să te încuviințeze pururea cu tot binele. Selah.

(Rădicând Cantorul Thora, se zice.)

*) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:
עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ברכת הפטרה

Rugăciunĭ de Haftora.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne Dumnezeul noastru, regele universuluĭ, care aĭ ales prooroci bunĭ și ți- aŭ bineplăcut cuvintele lor, grăite cuadevăr.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care aĭ ales învățătura și pe Moise sluga ta și pe Israel poporul tăŭ și pe proorocii adevăruluĭ și dreptățiĭ.

După Haftora.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

ברוך Binecuvântat să

---

*) Traducțiunea vezĭ pg. 112.

fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, ziditorul tuturor lumilor, dreptul în toate neamurile, atotputernicul adeverit, care zice și face, grăește și împlinește, ale căruĭ cuvinte sânt: adevăr și dreptate.

נאמן Adeverit eștĭ tu Doamne Dumnezeul nostru și adeverite sânt cuvintele tale, și nicĭ un cuvânt din cuvintele tale nu se întoarce îndărăt fără ispravă, căcĭ tu eștĭ un rege atotputernic, adeverit și îndurat. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, atotputernicul adeverit prin toate cuvintele tale.

רחם Indură-te de Sion căcĭ este casa vieţiĭ noastre, și sufletul obidit mântuește'l de grabă în zilele noastre. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne înveselitorul Sionuluĭ prin fiĭ luĭ.

שמחנו Inveselește-ne Doamne prin Elia proorocul, sluga ta și prin împărăţia caseĭ luĭ David, unsuluĭ tăŭ, să vie de grabă ca să se bucure

הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב

זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

inima noastră. Pe tronul luĭ să nu șază un strein, și să nu moștenească alțĭ slava luĭ, căcĭ pe numele tăŭ cel sfânt îĭ aĭ jurat: că lumina luĭ nu se va stinge în vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, scutitorul luĭ David.

(Sâmbăta.)

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

על Pentru învățătura, și pentru slujba și pentru proorocii și pentru ziua aceasta de sâmbătă ce ni aĭ dat'o spre sfințenie, odihnă, slavă și mărire, pentru toate aceste îțĭ mulțumim ție Doamne Dumnezeul nostru, și te binecuvântâm pe tine; să fie binecuvântat numele tăŭ prin gura a tot viŭ, pururea, și în veciĭ vecilor. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfințitorul sâmbeteĭ.

(La Pesach, Șebuoth și Sucoth.)

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסכות	לש"ע ולש"ת
חַג הַמַּצּוֹת	חַג הַשָּׁבֻעוֹת	חַג הַסֻּכּוֹת	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ

מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

(La serbarea anuluĭ nou.)

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים ׀ אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל־כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

(La serbătoarea ertăriĭ păcatelor.)

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים ׀ אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן

חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל
וְדִי בְבָבֶל לְרֵישֵׁי כַלָּה וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא
וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא לְכָל־
תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
וּלְכָל־מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא
יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן
אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן
כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר
אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא
וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא
וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא:
זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא
דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־
קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין רַבְרְבַיָּא
עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא.
מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן
יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן

יקום Din cer să răsare mântuire și har și milă și îndurare și viață lungă și hrană cu spor și sprijinul ceresc, și sănătatea trupuluĭ și lumină bună, seminția vie și statornică, seminția ce nu va înceta cu învățatura și nu se va lăsa de cuvintele învățătureĭ; și acesteĭ intrege comunitățĭ sfinte, bătrânilor copiilor, pruncilor, și femeilor. Impăratul lumeĭ să vă binecuvinteze pe voĭ, să înmulțească viața voastră,

יְהֵא לְהוֹן שְׁלָמָא רַבָּא...

să sporească zilele voastre, și să vă dea lungime de anĭ, și să fițĭ mântuițĭ și scăpațĭ de toată nevoie și de toate întâmplările rele. Domnul ceruluĭ să vă fie întru ajutor întoată vremea și în tot ceasul. Și zicem: Amin.

וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן, וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין, מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

מי Acela ce a binecuvântat pe părințiĭ noștriĭ: Abraham, Isac și Iacob, să binecuvinteze și pe toată această comunitate sfântă și pe toate comunitățile sfinte pe dânșiĭ și pe femeile și pe fii și pe fiicele lor și pe tot ce e al lor; și să binecuvinteze pe toțĭ aceĭ ce intocmesc bisericĭ pentru rugăcĭune, și pe toțĭ ce vin întrânsele pentru a se ruga și pe toțĭ aceĭ ce daŭ unt de lemn pentru lumina vecĭnică și vin pentru sfințirea sâmbeteĭ și binecuvântarea osebireĭ eĭ; și pe aceĭ ce daŭ pâine călătorilor și milostenie săracilor, și pe toțĭ aceĭ ce se îndeletnicesc cu lucrurile de obște cu sinceritate; sfântul, binecuvântat să fie, să le dea răsplata lor, și sa depărtează de la dânșiĭ toate boalele și săt âmăduească trupul lor, și să erte toate făr de legile lor și să trimeață spor și belșug în toate lucrurile mâĭnilor lor și întreguluĭ Israel fraților lor. Și zicem: Amin.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם, וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים, וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם, וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

RUGĂCIUNE PENTRU REGELE.

Doamne, carele aĭ puterea şi mărirea, care hotărăştĭ despre împărăţiĭ şi despre popoare, care aĭ înfiinţat Domnĭ şi stăpânĭ, ca dreptatea şi orânduĭala să domnească pe pământ, dă binecuvântarea, sprijinul şi ajutorul tăŭ :

Majestăţiĭ Sale

CAROL I,

Regele României,

Inmulţeşte-ĭ zilele, înmulţeşte puterea şi slava tronuluĭ săŭ. Binecuvintează pe

Majestatea Sa

ELISABETA

Regina României.

Binecuvintează pe toţĭ membriĭ ilustreĭ familie regale. Binecuvintează ţara întreagă.

Fă ca să se coboare duhul tăŭ de înaltă înţelepcĭune şi de bun sfat peste representanţiĭ poporuluĭ, carĭ lucrează pentru binele ţăriĭ, ca armonia şi pacea să domnească în ţara noastră, ca inimele locuitorilor să fie pătrunse de frica luĭ Dumnezeu, de învăţătură şi morală; ca prin zel şi activitate să se îmbogăţească poporul nostru, şi ca să se resimtă pretutindenea binecuvântarea unuĭ stat bine întocmit!

Amen!

Binecuvântarea la luna nouă.

יהי Fie plăcut înaintea ta Doamne Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, ca să reînoeștĭ nouă luna aceasta spre bine și spor; și să ne daĭ nouă o vĭață lungă, o vĭață pacĭnică, o vĭață bună, o vĭață spornică, o vĭață de îndestulare, o vĭață mântuitoare a trupuluĭ, o vĭață cu temere de Dumnezeŭ și cu frică de păcat, o vĭață fără rușine și ocară o vĭață bogată și cinstită, o vĭață plină de dragoste pentru învățătură și de temerea de Dumnezeŭ, o vĭață în care să se împlinească dorințele inimeĭ noastre spre bine, în meritul rugăciuneĭ făcută de mulțimea. Amin. Sela!

מי Acela ce a făcut minunĭ părinților noștriĭ și îĭ a mântuit din robie spre slobozenie, să ne mântuĭască și pe noĭ de grabă și să strângă răsipiții noștriĭ din cele patru unghiurĭ ale pământuluĭ, ca întregul Isràel să fie întovărășit. Și zicem : Amin!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים שֶׁל עוֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהִיֶה בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיְמַלֵּא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה בִּזְכוּת תְּפִלַּת רַבִּים אָמֵן סֶלָה׃

חזן מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן׃

Vestirea
Luna nouă — va fi în zina de — care vine pentru noĭ și pentru întregul Israel spre bine.

ראש חדש (פלוני —) יהיה ביום (פלוני —) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה:

יחדשהו Să o înnoească sfântul — binecuvântat să fie — pentru noĭ și pentru întregul săŭ popor, casa luĭ Israel spre vĭață și pace, spre bucurie și veselie, spre mântuire și mângăere; și zicem: Amin.

קי״ח יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

---

*) אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמ״ה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה

*) Traducțiunea vezĭ pag. 45.

וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הכנסת ספר תורה

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

יהללו Lăudaţĭ! numele Domnuluĭ, că înalt este numaĭ numele luĭ, singur.

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

הודו Strălucirea sa e peste pământul și cerul; și el înalță cornul poporuluĭ săŭ, spre fala tuturor cuvioșilor săĭ, fiilor luĭ Israel, poporuluĭ ce îĭ este aproape. Alleluĭa.

(Sâmbăta):

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ

29. מזמור Psalm al luĭ David. Daţĭ luĭ Dumnezeŭ fiĭ puternicilor, daţĭ luĭ Dumnezeŭ slavă și izbândă. Daţĭ luĭ Dumnezeŭ slava numeluĭ săŭ, închinaţi-vă luĭDumnezeŭ în podoabă sfântă. Glasul Domnuluĭ răsună peste ape, Dumnezeul slaveĭ tună, Domnul, peste ape puternice. Glasul Domnuluĭ sună cu putere, glasul Domnuluĭ cu fală. Glasul Domnuluĭ sfărâma chedriĭ, și zdrobi Dumnezeŭ chedriĭ

את־ארזי הלבנון: וירקידם כמו־עגל. לבנון ושריון כמו בן־ראמים: קול־יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן יי | יברך את־עמו בשלום:

Libanuluĭ. Și îĭ face să salte ca vițeĭ, pe Libanon și Sirĭon ca Reemi tinerĭ. Glasul Domnuluĭ varsă pară de foc. Glasul Domnuluĭ cutremură pustiea, cutremură Domnul pustiea. Cadeș. Glasul Domnuluĭ cutremură stejariĭ și desfrunzește dumbrăvile, și în templul luĭ toțĭ îĭ zic : slavă. Domnul a șezut pe tron în vremea potopuluĭ și Domnul va ședea ca împărat în vecĭ. Domnul dă putere poporuluĭ săŭ, Domnul binecuvântează pe poporul săŭ cu pace.

(La serbătorĭ ce nu cad Sâmbăta se zice acest psalm :)

כד לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: כי הוא על־ימים יסדה. ועל נהרות יכוננה: מי־יעלה בהר יי ומי־יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

(Când se pune תורה in chivot):

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזוֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ובנחה Și când se așeza zicea: Vin'o Doamne la zecimile de miĭ ale triburilor luĭ Israel. Inalțăte Doamne la locul odihneĭ tale, tu și chivotul putereĭ tale. Preoțiĭ tăĭ se îmbrac cu fericire și cuvioșiĭ tăĭ chiue. Pentru David sluga ta nu respinge fața unsuluĭ tăŭ. Căcĭ vă dau vouă învățătură bună, nu părăsițĭ învățătura mea. Ea este pomul vieții pentru aceĭ ce se țin de dânsa, și cine se reazimă de dânsa e fericit. Căile eĭ sânt căĭ plăcute și toate cărările eĭ sânt pacînice. Intoarce-ne Doamne către tine și ne vom întoarce și noĭ; reînoește zilele noastre ca maĭ nainte.

תפלת מוסף לשבת

Rugăciunea de Mussaf pentru Sâmbăta.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל

*) Traducerea vezĭ pagina 73.

וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(In cele zece zile de pocăinţă se zice.)

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Iarna se zice.)

(מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:)

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(In cele zece zile de pocainţă.)

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לש"ץ

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"ח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו

נעריצך Te vom slăvi şi te vom sfinţi întocmaĭ după graĭul taĭnic sfinţilor Serafim, ce sfinţesc numele tăŭ în sfinţenie, precum e scris prin proorocul tăŭ: şi unul strigă cătră cel alt şi zice:

קדוש Sfânt! sfânt! sfânt! este Domnul oştirilor, plin e tot pământul de slava luĭ.

כבודו Slava luĭ umple tot pământul, slugile luĭ întreabă

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(In cele zece zile de pocăința.)

(הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק״ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״ה אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(בעש״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

unul pe altul: unde este locul slaveĭ sale? și împreună zic: binecuvântat să fie!

ב־יך Binecuvântată să fie slava Domnuluĭ din locul săŭ.

ממקומו Din locul săŭ el se va întoarce cu îndurare și va milui poporul care recunoaște numele luĭ ca unul, seara și dimineața, în toate zilele necurmat, și zice de doue orĭ cu dragoste: „Ascultă“:

שמע Ascultă Israel! Domnul Dumnezeul nostru, Domnul unul este.

אחד Unul! el este Dumnezeul nostru, părintele nostru, împăratul nostru și mântuitorul nostru, și el ne va face să auzim de a doua oare prin îndurarea sa, înaintea ochilor a tot vĭu: „că să vă fiu voă Dumnezeu.“

אני Eu sânt Domnul Dumnezeul vostru.

ובדברי Și în cuvintele tale cele sfinte e scris precum urmează:

ימלוך Impărăți-va Domnul în vecĭ, Dumnezeul tăŭ, Sione! din neam în neam. Alleluĭa.

לדור Din neam în neam vom vesti mărirea ta și pururea vom sfinți sfințenia ta, si slava ta nu se va mișca din gura noastră în vecii vecilor; căcĭ tu eștĭ un Dumnezeŭ mare și sfânt. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfinte Dumnezeŭ! (sfinte rege)

תכנת Tu aĭ întemeĭat sâmbăta, aĭ bine priimit jertfele eĭ; tu aĭ poruncit prinoasele eĭ împreuna cu orânduealǎ libaţiunilor. Acei ce se desfătează cu dânsa vor moşteni cinste în vecĭ, aceĭ ce gustă dintr'ânsa se învrednicesc de viaţă, şi aceĭ ce ĭubesc aşezămintele eĭ îşĭ aŭ ales mărire. Deja dinSinaĭ s'aŭ dat poruncile eĭ, şine aĭ poruncit Doamne Dumnezeul nostru, de a aduce jertfa de adaus (Musaf) al sâmbeteĭ, precum i se cuvine. Fie decĭ voĭa ta Doamne Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ, să ne ducĭ cu bucurie în ţara noastră, şi să ne sădeştĭ în olatul nostru, şi acolo îţĭ vom aduce ţie jertfele îndatorite atât cele zilnice după orânduĭala lor, cât şi adausele după întocmirea lor, şi acest adaus al sâmbeteĭ

תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ
קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ
פֵּרוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי
נְסָכֶיהָ. מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם
כָּבוֹד יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֶיהָ
חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים
דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ.
אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ.
וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן
מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּעֵנוּ
בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים
כְּסִדְרָם. וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה

îl vom face şi'l vom aduce înaintea ta cu dragoste, întocmaĭ după voinţa poruncei tale, precum ne aĭ prescris în învăţătura ta, prin Moise sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis:

וביום Şi în ziua sâmbeteĭ veţĭ aduce doĭ mieĭ de câte un an fără lipsă, şi două zecimĭ de lâmurul făineĭ pentru prescură, frământată cu unt de lemn, şi libaţiunea. Aceasta este arderea de tot de Sâmbătă, în fie care sâmbătă, afară de arderea de tot de pururea cu libaţiunea eĭ.

ישמחו Să se bucure de împărăţia ta, aceĭ ce păzesc sâmbăta şi o numesc „desfătare“, poporul care sfinţeşte ziua a şaptea. Toţĭ să se sature şi să se desfăteze cu bunătatea ta, căcĭ a şaptea zi ţi a plăcut ţie şi aĭ sfinţit-o, podoaba zilelor aĭ numit-o, pomenirea fapteĭ urzireĭ.

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ, fie-ţĭ tie plăcută odihna noastră, sfinţeşte-ne cu poruncile tale, şi dă-ne să avem parte de

וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ. עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ־בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים | אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ

שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

învățătura ta, satură-ne cu bunătatea ta, și veselește-ne cu ajutorul tăŭ, și curăță inima noastră, că să-ți slujească cu credință, și împărtășește-ne Doamne, Dumnezeul nostru, de sâmbăta ta cea sfântă, în dragoste și bunăvoință, și să se odihnească într'ânsa Israel, sfințitorul numeluĭ tăŭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfințitorul sâmbeteĭ.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

*) Traducerea vezĭ pag. 82.

כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(In cele zece cile de pocăință.)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים: עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(In cele zece zile de pocăință.)

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל

מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: קדיש שלם

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ.	אין Nimenene nu este ca Dumnezeul nostru,
אֵין כַּאדוֹנֵנוּ.	Nimine ca stăpânul nostru,
אֵין כְּמַלְכֵּנוּ.	Nimene ca împăratul nostru,
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:	Nimene ca mântuitorul nostru.
מִי כֵאלֹהֵינוּ.	Cine este ca Dumnezeul nostru?
מִי כַאדוֹנֵנוּ.	Cine ca stăpânul nostru?
מִי כְמַלְכֵּנוּ.	Cine ca împărătul nostru?
מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ:	Cine ca mântuitorul nostru?
נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ.	Mulțumim Dumnezeuluĭ nostru.
נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ.	Mulțumim stăpânuluĭ nostru,
נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ.	Mulțumim împăratuluĭ nostru,
נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:	Mulțumim mântuitoruluĭ nostru.

Binecuvântat să fie Dumnezeul nostru,	בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ.
Binecuvântat stăpânul nostru,	בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ.
Binecuvântat împăratul nostru,	בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ.
Binecuvântat mântuitorul nostru.	בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
Tu eştĭDumnezeul nostru,	אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.
Tu stăpânul nostru,	אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ.
Tu împărătul nostru,	אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ.
Tu mântuitorul nostru.	אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
Tu eştĭ acela, înaintea căruia părinţiĭ noştriĭ afumară mirodeniĭ.	אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפּוֹרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה.

יין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַיָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן ׀ נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם

בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל ׀ לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם ׀ אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום

שיר הכבוד

Hymn de slavă.

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

אנעים Voiŭ întona cântare și voiŭ grăi în cântece, căcĭ la tine inima mea dorește.

נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

Inimeĭ mele place adăpostul mâneĭ tale, ca să înțeleagă toată cimilitura tăĭneĭ tale.

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

Indată ce vorbesc de slava ta, inima-mĭ se cuprin de de dorul tăŭ.

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

De acea voiŭ vorbi de tine cu slavă, și voiŭ făli numele tăŭ prin cântarĭ drăgostoase.

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

Vestesc slava ta fără ca să te văz, te închipuesc, te numesc fără a te cunoaște.

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

Prin mâna proorocilor și pin taina slugilor aĭ arătat fala străluciriĭ slaveĭ tale.

Mărirea și puterea ta te slăviră, după tăria faptelor tale.

Te inchipuiră, dar nu după firea ta, te asemănară, dar numai după făpturile tale In multe chipurĭte au descris, dar tot unul eştĭ în toate pildele.

Te văzură bătrân și tânăr, și părul capuluĭ tăŭ cărunt și negru.

Bătrân te văzură în zĭua de judecată tânăr te văzură în zĭua de războĭu, ca un viteaz, mâĭnile plin de tărie.

El pune coĭful mântuireĭ în cap și învinge prin dreapta luĭ și prin brațul săŭ cel sfânt.

Plin de rouă luminoasă e capul luĭ, buclele luĭ, de picăturile nopțiĭ.

El se laudă cu mine, căci mă ĭubeşte, și el îmĭ va fi mie cunună strălucită.

Aur curat și lucitor e chipul capuluĭ săŭ, și săpăt pe frunte îĭ este slava numeluĭ saŭ cel sfânt.

Spre har și slavă, strălucire și falǎ îĭ țesu poporul săŭ coroana.

Tâmplele capuluĭ săŭ sânt ca în zilele tinerețeĭ, buclele luĭ crețe și negre.

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

Lăcășul dreptății, fala strălucireĭ sale; de s'ar mai sui el pe al luĭ vârf spre bucurie.

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

Cunună-ĭ este în mâna luĭ, poporul său ales, podoaba împărațieĭ, fala strălucireĭ sale.

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

Pe ceĭ umilițĭ și pe ceĭ dușĭ de dânsul, îĭ încununează; fiind că sânt prea scumpĭ în ochiĭ luĭ îĭ cinstește.

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

El e podoaba mea, și eu a luĭ, și îmĭ este aproape când îl chem.

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

Alb și roșiŭ cu haină roșiă, ca un tescuitor în cramă, când vine din Edom.

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

Legătura filacterelor a arătat smerituluĭ, împreună cu chipul Domnuluĭ, înaintea luĭ.

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

 Iĭ place poporul săŭ, și se mândrește cu smerițĭ pentru ca să se mândrească cu dânșiĭ acela, care șade pe laude.

רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

Intâĭul tăŭ cuvânt este „adevăr" de la început, din neam în neam cauțĭ de poporul ce te caută pe tine.

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

Priimește te rog cântările mele și lauda mea să se apropie de tine.

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

Fieţĭ lauda mea cunună pe capul tăŭ, şi rugăciunea mea plăcută ca mirodeniĭ.	תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
Fie scumpă cântarea sărmanuluĭ în ochiĭ tăĭ, ca un cântec cântat la jertfele tale.	תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:
Lauda mea să se înalţe către a tot ocârmuitorul, care screme şi naşte, dreptul şi puternicul.	בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:
La lauda mea înclinăţĭ capul şi priimeşte-o ca mirosurĭ de floare.	וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
Fie-ţĭ plăcut graiul meu, căcĭ la tine inima mea doreşte.	יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:
לך A ta, Doamne- este mărirea şi puterea şi slava şi izbânda şi strălucirea, căcĭ peste ce este în cer şi pe pământ este împărăţia a ta şi tu eştĭ capul ce se rădică de asupra tuturor.	לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: ק׳

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קוֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Apoi se zice מזמור שיר ליום השבת pag. 42. אדון עולם pag. 3.

סדר ניחום אבלים וביקור חולים

Cine caută sâmbată pe un bolnav zice plecând.

שַׁבָּת הִיא מִלִּזְעוֹק וּרְפוּאָה קְרוֹבָה לָבֹא וְשִׁבְתוּ בְּשָׁלוֹם:

Cine se duce sâmbăta la un אבל zice plecând.

שַׁבָּת הִיא מִלְּנַחֵם וְנֶחָמָה קְרוֹבָה לָבֹא וְשִׁבְתוּ בְּשָׁלוֹם:

סדר קידוש ליום השבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבוֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

* זכור Adu-ţĭ a minte de ziua sâmbeteĭ, să o sfinţeştĭ pe ea. Şase zile să munceştĭ şi să-ţĭ facĭ lucrul tăŭ. Dar ziua a şaptea este odihnă pentru Domnul Dumnezeul tăŭ. Să nu facĭ într'acea zi nicĭ un lucru nicĭ tu, nicĭ fiul tăŭ, nicĭ fata ta, nicĭ sluga ta, nicĭ slujnica ta, nicĭ dobitocul tăŭ, nicĭ pribeagul care e înăuntrul porţilor tale. Căcĭ în şase zile a făcut Domnul cerul şi pământul, marea şi tot ce e într'ânsa, şi s'a odihnit în ziua a şaptea. De aceea a binecuvântat Domnul ziua sâmbeteĭ şi a sfinţit'o pe ea.

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

תפלת מנחה לשבת

Rugăciunea de chindie pentru ziua de Sâmbătă.

*) אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ.

---

*) Traducţiunea vezĭ pag. 45.

וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז
נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

*) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב. נְאֻם יְיָ:
וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא־יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל
זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי
מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת
מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע
אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי
רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין.
בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם

*) Traducerea vezĭ pag. 117.

וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ | יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־

ואני Iară eŭ îndreptez rugăciunea mea către tine, Doamne; la vreme de bunăvoință, Dumne-

חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

zeule, în mulțimea mileĭ tale, auzi-mă prin ajutorul tăŭ cel adevărat.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

(In cele zece zile de pocăință se zice.)

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

(Iarna se zice.)

(מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃)

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

(In cele zece zile de pocainţă.)

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בש״ם הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ׃

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

ק״וח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

ק״וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃
(בש״ם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃)

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ׃ תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם ׀ מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ׃ אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ׃ מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה

אתה אחד Tu eştĭ unu şi numele tăŭ e „unul“, şi cine maĭ este „unu“ pe pământ, ca poporul tăŭ Israel. Ca o podoabă de mârire şi ca o cunună de mântuire aĭ dat poporuluĭ tăŭ această zi de odihnă şi de sfinţenie. Abraham se bucură, Isac se înveseleşte, Iacob şi fiĭ luĭ se odihnesc într'ânsa. Intr'o odihnă plină de dragoste şi de ĭubire o odihnă de adevăr şi de credinţă, o odihnă de pace şi linişte, de ticnă şi siguranţă, o odihnă desăvărşită precum îţĭ

רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת־שְׁמֶךָ׃

place ţie; ca să recunoască fiĭ teĭ, şi să ştie că odihna lor de la tine este, şi prin odihna lor, sfinţesc numele tăŭ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָם יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ, fie-ţĭ ţie plăcută odihna noastră; sfinţeşte-ne prin poruncile tale, şi împărtăşeşte-ne de învăţătura ta, satură-ne de bunătatea ta, şi veseleşte-ne prin ajutorul tăŭ; şi curăţă inima noastră, ca să-ţĭ slujască cu adevărat; şi dă-ne parte cu dragoste şi cu bună-voinţă la sâmbăta ta cea sfântă, ca să se odihnească într'ânsa Israel, care sfinţeşte numeluĭ tăŭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfinţitorul sâmbeteĭ.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

(Pentru zilele de lună nouă şi pentru zilele intermediare de Pesah şi Sucoth.)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לר"ח ראשׁ הַחֹדֶשׁ | בחה"מ פסח חַג הַמַּצּוֹת | בחה"מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת) הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.

---

*) Traducerea vezĭ pag. 82.

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(In cele zece zile de pocăință.)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם: כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(In cele zece zile de pocăință.)

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Daca în zilele de lucru nu se zice תחנון, nu se zice nicĭ Sâmbătă, cele următoare.

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים ׀ מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ:

צדקתך Dreptatea ta este dreaptă în vecĭ și învățătura ta adevărată. Și dreptatea ta, Doamne, ajunge până la înălțime, — tu care aĭ făcut lucrurĭ mărețe. Doamne, cine este asemene ție! Dreptatea ta e ca munțiĭ puternicĭ, judecățile tale, ca noĭanul cel mare. Pe oamenĭ și animale ajuțĭ tu Doamne.

קדיש שלם. עלינו. קדיש יתום.

ברכי נפשי se zice de la sâmbata după סוכות până la sâmbăta înainte de פסח, în care se citește הגדה pâna la לכפר על כל עונותינו; ïar de la sâmbăta după פסח până la ראש השנה se zice פרקי אבות.

104 ברכי Binecuvintează suflete al meŭ pe Domnul. Doamne,Dumnezeul meŭ, măritu-te-aĭ foarte; cu falǎ și strălucire te-aĭ îmbrâcat. Se învelește cu lumină, ca cu o haĭnă, el întinde cerul ca un covor. El face din apă, grinzĭ pentru cămările luĭ; el face din norĭ carul săŭ, se plimbă pe aripile vântuluĭ. El face vânturile soliĭ luĭ, fulgerul lucitor slugiĭ seĭ. El a întemeĭat pământul pe proptelile sale, ca să nu se clatine în vecĭ. Adâncul ca o haĭna l'a acoperit, peste munțiĭ stătură ape. De certarea ta aŭ fugit, s'aŭ cutremurat de glasul tunetuluĭ tăŭ. Munțiĭ se rădicară, văile se pogorâră, pe locul acela în care le-aĭ întemeĭat. Un hotar le-aĭ pus, peste care nu vor trece; nicĭ se vor întoarce să acopere pământul. El lasă izvoare să se revarse ca lacurĭ, printre munțiĭ curg. Eĭ adapă toate fi-

קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. יְיָ
אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד. הוֹד
וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר
כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:
הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו. הַשָּׂם
עָבִים רְכוּבוֹ. הַמְהַלֵּךְ עַל־
כַּנְפֵי־רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו
רוּחוֹת. מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט:
יָסַד־אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ. בַּל־
תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם
כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ. עַל־הָרִים
יַעַמְדוּ־מָיִם: מִן־גַּעֲרָתְךָ
יְנוּסוּן. מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן:
יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת. אֶל־
מְקוֹם זֶה | יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל
שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן. בַּל־יְשׁוּבוּן
לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ
מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים. בֵּין הָרִים
יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי

arele câmpuluĭ, coluniĭ îșĭ stâng setea. Peste ele șed pasările ceruluĭ, din mijlocul frunzelor daŭ glas. El adapă munții din cămările sale, din rodul faptelor tale se sature pământul. El face să răsare earba pentru dobitoc și verdeață pentru slujba omuluĭ, ca să scoață păĭne din pământ, și vin, care înveselește inima omuluĭ, ca fața luĭ să lucească maĭ mult decât unt-de-lemnul; și pâĭnea, care răcorește inima omuluĭ. Se sature pomiĭ luĭ Dumnezeu, chedriĭ Libanuluĭ, pe cariĭ ĭ-a sădit el, unde se încuibă paseriĭ; cocostârcu — chiparoșiĭ îĭ sânt casă. Munțiĭ ceĭ înalțĭ pentru căprioare; stâncĭ, scâpare epurilor. A făcut luna pentru timpurĭ, soarele îșĭ cunoaște asfințitul. Puĭ întunerec și se face noapte, într'ânsa se mișcă toate fiarele pădurii. Leiĭ ceĭ tinerĭ răcnesc după pradă, ca să ceare de la Dumnezeŭ hrana lor. Soarele răsare, eĭ se retrag, și se pitulesc în culcușurile lor. Ese omul la

יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ עֲלֵיהֶם
עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן, מִבֵּין
עֳפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל׃ מַשְׁקֶה
הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ
תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ, מַצְמִיחַ ׀ חָצִיר
לַבְּהֵמָה, וְעֵשֶׂב לַעֲבוֹדַת
הָאָדָם, לְהוֹצִיא לֶחֶם ׀ מִן
הָאָרֶץ׃ וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־
אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן.
וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃
יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ, אַרְזֵי לְבָנוֹן
אֲשֶׁר נָטָע׃ אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים
יְקַנֵּנוּ, חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
הָרִים הַגְּבוֹהִים לַיְּעֵלִים,
סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃
עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ
יָדַע מְבוֹאוֹ׃ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ
וִיהִי לָיְלָה, בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל־
חַיְתוֹ־יָעַר׃ הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים
לַטָּרֶף, וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן, וְאֶל
מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם

lucrul său, și la munca lui până seara. Cât de multe sânt făpturile tale Doamne, toate le ai făcut cu înțelepciune, plin e tot pământul de zidirile tale. Aici marea întinsă și largă, a colo jigănii nenumărate, animale mici și mari. Acolo umblă corăbii, e acest Leviatan pe care l'ai făcut ca să se sburde într'ânsa. Toate nădăjduesc către tine, ca să le dai mâncarea la vremea lor. Le dai și ei adună, tu deschizi mâna ta, ei se satură de binecuvântarea ta. Ascunzi fața ta — se spăimântă; ei duhul lor, ele per și se întorc în țărâna lor. Trimiți duhul tău, se zidesc, și reînoești fața pământului. Slava Domnului e în veci, se bucură Domnul de făpturile sale. El caută spre pământ, și pământul se cutremură, el atinge munții și ei fumeagă. Cânta-voiu Domnului fiind-că sânt în viața, psăli-voiu Dumnezeului meu, pentru că trăesc. Fie-i plăcută vorba mea;

לְפָעֳלוֹ. וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב׃
מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ׀ יְיָ. כֻּלָּם
בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ׃ זֶה ׀ הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב
יָדָיִם. שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר
חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדוֹלוֹת׃
שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן. לִוְיָתָן זֶה
יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ׃ כֻּלָּם אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן. תִּפְתַּח
יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן. תֹּסֵף רוּחָם
יִגְוָעוּן. וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃
תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן. וּתְחַדֵּשׁ
פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְיָ
לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד. יִגַּע
בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ אָשִׁירָה לַייָ
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח

eu mă bucur de Domnul. Vor peri păcătoșiĭ de pe pământ, și ceĭ făr-de-lege nu vor maĭ fi. Binecuvintează suflete al meŭ pe Domnul. Alleluïa!

120. Cântarea treptelor. In nevoïa mea am strigat cătră Domnul, și el m'a auzit. Doamne, izbăvește sufletul meŭ de buza mincinoasă, de limba înșelătoare. — Ce-ţĭ dă, și ce-ţĭ adaugă limba înșelătoare? Ca săgeţile ascuţite ale unuĭ viteaz, împreună cu cărbunĭ de ĭenuper. Vaĭ mie că am șezut în Meșech, ca am lăcuit în corturile luĭ Chedar. Că a șezut sufletul meŭ atât de mult cu vrăjmașiĭ păciĭ. Eu sânt pentru pace, și cât așĭ vorbi, eĭ numaĭ războïu'l vor.

121. Cântarea treptelor. Rădic ochiĭ meĭ la munţĭ, de unde îmĭ va veni mie ajutor? Ajutorul meŭ vine de la Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul. El nu va lăsa picĭorul tăŭ să să clatine, nu dormita-va păzitorul tăŭ. Iată nu dormitează nicĭ nu doar-

בַּיְיָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים | מִן־הָאָרֶץ
וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. הַלְלוּיָהּ:

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ
בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר
מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה־יִּתֵּן לְךָ
וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה:
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי
רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי־גַרְתִּי
מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר:
רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם
שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא
עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא
עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט
רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה
לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר

me păzitorul luĭ Israel. Domnul e păzitorul tăŭ, Domnul e umbra ta la mâna ta cea dreaptă. Ziua nu te va lovi soarele, nicĭ luna noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, va păzi sufletul tăŭ. Domnul va păzi eșirea ta și intrarea ta, de acuma și până în vecĭ.	יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
122 Cântarea treptelor. Al luĭ David. Mă bucur cu aceĭ ce'mĭ zic: în casa Domnuluĭ să mergem. Au stat picĭoarele noastre în porțile tale, o Ierusalime! Ierusalim, zidit ca un oraș bine încheĭat. Unde se suiră semințiile, semințiile luĭ Iah, o mărturie pentru Israel, ca să mulțumească numeluĭ luĭ Dumnezeŭ. Că acolo șezură pe scaune la judecată, pe scaunele caseĭ luĭ David. Intrebațĭ dară de binele Ierusalimuluĭ! Să fie bine acelora ce te ĭubesc! Fie pace în foișorul tăŭ, siguranța în palaturile tale. Pentru frațiĭ și prieteniĭ meĭ, lasă mă să grăesc, pace peste tine.	קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ׃ יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ׃ כִּי שָׁמָּה ׀ יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם

Pentru casa Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ nostru, lasă-mă să cer binele pentru tine.

123. שיר Cântarea treptelor. La tine am rădicat ochiĭ meĭ, cela ce lăcueștĭ în cer. Iată precum sânt ochiĭ sluigilor la mâna stăpânilor lor, precum sânt ochiĭ slujniceĭ la mâna stapâniĭ sale, așa sânt ochiĭ nostriĭ ţintiţĭ la Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi de noĭ. Miluește-ne, Doamne, miluește-ne, că ne-am săturat de dispreţ. Prea mult s'a săturat sufletul nostru de ocara celor fără degrijĭ, de dispreţul celor mândriĭ.

124. שיר Cântarea treptelor: Al luĭ David. De n'ar fi, că Domnul era cu noĭ — zică adică Israel — de n'ar fi, că Domnul era cu noĭ, când s'a rădicat un om asupra noastră: de viŭ ne-ar fi înghiţit pe noĭ când s'a aprins mânia lor peste noĭ. Atuncĭ apele s'ar fi revărsat peste noĭ, pohoĭŭ ar fi trecut peste sufletul nostru; ar fi trecut peste

בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃ רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים׃

קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃

noĭ apele umflate. Binecuvântat să fie Domnul, care nu ne a dat prada dinților lor. Sufletul nostru, ca o pasere, a scăpat din lațul păsărarului; lațul s'a rupt, și noĭ am scăpat. Ajutorul nostru este în Domnul, care a făcut cerul și pământul.

125 שיר Cântarea treptelor. Aceĭ ce se încred în Domnul sânt ca muntele Sion, care nu se clatină, și rămâne în veci. Ierusalim, munți sânt în jurul luĭ; așa și Domnul în jurul poporuluĭ săŭ, de acuma și până în veci. Că nu va ședea vița păcătosuluĭ alăturea cu sorțiĭ drepților, ca ceĭ dreptĭ să nu întinză mâna lor spre nedreptate. Fă bine Doamne celor buni și ceĭ sinceri la inimă. Iară ceĭ ce sucesc căile lor cele întortochiate — să'ĭ răpească Dumnezeŭ, pe nelegiuițiĭ. Pace peste Israel!

126 שיר Cântarea treptelor. Când a întors Dumnezeu pe ceĭ dușĭ din Sion, am fost ca visatorĭ. Atuncĭ se umplu gura noastră de

בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּייָ כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים | עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק

râs, și limba noastră de veselie. Atuncĭ s'a zis între popoare: Domnul a făcut lucrurĭ marĭ cu aceștia. Lucrurĭ marĭ a făcut Domnul cu noĭ, eram veselĭ. Intoarce Doamne pe dușiĭ noștriĭ, ca părăe în țara de miază-zi. Ceĭ ce samănă cu lacrămĭ, cu bucurie vor secera. Plângând mergea acela, ce ducea sămânța de aruncat, cu bucurie se întoarce, ducând mânunchile sale.

127 שיר Cântarea treptelor. Al luĭ Solomon. De n'ar zidi Domnul casa, îndeșărt se ostenesc ziditoriĭ eĭ; de n'ar păzi Domnul cetatea, îndeșărt priveghează păzitorul. Indeșărt, că ședețĭ târziŭ, voĭ carĭ mâncațĭ pâinea obideĭ; asta o dă el în somn ĭubituluĭ săŭ. Iată, un dar de la Dumnezeŭ sânt fiĭ; o răsplată, rodul pânteceluĭ. Ca săgețĭ în mâna viteazuluĭ sânt fiĭ tinerețelor. Ferice de omul, care a umplut cu eĭ tolba sa! Eĭ nu vor fi de rușine când vor vorbi cu vrăjmași lor în porțĭ.

128 שיר Cântarea trep-

פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה: אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְיָ | לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ. אִם יְיָ לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא | שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי־לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי

telor. Ferice de toțĭ ce se tem de Domnul, ce umblă în căile luĭ. Când mănâncĭ din osteneala mâĭnilor tale, ferice de tine, și bine îțĭ este ție. Femeea ta e ca o viță roditoare în laturile caseĭ tale; fiĭ tăĭ, ca odrasle de măslin împrejurul meseĭ tale. Iată, așa se blagoslovește omul, care se teme de Domnul. Să te binecuvinteze Domnul din Sion; și să vezĭ fericirea Ierusalimuluĭ, în toate zilele vieții tale. Și să vezĭ fiĭ fiilor tăĭ. Pace peste Israel!

129 שיר Cântarea treptelor. Prea mult m'aŭ strâmtorat din tinerețele mele — zică adică Israel — Prea mult m'aŭ strâmtorat, din tinerețele mele, dar nu m'aŭ biruit. Peste spatele meŭ aŭ lucrat plugarĭ, aŭ tras brazde lungĭ. Domnul e drept, el a tăĭat funia păcătoșilor. Să fie de rușine și să se întoarcă îndărat toțĭ vrăjmașiĭ Sionuluĭ. Să fie ca earba de pe acoperemânt, care maĭ înainte de zmulgere s'a uscat.

כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ | כְּגֶפֶן פּוֹרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִילֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף

De care nu' și a umplut mâna sa seceretorul, nicĭ sânul săŭ legătorul de snopĭ; și nu zic trecătoriĭ: Binecuvântarea Domnuluĭ peste voĭ. Noĭ vă binecuvântâm în numele Domnuluĭ.

130 שיר Cântarea treptelor. Din adâncurĭ te chem Doamne! Doamne auzĭ glasul meŭ, fie urechile tale luătoare aminte de glasul meŭ, fie urechile tale luătoare aminte de glasul rugăciuneĭ mele. Dacă aĭ maĭ ține minte păcatele, Doamne, cine ar maĭ putea să stea? Dar ertarea e cu tine, de aceea eștĭ temut. Nădăjduesc, Doamne, nădăjduește sufletul meŭ, și cuvântul luĭ l'am așteptat. Sufletul meŭ așteaptă pe Domnul, maĭ mult de cât priveghetoriĭ, dimineața. Așteaptă, Israel, pe Domnul! căcĭ la Domnul e mila, și mântuire îmbelșugată e la dânsul. Și el va mântui pe Israel de toate greșelile luĭ.

131 שיר Cântarea treptelor. Al luĭ David. Doamne! nu s'a îngâmfat inima mea, nicĭ s'au înălțat ochiĭ meĭ, nicĭ am alergat după lucrurĭ prea marĭ și minunate mine pentru. Ci am domolit sufletul meu și l'am alinat, ca un copil înțărcat lângă muma luĭ; ca un copil înțărcat îmĭ este

יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר
וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ
הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם
בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים
קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה
בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד:
כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:
קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי
מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר. שֹׁמְרִים
לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְיָ.
כִּי עִם אֲדֹנָי הַחֶסֶד. וְהַרְבֵּה
עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
יְיָ | לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ
עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי | בִּגְדֹלוֹת
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם־לֹא
שִׁוִּיתִי | וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל
עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי:

sufletul meŭ. Aşteaptă, Israel, pe Domnul! de acuma şi până în vecĭ.

שִׁיר Cântarea treptelor. Aduţĭ aminte Doamne, de toată stăruinţa luĭ David. Care s'a jurat luĭ Dumnezeŭ, şi a făgăduit Puternicululuĭ luĭ Iacob: nu voiŭ întra în cortul caseĭ mele, nu mă voiŭ sui pe patul aşternutuluĭ meŭ; nu voiŭ da somn ochilor meĭ, nicĭ dormitare pleoapelor mele, până când nu voiŭ găsi un loc pentru Domnul, un lăcaş Puterniculuĭ luĭ Iacob. Iată, am auzit de dânsul în Efratha, l'am găsit în câmpia Iaar. Să întrâm în lăcaşul săŭ, să ne închinâm înaintea scăunelululuĭ picĭoarelor sale. Inalţă-te Doamne la locul odihneĭ tale, tu şi sicriul putereĭ tale. Preoţiĭ tăĭ se îmbrac cu fericire şi cuvioşiĭ tăĭ chĭue. Pentru David, sluga ta, nu respinge faţa unsuluĭ tăŭ. Jurat-a Domnul credinţă luĭ David, şi nu o va lăsa: din rodul pântecelui tăŭ îţĭ voiŭ pune pe scaunul tăŭ. De vor păzi fiĭ tăĭ legamântul meŭ, şi mărturia, care-ĭ voiŭ învăţa, atuncĭ şi fiĭ lor în vecĭ îţĭ vor şedea pe scaunul tăŭ. Că a ales Domnul pe Sion 'şi l'a poftit de lăcaş sie. Acesta este locul meŭ de

יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם׃
קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. זְכוֹר יְיָ
לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַייָ. נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי. אִם־
אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם־
אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי. לְעַפְעַפַּי
תְּנוּמָה׃ עַד אֶמְצָא מָקוֹם
לַייָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה
מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר׃ נָבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם
רַגְלָיו׃ קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. כֹּהֲנֶיךָ
יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־
תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע־
יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב
מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית
לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ
בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם
גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ
לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן
אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת־

odihnă în veci, aci voiŭ ședea, căcĭ l'am poftit. Hrana sa o voiŭ binecuvânta, și săracii luĭ voiŭ sătura de pâine. Și preoțiĭ luĭ voiŭ îmbrăca cu mântuire, și cuvioșiĭ luĭ se vor bucura. Acolo las să răsare luĭ David un corn, am gătit o lumină unsuluĭ meŭ. Vrăjmașiĭ luĭ voiŭ îmbrăca cu rușine; și cununa luĭ va înflori pe dânsul

מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב
כִּי אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ
אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע
וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם
אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד. עָרַכְתִּי
נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ
בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

133 שיר Cântarea treptelor. Al luĭ David. Iata cât de bine și cât de plăcut este, când frațiĭ șed împreuna. Ca unt-de-lemnul cel bun pe cap, coborându-se pe barba, barba luĭ Aron, care se pogoară pe marginea vestmintelor luĭ. Ca roua Hermonuluĭ, ce se pogoară pe munțiĭ Sionuluĭ, că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața până în vecĭ.

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים
שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן
הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל
הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי
מִדּוֹתָיו׃ כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד
עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן׃ כִּי שָׁם צִוָּה
יְיָ אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־
הָעוֹלָם׃

134. שיר Cântarea treptelor. Iată acum binecuvântațĭ pe Domnul, toate slugile Domnuluĭ, carĭ stațĭ noaptea în casa Domnuluĭ. Rădicațĭ mâĭnile voastre la sanctuar și binecuvântațĭ pe Domnul. Să te binecuvinteze Domnul din Sion, care a făcut cerul și pământul.

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ
הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת׃
שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עלינו, קדיש יתום.

פרקי אבות
Pilde din bătrâni.

(După sfărşirea sărbătoareĭ de Paştĭ se zice în fie care Sâmbătă până la ראש השנה în loc de ברכי נפשי câte un capitol din aceste pilde; esceptiune fac Sămbetile în cari se întâmplă să fie שבועות תשעה באב sau ערב ת״ב.)

פרק ראשון

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ
כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃
(א) מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמְסָרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ
לִזְקֵנִים וּזְקֵנִים לִנְבִיאִים וּנְבִיאִים מְסָרוּהָ לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת
הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הֱווּ מְתוּנִים בַּדִּין
וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה וַעֲשׂוּ סְיָג לַתּוֹרָה׃ (ב) שִׁמְעוֹן
הַצַּדִּיק הָיָה מִשְּׁיָרֵי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל
שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד. עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל

כל. Intregul Israel are parte de viaţa viitoare, căcĭ e zis: „şi poporul tăŭ — toţĭ sânt drepţĭ, în vecĭ vor moşteni ţara, vlăstarul sădireĭ mele, lucrul mâĭnilor mele, spre falā.

1. משה Moisi priimi învăţătura de pe Sinaĭ şi a predat'o luĭ Iosua, şi Iosua a predat'o Bătrânilor, şi Bătrâniĭ au predat'o proorocilor, şi proorociĭ au predat'o bărbaţilor Adunăriĭ celeĭ marĭ. Aceştia au rostit trei principie: să fiţĭ cumpătaţĭ la judecată, întocmiţĭ mulţĭ scolarĭ şi faceţĭ un gard în jurul legeĭ.

2. Şimeon cel dreptu a fost din rămăşita Adunăreĭ celeĭ marĭ; el zicea: pe treĭ lucrurĭ stă lumea: pe învăţătura, munca (slujba religioasă) şi binefacere (milostenie).

גְּמִילוּת חֲסָדִים: (ג) אַנְטִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכוֹ קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן
הַצַּדִּיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר אַל תִּהְיוּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת־
הָרַב עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס. אֶלָּא הֱווּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת
הָרַב שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס. וִיהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם:
(ד) יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה וְיוֹסֵי בֶּן־יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
קִבְּלוּ מֵהֶם. יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ בֵּית
וַעַד לַחֲכָמִים וֶהֱוֵי מִתְאַבֵּק בַּעֲפַר רַגְלֵיהֶם וֶהֱוֵי שׁוֹתֶה בַצָּמָא
אֶת דִּבְרֵיהֶם: (ה) יוֹסֵי בֶּן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ
פָּתוּחַ לִרְוָחָה וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ וְאַל תַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם
הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וָחֹמֶר בְּאֵשֶׁת חֲבֵרוֹ. מִכָּאן
אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־הַמַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ
וּבוֹטֵל מִדִּבְרֵי תוֹרָה וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהִנֹּם: (ו) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
פְּרַחְיָא וְנִתַּאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָא אוֹמֵר

---

3. Antigonos din Socho a priimit tradițiunea de la Șimeon cel drept. El zicea: să nu fițĭ ca slugile cari servesc stăpânuluĭ lor cu scop de a priimi partea lor, ci fițĭ ca slugile cari servesc stăpânuluĭ lor fără scopul de a priimi partea lor. Și fie frica ceruluĭ peste voĭ.

4. Iose fiul luĭ Ioezer din Țereda și Iose fiul luĭ Iochanan din Ierusalim au priimit tradițiunea de la dânșiĭ. Iose fiul luĭ Ioezer zicea: fie casa ta gazda înțelepților; prăfuește-te cu praful picĭoarelor lor, și soarbe setos cuvintele lor.

5. Iose fiul luĭ Iochanan din Ierusalim zicea: Casa ta fie ospitalieră, săraciĭ să-țĭ fie oameni de casă și nu flecărĭ mult cu femeile. Chiar pentru femeea ta e zis acest cuvânt, cu atât maĭ mult pentru femeea altuĭa. De aceea și aŭ zis înțelepțiĭ: cine flecărește cu femeĭ, îșĭ pricinuește răŭ și părăsește cuvintele învățătureĭ și moștenește în sfârșit ĭadul.

6. Iosua fiul luĭ Perachĭa și Nitai din Arbela aŭ priimit tradițiunea de la dânșiĭ. Iosua fiul luĭ

עֲשֵׂה לְךָ רַב וּקְנֵה לְךָ חָבֵר וֶהֱוֵי דָן אֶת כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת׃ (ז) נִתַּאי הָאַרְבֵּלִי אוֹמֵר הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל־תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע וְאַל תִּתְיָאֵשׁ מִן הַפּוּרְעָנוּת׃ (ח) יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן־שָׁטַח קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן־טַבַּאי אוֹמֵר אַל תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין וּכְשֶׁיִּהְיוּ בַּעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כִּרְשָׁעִים וּכְשֶׁנִּפְטָרִים מִלְּפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כְּזַכָּאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין׃ (ט) שִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטַח אוֹמֵר הֱוֵי מַרְבֶּה לַחֲקוֹר אֶת־הָעֵדִים וֶהֱוֵי זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר׃ (י) שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אוֹמֵר אֱהַב אֶת־הַמְּלָאכָה וּשְׂנָא אֶת־הָרַבָּנוּת וְאַל־תִּתְוַדַּע לָרָשׁוּת׃ (יא) אַבְטַלְיוֹן אוֹמֵר. חֲכָמִים הִזָּהֲרוּ בְּדִבְרֵיכֶם שֶׁמָּא תָחוֹבוּ חוֹבַת גָּלוּת וְתִגְלוּ

Perachĭa zicea : dobândeşte-ţĭ un dăscăl, căştigă-ţĭ un prieten, şi judecă pe tot omul după partea luĭ cea bună.

7. Nitaĭ din Arbela zicea : fugĭ de vecin răŭ, nu te uni cu om răŭ şi nu desnădăjdui la întâmplărĭ nenorocite.

8. Iuda fiul luĭ Tabaĭ şi Şimeon fiul luĭ Şetah aŭ priimit tradiţiunea de la dânşiĭ. Iuda fiul luĭ Tabaĭ zicea : nu te purta ca un judecător suprem, şi când părţile înpricinate vor fi înaintea ta, să le priveştĭ ca vinovate; ĭar când pleacă de la tine să le priveştĭ ca nevinovate dacă s'aŭ supus hotărăreĭ judecătoreştĭ.

9. Şimeon fiul luĭ Şetah zicea : cercetează bine martoriĭ şi fiĭ cu băgare de seamă la vorbele tale, ca să nu înveţe printr'ânsele cum să minţă.

10. Şemaia şi Abtalĭon aŭ priimit tradiţiunea de la dânşiĭ. Şemaĭa zicea : ĭubeşte munca, uraşte sumeţia şi nu căuta să te facĭ cunoscut la ceĭ de la putere.

11. Abtalĭon zicea : Inţelepţilor! băgaţĭ de seamă la vorbele voastre, căcĭ puteţĭ să vă căşunaţĭ

לִמְקוֹם מַיִם הָרָעִים וְיִשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְחַלֵּל: (יב) הִלֵּל וְשַׁמַּאי קִבְּלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אוֹמֵר. הֱוֵי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַהֲרֹן אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבָן לַתּוֹרָה: (יג) הוּא הָיָה אוֹמֵר נְגִיד שְׁמָא אֲבַד שְׁמֵיהּ וּדְלָא מוֹסִיף יָסֵף וּדְלָא יַלִּיף קְטָלָא חַיָּב וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא חֲלָף: (יד) הוּא הָיָה אוֹמֵר. אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עַכְשָׁיו אֵימָתַי: (טו) שַׁמַּאי אוֹמֵר. עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע אֱמוֹר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת־כָּל הָאָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת: (טז) רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר. עֲשֵׂה לְךָ רַב וְהִסְתַּלֵּק מִן־הַסָּפֵק וְאַל־תַּרְבֶּה לְעַשֵּׂר אֻמָּדוֹת: (יז) שִׁמְעוֹן

---

prin vina voastră surghiunul și să fiți goniți la locurĭ cu ape rele și școlariĭ voștri vor bea și vor muri, și prin aceasta se pângărește numele Domnuluĭ.

12. Hillel și Șammaĭ aŭ priimit tradițiunea de la dânșiĭ. Hillel zicea : Să fiĭ din școlariĭ luĭ Aharon : ĭubitor de pace, alergând după pace, ĭubind pe oameniĭ șĭ apropiindu-ĭ de învățătură.

13. El maĭ zicea : Cel ce caută să-șĭ facă un nume, perde renumele; cine nu' — și sporește învățătura, scade dintr'ânsa; cine nu vrea să învețe, nu merită să trăĭască, și cine se mândrește cu coroana, pere.

14. El maĭ zicea : dacă nu sânt eu pentru mine, cine e atuncĭ pentru mine? și dacă sânt pentru mine, ce sânt? și dacă nu acuma, când dar?

15. Șammaĭ zicea : Fă, ca îndeletnicirea ta cu învățătura să fie o îndeletnicire necurmată; vorbește puțin și fă mult, și întâmpină pe toțĭ oamenĭ cu fața senină.

16. Rabban Gamliel zicea : dobândește-țĭ un dascăl, și caută a te scăpa de or și ce îndoĭală, și nu te obicĭnui a da dijma după plac.

בְּנוֹ אוֹמֵר. כָּל־יָמַי גָּדַלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מָצָאתִי לַגּוּף טוֹב מִשְּׁתִיקָה וְלֹא הַמִּדְרָשׁ עִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה וְכָל־הַמַּרְבֶּה דְּבָרִים מֵבִיא חֵטְא: (יח) רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל שְׁלשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם קַיָּם עַל הָאֱמֶת וְעַל הַדִּין וְעַל הַשָּׁלוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: עלינו קי׳

פרק שני

כל ישראל

(א) רַבִּי אוֹמֵר אֵיזוֹ הִיא דֶרֶךְ יְשָׁרָה שֶׁיָּבוֹר לוֹ הָאָדָם. כָּל־שֶׁהִיא תִפְאֶרֶת לְעֹשֶׂיהָ וְתִפְאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וֶהֱוֵי זָהִיר

---

17. Șimeon fiul săŭ zicea: toată viața mea am crescut între înțelepțĭ, și n'am găsit nimica maĭ bun pentru om decât tăcerea. Nu cercetarea adâncă a legeĭ este lucrul de căpetenie, ci aplicarea eĭ, și cine face vorbă multă, face și greșelĭ.

18. Rabba Șimeon ben Gamliel zicea: pe treĭ lucrurĭ stă lumea: pe adevăr, dreptate și pace; căcĭ e zis: Adevărul și dreptatea ce duce spre pace, facețĭ în porțile voastre.

רבי Rabbi Hananĭa fiul luĭ Acașĭa zicea: Sfântul, binecuvântat să fie el, a voit să încunune pe Israel cu merite, de aceea i a impus multe învățăturĭ și fapte bune, precum e zis: Domnul dorește pentru mila sa, ca învățătura să sporiasca și să strălucească.

רבי 1. Rabbi zicea: care este calea cea dreaptă pe care să și-o aleagă omul? Aceea, ce face onoare aceluĭa ce se află într'ânsa, și îĭ câștigă stima oa-

בְּמִצְוָה קַלָּה כְּבַחֲמוּרָה שֶׁאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַתַּן שְׂכָרָן שֶׁל מִצְוֹת וֶהֱוֵי מְחַשֵּׁב הֶפְסֵד מִצְוָה כְּנֶגֶד שְׂכָרָהּ. וּשְׂכַר עֲבֵירָה כְּנֶגֶד הֶפְסֵדָהּ: הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה בָא לִידֵי עֲבֵירָה. דַּע מַה־לְּמַעְלָה מִמְּךָ עַיִן רוֹאָה וְאֹזֶן שׁוֹמַעַת וְכָל מַעֲשֶׂיךָ בְּסֵפֶר נִכְתָּבִים: (ב) רַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אוֹמֵר. יָפֶה תַּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ. שֶׁיְּגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עָוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּהּ מְלָאכָה סוֹפָהּ בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עָוֹן. וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצִּבּוּר יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם. שֶׁזְּכוּת אֲבוֹתָם מְסַיַּעְתָּם. וְצִדְקָתָם עוֹמֶדֶת לָעַד. וְאַתֶּם מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיכֶם שָׂכָר הַרְבֵּה כְּאִלּוּ עֲשִׂיתֶם: (ג) הֱווּ זְהִירִין בָּרָשׁוּת. שֶׁאֵין מְקָרְבִין לוֹ לְאָדָם. אֶלָּא לְצֹרֶךְ עַצְמָן. נִרְאִין כְּאוֹהֲבִין

---

menilor. Ia în seamă porunca cea maĭ ușoară ca și porunca cea maĭ însemnată, căcĭ nu știĭ răsplata poruncilor; și cumpănește paguba ce-ți face o poruncă cu răsplata eĭ, și câștigul ce'l aĭ printr'un păcat, cu pedeapsa ce-țĭ atrage. Să aĭ în vedere treĭ lucrurĭ, și nu veĭ ajunge la nicĭ un păcat: adu-țĭ aminte ce este de asupra ta! un ochĭu care vede, o ureche care aude, și că toate faptele tale se trec într'o carte.

2. Rabban Gamliel, fiul luĭ Rabbi Iehuda ha-Nassi zicea: Frumoasă este învățătura Thoreĭ unită cu lucrurile lumeștĭ; căcĭ osteneala ce ne dâm cu amândoue ne face să uităm de păcat; și toată știința Thoreĭ, de care nu este legată și munca pentru viața, nu ajunge de loc, ba chĭar trage păcatul după sine. Aceĭ însă ce se ocupă cu slujbe obșteștĭ, să se ocupe cu dânsele pentru numele Domnuluĭ; căcĭ meritul părinților lor îĭ ajută și cucernicia lor rămâne pomenită de a pururea. Pe voĭ însă vă voĭŭ răsplăti (zice Domnul), ca și cum voĭ ațĭ săvârșit-o.

3. Fițĭ cu băgare de seamă față cu ceĭ de la putere, carĭ întră în legăturĭ cu oameniĭ numaĭ

בִּשְׁעַת הֲנָאָתָן. וְאֵין עוֹמְדִים לוֹ לְאָדָם בִּשְׁעַת דָּחְקוֹ: (ד) הוּא
הָיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ כִּרְצוֹנְךָ כְּדֵי שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כִּרְצוֹנוֹ.
בַּטֵּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ. כְּדֵי שֶׁיְּבַטֵּל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנֶךָ:
(ה) הִלֵּל אוֹמֵר אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצִּבּוּר וְאַל תַּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם
מוֹתְךָ. וְאַל תָּדִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתַּגִּיעַ לִמְקוֹמוֹ. וְאַל תֹּאמַר
דָּבָר שֶׁאִי אֶפְשַׁר לִשְׁמוֹעַ שֶׁסּוֹפוֹ לְהִשָּׁמַע. וְאַל תֹּאמַר לִכְשֶׁאֶפָּנֶה
אֶשְׁנֶה שֶׁמָּא לֹא תִפָּנֶה: (ו) הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵין בּוֹר יְרֵא חֵטְא
וְלֹא עַם הָאָרֶץ חָסִיד. וְלֹא הַבַּיְשָׁן לָמֵד. וְלֹא הַקַּפְּדָן מְלַמֵּד. וְלֹא
כָּל הַמַּרְבֶּה בִּסְחוֹרָה מַחְכִּים. וּבְמָקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל
לִהְיוֹת אִישׁ: (ז) אַף הוּא רָאָה גֻּלְגֹּלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל־פְּנֵי

---

pentru folosul lor propriŭ, cari arată prieteníe în vreme căt le convine, și nu ajută pe oamenií în vremea de nevoie.

4. El maĭ zicea : Implinește voința luĭ, ca par'că ar fi voința ta, ca și el să-țĭ îmlinească voința ta, ca și a luĭ; renunță la voința ta fața cu voința luĭ, ca și el să zădarnicească voința altora, pentru a ta.

5. Hillel zicea : nu te depărta de comunitate, și nu te încrede în tine însu-țĭ până în zĭua morțiĭ, și nu judeca pe aproapele tăŭ până când n'aĭ ajuns în starea luĭ. Și nu crede că ceea ce nu se poate înțelege, în sfărșit se va înțelege. Și nu zi : când voiŭ avea răgaz voiŭ învăță, poate nu o să aĭ niciĭ o dată răgaz.

6. El maĭ zicea : cel sec nu se teme de păcat, și cel ne învățat nu poate să fie cuvios; cel cu rușine nu învață și cel ce se mănie lesne nu poate să fie dascăl; cine se ocupă prea mult cu negoțul nu devine înțelept, și acolo unde nu sânt oamenĭ, strădueşte ca să fi tu singur om.

7. El a văzut odată o căpățină ce plutea pe de asupra apeĭ, și a zis : de oare-ce aĭ înnecat

הַמָּיִם אָמַר לָהּ עַל דְּאַטֵּפְתְּ אַטְפוּךְ וְסוֹף מְטַיְּפַיִךְ יְטוּפוּן: (ח) הוּא הָיָה אוֹמֵר. מַרְבֶּה בָשָׂר מַרְבֶּה רִמָּה. מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה. מַרְבֶּה נָשִׁים מַרְבֶּה כְשָׁפִים. מַרְבֶּה שְׁפָחוֹת מַרְבֶּה זִמָּה. מַרְבֶּה עֲבָדִים מַרְבֶּה גָזֵל. מַרְבֶּה תוֹרָה מַרְבֶּה חַיִּים. מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה. מַרְבֶּה עֵצָה מַרְבֶּה תְבוּנָה. מַרְבֶּה צְדָקָה מַרְבֶּה שָׁלוֹם. קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה לְעַצְמוֹ. קָנָה לוֹ דִבְרֵי תוֹרָה קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: (ט) רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּאי. הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם לָמַדְתָּ תוֹרָה הַרְבֵּה אַל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ כִּי לְכָךְ נוֹצָרְתָּ: (י) חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְאֵלּוּ הֵן: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוּרְקְנוֹס. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה. וְרַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל. וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ: — הוּא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן

---

pe cineva, te a înecat cineva și pe tine, și sfârșitul acelora ce te-au înecat pe tine, va fi, că vor fi și eĭ înecațĭ.

8. El a maĭ zis: multă carne, mulțĭ viermĭ; multe bunurĭ, multe grijĭ; multe femeĭ, multe deșertăciunĭ; multe slujnice, multă desfrănare; multe slugĭ, mult jaf; multă învățătură, (multă frecuentare a școlilor) multă ințelepcĭune; mult sfat, multă deslușire; multă milostenie, multă pace. Cine-și-a căștigat un nume bun, și l'a căștigat sie-șĭ; cine și-a însușit cuvintele învățătureĭ, și-a căștigat viața lumeĭ viitoare.

9. R. Iohanan ben Zaccaĭ a priimit tradițiunea de la Hillel și Șammaĭ. El zicea: dacă aĭ învățat multă Thora nu ți-o socoti ca un merit deosebit; căcĭ la aceasta aĭ fost zidit.

10. Cincĭ scolarĭ maĭ renumițĭ a avut R. Iohannan ben Zaccaĭ și adică: R. Eliezer fiul luĭ Hyrcanos; R. Jehoșua fiul luĭ Hananĭah; R. Jose haccohen; R. Simeon fiul luĭ Nethanel; și R. Elazar fiul luĭ Arach. El arăta meritele lor ast fel: R. Eliezer

הוֹרְקְנוֹס בּוֹר סִיד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד טִפָּה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ. רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן חָסִיד. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל יְרֵא חֵטְא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר: — הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם יִהְיוּ כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת־כֻּלָּם: אַבָּא שָׁאוּל אוֹמֵר מִשְּׁמוֹ אִם יִהְיוּ כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס אַף עִמָּהֶם וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת כֻּלָּם:

(יא) אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַּק בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן טוֹב. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הָרוֹאֶה אֶת־הַנּוֹלָד. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב טוֹב. אָמַר לָהֶם רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: — אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ רָעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם.

---

ben Hyrcanos — o cisternă văruită care nu perde nicĭ o picătură; R. Iehoșua fiul luĭ Hananah — ferice de aceea ce l'a născut. R. Iose haccohen — un pios; R. Simeon ben Nethanel — se teme de păcat; R. Elazar ben Arach este ca un isvor ce crește mereŭ. El maĭ zicea: dacă toțĭ înțelepțiĭ luĭ Israel ar fi într'o tirizie și Eliezer ben Hyrcanos într'a doua, acesta tot i-ar precumpâni. Abba Șaul zicea în numele luĭ: dacă toțĭ înțelepțiĭ luĭ Israel ar fi într'o tirizie împreună cu eĭ și Eliezer b. Hyrcanos, ĭar în cea l'altă ar fi Elazar ben Arach, atuncĭ ĭ-ar precumpâni acesta pe toțĭ.

11. El le zicea: Duceți-vă și căutatĭ, care este calea cea bună, pe care să apuce omul? R. Eliezer zise: ochĭŭ bun; R. Iehoșua zise: prieten bun; R. Iose zise: vecin bun; R. Simeon zise: prevederea viitoruluĭ; R. Elazar zise: o inimă bună. Atuncĭ zise el către dânșiĭ: prețuesc maĭ mult cuvintele luĭ Elazar ben Arach decât cuvintele voastre, căcĭ într'ale luĭ sânt coprinse și ale voastre. El le zise: duceți-vă și căutațĭ, care este calea cea rea, de la

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן רָעָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר רָע. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן רָע. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הַלֹּוֶה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם. אֶחָד הַלֹּוֶה מִן הָאָדָם כְּלֹוֶה מִן הַמָּקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב רָע. אָמַר לָהֶם רוֹאֶה אֲנִי אֶת־דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: יב הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וְאַל תְּהִי נוֹחַ לִכְעוֹס. וְשׁוּב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתָתְךָ. וֶהֱוֵי מִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוּרָן שֶׁל חֲכָמִים. וֶהֱוֵי זָהִיר בְּגַחַלְתָּן שֶׁלֹּא תִכָּוֶה. שֶׁנְּשִׁיכָתָן נְשִׁיכַת שׁוּעָל. וַעֲקִיצָתָן עֲקִיצַת עַקְרָב. וּלְחִישָׁתָן לְחִישַׁת שָׂרָף. וְכָל דִּבְרֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: יג רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר עַיִן הָרָע וְיֵצֶר הָרָע וְשִׂנְאַת

---

care trebue să se depărteze omul? R. Eliezer zise: ochiŭ răŭ; R. Iehoșua zise: prieten răŭ; R. Iose zise: vecin răŭ. R. Șimeon zise: cel ce împrumută și nu plătește; căcĭ cine se imprumută de la oamenĭ, par'că s'ar împrumuta de la Dumnezeŭ; de aceea e zis: „nelegĭuitul împrumută și nu plătește, ĭar piosul miluește și dă.“ R. Elazar zise: o inimă rea. Atuncĭ zise el către dânșiĭ: prețuesc maĭ mult cuvintele luĭ Elazar ben Arach, decât cuvintele voastre; căcĭ într'ale luĭ sânt coprinse și cuvintele voastre.

12. Eĭ au zis treĭ pilde. R. Eliezer a zis: onoarea aproapeluĭ tăŭ să-țĭ fie tot atât de scumpă, căt și a ta; nu fi lesne mânios și pocăește-te o zi înainte de moarte. Incălzește-te la focul înțelepților; bagă de seamă însă să nu te arzĭ de cărbuniĭ lor; mușcarea lor este ca acea a vulpeĭ, înțepătura lor ca acea a școrpieĭ, șuerătura lor ca acea a vipereĭ, și toate cuvintele lor sânt ca niște cărbunĭ aprinșĭ.

13. R. Iehoșua zicea: ochiul cel răŭ și firea cea rea și ura în potriva oamenilor aduc pe om la peire (scot pe omul din lume.)

הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: (יד) רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלְּךָ. וְהַתְקֵן עַצְמְךָ לִלְמוֹד תּוֹרָה שֶׁאֵינָהּ יְרוּשָּׁה לָךְ. וְכָל־מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמָיִם: (טו) רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר. הֱוֵי זָהִיר בִּקְרִיאַת שְׁמַע וּבִתְפִלָּה. וּכְשֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל אַל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קֶבַע. אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הָרָעָה. וְאַל תְּהִי רָשָׁע בִּפְנֵי עַצְמְךָ: (טז) רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הֱוֵי שָׁקוּד לִלְמוֹד תּוֹרָה. וְדַע מַה־שֶּׁתָּשִׁיב לְאֶפִּיקוֹרוֹס. וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה עָמֵל. וּמִי הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: (יז) רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים. וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה. וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק: (יח) הוּא הָיָה אוֹמֵר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לִגְמוֹר וְלֹא אַתָּה בֶּן־חוֹרִין

---

14. R. Iose zicea : Proprietatea aproapeluĭ tăŭ să-ți fie tot atât de scumpă căt și a ta, și fi tot de auna gata de a te ocupa cu învățătura, căcĭ nu-o aĭ ca moștenire; și toate faptele tale să fie în numele Domnuluĭ.

15. R. Șimeon zicea : Fi cu băgare de seamă la citire de „Șema“ și la rugăcĭune; și când te rogĭ să nu-țĭ fie ție rugăcĭunea ca o indeletnicire obicĭnuĭtă, ci să fie : răvnă și umilință către Domnul; căcĭ este zis : „el este milostiv și îndurător, lung-răbdător și plin de har și zăbavnic la răŭ; și să nu te crezĭ nicĭ o dată singur nelegĭuit.

16. R. Elazar zicea : răvnește de a te ocupa cu învățătura și știĭ ce aĭ să răspunzĭ unuĭ Epicureŭ. Să știĭ înaintea cuĭ lucrezĭ, și cine este acela ce-țĭ dă de lucru, și cine-ți va da răsplata munceĭ tale.

17. R. Tarfon zicea : ziua e mică și munca e mare, lucrătoriĭ sânt leneșĭ, plata e mare și stăpănul caseĭ tot zorește.

18. El maĭ zicea : Nu este sarcina ta de a

לְהִבָּטֵל מִמֶּנָּה. אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה נוֹתְנִין לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה. וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ. וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא: רבי חנניה

פרק שלישי

כל ישראל

(א) עֲקַבְיָא בֶּן מַהֲלַלְאֵל אוֹמֵר. הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה בָא לִידֵי עֲבֵרָה. דַּע מֵאַיִן בָּאתָ. וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ. וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן: מֵאַיִן בָּאתָ. מִטִּפָּה סְרוּחָה. וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ. לִמְקוֹם עָפָר רִמָּה וְתוֹלֵעָה. וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִיתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: (ב) רַבִּי חֲנִינָא סְגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר הֱוֵי מִתְפַּלֵּל בִּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל מַלְכוּת שֶׁאִלְמָלֵא מוֹרָאָהּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ

---

săvârși lucrul și nu ți-e îngăduit a te lăsa de dânsul. Dacă aĭ învățat multă Thora, ți se va da răsplată mare; și stăpânul tăŭ este adeverit că'ți va da răsplata; și să știĭ că răsplăta drepților este în lumea viitoare.

Cap. III.

1. Akabĭah fiul luĭ Mahalalel zicea: să țiĭ seama de treĭ lucrurĭ și nu veĭ ajunge la păcat: să știĭ de unde viĭ, unde te ducĭ și înaintea cuĭ veĭ fi îndatorat a da în viitor seamă și socoteală! De unde viĭ? dintr'o chimă urăcioasă! unde te ducĭ? la un loc de țarină plin de viermĭ și putrigaĭu! Și înaintea cuĭ veĭ fi îndatorat să daĭ în viitor seama și scoteala? Inaintea regeluĭ regilor, sfântuluĭ, binecuvântat să fie!

2. R. Hanina, ajutor de preot, zicea: roagă-te pentru oblăduitoriĭ obșteĭ; căcĭ dacă n'ar fi frica de dânși, unu pe altul ar înghiți de viŭ.

חַיִּים בְּלָעוּ: (ג) רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־תְּרַדְיוֹן אוֹמֵר. שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִים וְאֵין בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה, הֲרֵי זֶה מוֹשַׁב לֵצִים. שֶׁנֶּאֱמַר וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה, שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע. וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו. לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: אֵין לִי אֶלָּא שְׁנַיִם. מִנַּיִן שֶׁאֲפִילוּ אֶחָד שֶׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר. שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם. כִּי נָטַל עָלָיו: (ד) רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד. וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה. כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִזִּבְחֵי מֵתִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צוֹאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל שְׁלֹשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו

---

3. R. Hanina b. Teradĭon zicea: când șed doĭ împreuna și nu vorbesc de cuvintele învățătureĭ, atuncea este un lăcaș de hulitorĭ, de care e zis: „și în lăcașul hulitorilor nu șade“. Dar când șed doĭ împreună și vorbesc de cuvintele învățătureĭ, atuncea se sălășluește slava Domnuluĭ între dânșiĭ, precum e zis: „Atuncĭ se întrevorbesc unul cu altul, ceĭ ce se tem de Domnul, și Domnul ascultă și aude, și se scrie în cartea de pomenirĭ înaintea luĭ, pentru aceĭ ce se tem de Domnul și cinstesc numele luĭ.“ Aceasta decĭ este când e vorba de doĭ, dar și unul când șade și se ocupă cu învățătură, de unde putem ști că Sfântul, binecuvântat să fie, îĭ dă și luĭ răsplata? pentru că e scris: „șade singuratic și meditează și El îĭ pune răsplată.“

4. R. Șimeon zicea: Dacă treĭ șed la o masă și mănâncă și nu vorbesc nicĭ un cuvânt de învățătură este ca parc'ar mâncă din jertfele morților, precum e zis: „că toate mesele sânt pline de bale urăcĭoase, așa încât nu maĭ e loc.“ Dar unde șed treĭ oamenĭ la masă și mâncând vorbesc de

דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִשֻּׁלְחָנוֹ שֶׁל מָקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ: (ה) רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־חֲכִינָאִי אוֹמֵר. הַנֵּעוֹר בַּלַּיְלָה. וְהַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי וּמְפַנֶּה לִבּוֹ לְבַטָּלָה. הֲרֵי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: (ו) רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה אוֹמֵר. כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה. מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ. וְכָל־הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה. נוֹתְנִין עָלָיו עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ: (ז) רַבִּי חֲלַפְתָּא בֶּן דּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָא אוֹמֵר. עֲשָׂרָה שֶׁיּוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ חֲמִשָּׁה. שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁלשָׁה. שֶׁנֶּאֱמַר בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁנַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד

---

cuvintele învățăturei, atuncĭ este ca parc'ar fi mâncat la masa Domnuluĭ, precum e zis: „și a grăit către mine: asta e masa care e înaintea Domnuluĭ."

5. R. Hanina fiul luĭ Hachinaĭ zicea: cine veghează noaptea, cine merge singur pe drum noaptea și inima sa se gândește în deșert, acela se face vinovat de moarte.

6. R. Nehunĭa fiul luĭ Haccanah zicea: cine ĭa asupră-șĭ jugul învățătureĭ se slobozește de jugul slujbeĭ obșteștĭ și celeĭ lumneștĭ; ĭar cine aruncă de pe sine jugul învățătureĭ, pe acela îl înjugă în jugul slujbeĭ obșteștĭ și slujbeĭ lumeștĭ.

7. R. Halafta fiul luĭ Dosa din chefar Hananĭa zicea: dacă zece șed și se îndeletnicesc cu învățătura, atuncĭ se sălășluește slava Domnuluĭ între eĭ, precum e zis: „Dumnezeŭ stă în adunarea Domnuluĭ". Iar cincĭ dacă șed, de unde putem ști? căcĭ e zis: „și legătura luĭ a întemeĭat-o pe pământ" Iar treĭ, de unde? căcĭ e zis: „în mijlocul judecătorilor judecă." Iar doĭ, de unde? căcĭ e zis: „atuncĭ se întrevorbesc, unul cu altul ceĭ ce se tem

שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃
(ח) רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא אוֹמֵר. תֶּן־לוֹ מִשֶּׁלּוֹ שֶׁאַתָּה וְשֶׁלְּךָ
שֶׁלּוֹ. וְכֵן בְּדָוִד הוּא אוֹמֵר. כִּי־מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ׃
(ט) רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ. וְאוֹמֵר
מַה־נָּאֶה אִילָן זֶה. מַה־נָּאֶה נִיר זֶה. מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ
מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ׃ (י) רַבִּי דּוֹסְתָּאִי בַּר יַנַּאי מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר. כָּל־הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב
כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמוֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד
פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אֲפִילוּ תָּקְפָה
עָלָיו מִשְׁנָתוֹ. תַּלְמוּד לוֹמַר וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הָא
אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד שֶׁיֵּשֵׁב וִיסִירֵם מִלִּבּוֹ׃ (יא) רַבִּי חֲנִינָא

---

de Domnul și Domnul ascultă și-ĭ aude.“ Iar măcar unul, de unde? căcĭ e zis: „în tot locul unde aud pomenindu-se numele meŭ, viŭ eu la tine și te binecuvântez.“

8. R. Eliezer din Barthota zicea: dă-ĭ din al luĭ, căcĭ tu și ce-e al tăŭ, tot aĭ luĭ sânteţĭ. Și așa e zis de David: „căcĭ de la tine sânt toate și din mâna ta îţĭ dâm ţie.“

9. R. Iacob zicea: cine se plimbă învăţând și se oprește în învăţătură pentru a zice: ce frumos e pomul acesta! ce frumos e ogorul acesta! pe acesta îl socotește Scriptura, ca un vinovat de moarte.

10. R. Dositaĭ fiul luĭ Ianaĭ, în numele luĭ R. Meir zicea: cine uĭtă ceva din ceea ce a învăţat, pe acela îl socotește Scriptura ca un vinovat de moarte; căcĭ e zis: „numaĭ bagă de seamă, și păzește-ţĭ sufletul tăŭ, ca să nu uĭţĭ vre unu din acele lucrurĭ pe cariĭ-aŭ văzut ochiĭ tăĭ.“ Așĭ crede, că și atuncea când îĭ a scăpat fiind prea grele, de aceea s'a zis maĭ departe: „și ca să nu se depărteze din inima ta, în toate zilele vieţeĭ tale“ decĭ

בֶּן דּוֹסָא אוֹמֵר. כָּל שֶׁיִּרְאַת חֶטְאוֹ קוֹדֶמֶת לְחָכְמָתוֹ. חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכָל שֶׁחָכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת לְיִרְאַת חֶטְאוֹ אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: (יב) הוּא הָיָה אוֹמֵר. כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: (יג) הוּא הָיָה אוֹמֵר. כֹּל שֶׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ. רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ. וְכֹל שֶׁאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ. אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ: (יד) רַבִּי דוֹסָא בֶּן־הַרְכִּינַס אוֹמֵר. שֵׁנָה שֶׁל שַׁחֲרִית וְיַיִן שֶׁל צָהֳרַיִם. וְשִׂיחַת הַיְלָדִים. וִישִׁיבַת בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: (טו) רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדָעִי אוֹמֵר. הַמְחַלֵּל אֶת־הַקֳּדָשִׁים. וְהַמְבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת. וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵירוֹ בָּרַבִּים

---

este el vinovat numaĭ atuncea, când îĭ scoate cu din-adinsu din inima sa.

11. R. Hanina b. Dosa zicea : la cine frica de a păcătui este maĭ mare decât știința, știința acestuĭa este temeĭnică; dar la cine știința este maĭ mare decât frica de a păcătui, stiința acestuĭa nu este temeĭnică.

12. El maĭ zicea : La cine săvârșirea faptelor bune are maĭ multă valoare decât știința, știința aceluĭa e temeĭnică; ĭar la cine știința are maĭ multă valoare decât săvârșirea faptelor bune, știința aceluĭa nu e temeĭnică.

13. El maĭ zicea : acela care este plăcut oamenilor, este plăcut și luĭ Dumnezeŭ; ĭar acela care nu este plăcut oamenilor, nu este plăcut nicĭ luĭ Dumnezeŭ.

14. R. Dosa ben Horchinas zicea : somnul lung de dimineață, vinul de prânz, petrecerea cu copiĭ și șederea în adunările prostimeĭ, prăpădesc pe om.

15. R. Elazar din Modaim zicea : cine pângărește sfințitele, cine necinstește serbătorile, cine dă de rușine în public pe aproapele săŭ și cine strică

וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְהַמְגַלֶּה פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה, אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: (טז) רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, הֱוֵי קַל לְרֹאשׁ, וְנוֹחַ לְתִשְׁחוֹרֶת, וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּשִׂמְחָה: (יז) רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שְׂחוֹק וְקַלּוּת רֹאשׁ מַרְגִּילִין אֶת הָאָדָם לְעֶרְוָה, מַסּוֹרֶת סְיָג לַתּוֹרָה, מַעַשְׂרוֹת סְיָג לָעשֶׁר, נְדָרִים סְיָג לַפְּרִישׁוּת, סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה: (יח) הוּא הָיָה אוֹמֵר, חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם, חִבָּה יְתֵירָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם, שֶׁנֶּאֱמַר בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם, חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם, חִבָּה יְתֵירָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה, חִבָּה יְתֵירָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי

---

legământul strămoșuluĭ nostru Abraham și-șĭ permite tălcuirĭ în Thora înpotriva tradițiuneĭ religioase acela nu va, avea parte de viața lumeĭ viitoare, și chĭar, dacă ar avea știința Thoreĭ și va fi săvârșit fapte bune.

16. R. Iișmael zicea: fi pe voe celuĭ maĭ mare; fi gata de a priimi sarcinĭ, și întâmpină pe tot omul cu fața veselă.

17. R. Achiba zicea: gluma și ușurința obicĭnuesc pe omul cu desfrânarea; Masora este un gard în jurul Thoreĭ; dijma un gard în jurul avuțieĭ; făgăduelile un gard pentru înfrânarea; tăcerea este un gard pentru înțelepcĭunea.

18. El maĭ zicea: De Dumnezeŭ ĭubit este omul care este zidit după chipul luĭ, ca ĭubire deosebită i s'a maĭ vestit că a fost zidit după chipul luĭ; căcĭ s'a zis: „după chipul luĭ Dumnezeŭ a zidit pe om“. Iubițiĭ luĭ Dumnezeŭ sânt fii luĭ Israel, poreclițĭ fii Domnuluĭ, ca ĭubire deosebită li s'a vestit, că sânt poreclițĭ fii Domnuluĭ, căcĭ s'a zis: „copiĭ sânteți aĭ Domnuluĭ Dumnezeuluĭ vostru“. Iubițiĭ Domnuluĭ sânt fii luĭ Israel, cărora li s'a dat un odor

לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: (יט) הַכֹּל צָפוּי. וְהָרְשׁוּת נְתוּנָה. וּבְטוּב הָעוֹלָם נִדּוֹן. וְהַכֹּל לְפִי רוֹב הַמַּעֲשֶׂה: (כ) הוּא הָיָה אוֹמֵר הַכֹּל נָתוּן בְּעֵרָבוֹן. וּמְצוּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל־הַחַיִּים. הֶחָנוּת פְּתוּחָה וְהַחֶנְוָנִי מַקִּיף. וְהַפִּנְקָס פָּתוּחַ. וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת. וְכָל הָרוֹצֶה לִלְווֹת יָבֹא וְיִלְוֶה. וְהַגַּבָּאִים מַחֲזִירִין תָּדִיר בְּכָל־יוֹם. וְנִפְרָעִין מִן־הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ. וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה־שֶּׁיִּסְמוֹכוּ. וְהַדִּין דִּין אֱמֶת. וְהַכֹּל מְתֻקָּן לִסְעוּדָה: (כא) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲזַרְיָה אוֹמֵר. אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ. אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה. אִם אֵין חָכְמָה. אֵין יִרְאָה. אִם אֵין יִרְאָה אֵין חָכְמָה: אִם אֵין דַּעַת. אֵין בִּינָה. אִם אֵין בִּינָה. אֵין דַּעַת. אִם אֵין קֶמַח. אֵין תּוֹרָה. אִם אֵין תּוֹרָה. אֵין קֶמַח: (כב) הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו. לְמַה הוּא

---

neprețuit, Thora; ca ĭubire deosebită li s'a vestit încă, că li s'a dat acel odor neprețuit, prin care s'a zidit lumea; căcĭ s'a zis: „căcĭ învățătură bună v'am dat vouă, nu părăsițĭ învățătura mea.“

19. Toate sânt prevăzute (de pronia Dumnezeească), dar alegerea e liberă, și cu bunătate Dumnezeească se judecă lumea, și toate după mulțimea faptelor.

20. El maĭ zicea : Toate sânt date pre chizășie și o mreajă este întinsă peste tot ce e viŭ. Prăvălia e deschisă, negustorul dă cu împrumut, catastiful e deschis și o mână scrie toate și cine vrea să împrumute să vie să se împrumute; epitropiĭ umblă în toate zilele de strâng datoriele de la oamenĭ, cu voia lor și fără voia lor, căcĭ eĭ știu pe ce se reazimă cererea lor și se face judecată dreaptă; și toate sânt gata pentru ospăț.

21. R. Elazar b. Azarĭah zicea : fără învățătură nu e vocațiune, fără vocațiune nu e învățătură; Fără ințelepcĭune nu e temere, fără temere nu e pricepere, fără pricepere nu e știință; fără păine nu e Thora, fără Thora nu e păine.

דּוֹמֶה. לְאִילָן שֶׁעֲנָפָיו מְרֻבִּין וְשָׁרָשָׁיו מוּעָטִין וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקַרְתּוֹ
וְהוֹפַכְתּוֹ עַל פָּנָיו. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה. וְלֹא יִרְאֶה
כִּי יָבוֹא טוֹב. וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב.
אֲבָל כָּל־שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ. לְמָה הוּא דוֹמֶה. לְאִילָן
שֶׁעֲנָפָיו מוּעָטִין וְשָׁרָשָׁיו מְרֻבִּין. שֶׁאֲפִילוּ כָּל הָרוּחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם
בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ. אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
כְּעֵץ | שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי
יָבֹא חוֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ
מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי: (כג) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן חִסְמָא אוֹמֵר. קִנִּין וּפִתְחֵי
נִדָּה הֵן הֵן גּוּפֵי הֲלָכוֹת. תְּקוּפוֹת וְגִמַּטְרִיָּאוֹת פַּרְפְּרָאוֹת
לַחָכְמָה: רבי חנניה

22. El maĭ zicea: Acela în care răvna spre știință e maĭ mare decât săvârșirea faptelor, cuĭ se aseamână? unuĭ pom cu multe ramurĭ și cu puține rădăcine, când vine vântul îl surpă și îl restoarnă la pământ, căcĭ s'a zis: „și el este ca un pom singuratic în pustie și nu vede că vine binele, și se sălășluește în locurĭ arse de soare în deșertul, în țara sărată, nelocuită.“ Dar acela ale căruĭ fapte întrec râvna spre știință, cuĭ se aseamână? unuĭ pom cu puține ramurĭ și cu multe rădăcinĭ, și chĭar dacă ar sufla toate vânturile din lume, nu'l vor mișca din loc, căcĭ s'a zis: „și el va fi ca un pom sădit lângă ape, ce'șĭ întinde rădăcinele lângă izvor de apă, el nu simte când vine căldura, frunzele luĭ rămân verzĭ nu se îngrijește în anul de secetă și nu încetează a aduce roadurĭ“.

23. R. Elazar b. Hisma zicea: Preceptele privitoare la jertfele aduse din cuĭburile paserilor și cele privitoare la curăția de lună sânt coprinsul de căpetenie deciziunilor tradiționale; Calcularea solstițielor și geometria sânt ajutătoarele științeĭ.

פרק רביעי

כל ישראל

(א) בֶּן זוֹמָא אוֹמֵר. אֵיזֶהוּ חָכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם. שֶׁנֶּאֱמַר מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי. כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִּי: אֵיזֶהוּ גִבּוֹר. הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר: אֵיזֶהוּ עָשִׁיר הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ בָּעוֹלָם הַבָּא: אֵיזֶהוּ מְכֻבָּד. הַמְכַבֵּד אֶת־הַבְּרִיּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ: (ב) בֶּן־עַזַּאי אוֹמֵר. הֱוֵי רָץ לְמִצְוָה קַלָּה. וּבוֹרֵחַ מִן־הָעֲבֵרָה. שֶׁמִּצְוָה גוֹרֶרֶת מִצְוָה. וַעֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה. שֶׁשְּׂכַר מִצְוָה מִצְוָה. וּשְׂכַר עֲבֵרָה עֲבֵרָה:

Cap. IV.

1. Ben Zoma zicea: cine e înțelept? acela ce învață de la tot omul, căcĭ s'a zis: „de la toțĭ aceĭ de la care am putut învăța, am învățat, (și de mărturiile tale vorbeam.)“ Cine este viteaz? acela ce-șĭ înfrânează pofta; căcĭ s'a zis: „maĭ bine un lung-răbdător decât un viteaz, și maĭ bine acela ce-șĭ stăpânește firea, decât un biruitor de cetățĭ.“ Cine este bogat? acela care se mulțumește cu partea luĭ; căcĭ s'a zis: „dacă mănâncĭ din munca măĭnilor tale, ferice de tine!“ Ferice de tine în viața aceasta și ferice de tine în viața viitoare! Cine este onorat? acela care onorează pe aproapele săŭ; căcĭ s'a zis: „aceĭ ce mă cinstesc pe mine, pe aceĭ îĭ cinstesc și eu; și aceĭ cari mă desprețuesc (pe mine) sânt desprețuițĭ.“

2. Ben Azaĭ zicea: Aleargă după fapta bună, chĭar dacă e mică, și fugĭ de la păcat; căcĭ o faptă bună, trage alta după sine, și un păcat trage un alt păcat după sine, și răsplata fapteĭ bune este însășĭ ea, și pedeapsa păcatuluĭ este însușĭ păcatul.

(ג) הוּא הָיָה אוֹמֵר. אַל תְּהִי בָז לְכָל אָדָם. וְאַל תְּהִי מַפְלִיג לְכָל־דָּבָר. שֶׁאֵין לְךָ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שָׁעָה וְאֵין לְךָ דָבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם: (ד) רַבִּי לְוִיטַס אִישׁ יַבְנֶה אוֹמֵר מְאֹד מְאֹד הֱוֵי שְׁפַל רוּחַ. שֶׁתִּקְוַת אֱנוֹשׁ רִמָּה: (ה) רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָה אוֹמֵר. כָּל הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בַּגָּלוּי. אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מֵזִיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם: (ו) רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בַּר רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד עַל מְנָת לְלַמֵּד. מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. וְהַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לַעֲשׂוֹת מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת: (ז) רַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר. אַל תִּפְרוֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר וְאַל תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין. וְאַל תַּעֲשֶׂהָ עֲטָרָה לְהִתְגַּדֵּל בָּהּ. וְלֹא קַרְדּוֹם לַחְפָּר־בָּהּ. וְכַךְ הָיָה הִלֵּל אוֹמֵר. וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא חֲלָף. הָא

---

3. El maĭ zicea: să nu ţiĭ pe nimene prea mic, şi să nu respingĭ nimica sub cuvânt, ca nu e cu putinţă; căcĭ nu e om căruĭ să nu-ĭ vie vremea, şi nu e lucru care să nu-şĭ nimerească odată locul.

4. R. Levites din Iabneh zicea: fi prea smerit, căcĭ ce aşteaptă pe omul? — vĭermele.

5. R. Iohanan din Bne Brac zicea: cine pângăreşte chiar în taĭnă numele Domnuluĭ, capătă pedeapsa luĭ în public, fie cu voe fie fără voe, numaĭ dacă a pângărit numele Domnuluĭ.

6. R. Iişmael fiul luĭ R. Iose zicea: cel ce învaţă cu scop de a instrui, aceluia se dă prilej de a învăţa şi de a instrui; ĭar cel ce învaţă cu scop de a practica (învăţătura) aceluĭa se dă prilej de a învăţa, a instrui şi de a practica.

7. R. Ţadoc zicea: nu te depârta de la comunitate şi nu te fă judecător suprem; nu fă din învăţătură o cunună cu care să te făleştĭ, şi nu fă dintr'ânsa o sapă, pentru a săpa cu ea. Aşa a şi zis deja Hillel: „şi cine întrebuinţează coroana, pere“; de aicĭ vezĭ că acela ce trage folos numaĭ

לָמֵדְתָּ. כָּל הַנֶּהֱנֶה מִדִּבְרֵי תוֹרָה נוֹטֵל חַיָּיו מִן הָעוֹלָם: (ח) רַבִּי
יוֹסֵי אוֹמֵר. כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה. גּוּפוֹ מְכֻבָּד עַל הַבְּרִיּוֹת.
וְכָל הַמְחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה. גּוּפוֹ מְחֻלָּל עַל הַבְּרִיּוֹת: (ט) רַבִּי
יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר הַחוֹשֵׂךְ עַצְמוֹ מִן הַדִּין. פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה
וְגָזֵל וּשְׁבוּעַת שָׁוְא. וְהַגַּס לִבּוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹטֶה רָשָׁע וְגַס רוּחַ:
(י) הוּא הָיָה אוֹמֵר. אַל תְּהִי דָן יְחִידִי שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא
אֶחָד. וְאַל תֹּאמַר קַבְּלוּ דַעְתִּי. שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אָתָּה: (יא) רַבִּי
יוֹנָתָן אוֹמֵר. כָּל־הַמְקַיֵּם אֶת־הַתּוֹרָה מֵעֹנִי סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעוֹשֶׁר.
וְכָל־הַמְבַטֵּל אֶת־הַתּוֹרָה מֵעוֹשֶׁר סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעוֹנִי: (יב) רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר. הֱוֵי מְמַעֵט בְּעֵסֶק וַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה. וֶהֱוֵי שְׁפַל רוּחַ
בִּפְנֵי כָל־אָדָם. אִם בָּטַלְתָּ מִן־הַתּוֹרָה יֶשׁ־לָךְ בְּטֵלִים הַרְבֵּה

---

pentru sine din cuvintele învățătureĭ, îșĭ răpește singur viața lumeĭ aceștia.

8. R. Iose zicea: cine cinstește Thora, este singur cinstit și de oamenĭ, ĭar cine desprețuește Thora, e singur desprețuit și de oamenĭ.

9. R. Iișmael fiul acestuĭa zicea: Cine se depărtează de la sarcina de a fi judecător se scutește de ură, jaf și jurământ în deșert; ĭar cine se vâră a judeca și a instrui este un prost, un nelegĭuit, și un îngâmfat.

10. El maĭ zicea: Nu judeca numaĭ tu singur, căcĭ numai U n u e judecător singur; și să nu zicĭ: priimițĭ opinia mea! căcĭ a lor e treaba de a hotări și nu a ta.

11. R. Ionathan zicea: cel ce împlinește poruncile Thoreĭ chĭar în vreme de nevoe, acela o va împlini apoĭ în bogăție; ĭar cela ce neîngrijește Thora din cauza bogățieĭ, acela va trebui să o negrijească de nevoe (în sărăcie.)

12. R. Meir zicea: ocupă te maĭ puțin cu afacerĭ și ocupă-te maĭ mult cu învățătura; fi smerit înaintea fie căruĭa. Dacă te retragĭ de la

כִּבְנֶגְדְּךָ. וְאִם עָמַלְתָּ בַתּוֹרָה יֵשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה לִיתֶּן לָךְ: (יג) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יַעֲקֹב אוֹמֵר. הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרַקְלִיט אֶחָד. וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קַטֵּיגוֹר אֶחָד. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כִּתְרִים בִּפְנֵי הַפּוּרְעָנוּת: (יד) רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר. כָּל־כְּנֵסִיָּה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם: (טו) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שַׁמּוּעַ אוֹמֵר. יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וּכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ. וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמָיִם: (טז) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר. הֱוֵי זָהִיר בְּתַלְמוּד. שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן: (יז) רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר. שְׁלֹשָׁה כְתָרִים הֵן. כֶּתֶר תּוֹרָה. וְכֶתֶר כְּהוּנָּה. וְכֶתֶר מַלְכוּת. וְכֶתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלֶה עַל גַּבֵּיהֶן: (יח) רַבִּי נְהוֹרָאִי

învățătură, ĭute veĭ găsi multe îndeletniciri ce te vor face să te retragĭ de la dânsa; ĭar când muncești la învățătură, are El să-țĭ dea destulă răsplată.

13. R. Eliezer b. Iacob zicea : cine împlinește o poruncă îșĭ căștigă un protector; ĭar cine face un păcat își face un pârător. Căința și fapta bună sânt ca o pavăză înpotriva suferințelor.

14. R. Iohanan pantofarul zicea: or ce adunare ce e în numele ceruluĭ, va fi statornică; ĭar aceea ce nu e în numele ceruluĭ nu va fi statornică.

15. R. Elazar b. Șamua zicea : onoarea școlaruluĭ tăŭ să-țĭ fie tot atât de scumpă cât și a ta; și onoarea prietenuluĭ să-țĭ fie de opotrivă cu respectul înaintea dascăluluĭ; și respectul înaintea dascăluluĭ să fie ca respectul înaintea ceruluĭ.

16. R. Iehudah zicea : Fi cu băgare de seamă când înstrueștĭ pe alțĭ; căcĭ o greșală la învâțat este atâta, cât un păcat făcut cu din a dinsu.

17. R. Simeon zicea : Treĭ cunune sânt : cununa învățătureĭ, cununa preoțieĭ, și cununa domnieĭ; dar cununa unuĭ renume bun este maĭ presus de cele l' alte.

אומֵר. הֱוֵי גוֹלֶה לִמְקוֹם תּוֹרָה. וְאַל תֹּאמַר שֶׁהִיא תָבֹא אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרֶיךָ יְקַיְּמוּהָ בְיָדֶךָ. וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל תִּשָּׁעֵן: (יט) רַבִּי יַנַּאי אוֹמֵר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מִשַּׁלְוַת הָרְשָׁעִים. וְאַף לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים: (כ) רַבִּי מַתְיָא בֶּן־חָרָשׁ אוֹמֵר. הֱוֵי מַקְדִּים בִּשְׁלוֹם כָּל־אָדָם. וֶהֱוֵי זָנָב לָאֲרָיוֹת. וְאַל תְּהִי רֹאשׁ לַשּׁוּעָלִים: (כא) רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר. הָעוֹלָם הַזֶּה דּוֹמֶה לִפְרוֹזְדוֹר בִּפְנֵי הָעוֹלָם הַבָּא. הַתְקֵן עַצְמְךָ בִּפְרוֹזְדוֹר כְּדֵי שֶׁתִּכָּנֵס לִטְרַקְלִין: (כב) הוּא הָיָה אוֹמֵר יָפָה שָׁעָה אַחַת בִּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בָּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְיָפָה שָׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרַת רוּחַ בָּעוֹלָם הַבָּא מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה: (כג) רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־אֶלְעָזָר אוֹמֵר. אַל תְּרַצֶּה אֶת־חֲבֵירְךָ בִּשְׁעַת כַּעֲסוֹ. וְאַל תְּנַחֲמֶהוּ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתוֹ מוּטָל לְפָנָיו. וְאַל תִּשְׁאַל לוֹ בִּשְׁעַת נִדְרוֹ. וְאַל תִּשְׁתַּדֵּל לִרְאוֹתוֹ

---

18. R. Nehorai zicea : pribegeşte la un lăcaş al învăţătureĭ, şi nu crede, că învăţătura va veni dupa tine sau — că prietenĭĭ tăĭ o vor păstra pentru tine; şi nu te răzima numaĭ pe periceperea ta.

19. R. Ianaĭ zicea : nu stă în puterea noastră de a da deslușirĭ nicĭ în privinţa fericireĭ nelegĭuiţilor nicĭ în privinţa suferinţeĭ drepţilor.

20. R. Matthithĭah b. Hereş zicea : preîntim pină pe fiecare cu urare de pace; mai bine să fi coada leilor decăt capul vulpilor.

21. R. Iacob zicea : Lumea această e ca o tindă la lumea viitoare, găteşte-te în tindă ca să poţĭ întra în palat.

22. El mai zicea : maĭ bine un ceas de căinţă şi de fapte bune în lumea această, decât întreaga viaţă lumeĭ viitoare ; şi maĭ bine un ceas de fericire sufletească în lumea aceea, de cât viaţă întreagă a lumeĭ aceştia.

23. R. Şimeon b. Elazar zicea : nu căuta a linişti pe aproapele tăŭ în ceasul de mânie ; şi nu'l mângăĭa câtă vreme mortul maĭstă înaintea luĭ ; nu'l

בְּשַׁעַת קַלְקָלָתוֹ: (כד) שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר. בִּנְפוֹל אוֹיִבְךָ אַל־תִּשְׂמָח וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־יָגֵל לִבֶּךָ. פֶּן־יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ: (כה) אֱלִישָׁע בֶּן־אֲבוּיָה אוֹמֵר הַלּוֹמֵד יֶלֶד לְמָה הוּא דוֹמֶה. לִדְיוֹ כְתוּבָה עַל נְיָר חָדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לְמָה הוּא דוֹמֶה. לִדְיוֹ כְתוּבָה עַל נְיָר מָחוּק: (כו) רַבִּי יוֹסֵי בַּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְלִי אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטַנִּים לְמָה הוּא דוֹמֶה. לְאוֹכֵל עֲנָבִים קֵהוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן מִגִּתּוֹ. וְהַלּוֹמֵד מִן הַזְּקֵנִים לְמָה הוּא דוֹמֶה. לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן יָשָׁן: (כז) רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אַל תִּסְתַּכֵּל בַּקַּנְקַן אֶלָּא בְּמַה שֶּׁיֵּשׁ בּוֹ יֵשׁ קַנְקַן חָדָשׁ מָלֵא יָשָׁן וְיָשָׁן שֶׁאֲפִילוּ חָדָשׁ אֵין בּוֹ: (כח) רַבִּי אֶלְעָזָר הַקַּפָּר אוֹמֵר הַקִּנְאָה. וְהַתַּאֲוָה. וְהַכָּבוֹד. מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן־הָעוֹלָם:

---

cerceta în ceasul când făgăduește și nu stărui al vedea, când e umilit!

24. Șemuel cel mic, zicea : nu te bucura când cade vrăjmașul tăŭ, și când se poticnește să nu se veselească inima ta; căcĭ ar vedea-o. Dumnezeŭ și nu-ĭ va plăcea și va întoarce mânia sa de la dânsu asupra ta.

Elișa b. Abuĭah zicea : cel ce învață din copilărie cuĭ se aseamână? cerneleĭ scrise pe hărtie curată; ĭar cel ce învață la bătrânețe, cuĭ se aseamână? cerneleĭ, scrise pe hărtie stearsă.

26. R. Iose fiul luĭ Iehuḍa din chefar habbabli zicea : cel ce învață de la copiĭ, cuĭ se aseamână? aceluĭ ce mănâncă agurida și bea vin în teasc. Iar cela ce învață de la bătrânĭ, cuĭ se aseamână? aceluĭ ce mănâncă strugurĭ coapte și bea vin vechĭu.

27. R. Meir zicea : nu căuta la vasul, ci la ceea ce conține, căcĭ căte o dată vasul este nou și conține vin vechĭu, și dinpotrivă câte o dato vasul este vechĭu și nicĭ măcar vin nou este într'ânsul.

28. R. Elazar haccappar zicea : pizma, pofta și alergare după cinste prăpădesc pe om.

כט) הוּא הָיָה אוֹמֵר הַיִּלּוֹדִים לָמוּת. וְהַמֵּתִים לְחָיוֹת. וְהַחַיִּים לִדּוֹן. לֵידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהִוָּדַע. שֶׁהוּא אֵל. הוּא הַיּוֹצֵר. הוּא הַבּוֹרֵא. הוּא הַמֵּבִין. הוּא הַדַּיָּן. הוּא הָעֵד. הוּא בַּעַל דִּין. הוּא עָתִיד לָדוּן. בָּרוּךְ הוּא שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עַוְלָה וְלֹא שִׁכְחָה. וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים. וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֶשְׁבּוֹן. וְאַל יַבְטִיחֲךָ יִצְרְךָ. שֶׁהַשְּׁאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ שֶׁעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹצָר. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה חַי. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רבי חנניא

פרק חמישי

כל ישראל

א) בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמַה תַּלְמוּד לוֹמַר.

---

29. El maĭ zicea: născuțiĭ sânt ursițĭ a muri și morțiĭ — a reînvia; și ceĭ viĭ — a fi judecațĭ, ca să se știe, că să se recunoască și să se dovedească că el este Dumnezeŭ, el plăzmuitor, el ziditor, el priceput, el judecător, el martor, el părător, el acela ce va judeca, — binecuvântat să fie. — Inaintea luĭ nu este nicĭ nedreptate, nicĭ uĭtare, nicĭ vază de persoane, nicĭ mituire. Și să știi, că toate se fac cu calcul. Iar firea ta cea rea să nu te ducă la credință, că mormântul îțĭ va fi scăparea. Căcĭ contra voințeĭ tale aĭ fost plăzmuit, și în contra voințeĭ tale aĭ fost născut, în contra voințeĭ tale traeștĭ, în contra voințeĭ tale veĭ muri și în contra voințeĭ tale veĭ fi îndatorat a da în viitor seamă și socoteală înaintea regeluĭ regilor, sfântuluĭ, bine-cuvântat să fie!

Cap. V.

1. Prin zece vorbe rostite (de Dumnezeŭ) s'a zidit lumea. Oare nu s'a putut zidi printr' una sin-

וַהֲלֹא בְּמַאֲמָר אֶחָד יָכוֹל לְהִבָּרְאוֹת אֶלָּא לְהִפָּרַע מִן
הָרְשָׁעִים שֶׁמְּאַבְּדִין אֶת־הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת.
וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִים שֶׁמְּקַיְּמִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא
בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת: (ב) עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ
כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו. שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין
עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַמַּבּוּל: עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד
אַבְרָהָם לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין
וּבָאִין עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְקִבֵּל שְׂכַר כֻּלָּם: (ג) עֲשָׂרָה
נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ וְעָמַד בְּכֻלָּם. לְהוֹדִיעַ כַּמָּה
חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ: (ד) עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרָיִם וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם: עֶשֶׂר מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם: עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת

---

gură? dar pentru a face respunzătorĭ pe nelegĭuițiĭ carĭ prăpădesc o lume zidită prin zece rostirĭ, și pentru a da o răsplată maĭ bună drepților carĭ mânțin lumea zidită prin zece rostirĭ.

2. Zece neamurĭ aŭ fost de la Adam până la Noah, pentru a arăta cât de lung-răbdător este Domnul; căcĭ toate aceste neamurĭ veneaŭ, și'l întărâtaŭ mereŭ până când aduse peste dânșiĭ apele potopuluĭ. Zece neamurĭ sânt de la Noah până la Abraham, pentru a-țĭ arăta cât de lung-răbdător este Domnul; căcĭ toate aceste neamurĭ veneaŭ și'l întărâtaŭ, până când veni strâmoșul nostru Abraham și priimi răsplata pentru toțĭ.

3. Prin zece ispite s'a fost ispitit strâmoșul nostru Abraham, și toate le a trecut, pentru a arăta cât de mare era ĭubirea strâmoșuluĭ nostru Abraham.

4. Zece minunĭ s'au făcut pentru părințiĭ noștriĭ în Egipt, și zece lângă mare. Zece plăgĭ a adus Sfântul — binecuvântat să fie — peste Egipteniĭ în Egipt și zece lângă mare. Prin zece ispite

נִסּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר. שֶׁנֶּאֱמַר
וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: (ה) עֲשָׂרָה
נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מֵרֵיחַ
בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ. וְלֹא הִסְרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם. וְלֹא נִרְאָה
זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבְּחַיִם. וְלֹא אִירַע קֶרִי לְכֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם
הַכִּפֻּרִים. וְלֹא כִבּוּ הַגְּשָׁמִים אֵשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה. וְלֹא
נִצְּחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הֶעָשָׁן. וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בָּעֹמֶר וּבִשְׁתֵּי
הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים. עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְוָחִים.
וְלֹא הִזִּיק נָחָשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם. וְלֹא אָמַר אָדָם
לַחֲבֵרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאָלִין בִּירוּשָׁלָיִם: (ו) עֲשָׂרָה דְבָרִים
נִבְרְאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. וְאֵלּוּ הֵן. פִּי הָאָרֶץ. וּפִי

---

aŭ ispitit părinţiĭ noştri pe Sfântul — bine cuvântat să fie — în pustie; precum s'a zis: şi m'aŭ ispitit de zece orĭ, şi n'aŭ auzit de glasul meŭ.

5. Zece minunĭ s'aŭ întâmplat părinţilor noştriĭ în templu: nicĭ o dată n'a lepădat o femeă din pricina mirosuluĭ cărneĭ jertfelor; nicĭ o dată n'a căpătat carnea jertfelor vre un miros greŭ; nu s'a arătat vre o dată o muscă în măcelăria (templuluĭ); nu s'a întâmplat nicĭ o dată preotuluĭ celuĭ mare vre-o prihană în zĭua ertăriĭ păcatelor, care să'l fi oprit de la slujbă; n'a stins nicĭ o dată apa ploaeĭ focul ruguluĭ de pe oltar; n'a biruit nicĭ o dată viforul, stâlpul fumuluĭ ce se înălţa; nu s'a găsit nicĭ o dată vre-o lipsă în Omer saŭ în cele doue pâĭnĭ saŭ în păĭnea de privire; steteaŭ înghesuiţĭ şi se închinaŭ de a largu; nicĭ o dată n'a căşunat un şearpe sau o scorpie vre o pagubă în Ierusalim; şi nicĭ o dată n'a zis vreunu către cel alt: locul mĭ-e prea strâmt ca să mâĭŭ în Ierusalim.

6. Zece lucrurĭ s'au plăsmuit în amurgul Sâmbeteĭ, şi adică: despicătura pământuluĭ la Corah, gura puţuluĭ din pustie, gura măgăriţeĭ luĭ

הַבְּאֵר. וּפִי הָאָתוֹן. וְהַקֶּשֶׁת. וְהַמָּן. וְהַמַּטֶּה. וְהַשָּׁמִיר. הַכְּתָב.
וְהַמִּכְתָּב. וְהַלֻּחוֹת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמַּזִּיקִין. וּקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה. וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צְבָת בִּצְבָת
עֲשׂוּיָה: (ז) שִׁבְעָה דְבָרִים בְּגֹלֶם וְשִׁבְעָה בְּחָכָם. חָכָם אֵינוֹ
מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן. וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ
דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ. וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהָשִׁיב. שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן. וּמֵשִׁיב כַּהֲלָכָה.
וְאוֹמֵר עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן. וְעַל מַה־שֶּׁלֹּא
שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי. וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת. וְחִלּוּפֵיהֶן בַּגֹּלֶם:
(ח) שִׁבְעָה מִינֵי פֻרְעָנִיּוֹת בָּאִין לָעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גוּפֵי עֲבֵרָה.
מִקְצָתָן מְעַשְּׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מְעַשְּׂרִין. רָעָב שֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא.
מִקְצָתָן רְעֵבִים וּמִקְצָתָן שְׂבֵעִים: גָּמְרוּ שֶׁלֹּא לְעַשֵּׂר. רָעָב
שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא. וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת־הַחַלָּה. רָעָב

Bileam, curcubeul, manna, toĭagul (luĭ Moșe) șamirul, scriptura, înscripția (de pe table) și tablele (legeĭ); uni zic : și puterile vătămătoare (duhurile demonice), mormântul luĭ Moșe, berbecele strămoșuluĭ nostru Abraham, și ĭar uni zic, și cleștele prin care s'a făurit alte clește.

7. Șapte însușirĭ are neghĭobul și șapte are înțeleptul. Ințeleptul nu deșchide vorba în fața celuĭa ce e maĭ mare de cât dânsul în înțelepcĭune, sau în vârstă; el nu precurmă cuvintele altuĭa, nu se pripește a răspunde; intreabă la chestie și răspunde cum se cade;vorbește maĭ ântaĭŭ de cel d'ântăĭŭ și maĭ pe urmă de cel din urmă; și ceea ce n'a auzit, zice : nu știu, și mărturisește ce e adevărat. Iar din potriva acestora sânt însușirile neghĭobuluĭ.

8. Șapte felurĭ de pedepse lovesc lumea din cauza șaptor păcate de căpetenie. Dacă o parte dijmuește și cea-l-altă nu dijmuește vine o foamete din secetă : o parte se satură și cea-l-altă flămânzește. Dacă toțĭ n'au dat dijma, vine foamete din tulburărĭ și din uscăcĭune. Dacă nu aŭ osebit o parte din aluat (Halla) vine

שֶׁל כְּלָיָה בָּא: דֶּבֶר בָּא לָעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין. וְעַל פֵּירוֹת שְׁבִיעִית: חֶרֶב בָּא לָעוֹלָם. עַל עִנּוּי הַדִּין. וְעַל עִוּוּת הַדִּין. וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה: חַיָּה רָעָה בָּאָה לָעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוְא וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לָעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְעַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת וְעַל שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ: (ט) בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים הַדֶּבֶר מִתְרַבֶּה בָּרְבִיעִית וּבַשְּׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. בָּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית. בַּשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית. בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּירוֹת שְׁבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גֶזֶל מַתְּנוֹת עֲנִיִּים: (י) אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם הָאוֹמֵר

---

o foamete de prăpădenie; cĭuma vine în lume pentru vinovaţĭ de moarte dupa hotărărea Thoreĭ, cari nu staŭ în puterea judecătorilor de a le impune; şi pentru roadele anuluĭ al şaptelea. Sabia vine peste lume pentru zăbava judecăţiĭ şi pentru strâmbarea dreptăţiĭ, şi pentru aceĭ ce hotărăsc din Thora împotriva tradiţiuneĭ religĭoase. Fĭare sălbatice vin peste lume pentru jurare în deşert (sperjur) şi pentru pângărirea numeluĭ Domnuluĭ. Surghĭunul vine peste lume, pentru închinare la idolĭ, pentru desfrânare, vărsare de sânge şi pentru nelăsarea slobodă a pământuluĭ.

9. In patru epoce se încinge cĭuma: în anul al patrulea, al şaptelea, la sfârşitul anuluĭ al şaptelea şi la sfârşitul sărbătoriĭ cuştelor în fie care an. In anul al patrulea pentru (nedarea) dijmeĭ la săracĭ din anul al treilea; în anul al şaptelea pentru nedarea celeĭ din anul al şaselea; la sfârşitul anuluĭ al şaptelea pentru roadele anuluĭ al şaptelea, şi la sfârşitul cuştelor pentru reţinerea cu silă a darurilor pentru săracĭ.

10. Sânt patru felurĭ de oamenĭ în firea lor: cine zice: ce-e al meŭ e al meŭ şi ce-e al tăŭ e

שֶׁלִּי שֶׁלִּי וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ זוֹ מִדָּה בֵּינוֹנִית. וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוֹ מִדַּת
סְדוֹם. שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ שֶׁלִּי עַם הָאָרֶץ. שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ
שֶׁלָּךְ חָסִיד. שֶׁלְּךָ שֶׁלִּי וְשֶׁלִּי שֶׁלִּי רָשָׁע: (יא) אַרְבַּע מִדּוֹת
בְּדֵעוֹת. נוֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ. קָשֶׁה
לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ. קָשֶׁה לִכְעוֹס
וְנוֹחַ לִרְצוֹת חָסִיד. נוֹחַ לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת רָשָׁע: (יב) אַרְבַּע
מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים. מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר לְאַבֵּד יָצָא שְׂכָרוֹ
בְּהֶפְסֵדוֹ. קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ.
מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק טוֹב. קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר
לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק רָע: (יג) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתְנֵי צְדָקָה הָרוֹצֶה
שֶׁיִּתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים. עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁל אֲחֵרִים. יִתְּנוּ אֲחֵרִים

---

al tăŭ, asta e firea oamenilor de obşte, alţiĭ zic: asta e firea Sodomiţilor; ce-e al meŭ e al tăŭ şi ce e al tăŭ e al meŭ, aceasta e firea unuĭ om de rând; ce-e al meŭ e al tăŭ şi ce-e al tăŭ e al tăŭ, zice omul cuvios; ce-e al tăŭ e al meŭ şi ce-e al meŭ e al meŭ, zice nelegĭuitul.

11. Sânt patru temperamente: unul lesne la mâniare şi lesne la împăcare, aci căştigul precumpăneşte paguba; greŭ la mâniare, şi greŭ la împăcare, aci paguba precumpăneşte căştigul; greŭ la mâniare şi lesne la împăcare este omul cuvios, lesne la mâniare şi greŭ la împăcare este omul nelegĭuit.

12. Sânt patru felurĭ de şcolarĭ: ĭute la pricepere şi ĭute la uĭtare, aci paguba precumpăneşte căştigul; greŭ la pricepre dar şi greŭ la uĭtare, aci căştigul precumpăneşte paguba; ĭute la pricepere şi greŭ la uĭtare — asta e o parte bună; greŭ la pricepre şi ĭute la uĭtare — asta e o parte rea.

13. Patru felurĭ de oamenĭ sânt ce daŭ pomana: singur dă bucuros, dar vrea ca alţi să nu dea, acela e pismătareţ către alţĭ; vrea ca alţi să dea

וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁלּוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חָסִיד. לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע: (יז) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שְׂכַר הֲלִיכָה בְּיָדוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שְׂכַר מַעֲשֶׂה בְּיָדוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חָסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: (יח) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים. סְפוֹג וּמַשְׁפֵּךְ מְשַׁמֶּרֶת וְנָפָה. סְפוֹג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת־הַכֹּל. וּמַשְׁפֵּךְ שֶׁמַּכְנִיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְזוֹ. מְשַׁמֶּרֶת שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת־הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַשְּׁמָרִים. וְנָפָה שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת־הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַסֹּלֶת: (יט) כָּל־אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר בָּטֵל דָּבָר בְּטֵלָה אַהֲבָה. וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְדָבָר אֵינָהּ בְּטֵלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה

---

numaĭ el să nu dea, acesta e pismătareț către sine însușĭ; vrea sa dea el și să dea și alțĭ — cuvios; vrea sa nu dea nicĭ el, nicĭ alțĭ — nelegĭuit.

14. De patru felurĭ sânt aceĭ ce caută scoalile: cine se duce acolo și nu face fapte bune, are numaĭ răsplata dusuluĭ; cine face (binele) și nu se duce are răsplata fapteĭ; cine se duce și face fapte bune este cuvios; cine nicĭ nu se duce la școală nicĭ nu face fapte bune este un nelegĭuit.

15. De patru felurĭ sânt aceĭ ce șed ca ucenicĭ înaintea înțelepților: ca burete, pâlnie, strecurătoare, și vânturătoare. Burete e acela, ce suge toate; pâlnie acela, ce priimește pe o parte și o scurge pe ceal'altă; strecurătoare lasă vinul să se scurgă și reține numaĭ drojdiele; vânturătoarea însă lasă să easă făina și reține lâmurul făineĭ.

16. Orĭ-ce dragoste ce atărnă de interesul vre unuĭ lucru — când interesul încetează, încetează și dragostea; ĭar aceea ce nu atărnă de interesul vre unuĭ lucru nu încetează nicĭ o dată. Care este acea dragoste ce atărnă de un lucru? dragostea între Amnon și Thamar. Care este dragostea ce nu

בדבר זו אהבת דוד ויהונתן: (יד) כל־מחלוקת שהיא לשם
שמים סופה להתקים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקים.
איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמי.
ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל־עדתו: (טו) כל־
המזכה את־הרבים אין חטא בא על ידו. וכל־המחטיא את־
הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה
את־הרבים זכות הרבים תלוי בו. שנאמר צדקת יי עשה
ומשפטיו עם ישראל. ירבעם בן נבט חטא והחטיא את
הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על חטאת ירבעם אשר
חטא ואשר החטיא את־ישראל: (טז) כל־מי שיש בו שלשה
דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה
דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה

---

atărnă de un lucru? Dragostea între David și Jonathan.

17. Orĭ-ce, sfadă ce e în numele ceruluĭ are un sfârșit bun, ĭar sfada ce nu e în numele ceruluĭ, n'are un sfârșit bun. Care este sfada în numele ceruluĭ? disputa între Hillel și Șammaĭ. Și care nu este în numele ceruluĭ? cearta luĭ Corah și a ceteĭ sale.

18. Cine aduce mulțimea la merite, nu-ĭ se întâmplă greșală; ĭar cine a duce mulțimea la păcat, nu-ĭ se îngădue a se căi. Moise plin de merite a adus și mulțimea la merite, deci îĭ se atribue luĭ meritul tuturor, căcĭ s'a zis : Dreptatea Domnuluĭ a săvârșit și poruncile luĭ, cu Israel. Jerobeam fiul luĭ Nebat a păcătuit și a și adus mulțimea la păcate, de aceea păcatele tuturor se atribue luĭ, căcĭ s'a zis : pentru păcatele cu care a păcătuit Jerobeam, și prin cari a adus pe Israel la păcat.

19. Cel ce are aceste treĭ însușirĭ este din școlariĭ luĭ Abraham, strămoșuluĭ nostru; ĭar cel ce are cele alte treĭ însușirĭ este din școlariĭ nelegĭuituluĭ

וְרוּחַ נְמוּכָה וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עַיִן רָעָה וְרוּחַ גְּבוֹהָה וְנֶפֶשׁ רְחָבָה תַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע: מַה־בֵּין תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹכְלִין בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר לְהַנְחִיל אוֹהֲבַי ׀ יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: אֲבָל תַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע יוֹרְשִׁים גֵּיהִנֹּם וְיוֹרְדִין לִבְאֵר שַׁחַת. שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה ׀ אֱלֹהִים ׀ תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם. וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ: (כ) יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר וְקַל כַּנֶּשֶׁר. רָץ כַּצְּבִי. וְגִבּוֹר כָּאֲרִי. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמָיִם: הוּא הָיָה אוֹמֵר. עַז פָּנִים לְגֵיהִנֹּם וּבֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן

Bileam. Un ochĭu binevoitor, o inimă smerită și un suflet plecat aŭ școlariĭ luĭ Abraham, strămoșuluĭ nostru; Un ochĭu răŭvoitor, o inimă sumeață și un suflet mândru aŭ școlariĭ nelegĭuituluĭ Bileam. Care este deosebirea între școlariĭ luĭ Abraham strămoșuluĭ nostru și între școlariĭ nelegĭuituluĭ Bileam? Școlariĭ luĭ Abraham, strămoșuluĭ nostru, mânâncă în lumea aceasta, și moștenesc vĭața lumeĭ viitoare, precum s'a zis: am să daŭ moștenire ĭubiților meĭ, și comoarele lor le măresc. Iar școlariĭ luĭ Bileam nelegĭuitul, moștenesc ĭadul și se pogoară în groapa prăpădenieĭ, precum s'a zis: ĭar tu Doamne, îĭ pogorĭ în groapa prăpădenieĭ; oameniĭ sângeluĭ și înșelăcĭuneĭ nu trăesc jumătatea zilelor lor; ĭar eŭ mă încred în tine.

20. Iehuda b. Tema zicea: să fiĭ inimos ca pantera, ĭute ca vulturul, sprinten ca cerbul și viteaz ca leul pentru a împlini voia tatăluĭ tăŭ din cer. El maĭ zicea: obraznicul întră în ĭad; smeritul — în raĭŭ. Fie bună-voința ta Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștri ca să

חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: (כא) הוּא הָיָה אוֹמֵר. בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים לַמִּקְרָא.
בֶּן־עֶשֶׂר שָׁנִים לַמִּשְׁנָה. בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַמִּצְוֹת בֶּן־חֲמֵשׁ־
עֶשְׂרֵה לַגְּמָרָא בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֻפָּה. בֶּן עֶשְׂרִים לִרְדּוֹף.
בֶּן־שְׁלֹשִׁים לַכֹּחַ. בֶּן־אַרְבָּעִים לַבִּינָה. בֶּן־חֲמִשִּׁים לְעֵצָה. בֶּן
שִׁשִּׁים לְזִקְנָה. בֶּן־שִׁבְעִים לְשֵׂיבָה. בֶּן־שְׁמֹנִים לַגְּבוּרָה. בֶּן־
תִּשְׁעִים לָשׁוּחַ. בֶּן מֵאָה כְּאִלּוּ מֵת וְעָבַר וּבָטֵל מִן־הָעוֹלָם:
(כב) בֶּן־בַּג בַּג אוֹמֵר. הֲפֹךְ־בָּהּ. וַהֲפֹךְ־בָּהּ. דְּכֹלָּא בָהּ וּבָהּ
תֶּחֱזֵי וְסִיב וּבְלֵה בָהּ. וּמִנָּהּ לָא תָזוּעַ. שֶׁאֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה
הֵימֶנָּה: (כג) בֶּן־הֵא הֵא אוֹמֵר. לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא: רבי חנניא

---

se rezidească templul curând în zilele noastre, și făsă avem parte de învățătura ta.

21. El maĭ zicea: cu vârsta de cincĭ anĭ (e copilul bun) la citire; cu cea de zece, la învățătură; cu cea de treĭ-spre-zece, la împlinirea poruncilor; cu cea de cincĭ-spre-zece, la studiul profund al Talmuduluĭ; cu cea de opt-spre-zece, la căsătorie; cu cea de doue-zecĭ la vocațiune; — Cu vârsta de treĭ-zecĭ de anĭ ajunge la deplina putere; cu patru-zecĭ la pricepere matură, cu cincĭ-zecĭ la sfat chibzuit; cu șase-zecĭ, la bătrânețe; cu șapte-zecĭ la căruntețā; cu opt-zecĭ, la vârsta înaintată; cu noue-zecĭ, la gărbovire; cu o sută de anĭ este omul maĭ mort, și scos ca nefolositor din lume.

22. Ben Bag Bag zicea: răsfoește-o (învățătura) mereŭ, căcĭ toate se aflu într'ânsa. Cercetează-o până când ajungĭ cărunt și bătrân la dânsa și nu te dă înapoĭ, căcĭ nu e nimic maĭ bun decât dânsa.

23. Ben He He zicea: după munca și răsplata.

פרק ששי

כל ישראל

שָׁנוּ חֲכָמִים בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בָּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם
וּבְמִשְׁנָתָם: (א) רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לִשְׁמָהּ זוֹכֶה
לִדְבָרִים הַרְבֵּה. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדַי הוּא לוֹ:
נִקְרָא רֵעַ. אָהוּב. אוֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם. אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת.
מְשַׂמֵּחַ אֶת־הַמָּקוֹם. מְשַׂמֵּחַ אֶת־הַבְּרִיּוֹת. וּמַלְבַּשְׁתּוֹ עֲנָוָה
וְיִרְאָה. וּמַכְשַׁרְתּוֹ לִהְיוֹת צַדִּיק חָסִיד יָשָׁר וְנֶאֱמָן. וּמְרַחַקְתּוֹ
מִן הַחֵטְא. וּמְקָרַבְתּוֹ לִידֵי זְכוּת. וְנֶהֱנִין מִמֶּנּוּ עֵצָה וְתוּשִׁיָּה.
בִּינָה וּגְבוּרָה. שֶׁנֶּאֱמַר לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה.
וְנוֹתֶנֶת לוֹ מַלְכוּת וּמֶמְשָׁלָה וְחִקּוּר דִּין. וּמְגַלִּין לוֹ רָזֵי תוֹרָה.
וְנַעֲשֶׂה כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר וּכְנָהָר שֶׁאֵינוֹ פוֹסֵק. וֶהֱוֵי צָנוּעַ. וְאֶרֶךְ

Cap. VI.

Și cele următoare aŭ rostit înțelepțiĭ noștriĭ ca învățătură în limba Mișneĭ. Ferice de acela care găsește plăcere într'ânsele, și în învățăturile lor.

1. R. Meir zicea : Cine se îndeletnicește cu învățătura numaĭ pentru dânsa, ajunge la multe lucrurĭ meritoase; nu numaĭ atâta, ci chiar întreaga lume face, să esiste numaĭ pentru dânsul. Se poreclește prieten, ĭubitul (luĭ Dumnezeŭ) el ĭubește pe Dumnezeŭ și pe oamenĭ, înveselește pe Dumnezeŭ și înveselește pe oamenĭ. Invățătura îl îmbracă în smerenie și temere de Dumnezeŭ și'l face îndemânatec să fie om drept și cuvios, credincios și adevărat, îl depărtează de la păcat, îl apropie de lucrurĭ meritoase și dobândesc de la dânsul alțiĭ sfat și iscusință, înțelepcĭune și putere; precum s'a zis : al meŭ este sfatul și iscusința, cu sânt înțelepcĭunea, a mea e puterea.“ Și ea îĭ dă slavă și stăpânire, și cercetarea judecățiĭ, îĭ se destăĭnuesc taĭnele învățătureĭ. El devine un isvor necurmat și un răŭ

רוּחַ. וּמוֹחֵל עַל עֶלְבּוֹנוֹ. וּמְגַדַּלְתּוֹ וּמְרוֹמַמְתּוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים: (ב) אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי בְּכָל־יוֹם וָיוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמַכְרֶזֶת וְאוֹמֶרֶת. אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מֵעֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל תּוֹרָה. שֶׁכָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נָזוּף. שֶׁנֶּאֱמַר נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם: וְאוֹמֵר וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלֻּחֹת. אַל תִּקְרָא חָרוּת אֶלָּא חֵרוּת שֶׁאֵין לְךָ בֶּן־חוֹרִין אֶלָּא מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה. וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרֵי זֶה מִתְעַלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת: (ג) הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵירוֹ פֶּרֶק אֶחָד. אוֹ הֲלָכָה אַחַת. אוֹ פָּסוּק אֶחָד. אוֹ דִבּוּר אֶחָד. אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אַחַת. צָרִיךְ לִנְהָג בּוֹ כָּבוֹד שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּדָוִד מֶלֶךְ

---

ce tot crește; el este smerit și lung-răbdător și eartă jignirĭ; și ea 'l rădică și 'l înalță peste toate ființele.

2. R. Iosua b. Levi zicea: In fie care zi se aude un glas răsunător de pe muntele Horeb, care vestește și zice: Vaĭ le este oamenilor pentru jignirea învățătureĭ; căcĭ cine nu se îndeletnicește cu învățătura, se numește: dat afară, de care s'a zis: veriga de aur în râtul unuĭ porc — femeea frumoasă, lipsită de înțelepcĭune. Și e zis: și tablele au fost lucru Dumnezeesc, și scriptura — o scriptură Dumnezeească, săpată în table; nu citi חָרוּת: săpată ci חֵרוּת: slobozenie, căcĭ numaĭ acela e om slobod, care se îndeletnicește cu cercetarea profundă a învățătureĭ și cine se îndeletnicește cu învățătura ajunge tot maĭ mare, precum s'a zis: „de la darul, la moștenirea Domnuluĭ, și dela moștenirea Domnuluĭ la înălțimile."

3. Cel ce învață de la aproapele săŭ un capitol, saŭ o pildă, saŭ un vers, saŭ un cuvânt, saŭ chĭar numaĭ o singură slovă, trebue să'l cinstească. Căcĭ așa o găsim și la David, regele Israelitenilor,

יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי. וַהֲלֹא דְבָרִים קַל וָחוֹמֶר. וּמַה־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתוֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד. קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ. הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הֲלָכָה אֶחָת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דִבּוּר אֶחָד אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אֶחָת. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ לִנְהָג־בּוֹ כָּבוֹד. וְאֵין כָּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה: שֶׁנֶּאֱמַר כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ טוֹב. וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזוֹבוּ: (ד) כַּךְ הִיא דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה פַּת בְּמֶלַח תֹּאכֵל. וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה. וְעַל הָאָרֶץ תִּישַׁן. וְחַיֵּי צַעַר תִּחְיֶה. וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל. אִם אַתָּה עֹשֶׂה כֵּן. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם

---

care n'a învățat de la Ahitofel decât numaĭ doue lucrurĭ și totușĭ îl numește măestru, dascăl și prieten, precum a zis: „ĭar tu, un om deopotrivă mie, dascălul și prietenul meŭ.“ Nu putem noĭ oare să învățăm acuma de la ușor la maĭ greŭ? Dacă David, regele Israelitenilor, care n'a învățăt de la Ahitofel decât numaĭ doue lucrurĭ îl numește: măestru, dascăl și prieten, cu cât maĭ mult trebue cinstit acela, de la care învețĭ un capitol, o pildă, un vers, un cuvânt, saŭ chĭar o slovă! Cinstea se cuvine însă numaĭ înțelepților, precum s'a zis: „numaĭ înțelepțiĭ moștenesc cinste, și sinceriĭ moștenesc binele.“ Binele însă nu este alt ceva decât învățătura, precum s'a zis: „căcĭ vă daŭ învățătură bună, nu părăsițĭ învățătura mea.“

4. Asta este adevăratul chip cum să ajungĭ la învățătură: mănâncă pâĭne cu sare, bea apă din cană, culcă-te pe pământ, du o vĭață plină de lipsă și muncește la învățătura. Dacă facĭ ast-fel, apoĭ ferice de tine și bine ție! ferice de tine în lumea această, și bine ție în lumea viitoare.

הַבָּא: (ה) אַל תְּבַקֵּשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ וְאַל תַּחְמוֹד כָּבוֹד. יוֹתֵר מִלִּמּוּדְךָ עֲשֵׂה. וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשֻׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים. שֶׁשֻּׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשֻּׁלְחָנָם. וְכִתְרְךָ גָּדוֹל מִכִּתְרָם. וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתֶּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: (ו) גְּדוֹלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת. שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנֵית בִּשְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת. וְהַכְּהֻנָּה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. וְהַתּוֹרָה נִקְנֵית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה דְבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן. בְּתַלְמוּד. בִּשְׁמִיעַת הָאֹזֶן. בַּעֲרִיכַת שְׂפָתָיִם. בְּבִינַת הַלֵּב. בְּאֵימָה. בְּיִרְאָה. בַּעֲנָוָה. בְּשִׂמְחָה. בְּטָהֳרָה. בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים. בְּדִקְדּוּק חֲבֵרִים. בְּפִלְפּוּל הַתַּלְמִידִים. בְּיִשּׁוּב. בְּמִקְרָא. בְּמִשְׁנָה. בְּטָהֳרָה. בְּמִעוּט סְחוֹרָה. בְּמִעוּט דֶּרֶךְ אֶרֶץ. בְּמִעוּט תַּעֲנוּג. בְּמִיעוּט שֵׁנָה. בְּמִיעוּט שִׂיחָה. בְּמִיעוּט שְׂחוֹק. בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם. בְּלֵב טוֹב. בֶּאֱמוּנַת חֲכָמִים. בְּקַבָּלַת הַיִּסּוּרִין. הַמַּכִּיר אֶת־מְקוֹמוֹ. וְהַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ. וְהָעוֹשֶׂה

---

5. Nu căuta mărire și nu răvni după cinste; lucrează maĭ mult decât eștĭ obicĭnuit, și nu pofti masa regilor; căcĭ masa ta e maĭ mare decât a lor, și cununa ta maĭ mare decât a lor, și adeverit este stăpânul tăŭ de lucru, că-țĭ va da răsplata faptelor tale.

6. Maĭ mare este învățătura de cât preoția și Domnia, căcĭ domnia se dobândește prin treĭ-zecĭ de însușirĭ și preoția prin doue-zecĭ și patru; ĭar învățătura (Thora) prin patru-zecĭ și opt; și adică: prin învățare, prin ascultare țintită, prin rostirea curată a buzelor, prin băgare de seamă, prin frică, prin temere de Dumnezeŭ, prin smerenie, veselie, curăție, prin slujba înțelepților, prin cercetare a cu prietinĭ, prin disputațiune cu școlarĭ, prin meditațiune asupra învățătureĭ și Mișneĭ, prin micșorarea comerțuluĭ, prin micșorarea legăturilor cu lume. prin micșorarea desfătăriĭ, a somnuluĭ, a vorbeĭ, a glumeĭ; prin lungrăbdare, prin inima bună, prin credința în înțelepțĭ, prin priimirea suferințelor, prin

סְיָג לִדְבָרָיו. וְאֵינוֹ מַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ. אָהוּב. אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם. אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת. אוֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת. אוֹהֵב אֶת־הַמֵּישָׁרִים. אוֹהֵב אֶת־הַתּוֹכָחוֹת. וּמִתְרַחֵק מִן־הַכָּבוֹד וְלֹא מֵגִיס לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. וְאֵינוֹ שָׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה. נוֹשֵׂא בְעוֹל עִם חֲבֵרוֹ. וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשָּׁלוֹם. וּמִתְיַשֵּׁב לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף הַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לְלַמֵּד. וְהַלּוֹמֵד עַל מְנָת לַעֲשׂוֹת. הַמַּחְכִּים אֶת רַבּוֹ. וְהַמְכַוֵּן אֶת שְׁמוּעָתוֹ. וְהָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָא לָמַדְתָּ כָּל־הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מֵבִיא גְאֻלָּה לָעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: (ז) גְּדוֹלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא. וְאוֹמֵר. רִפְאוּת תְּהִי

---

tr'aceea că-şĭ cunoaşte locul, că se bucură de partea luĭ, că-şĭ pune frâŭ la vorbe, şi nu-şĭ socoteşte sie-şi nicĭ un merit; e ĭubit, ĭubeşte pe Dumnezeŭ, pe oamenĭ, ĭubeşte milostenie, ĭubeşte pe ceĭ drepţĭ; ĭubeşte mustrărĭ şi se depărtează de la cinste şi nu se mândreşte cu ştiinţa luĭ; nu-ĭ place a da hotărărĭ în chestiunĭ religĭoase; ajută pe aproapele săŭ de a purta sarcina, şi-l judecă din partea cea bună, îl duce spre adevăr şi i mijloceşte pacea; se gândeşte când învaţă; întreabă şi răspunde, aude şi adaugă din ale luĭ; învaţă pentru a înstrui, învaţă pentru a practica, îndeamnă pe dascălul săŭ la cugetare profundă, şi repetă întocmaĭ cele auzite; şi spune vorba în numele aceluĭa ce a zis-o. O ştĭ deja că acela care spune vorba în numele aceluĭa ce a zis-o aduce mântuire în lume, precum s'a zis: „şi Esther o spuse regeluĭ în numele luĭ Mordechaĭ.“

7. Mare e Thora, căcĭ ea dă vĭaţă aceluĭa ce-o urmează, atât în lumea aceasta cât şi în cea viitoare, precum s'a zis: „căcĭ vĭaţă sânt pentru aceĭ ce au găsit-o, şi leac trupuluĭ întreg.“ si s'a zis:

לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: וְאוֹמֵר. כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ. וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶךָ: וְאוֹמֵר תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת־חֵן. עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: וְאוֹמֵר. כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ. וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. וְאוֹמֵר. אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ. בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: וְאוֹמֵר. כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: (ח) רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר הַנּוֹי וְהַכֹּחַ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד וְהַחָכְמָה וְהַזִּקְנָה וְהַשֵּׂיבָה וְהַבָּנִים נָאֶה לַצַּדִּיקִים וְנָאֶה לָעֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא: וְאוֹמֵר תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה: וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי־בָנִים. וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: וְאוֹמֵר וְחָפְרָה הַלְּבָנָה

„un leac va fi trupuluĭ tăŭ, și un suc oaselor tale,“ și s'a zis : „un pom al vieții este pentru aceĭ ce se țin de dânsa, și ceĭ ce se reazimă de dânsa sânt fericițĭ.“ și s'a zis : „o cunună plăcută sânt capuluĭ tăŭ, și colan prețios grumazuluĭ tăŭ.“ și s'a zis : îțĭ va pune în cap o cunună plăcută, te va înconjura cu o coroană de podoabă.“ și s'a zis : „prin mine se vor înmulți zilele tale, și ți se vor adauga anĭ de vĭață.“ și s'a zis : „lungimea vieții este în dreapta eĭ, în stânga eĭ, bogăție și cinste.“ și s'a zis : „Lungime de zile și anĭ de vĭață și pace îțĭ vor adăuga eĭ.“

8. R. Șimeon fiul luĭ Iehudah în numele luĭ R. Șimeon fiul luĭ Iohaĭ zicea : Frumusețe, putere, bogăție, cinste, înțelepcĭune, demnitatea bătrâneței și căruntețeĭ și copiĭ sânt o podoabă pentru pioși și o podoabă pentru lumea, precum s'a zis : „o cunună de podoabă este capul cărunt, pe calea dreptățiĭ se găsește.“ și s'a zis : „podoaba tinerilor este puterea lor și fala bătrânilor este cărunteața,“ și s'a zis : „cununa bătrânilor sânt nepoțiĭ și fala copiilor sânt părințiĭ lor,“ și s'a zis : „se roșește luna și se rușinează soarele, căcĭ a îm-

וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם. וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־מְנַסְיָא אוֹמֵר אֵלּוּ שֶׁבַע מִדּוֹת שֶׁמָּנוּ חֲכָמִים לַצַּדִּיקִים כֻּלָּם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: (ט) אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִסְמָא פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד. וְנָתַן לִי שָׁלוֹם. וְהֶחֱזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם. אָמַר לִי רַבִּי מֵאֵיזֶה מָקוֹם אַתָּה. אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי רַבִּי רְצוֹנְךָ שֶׁתָּדוּר עִמָּנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ וַאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינְרֵי זָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת. אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל־כֶּסֶף וְזָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת שֶׁבָּעוֹלָם אֵינִי דָר אֶלָּא בִּמְקוֹם תּוֹרָה. וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל־יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף: וְלֹא עוֹד שֶׁבִּשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלַוִּין לוֹ לְאָדָם

---

părățit Domnul oștirilor în muntele Sion și în Ierusalim, și în fața bătrânilor săĭ, cu falā,“ R. Simeon fiul luĭ Menasĭah zicea: aceste șapte însușirĭ ce aŭ înșirat înțelepțiĭ noștriĭ, s'aŭ împlinit la Rabbi și la copiĭ luĭ.

9. R. Iose b. Chisma povestește: o dată am fost pe drum și m'a întâmpinat un om și mi-a dat bineţe și eu ĭ am răspuns; atuncĭ mă întrebă el: Rabbi, de unde eștĭ? și eu îĭ răspunseĭ: dintr'un oraș mare de învățațĭ și cărturarĭ. Apoĭ îmĭ zise el: Rabbi, aĭ voi tu să te sălășluieștĭ la noĭ, eu îțĭ voiŭ da miĭ de miĭ de denare de aur și pietri scumpe și mărgăritare. Iar eu îĭ răspunseĭ: și chĭar dacă mi-aĭ da tot argintul și tot aurul și toate pietrile scumpe și mărgăritarele ce se află în lume, eu tot nu mă așez, decât într'un loc unde e învățătură; și așa e scris în psaltire de către David regele Israelitenilor: „maĭ bună-mĭ este învățătura gureĭ tale de cât miĭ de aur și de argint.“ Ba ce e maĭ mult! când moare omul, nu'l petrece nicĭ argintul nicĭ aurul nicĭ pĭetrile scumpe și nicĭ

לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּלְבָד. שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ. בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בָּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ בַּקֶּבֶר. וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת: (י) חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ. וְאֵלּוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד. שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד. אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנַּיִן. דִּכְתִיב יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנַּיִן דִּכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:

---

mărgăritarele ci numaĭ învățătura și faptele bune precum s'a zis : „când te ducĭ, te va petrece, când te culcĭ, va veghia asupra ta, și când te trezeștĭ ea petrece cu tine.“ „Când te ducĭ te va petrece“ — în lumea aceasta; „când te culcĭ, va veghĭa asupra ta“ — în mormânt; „și când te trezeștĭ ea petrece cu tine“ — în lumea vĭitoare; și s'a zis : al meŭ e argintul, și al meŭ e aŭrul zice Domnul oștirilor.

10. Cincĭ lucrurĭ 'șĭ a ales Domnul în deosebĭ ca o proprietate din lumea luĭ, și adică : o proprietate este învățătura (Thora), a doua, cerul și pământul, altă proprietate e Abraham, alta Israel și ĭar alta : templul. Invățătura, după ce zisă a Scriptureĭ? Căcĭ e scris : „Domnul m'a însușit, la începutul căiĭ sale, întâĭul lucrurilor sale de la urzire.“ Cerul și pământul, după ce zisă? căcĭ e scris : „așa zice Domnul : cerul este jețul meŭ și pământul scăunelul picĭoarelor mele; unde este o casă ce mi-o putețĭ zidi, și unde un loc de odihnă mie?“ și s'a zis : „cât de multe sânt făpturile tale Doamne, toate le aĭ zidit cu înțelepcĭune, plin e

אַבְרָהָם מִנַּיִן דִּכְתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנַּיִן דִּכְתִיב עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד
יַעֲבוֹר עַם־זוּ קָנִיתָ. וְאוֹמֵר לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי
כָּל חֶפְצִי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנַּיִן דִּכְתִיב מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ
יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְאוֹמֵר וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר
זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ: (יא) כָּל מַה־שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ
לֹא בְרָאוֹ אֶלָּא לִכְבוֹדוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי
בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

*) רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

---

tot pământul de proprietățile tale.“ Abraham, după ce zisă? căcĭ e scris : „și l'a binecuvântat și a grăit : binecuvântat să fie Abram Dumnezeuluĭ celuĭ înalt, proprietarul ceruluĭ și pământuluĭ.“ Israel, după ce zisă? căcĭ e scris : „până când va trece poporul tăŭ Doamne, până când va trece acest popor ce l'aĭ dobândit ca proprietate,“ și e scris : „sfințiĭ ce sânt pe pământ și nobilĭ — toată plăcerea mea sânt eĭ.“ Templul, după ce zisă? Căcĭ e scris : „lăcașul ce ți l'aĭ gătit spre șederea ta, sanctuarul, Doamne, pe care l'aŭ așezat mâĭnile tale.“ și e zis : „și-i a adus în olatul săŭ cel sfânt, la acest munte, pe care l'a dobândit prin dreapta sa.“

11. Tot ce a zidit Sfântul, — binecuvântat să fie — în lumea luĭ, n'a zidit decât spre slava sa, precum s'a zis : „Tot ce se cheamă pe numele meŭ am zidit spre slava mea, am plăsmuit și am făcut eu“ și e zis : Domnul va împărăți în vecĭ necurmațĭ.

---

*) Traducerea vezĭ pagina 235.

Psalmĭ şi rugăciunĭ la eşirea Sâmbeteĭ.

(144) לדוד Al luĭ David. Binecuvântat să fie Domnul, scăparea mea, cel ce învață mâĭnile mele la luptă, degetele mele la războĭu. Mila mea şi cula mea; cetățuĭa mea, şi izbăvitorul meŭ, scutul meŭ, şi la el mă adăpostesc, cel ce supune poporul meŭ supt mine. Doamne, ce este omul că ĭeĭ seamă de el? fiul omuluĭ că'l socoteştĭ pe el? Omul se aseamână suflăriĭ, zilele luĭ sânt ca umbra ce trece. Doamne, pleacă cerurile tale şi te pogoară, atinge munțiĭ, ca să fumege; fulgeră fulgere şi răsipeşte-ĭ, trimite săgeţile tale şi învălmăşeşte-i; intinde mâna ta din înălţime, izbăveşte-mă şi scapă-mă din ape puternice, din mâna streinilor, a căror gură grăeşte înşelăcĭune şi a căror dreaptă e dreapta mincĭu-

קמד לדוד. ברוך יי צורי
המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה:
חסדי ומצודתי משגבי
ומפלטי לי מגני ובו
חסיתי הרודד עמי
תחתי: יי מה־אדם
ותדעהו. בן־אנוש
ותחשבהו: אדם
להבל דמה. ימיו כצל
עובר: יי הט־שמיך
ותרד גע בהרים
ויעשנו: ברוק ברק
ותפיצם: שלח חציך
ותהמם: שלח ידיך
ממרום. פצני והצילני
ממים רבים מיד בני
נכר: אשר פיהם דבר־
שוא וימינם ימין שקר:

neĭ; Doamne! un cântec nou voiŭ să-ți cânt, în psaltire cu zece strune voiŭ să-ți cânt; celuĭ ce dă izbândă împăraților, ce a scăpat pe David, robul său, din sabie cumplită. Izbăvește-mă și scapă-mă din mâna streinilor, a căror gură grăește înșelăcĭune și a căror dreaptă e dreapta mincĭuneĭ. Căcĭ fii noștriĭ sânt ca vlăstarĭ odrăslite în tinerețea lor, fetele noastre ca stâlpurĭ cĭoplite ale unghĭurilor în chip de un templu. Ambarele noastre să fie pline, dând cu îmbelșugare tot felul de bucate; oile noastre să se înmiească, înmulțindu-se cu zecimĭ de miĭ pe câmpiile noastre. Peste vitele noastre însărcinate, nimic să nu năpădească, nimic să nu plece, și nicĭ un vaet (să nu fie) în ulițele noastre. Ferice de poporul, căruea sânt acestea, ferice de poporul, al căruĭ Dumnezeŭ este Domnul.

אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ
אָשִׁירָה־לָּךְ בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ:
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ
מֵחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר
אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא
וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר
בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים
בִּנְעוּרֵיהֶם. בְּנוֹתֵינוּ
כְזָוִיּוֹת מְחֻטָּבוֹת
תַּבְנִית הֵיכָל: מְזָוֵינוּ
מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן
אֶל־זַן. צֹאנֵנוּ מַאֲלִיפוֹת
מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ:
אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין
פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין
צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה־לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

67. למנצח Măestruluĭ cântăreţ pe strune. Cântăre de psalm.
Doamne! miluește-ne și ne binecuvintează; să lumineze faţa sa peste noĭ. Selah. Ca să cunoască pe pământ calea ta, în toate popoarele mântuirea ta. Să te laude popoarele, Dumnezeule, să te laude toate popoarele, să se bucure și să se veselească noroadele, când judecĭ pe popoarele întru dreptate și ocârmueștĭ noroadele pe pământ. Să te laude popoarele, Dumnezeule, să te laude toate popoarele. Pământul îșĭ dă rodul săŭ, ne binecuvântează Domnul Dumnezeul nostru, ne binecuvântează Dumnezeŭ, și se tem de dânsul toate marginile pământuluĭ.

סז למנצח בנגינות מזמור
שיר: אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה: לדעת
בארץ דרכך בכל־גוים
ישועתך: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים כי תשפט
עמים מישור ולאמים בארץ
תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם:
ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים וייראו אותו כל־
אפסי ארץ:

תפלת ערבית לחול ולמוצאי שבת

Rugăcĭune de seară pentru zilele de lucru, și la eșirea Sâmbeteĭ și a sărbătorilor.

שיר Cântarea treptelor. Lăudaţĭ pe Domnul, voĭ slugiĭ Domnuluĭ, carĭ staţĭ nopţile în casa Domnuluĭ. Rădicaţĭ mâĭnile voastre către sanctuar și lăudaţĭ pe Domnul. Să te binecuvinteze Domnul din Sion, ziditorul ceruluĭ și pământuluĭ.

שיר המעלות הנה | ברכו את־
יי כל עבדי יי העומדים בבית יי
בלילות: שאו ידכם קדש וברכו
את־יי: יברכך יי מציון עשה
שמים וארץ:

Domnul oștirilor e cu noĭ, cetățue ne este Dumnezeul luĭ Iacob. Selah!

Doamne al oștirilor! Ferice de omul ce se încrede în tine.

Doamne, ajută; rege, auzi-ne în zĭua când te strigâm.

והוא Ear el este îndurător, eartă păcatul și nu prăpădește, și adesea el întoarce mânia sa și nu deșteaptă toată urgia sa.

Doamne, ajută, rege, auzi-ne în zĭua când te strigâm.

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ ג״פ

יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ ג״פ

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ ג״פ. ח״ק

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

*) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

ח״ק בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

---

*) Traducerea vezĭ pag. 142.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ׀ אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי
תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ
יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

דברים ו׳ ד׳ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

*) וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים י״א י״ג וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ׀ אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ

*) Traducerea vezĭ pag. 66.

וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ט״ו ל״ז וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.

הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם

ברוך יי לעולם Binecuvântat să fie Domnul în veci. Amin și Amin! Binecuvântat să fie Domnul

הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ | יְיָ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי
כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ
בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא־
יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוֹאִיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא
כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם.
וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל־

din Sion, acela ce lăcuește in Jerusalim. Alleluĭa! Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul luĭ Israel, care singur face minunĭ; binecuvântat să fie numele luĭ cel slăvit în vecĭ, și slava sa să umple tot pământul. Amin și Amin! Fie slava Domnuluĭ în vecĭ, bucură-se Domnul de fápturile sale. Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acum și până în vecĭ. Că nu va părăsi Domnul pe poporul săŭ, pentru numele săŭ cel mare, căcĭ Domnul a voit să vă facă poporul săŭ. — Și tot poporul a văzut și a căzut pe obraz și a zis: Domnul e Dumnezeŭ, Domnul e Dumnezeŭ! și Domnul va fi rege peste tot pământul. In zĭua aceea va fi Domnul unu și numele luĭ: „unul.“ Fie Doamne, harul tăŭ peste noĭ, precum am nădăjduit spre tine. Mântuește-ne Doamne al mântuireĭ noastre, și adună-ne și scapă-ne dintre popoare, ca să lăudăm sfântul tăŭ nume, și să mărim fala ta.

Toate popoarele pe care îĭ aĭ făcut să vie și să se închine ție Doamne, și să slăvească numele tăŭ. Căcĭ mare eștĭ tu; și făcător de minunĭ eștĭ numaĭ tu Doamne, singur; și noĭ sântem poporul tăŭ, oile pășuniĭ tale; îțĭ mulțumim în vecĭ, din neam în neam vestim lauda ta. Binecuvântat să fie Domnul zĭua, binecuvântat să fie Domnul noaptea, binecuvântat să fie Domnul când ne culcâm, binecuvântat să fie Domnul când ne sculâm; căcĭ în mâna ta staŭ sufletele viilor și morților, în a căruĭ mână se află și sufletul a tot viŭ și duhul trupuluĭ a tot om. In mâna ta încredințez duhul meŭ, tu mă mântueștĭ Doamne, Dumnezeŭ adeverit. Dumnezeul nostru, care eștĭ în cerurĭ fă, ca să se recunoască unitatea numeluĭ tăŭ și statornicește împărăția ta și împărățește peste noĭ în veciĭ vecilor.

יראו Ochiĭ noștri să vază și inima noastră să se bucure și sufletul nostru să se înveselească cu adevarăt de ajutorul tăŭ, când se zice Sionuluĭ: a

גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ
לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ.
נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ
בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ
יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ:
כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ
כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר אִישׁ:
בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה
אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ
וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בֶּאֱמֶת. בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ

אֱלֹהַיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו: חצי קדיש

împărățit Dumnezeul tăŭ. Domnul împărățește, Domnul a împărățit și Domnul va împărăți în veci necurmațĭ. Căcĭ împărăția, a ta este, și în vecĭ necurmațĭ veĭ împărați cu slavă, căcĭ n'avem alt împărat decât pe tine. Binecuvântat să fi tu Doamne, regele, care pururea va împărați cu slava peste noĭ și peste toate făpturile sale, în vecĭ necurmațĭ.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(In cele zece zile de pocăință.)

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Iarna se zice.)

נסוקף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

*) Traducerea vezĭ pag. 73.

(In cele zece zile de pocăință.)

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(In cele zece zile de pocăință.)

(בעי"ם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה.*) חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

---

*) La eșirea șâmbetei și a sărbătorilor seara se adaugă aceasta:

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לַחוֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

אתה חוננתנו Tu ne-aĭ încuviințat prin mila ta, de a cunoaște învățătura ta, și ne-aĭ învățat de a împlini poruncile voințeĭ tale; și aĭ făcut deosebire Doamne, Dumnezeul nostru, între sfânt și mirean, între lumină și întunerec, între Israel și popoarele, între ziua a șaptea și cele șase zile de lucru. Tatăl și regele nostru! fă ca să înceapă cu pace zilele ce vin înaintea noastră, lipsite de or ce păcat si curate de or ce greșală și alipite de temerea ta.

וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת: השיבנו וכו'.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה (בימי סתוו וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵינוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

(בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׂי רִשְׁעָה

כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ. רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

---

*) Traducerea vezĭ pag. 82.

(Pentru zilele de lună nouă și pentru zilele intermediare de Pesah și Sucoth.)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | בחה"מ פסח חַג הַמַּצּוֹת | בחה"מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת) הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(La Hanuka și Purim.)

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

(La Hanuka.)

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם

(La Purim.)

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

(In cele zece zile de pocăință.)

(וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃)

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם׃ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

(In cele zece zile de pocăință.)

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ

תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃

בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר. וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל הָעֵץ׃

אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

(ויהי נועם şi וא"ק nu se zice, când se întâmplă să fie o sărbătoare în săptămâna ce vine.

*) וִיהִי נֹעַם ׀ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ ׀ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ ׀ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־

---

*) Traducerea vezĭ pag. 33.

אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים וכו׳

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קַל־זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם׀ יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים. הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר. וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ

ויתן לך Și Dumnezeŭ să'ți dea ție din roua ceruluĭ și din grăsimea pământuluĭ, și îmbelșugare de grâŭ și de must. Te vor sluji popoare, și ți se vor închina noroade; să fiĭ stăpân peste frațiĭ tăĭ, și ți se vor închina fiĭ mumeĭ tale; ceĭ ce te blestemă sânt blestemațĭ și ceĭ ce te binecuvântează sânt binecuvântațĭ. Și Domnul a tot puternic te va bi-

necuvânta, şi te va face roditor şi te va înmulţi şi veĭ fi o adunare de popoare. Şi să-ţĭ dea binecuvântarea luĭ Abraham, ţie şi seminţieĭ tale cu tine, ca să moşteneştĭ ţara pribegieĭ tale, pe care a dat-o Dumnezeŭ luĭ Abraham. De la Dumnezeul tatăluĭ tăŭ — el te va ajuta; de la atotputernicul — el te va binecuvânta, cu binecuvântările ceruluĭ de sus, cu binecuvântările adânculuĭ de jos, cu binecuvântările ţâţelor şi zgâuluĭ, cu binecuvântările tatăluĭ tăŭ — eĭ întrec binecuvântările pârinţilor meĭ, până în vârfurile munţilor vecĭnicĭ — ele să vie pe capul luĭ Iosef, pe creştetul încoronatuluĭ dintre fraţiĭ săĭ. Şi el te va ĭubi şi te va binecuvânta şi te va înmulţi şi va binecuvânta rodul pânteceluĭ tăŭ, şi rodul pământuluĭ tăŭ, grâul tăŭ, mustul tăŭ şi unt-de-lemnul tăŭ; fătatul vitelor tale şi prăsila oilor tale, pe pă-

וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל
עַמִּים׃ וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־
בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ
וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ
אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־
נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃
מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת
שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת
שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת
תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת.
בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃
בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־
בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת
גִּבְעֹת עוֹלָם. תִּהְיֶיןָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד
נְזִיר אֶחָיו׃ וַאֲהֵבְךָ
וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבֵרַךְ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־
אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ. שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ. עַל

mântul acela pe care a jurat părinților tăĭ de a ți'l da ție. Binecuvântat veĭ fi dintre toate popoarele; nu va fi între aĭ tăĭ nicĭ un sterp sau o stearpă, și nicĭ între vitele tale nu va fi. Și va depărta Dumnezeŭ de la tine toate boalele, și toate cĭumele cele rele ale Egiptuluĭ, pe cari i cunoștĭ, nu le va pune asupra ta, ci le va da tnturor vrăjmașilor tăĭ.

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים. לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃

המלאך Ingerul care m'a mântuit de tot răul, să binecuvinteze pe aceștĭ tinerĭ, și să fie numițĭ pe numele meŭ și pe numele părinților meĭ: Abraham și Isac; și să se îmulțească ca peștiĭ, în mijlocul pământuluĭ. Domnul, Dumnezeul vostru v'a îmulțit, și ĭată-vă astăzĭ așa de numerošĭ ca stelele ceruluĭ. Domnul, Dumnezeul vostru să vă adauge încă de o mie de orĭ pe atâta, și să vă binecuvinteze precum v'a făgăduit.

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

ברוך Binecuvântat eștĭ tu în oraș, și binecuvântat eștĭ pe câmp; binecuvântat eștĭ la venirea ta și binecuvântat eștĭ la plecarea ta. Binecuvântată e coșnița ta, binecuvântată e covata ta. Binecuvântat e rodul pântecelui tăŭ, și rodul pământuluĭ tăŭ, și rodul vitelor tale, fătatul ciredeĭ și prăsila oilor tale. Domnul va trimite binecuvântarea sa în ambarele tale, și în tot lucrul măĭnilor tale; și te va binecuvânta în țara aceea pe care Domnul, Dumnezeul tăŭ îțĭ dă ție. Îțĭ va deschide Domnul comoara sa cea bună: cerul, ca să dea ploaea pământuluĭ tăŭ la vremea cuvenită, și binecuvântează tot lucrul măĭnilor tale; și tu veĭ da cu împrumut la multe popoare, ĭar tu nu veĭ lua cu împrumut. Căcĭ Domnul, Dumnezeul tăŭ te a binecuvântat, pre-

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר
וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃
בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ.
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
בָּרוּךְ טַנְאֲךָ
וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ בָּרוּךְ פְּרִי־
בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ
וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ. שְׁגַר
אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת
צֹאנֶךָ׃ יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת־
הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ.
וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ יִפְתַּח
יְיָ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב
אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר
אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ
אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ.
וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים.
וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה׃ כִּי־
יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר

cum ți-a fâgăduit, că veĭ da cu zălog la multe popoare, ĭar nu veĭ lua cu zălog și veĭ stăpâni peste multe popoare, și eĭ pe tine nu te vor stăpâni. Ferice de tine, Israel! Cine e ca tine? un popor, care e mântuit prin Dumnezeŭ, scutul tăŭ de ajutor și care este sabia mândrieĭ tale! se vor fățări vrăjmașiĭ înaintea ta, ĭar tu calcĭ pe piscurile lor.

מחיתי Am șters ca o ceață fărdelegile tale, și ca un nor păcatele tale; întoarce-te la mine! căcĭ eŭ te-am mântuit. Chĭuițĭ o cerurilor! căcĭ Domnul a săvârșit-o; chĭotițĭ o adâncimele pământuluĭ! izbucnițĭ în chiote o munților, pădurilor, și lemnilor dintr'ânșiĭ. Căcĭ a mântuit Dumnezeŭ pe Iacob, și prin Israel s'a mărit. Mântuitorul nostru, Domnul oștirilor, e numele luĭ, sfântul luĭ Israel.

ישראל Israel a fost mântuit printr'o mântuire de vecĭ; nu vețĭ fi de rușine și nu vă vețĭ

דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים. וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ. עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ מָגֵן עֶזְרֶךָ. וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ. וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ

ruşina în veciĭ vecilor. Şi vețĭ mânca şi vă vețĭ sătura şi vețĭ lăuda numele Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ vostru, care a făcut cu voĭ lucrurĭ minunate; şi poporul meŭ nu va fi de ruşine în vecĭ. Şi vețĭ cunoaşte că eŭ sânt în mijlocul luĭ Israel, şi că eu sânt Domnul, Dumnezeul vostru, şi nimine altu, şi poporul meŭ nu va fi de ruşine în vecĭ. Căcĭ în bucurie vețĭ eşi şi cu pace vețĭ fi petrecuțĭ; munțiĭ şi movile vor izbucni înaintea voastră în chiote, şi toțĭ pomiĭ pădureĭ vor bate în palme. — Iată, Domnul este mântuirea mea! sânt liniştit, nu mă tem, căcĭ izbânda şi cântarea mea e Iah, Dumnezeu; el mi-a fost mântuire. Şi vețĭ scoate apa cu desfătare din izvoarele mântuireĭ; şi vețĭ zice în

עַד־עוֹלְמֵי עַד׃ וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד. וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ כִּי־בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה׃ וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם

zĭua aceea: Lăudaţĭ pe Domnul, chĭemaţĭ numele luĭ, vestiţĭ între popoare faptele luĭ, şi pomeniţĭ, că prea înalt e numele luĭ. Cântaţĭ Domnuluĭ, că lucrurĭ strălucite a făcut; cunoscut s'a făcut asta peste tot pământul. Bucură-te şi chĭue o şezătoare Sionuluĭ, că mare e în mijlocul tăŭ sfântul luĭ Israel. Şi se va grăi în zĭua aceea: ĭată Dumnezeul nostru, spre care am nădejduit, că el ne va mântui, ĭată Domnul, spre care nădejduim! ne vom bucura şi ne vom veselide mântuirea luĭ.

בית Casa luĭ Iacob! aĭdeţĭ să mergem în lumina Domnuluĭ! — Şi este tăria soarteĭ tale, trăinicia mântuireĭ, înţelepciunea, şi ştiinţa; frica de Dumnezeŭ, asta e comoara luĭ. — Şi David a fost fericit în toate căile sale, şi Dumnezeŭ era cu dânsul. — Şi poporul

בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ: וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַייָ עִמּוֹ: פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־

a zis către Șaul: oare să moare Ionatham care a făcut astăzĭ aceasta izbândă mare în Israel? Ferească! Pe vĭața luĭ Dumnezeŭ, nu va cădea nicĭ un fir din părul capuluĭ său la pământ! căcĭ cu Dumnezeŭ a făcut el aceasta astăzĭ. Și poporul a slobozit pe Ionathan și n'a murit. — Și slobozițiĭ luĭ Dumnezeŭ se întorc și vin la Sion cu bucurie, și veselie vecĭnică e pe capul lor; găsesc desfătare și bucurie, și fuge obida și durerea. Aĭ schimbat plângerea mea în horă de bucurie, aĭ deslegat sacul meŭ și m'aĭ încins cu bucurie. — Și n'a voit Dumnezeŭ să asculte pe Bileam, ci a întors Domnul, Dumnezeul tăŭ, blestemul în binecuvântare, căcĭ te ĭubește Domnul, Dumnezeul tăŭ. Atuncĭ se bucură vergura în hora, cu tinerĭ cu bătrânĭ împreuna; și eu schimb jalea lor în plăcere și i mângăiŭ, și i înveselesc după obida lor.

בורא Făcând rodul buzelor: pace, pace depăr-

שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן ׀ יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חָלִילָה, חַי יְיָ אִם יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: וְלֹא־אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמוֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּיו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק

tatuluĭ și aproapeluĭ! — zice Domnul — și eŭ o tămăduesc. Si duhul cuprinse pe Amasaĭ, capul voevozilor: aĭ tăĭ sântem, Davide, și cu tine, fiule luĭ Iișaĭ! pace, pace ție și pace celora ce te ajută, căcĭ te ajută Dumnezeul tăŭ; și David îĭ priimi și-ĭ puse în capul ceteĭ. Si zicețĭ: așa, pentru viața întreagă! și să-țĭ fie ție pace și caseĭ tale pace, și la tot ce e al tăŭ să fie pace. — Domnul binecuvântează pe poporul săŭ cu pace.

ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את־עמשי ראש השלישים. לך דויד ועמך בן־ישי שלום | שלום לך ושלום לעוזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי: ואתה שלום וביתך שלום. וכל אשר־לך שלום: יי עז לעמו יתן. יי | יברך את־עמו בשלום:

אמר R. Iohanan zicea: pretutindenea unde găseștĭ în scriptura mărirea Domnuluĭ, a colo găseștĭ și blândețea sa. E scris în Thora, poftorit în cărțile proorocilor și repețit pentru a treea oară în hagiografe. In Thora e scris: „Căcĭ Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul

אמר רבי יוחנן בכל־מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים: כתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא

zeilor și stăpânnul stăpânilor, el este atotputernic, mare, viteaz înfricoșat, care nu se uită la fața și nu priimește mită". și alăturea e scris: „care face dreptate orfanilor, și văduvelor, și ĭubește pe ceĭ pribeag, ca să-ĭ dea pâĭne și haĭnă" E poftorit în cărțile proorocilor. Căcĭ s'a scris: „căcĭ așa zice cel înalt și rădicat, care șade pe tron în vecĭ și „sfânt" e numele luĭ: înalt și sfânt șez eŭ pe tron, — și lângă cel cu sufletul plecat sănt eŭ, pentru a reînvia sufletul plecat și a reînvioșa inima zdrobiților." Pentru a treea oară s'a poftorit în hagiografe, căcĭ s'a scris: „Cântațĭ luĭ Dumnezeŭ, psălițĭ numeluĭ săŭ, facețĭ cale aceluĭa ce încalică pe norĭ, „Domnul" e numele luĭ, și chĭuițĭ înaintea luĭ". Și alăturea e scris: „Tătal orfanilor, și judecătorul văduvelor e Dumnezeu în lăcașul săŭ cel sfânt." — Fie Domnul, Dumnezeul nostru, cu noĭ precum a fost cu părinții noștri, să nu ne lase și să nu ne părăsească. — Iar voĭ, carĭ v'ațĭ alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, trăițĭ cu toțĭ astăzĭ. — Căcĭ a mângăĭat Domnul pe Sion, a mângăĭat toate surpăturile luĭ, și el face pustia luĭ ca Eden și pustietatea luĭ ca	אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: וּכְתִיב בַּתּוֹרָה עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים דִּכְתִיב שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתּוֹרָה אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן

יְיָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

o grădină a Domnuluĭ; desfătare și bucurie se găsește acolo, mulțumire și glas de cântare. Domnul dorește prin mila luĭ, ca învățătura să se mărească și să strălucească.

*) קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: עלינו, ק״י.

סדר הבדלה למוצאי שבת

(La eșirea Sâmbeteĭ se începe de la הנה אל; la eșirea sărbătorilor nu se zice însă maĭ mult decât בורא פרי הגפן și המבדיל בין קדש.)

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר. כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ:

הנה Iată! Domnul este mântuirea mea! sânt liniștit, nu mă tem; Căcĭ izbânda și cântarea mea e Iah, Dumnezeŭ; el mi-a fost mântuire. Și vețĭ scoate apă cu desfătare din izvoarele mântuireĭ. A Domnuluĭ e mântuirea; peste poporul tăŭ este binecuvântarea ta. Selah! Domnul oștirilor e cu noĭ, scăpare ne este Dumnezeul luĭ Iacob. Selah! La Iudeiĭ era lumina și bucurie și veselie și cinste; așa

---

*) Traducerea vezĭ pagina 226.

să fie și la noĭ. Rădic cupa mântuireĭ și chem numele Domnuluĭ.

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ făcut rodul vițeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru regele universuluĭ, care aĭ făcut tot felul de mireazme.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים׃

ברוך Binecuvântat sa fiĭ tu Doamne Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ făcut lumina foculuĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care facĭ deosebire între sfânt și mirean, între lumina și întunerec, între Israel și popoare, între zĭua a șaptea și cele șase zile de lucru. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care deosibeștĭ lucrul sfânt de cel mirean.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל׃

ברכת הלבנה

Binecuvântare la lună nouă.

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care prin cuvântul tăŭ aĭ făcut ceriurile și prin suflarea gureĭ tale toate oștirile lor. Lege și vreme le aĭ hotărât,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא

יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן. שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל־שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

ca să nu schimbe întocmirea lor; eĭ sânt veselĭ și bucuroșĭ de a face voința ziditoruluĭ lor, care este un făptuitor adevărat și a căruĭ faptă este adevărată; și lumeĭ a zis, să se reînnoească în cununa străluciriĭ, pentru aceĭ, ce îĭ a condus din pântece, carĭ asemenea se vor reînnoĭ în viitor ca dânsa și vor mări pe ziditorul lor, pentru numele și slava împărățieĭ sale. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care înnoeștĭ lunile.

בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ: דריימאל

כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל לִגַּע בָּךְ. כָּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבַי לִגַּע בִּי לְרָעָה: דריימאל

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן: כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל: דריימאל

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם׃ דרייםאל

ושואל לחבירו שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם׃ דרייםאל

וחבירו משיב: עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם׃ דרייםאל

סִימָן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן׃ דרייםאל

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים. מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת׃ דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים׃ הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ. מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים׃

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

סז לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים׀ יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים׀ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ׃

סדר הלל

(הלל întreg se zice פסח, שבועות, סכות, și חנוכה. ראש חדש și în cele din urmă șase zile de פסח se sare: לא לנו și אהבתי. In שבעה la un אבל nu se zice הלל de loc, dar fie care o zice apoĭ acasă la sineșĭ.)

(In zilele de חוה"מ se depun תפילין înainte de הלל.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfințit prin poruncile tale și ne-aĭ poruncit citirea psalmilor de laudă.

קיג הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־

113. הללויה. Alleluĭa! Lăudațĭ, voĭ slugile Domnuluĭ, lăudațĭ numele Domnuluĭ. Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acum și până în vecĭ. De la răsăritul soareluĭ

סדר נטילת לולב

Binecuvântarea pentru lulab, și ethrog.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לוּלָב׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfințit prin poruncile tale, și ne-aĭ poruncit a lua lulab în mână.

שהחינו se zice numaĭ în ziua ântâĭa de סכות; dacă se întâmplă însă să cază Sâmbăta, atuncĭ se zice în ziua a doua.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ mânținut în viață și ne-aĭ susținut și ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.

până la apusul luĭ e lăudat numele Domnuluĭ. Inalt peste toate popoarele e Domnul, peste ceriurile e slava luĭ. Cine e ca Domnul, Dumnezeul nostru, cel ce lăcuește așa înalt, și priveste așa de afund în cer și pe pământ? El scoală din praf pe cel sărac, și rădică din gunoiu pe cel lipsit; ca să'l așeze lângă boerii, lângă boeriĭ poporuluĭ său. Cel ce populează cea stearpă, în casă — mama de copiĭ se veselește. Alleluia!

114 בצאת Când eși Israel din Eghipt, casa luĭ Iacob din norod cu altă limbă, atuncĭ s'a făcut Iehuda sfințenia luĭ, Israel stăpânirea luĭ. Marea a văzut și a fugit, Iordanul se întoarse înapoĭ, munțiĭ săltaŭ ca berbecĭ, dealurile ca mieĭ oilor. Ce-țĭ

מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃
רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי
כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי
לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי
לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר
דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים
אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם־
נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת
אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה
הַלְלוּיָהּ׃

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־

este ție mare că fugĭ, Iordane! să te întorcĭ înapoĭ? Munților! ce săltațĭ ca berbecĭ, dealurilor ca mĭei oilor? Inaintea Domnuluĭ, cutremură-te pământe! înaintea Dumnezeuluĭ luĭ Iacob, care schimbă stânca în ĭazăr de apă, și cremenea în izvor de apă.

צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי
תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי
אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי
הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ
לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

(In zilele de luna nouă și în cele din urmă șase zile de פסח se sare לא לנו.)

115 לא Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numeluĭ tăŭ, dă mărire pentru mila ta și adevărul tăŭ. De ce să zică popoarele: unde e Dumnezeul lor? Și Dumnezeul nostru este în cer; tot ce vrea, face. Idolii lor sânt argint și aur, lucrurĭ de mâinĭ omeneștĭ. Au gură și nu vorbesc, ochĭ și nu văd; urechĭ și nu aud, un nas și nu miroasă. Au mânĭ și nu pipăesc, picĭoare și nu umblă, nu glăsuesc cu gâtlejul lor. Asemenea lor vor fi ceĭ ce-i fac, toțĭ aceĭ

קטו לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי
לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ
עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־
חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ אַף־לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
יְדֵיהֶם ׀ וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל

ce nădăjduesc spre dânșiĭ. Israel, nădăjduește spre Domnul — ajutorul și scutitorul lor este el. Casa luĭ Aharon, nădăjduește spre Domnul — ajutorul și scutitorul lor este el. Voĭ ce vă temețĭ de Domnul, nădăjduițĭ spre dânsul — ajutorul și scutitorul lor este el.

אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ
בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יי זכרנו Domnul îșĭ a adus aminte de noĭ, el binecuvântează, binecuvântează casa luĭ Aharon, binecuvântează pe ceĭ ce se tem de Domnul, pe ceĭ micĭ cu ceĭ marĭ. Adaoge Domnul spre voĭ, spre voĭ și copiĭ voștriĭ. Binecuvântațĭ sânteți voĭ Domnuluĭ celuĭ, ce a făcut cerul și pământul. Cerurile sânt cerurile Domnuluĭ, ĭar pământul l'a dat fiilor oamenilor. Nu ceĭ morțĭ laudă pe Iah, nicĭ toțĭ aceĭ ce se pogoară în tăcerea mormântuluĭ; Ci noĭ lăudăm pe Iah, de acum și până în vecĭ. Alleluĭa!

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן
לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי
דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

(In zilele de lună nouă și în cele șase zile de פסח se sare אהבתי.)

116 אהבתי Iubesc, că Dumnezeŭ a auzit ruga mea. Căcĭ a plecat

קטז אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע | יְיָ
אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה

urechea sa mie, și în toate zilele mele îl voiŭ chema. Cuprinsu-m'au legăturile morțiĭ, frica ĭaduluĭ m'apucă, nevoie și mâhnire mă întămpinară, și am chemat numele Domnuluĭ: O Doamne, izbăvește sufletul mieu! Milostiv e Domnul și drept și Dumnezeul nostru se îndură. Domnul păzește pe ceĭ nerozĭ, în nevoĭ eram și m'a ajutat. Intoarce-te sufletul meŭ la odihna ta, că Domnul ți-a făcut bine. Căcĭ aĭ scăpat sufletul meŭ de moarte, ochiĭ meĭ de la crimĭ, picĭoarele mele de lunecare. Voiŭ merge înaintea Domnuluĭ în olaturile celor viĭ. Sânt încrezut, cu toate că zic: sânt prea apăsat. In rătăcirea mea am zis: toate ale omuluĭ, sânt înșelătoare.

מה Cum voiŭ răsplăti eu Domnuluĭ pentru toate bunătățile sale către mine? Rădic păharul mântuireĭ, și chem numele Domnuluĭ. Făgăduelile mele voiŭ plăti Domnuluĭ, înaintea întreguluĭ săŭ popor. Scumpă este înaintea Domnuluĭ moartea cuvioșilor săĭ. O Doamne! căcĭ mie slugeĭ tale, mie slugeĭ tale, fiu-

אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי
חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל
מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא:
וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ
מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק
וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר
פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ
גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן דִּמְעָה
אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־
תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה
לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי־
אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ

luĭ slujniceĭ tale, aĭ deslegat legăturile mele. Ție voĭŭ să-ți jertfesc jertfă de mulțumire și numele Domnuluĭ voĭŭ chema. Făgăduelile mele i voĭu plăti Domnuluĭ înaintea întreguluĭ săŭ popor. In curțile caseĭ Domnuluĭ, în mijlocul tăŭ, Ierusalime. Alleluĭa!

117 הללו Lăudațĭ pe Domnul, toate popoarele; slăvițĭ-l toate noroadele. Că mare este mila luĭ peste noĭ, și adevărul luĭ Dumnezeu rămâne în vecĭ. Alleluĭa!

118 הודו Lăudațĭ pe Domnul, că e bun, că în vecĭ e îndurarea luĭ.

Zică decĭ Israel: în vecĭ e îndurarea luĭ.

Zică casa luĭ Aharon: că în vecĭ e îndurarea luĭ.

Zică ceĭ, ce se tem de Domnul: că în vecĭ e îndurarea luĭ.

מן המצר Din strâmtorare am chemat pe Iah, m'a auzit în lărgime, Iah. Domnul e cu mine

בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ
לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
בְּחַצְרוֹת | בֵּית יְיָ
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם
הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם
שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים כִּי גָבַר
עָלֵינוּ | חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי
בַמֶּרְחָבְיָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא

— nu mă tem; ce poate un om să'mĭ facă? Domnul e cu mine între ajutătoriĭ meĭ, şi eu voiŭ privi asupra vrăjmaşilor meĭ. Maĭ bine este a se încrede în Domnul, decât a se încrede în oamenĭ. Maĭ bine este a se încrede în Domnul, decât a se încrede în ceĭ marĭ. Toate popoarele m'aŭ încunjurat, în numele Domnuluĭ i am înfrânt; m'aŭ încunjurat şi m'aŭ împresurat, în numele Domnuluĭ i am înfrânt. M'aŭ încunjurat ca albine; se sting ca foc din spinĭ, căcĭ în numele Domnuluĭ i am înfrânt. M'aĭ împins să cad, dar Domnul m'a ajutat. Izbânda mea şi cântarea mea e Iah, el mi-a fost spre mântuire. Glas de veselie şi mântuire răsună în corturile drepţilor: dreapta Domnuluĭ a făcut putere. Dreapta Domnuluĭ e rădicată, dreapta Domnuluĭ a făcut putere. Nu mor, ci trăesc şi vestesc faptele luĭ Iah. Iah poate să mă certe, dar morţiĭ nu mă dă. Deschideţi-mĭ porţile mântuireĭ ca să întru între'ânsele şi să mulţumesc luĭ Iah. Asta e poarta Domnuluĭ, numaĭ drepţiĭ intră printr'ânsa. Voiŭ să-ţĭ mulţumesc, că m'aĭ auzit, şi mi-aĭ fost spre mântuire. Piatra pe care o despreţuiră ziditoriĭ, s'a făcut piatra unghĭuluĭ. De la Domnul s'a făcut aceasta, care e aşa minunat în ochiĭ noştriĭ.

מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי
בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ
כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ
כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל ׀
רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ
רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃
לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי־־יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה
יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים
יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אודך אֶבֶן
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה

Zĭua aceasta a făcut-o Domnul, să ne bucurâm și să ne veselim într'ânsa.

אנא O Doamne ajută!
O Doamne ajută!
O Doamne sporește!
O Doamne sporește!

ברוך Binecuvântat să fie acela, ce vine în numele Domnuluĭ! vă binecuvântâm din casa Domnuluĭ. Un Dumnezeŭ e Domnul și ne strălucește nouă. Legațĭ jertfa cu funiĭ de coarnele altaruluĭ, Dumnezeul meu eștĭ tu, căruĭ i mulțumesc, Dumnezeul meŭ, pe care te ridic. Lăudațĭ pe Domnul că e bun, că în vecĭ e îndurarea luĭ.

יהללוך Laudă-te, Doamne, Dumnezeul nostru, toate faptele tale; și cuvioșiĭ tăĭ, drepțiĭ, carĭ împlinesc voința ta, precum și tot poporul tăŭ, casa luĭ Israel să-țĭ mulțumească cu veselie și să te binecuvinteze, și să înalțe și să fălească și să mărească și să sfințească și să recunoască ca Domn, numele tăŭ, o regele nostru! Căcĭ bine este a-țĭ mulțumi ție și frumos este a cânta numeluĭ tăŭ; căcĭ din vecĭ și până în

הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל | יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה

אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

vecĭ eștĭ tu Domn. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, rege, slăvit prin lăudărĭ.

תפלת מוסף לראש חדש ולשבת ר״ח

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Iarna se zice.)

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים*):

קדושה

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

חו״ק קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק״ה קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

---

*) Traducerea vezĭ pag. 73.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתָתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל

ראשי Inceputul lunilor aĭ întocmit tu poporuluĭ tăŭ ca o vreme de is-

---

(Când luna nouă se întâmplă să fie Sâmbăta.)

*) אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם

אתה יצרת Tu aĭ plăzmuit lumea ta în vremile de demult, aĭ să-

---

קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לדור ודור וכו׳

păsenie pentru toate neamurile lor, când îțĭ aduceaŭ jertfele voințeĭ tale și berbeciĭ în locul lor, ca ispășenia păcatelor. Spre pomenirea tuturor aŭ fost și pentru scăparea sufletuluĭ lor din mâna vrăjmașuluĭ. Intemeĭază decĭ ĭar un altar în Sion, și noĭ îțĭ vom aduce jertfa ardereĭ de tot al luneĭ nouă, și berbecĭ din capre vom găti cu buna voie, și cu slujba caseĭ

תּוֹלְדוֹתָם. בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ. וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו. וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית

---

vârșit lucrul tăŭ în zĭua a șaptea, ne aĭ ĭubit pe noĭ și ți-am plăcut ție, ne-aĭ ridicat peste toate limbile și ne-aĭ sfințit prin poruncile tale și ne aĭ apropiat, regele nostru, de slujba ta, și ne-aĭ poreclit cu numele tăŭ cel mare și cel sfânt. Așa ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru, cu dragoste, zilele de Sâmbătă spre odihnă și cele de lună nouă spre ispășenie. Dar fiind-că am păcătuit înaintea ta, noĭ și părin-

הַשְּׁבִיעִי אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־ הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ

tale celeĭ sfinte ne vom bucura cu toțĭ, și cu cântecile luĭ David, slugeĭ tale, carĭ răsunaŭ în orașul tăŭ și care se spun înaintea altaruluĭ tăŭ. Intoarce-le ĭubirea cea vecĭnică, și pomenește copiilor, legământul părinților. Și adu-ne cu veselie la orașul tăŭ Sion, și cu bucurie vecĭnică la Ierusalim, lăcășul sfințieĭ tale; și acolo îțĭ vom

הַמְקַדֵּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה

țiĭ noștri s'a surpat orașul nostru, și s'a pustiit sanctuarul nostru și s'a surghiŭnit fala noastră, și s'a luat slava de pe casa vieții noastre; și noĭ nu putem să împlinim datoriele noastre în casa pe care ți-aĭ ales-o, în casa cea mare și cea sfântă poreclită cu numele tăŭ, pentru puterea cea deslânțuită în potriva sanctuaruluĭ tăŭ. Fie decĭ voĭa ta, Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul pă-

וַאֲבוֹתֵינוּ חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרֵנוּ וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

aduce jertfele noastre îndătorite, atât cele zilnice după orânduĭala lor cât și cele adause după întocmirea lor. Și adausul zileĭ aceștia de luna nouă, îl vom face și'l vom aduce înaintea ta cu dragoste, după voința porunceĭ tale, precum ne-aĭ prescris în învățătura ta, prin Moise sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis :

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

rinților noștri, să ne ducĭ cu bucurie în țara noastră și să ne sădeștĭ în olatul nostru; și acolo îțĭ vom aduce ție jertfele îndatorite: atât cele zilnice după orânduĭala lor, cât și adausele după întocmirea lor. Și adausele aceste ĭ zile de sâmbătă și lună nouă le vom face și le vom aduce înaintea ta cu dragoste, întocmaĭ după voința porunceĭ tale, precum ne-aĭ prescris în învățătura ta, prin Moise sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis:

ובראשי Și la începutul lunilor voștri vețĭ aduce Domnuluĭ jertfă ardere de tot, doĭ juncĭ, un berbec și șapte mieĭ de câte un an fără lipsă.

ומנחתם Și prescura lor și libațiunea lor precum s'a zisĭ: treĭ zecim de fie care junc, două zecimĭ de berbece și câte o ze-

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן

וביום Și în ziua sâmbeteĭ vețĭ aduce doĭ mieĭ de câte un an fără lipsă, și două zecimĭ de lămurul făineĭ pentru prescură, frământată cu untde-lem și libațiunea. Aceasta este arderea de tot de sâmbătă în fie care sâmbătă afară de arderea de tot de pururea cu libațiunea eĭ.

זה Aceasta este jertfa pentru sâmbătă, ĭara jertfa zileĭ este precum s'a zis:

ובראשי Și la începutul lunilor voștri vețĭ aduce jertfă ardere de tot, doĭ juncĭ, un berbec și șapte mieĭ de câte un an fără lipsă.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר׃)

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים׃

לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

cime de fie care miel; ĭar vinul după libațiunea luĭ. — Și un țap de ispășenie și cele doue jertfe zilnice după întocmirea lor.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, înoește luna aceasta pentru noĭ, spre bine și binecuvântare, spre bucurie și veselie, spre mântuire și mângăere, spre spor și hrană, spre vĭață și pace, spre

---

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

ומנחתם Și prescura lor, și libațiunea lor precum s'a zis: treĭ zecimĭ de fie care junc, două zecimĭ de berbece și câte o zecime de fie care miel; ĭar vinul după libațiunea luĭ. — Și un țap de ispășenie, și cele doue jertfe zilnice după întocmirea lor.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ישמחו Să se bucure de împărăția ta aceĭ ce păzesc sâmbăta și o numesc „desfătare“, poporul care sfințește zĭua a șaptea. Toțĭ să se sature și să se desfăteze cu bunătatea ta, căcĭ a șaptea zi țĭ a plăcut ție și aĭ sfințit-o, podoaba zilelor aĭ numit-o, pomenirea fapteĭ urzireĭ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților

ertarea păcatelor și îngăduirea făr-de-legilor (și spre ispăsenia greșelilor), căcĭ pe poporul tăŭ Israel l'aĭ ales dintre toate popoarele, și legile luneĭ noue luĭ le aĭ întocmit. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care sfințeștĭ pe Israel și începuturile lunilor.

למחילת חטא. ולסליחת עון (בשנת העיבור ולכפרת פשע) כי בעמך ישראל בחרת מכל־האמות. וחקי ראשי חדשים להם קבעת. ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:

---

noștriĭ, fie-țĭ ție plăcută odihna noastră și înoește în sâmbăta aceasta, începutul luneĭ pentru noĭ spre bine, și binecuvântare, spre bucurie și veselie, spre mântuire și mângăere, spre spor și hrană, spre viață și pace, spre ertarea păcatelor și îngăduirea făr-de-legilor (și ispăsenia greșelilor), căcĭ pe poporul tăŭ Israel l'aĭ ales din toate popoarele și pe dânsul l'aĭ încuviințat cu sâmbăta ta cea sfântă, și legile luneĭ noue luĭ le-aĭ întocmit. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care sfințeștĭ sâmbăta, pe Israel și începuturile lunilor.

רצה במנוחתנו וחדש עלינו ביום השבת הזה את־החדש הזה לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למחילת חטא ולסליחת עון (בשנת העבור ולכפרת פשע): כי בעמך ישראל בחרת מכל־האמות ושבת קדשך להם הודעת וחקי ראשי חדשים להם קבעת: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:

רצה ותחינה מודים

תפלה לשלש רגלים

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃ (*

קדושה לש"ץ

*) נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

ק"וח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: *)

אתה בחרתנו Tu ne aĭ ales dintre toate popoarele, ne aĭ ĭubit și ne-aĭ binevoit și ne-aĭ rădicat peste toate limbile și ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale, și ne-aĭ apropiat, regele nostru, de slujba ta și ne-aĭ poreclit cu numele tăŭ cel mare și cel sfânt.

*) Sâmbătă seara.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן־

ותודיענו Și ne-aĭ încunoștiințat Doamne, Dumnezeul nostru așezămintele tale cele drepte și ne-aĭ învăţat de a împlini întocmirile voinţeĭ tale; și ne

קדושה

לְךָ. מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קוח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

ותתן Și ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru; cu dragoste (sâmbete spre odihnă) serbătorĭ de bucurie, praznice și vremurĭ de veselie, ziua (aceasta de sâmbătă și ziua)

(Pesah) serbătoriĭ azimilor, vremea slobozenieĭ noastre.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ.

---

aĭ dat, Doamne Dumnezeul nostru, așezăminte drepte și învățăturĭ adevărate și întocmirĭ și poruncĭ bune, și ne-aĭ împărtășit vremurĭ de bucurie, și serbătorĭ sfinte și prăznuirĭ de cuvioșie, și ne-aĭ dat ca moștenire sfințirea sâmbeteĭ și fala sărbătoreĭ și serbarea praznicului; și aĭ deosebit, Doamne, Dumnezeul nostru între sfânt și mirean, între lumină și întunerec, între Israel și popoarele între zĭua a șaptea și zilele de lucru; între sfințenia sâmbeteĭ și sfințenia serbătoriĭ aĭ făcut deosebire și zĭua a șaptea aĭ sfințit-o peste zilele de lucru. Așa aĭ deosebit și aĭ sfințit pe poporul tăŭ Israel, prin sfințenia ta.

לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ. וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

(Șebuoth) serbătoriĭ păreasimilor, vremea dăreĭ învățătureĭ noastre.

(Succoth) serbătoriĭ cuștilor, vremea veselieĭ noastre

(Șemini Ațereth) serbătoriĭ de încheere al vremeĭ veselieĭ noastre

(cu dragoste) o chemare sfântă, spre pomenirea eșireĭ din Eghipet.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! Să se înalțe, și să vie, și să ajungă, și să se arete, și să fie plăcută, și să se auză, și să se amintească, și să se pomenească înaintea ta, pomenirea noastră și amintirea noastră, și pomenirea părinților noștriĭ, și pomenirea unsuluĭ, fiuluĭ luĭ David slugeĭ tale, și pomenirea Ierusalimuluĭ, orașuluĭ tăŭ celuĭ sfânt, și pomenirea întreguluĭ tăŭ popor, caseĭ luĭ Israel, de har, de milă și de îndurare, de viață și de pace în ziua această

de paștĭ

de păreasimĭ

de cuștĭ

de încheerea serbătorilor

pomenește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, într'ânsa de bine, și amintește-ne de binecuvân-

לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ

לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

לש״ע ולש״ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לפסח חַג הַמַּצּוֹת

לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת

לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת

לש״ע ולש״ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל

tare; și mântuește-ne într'ânsa spre viață; și prin cuvântul tăŭ de mântuire și îndurare cruță-ne și miluește-ne, și îndură-te de noĭ, și ajută-ne, căcĭ către tine sânt îndreptațĭ ochiĭ noștriĭ, că tu eștĭ un rege, atotputernic, milostiv și îndurator.

והשיאנו Incuviințează-ne Doamne, Dumnezeul nostru cu binecuvântarea serbătorilor tale, spre vĭață și pace, spre bucurie și veselie, precum aĭ binevoit și aĭ făgăduit a ne binecuvânta. (Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, fie-țĭ ție plăcută odihna noastră) sfințește-ne prin poruncile tale și dă-ne să avem parte de învățătura ta, satură-ne cu bunătatea ta și înveselește-ne cu ajutorul tăŭ, și curăță inima noastră ca să-țĭ slujească cu credință; și împărtășește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, (în dragoste și bună voință) în bucurie și veselie de(sâmbăta și) serbătorile tale cele sfinte, ca să se bucure cu tine

מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Israel, care sfințește numele tăŭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfințitorul (sâmbeteĭ,) luĭ Israel și al serbătorilor.

רצה, מודים וכו'

קידוש ליל שלש רגלים

(In ajunul serbătorilor de paștĭ, păreasimĭ, cușțĭ și de încheere se zice seara קידוש următor. Dacă ajunul e sâmbătă, atuncĭ se zice înaintea luĭ: יום הששי până לעשות.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodul vițeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ
לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne aĭ ales dintre toate popoarele și ne-aĭ rădicat peste toate limbile și ne-aĭ sfințit prin poruncile tale, și ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru, cu dragoste (sâmbete spre odihnă și) serbătorĭ de bucurie și praznice și vremurĭ de veselie ziua aceasta (de sâmbătă și)
de paștĭ, vremea slobozenieĭ noastre.
de păreasimĭ, vremea dăreĭ învățătureĭ noastre.

de cuștĭ, vremea veselieĭ noastre

de încheerea vremeĭ veselieĭ noastre

(cu dragoste) o chemare sfântă, spre pomenirea eșireĭ din Eghipet. Căcĭ pe noĭ ne-aĭ ales, și pe noĭ ne-aĭ sfințit dintre toate popoarele; și ne-aĭ împărtășit (de sâmbata și) de serbătorile tale cele sfinte (în dragoste și bunăvoință) cu bucurie și veselie. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, sfințitorul sâmbeteĭ, al luĭ Israel și al serbătorilor.

לסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

לשמיני עצרת ולש"ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: שהחיינו

(Dacă seara aceea e și sfârșitul sâmbeteĭ, atuncĭ se maĭ adaogă și נר הבדלה următor.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat lumina foculuĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care deosibeștĭ între sfânt și mirean, între lumină și întunerec, între Israel și popoarele. Intre zĭua a șaptea și cele șase zile de lucru, și între sfințenia sâmbeteĭ și sfințenia serbătoriĭ aĭ deosebit și zĭua a șaptea peste zilele de

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת

lucru aĭ sfinţit-o; tot aşa aĭ deosebit şi aĭ sfinţit pe poporul tăŭ Israel prin sfinţenia ta. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care deosibeştĭ între sfânt şi sfânt.

יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

(Seara ântăĭa a serbătoriĭ cuştilor se zice îmediat şi ברכה următoare.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale şi ne-aĭ poruncit să şedem în cuştĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

(La fie care serbătoare, afară de cele doue din urmă noptĭ de paştĭ, se zice dupa קידוש si שהחיינו (de asemenea o zic şi femeile aprinzând lumănârile.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ mântinut în viaţă şi ne-aĭ susţinut şi ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

סדר שחרית לרגלים

(שחרית se face în cele treĭ רגלים întocmaĭ ca sâmbăta; numaĭ dacă se întâmplă să fie serbătoarea sâmbăta, nu se zice הכל יודוך; הלל se citeşte după prescripţiune: întreg saŭ numaĭ în parte; apoi se scot doue ספרי תורות unde se zice şi רבונו של עולם după aceea אשרי; dacă e sâmbăta şi יקום פורקן, הזכרת נשמות, în sfârşit מוסף.)

מוסף לשלש רגלים

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
במוסף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה־לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃ *)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

---

*) קדושה לש"ץ

*) חזן נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

ק"וח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים׃

---

*) Traducerea vezĭ pagina 198.

אתה בחרתנו Tu ne-aĭ ales dintre toate popoarele, ne-aĭ ĭubit și ne-aĭ binevoit, și ne-aĭ rădicat peste toate limbile, și ne-aĭ sfințit prin poruncile tale și ne-aĭ apropiat, regele nostru, de slujba ta, și ne-aĭ poreclit cu numele tăŭ cel mare și sfânt.	אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
ותתן Și ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru, cu dragoste (sâmbete spre odihnă și) serbătorĭ de bucurie, praznice și vremurĭ de veselie, zĭua (această de sâmbăta și zĭua)	וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

ק״וח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״וח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

serbătoreĭ azimelor, vremea slobozenieĭ noastre.
sărbătoreĭ păreasimilor, vremea dăreĭ învățătureĭ noastre,
sărbătoreĭ cuștelor, vremea veselieĭ noastre,
sărbătoreĭ de încheere, al vremeĭ veselieĭ noastre.
(cu dragoste) o chemare sfântă, spre pomenirea eșireĭ din Eghipet.

ומפני Dar pentru păcatele noastre am fost surghĭuniți din țara noastră, și am fost depărtațĭ de la pământul nostru și nu putem acuma să ne suim, să ne arătăm și să ne închinâm înaintea ta, și să împlinim datoriile noastre în casa pe care ți-aĭ ales-o, în casa cea mare și sfântă, poreclită cu numele tăŭ, pentru puterea deslănțuită înpotriva sanctuaruluĭ tăŭ. Fie decĭ voĭa ta, Doamne,

חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה, זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ
הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ

Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ, rege milostiv, să te întorcĭ și să te îndurĭ de noĭ și de sanctuarul tăŭ prin îndurarea ta cea mare; și să'l rezideștĭ în curând și să măreștĭ slava luĭ. Tatăl și regele nostru! desvelește în curând slava împărățieĭ tale peste noĭ, și strălucește și înalță-te peste noĭ înaintea a tot viul, și strânge risipițiĭ noștriĭ de printre popoare și împrăștiațiĭ noștriĭ îĭ adună de pe la marginile pământuluĭ, și adu-ne cu veselie în orașul tăŭ, Sion, și cu bucurie vecĭnică în Ierusalim, la casa sfințenieĭ tale; și acolo vom face înaintea ta jertfele îndatorite, atât cele zilnice după orânduĭala lor, cât și adausele după întocmirea lor; și adau-

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף

sul (și adausele sâmbeteĭ și) zileĭ
de paștĭ
de păreasimĭ
de cuștĭ
de încheere
îl vom face și aduce înaintea ta cu dragoste, după voința porunceĭ tale, precum ne-aĭ prescris-o în învățătura ta, prin Moise sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis:

וביום Și în zĭua sâmbeteĭ vețĭ aduce doĭ mĭeĭ de câte un an fără lipsă, și doue zecimĭ de lămurul făineĭ pentru prescură, frământate cu unt de lemn; și libațiunea. Aceasta este arderea de tot de sâmbătă, în fie care sâmbătă afară de arderea de tot de pururea, cu libațiunea eĭ. Aceasta este jertfa pentru sâmbăta, ĭară jertfa zileĭ este, precum e zis:

יוֹם (וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)

לפסח חַג הַמַּצּוֹת

לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת

לסכות חַג הַסֻּכּוֹת

לש״ע ולש״ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

(Pentru ziua întăia și a doua de paște.)

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיְיָ׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ובחדש Și în luna întăia în patru-spre-zece zile ale luneĭ e Pesach al Domnuluĭ. Și în ziua a cinci-spre-zecea aceleașĭ lunĭ e serbătoare; șapte zile să se manânce azime. In zĭua întăia e chemare sfântă, nicĭ un lucru de muncă să nu facețĭ.

(In zilele intermediare și în cele din urmă doue zile de paștĭ se zice numaĭ:)

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃

והקרבתם Și să aducețĭ o jertfă de foc, spre ardere de tot Domnuluĭ: doĭ juncĭ, un berbece și șapte mĭeĭ de câte un an fără lipsă să vă fie. Și prescura lor și libațiunea lor după cum s'a zis: treĭ zecimĭ de fie care junc, doue zecimĭ de berbece și o zecime de fie care miel, și vin după libațiunea sa, și un țap spre ispășenie și doue jertfe zilnice după orânduĭala lor.

(Pentru cele doue zile de שבועות.)

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל

וביום Și în zĭua pârgelor când vețĭ aduce prinos nou Domnuluĭ, după săptămânile voastre, să vă fie chemare sfântă

מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: ומנחתם

nicĭ un lucru de muncă să nu facețĭ.

והקרבתם Și vețĭ aduce o jertfă de ardere de tot de bună mireazmă Domnuluĭ: doĭ juncĭ, un berbece, și șapte mĭeĭ de câte un an.

(Pentru cele d'ântăĭ doue zile de Succoth.)

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַייָ שִׁבְעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ: ומנחתם

ובחמשה Și în zĭua a cincĭ-spre-zecea a luneĭ a șaptea să vă fie chemare sfântă; nicĭ un lucru de muncă să nu facețĭ, și să prăznuițĭ serbătoarea Domnuluĭ șapte zile. Și să aducețĭ o jertfă de ardere de tot, jertfă cu foc, de bună mireazmă Domnuluĭ: treĭ-spre-zece juncĭ, doĭ berbecĭ, patru-spre-zece mĭeĭ de câte un an, fără lipsă să fie.

(Zĭua a doua.)

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וביום Zĭua a doua: doĭ-spre-zeca juncĭ, doĭ berbecĭ, patru-spre-zece mĭeĭ de câte un an, fără lipsă.

Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וביום Zĭua a treea: un-spre-zece juncĭ, doĭ berbecĭ, patru-spre-zece mĭeĭ de câte un un an, fără lipsă.

Prescura lor etc.

(Zĭua a doua.)

וביום Zĭua a treea: unsprezece juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וביום Zĭua a patra: zece juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

(Zĭua a treea.)

וביום Zĭua a patra: zece juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וביום Zĭua a cincea: noue juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

(Zĭua a patra).

וביום Zĭua a cincea: noue juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsa. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וביום Zĭua a șasea: opt juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă. Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

(Zĭua a cincea (Hoșana-Rabba.)

וביום Zĭua a șasea: opt junci̮, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă.

Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

וביום Zĭua a șaptea: șapte juncĭ, doĭ berbecĭ, patrusprezece mieĭ de câte un an, fără lipsă.

Prescura lor etc.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

(שמחת תורה și שמיני עצרת.)

ביום In zĭua a opta, să vă fie serbătoare încheetoare, nicĭ un lucru de muncă să nu facețĭ. Și să aducețĭ o jertfă de ardere de tot, jertfă cu foc de bună mireazmă Domnuluĭ: un junc, un berbec, șapte mieĭ de câte un an, fără lipsă.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים׃ ומנחתם

(Pentru sâmbăta.)

ישמחו Să se bucure de împărăția ta, aceĭ ce păzesc sâmbăta și o numesc „desfătare“, poporul, care sfințește zĭua a șaptea. Toțĭ să se sature și să se desfăteze cu bunătatea ta; căcĭ a șaptea zi țĭ-a plăcut ție și aĭ sfințit-o, podoaba zilelor aĭ numit-o, pomenirea fapteĭ urzireĭ.

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștrii! rege milostiv, miluește-ne! Bunule, cel ce facĭ bine, lasă-te, ca să fiĭ rugat de noĭ. Intoarce-te spre noĭ cu oblăduirea mileĭ tale, pentru părințiĭ noștriĭ ce ți-au împlinit voința ta. Rezidește casa ta ca odinioară, și întemeează sanctuarul tăŭ pe temelia sa, arată-ne zidirea luĭ, și înveselește-ne cu întemeerea sa; și întoarce preoțiĭ la slujba lor și levițiĭ la cântarea și psălirea lor, și întoarce pe Israel la sălașele sale. Acolo ne vom sui și ne vom arăta și ne vom închina înaintea ta în cele treĭ praznice ale noastre; precum e scris în învățătura ta: de treĭ orĭ pe an să se arete tot însul tăŭ bărbătesc înaintea Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ tău în locul pe care'l va alege: în serbătoarea azimelor,

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ
שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן
רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת
שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה
בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן
מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ
וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ
וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב
כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם
וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם
וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם
וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־
פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג

în serbătoarea săptămânilor și în serbătoarea cuștelor. Și să nu se arete înaintea luĭ Dumnezeŭ cu mâna goală; ci fie care cu darul mâneĭ sale după binecuvântarea Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ tăŭ, precum ți-a dat-o.

הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

*) וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רצה ותחזינה מודים וכו'

ותערב Fie-ți așa plăcută rugăciunea noastră ca jertfa de ardere de tot și ca un prinos. Milostive! prin mila ta cea mare, întoarce slava ta la Sion și orânduiala slujbeĭ la Ierusalim. Și ochiĭ noștriĭ să vază, când te întorcĭ cu milă la Sion.

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים

*) Traducerea vezĭ pag. 326.

Și acolo îțĭ vom sluji cu evlavie, ca în zilele trecutuluĭ și ca în aniĭ vremilor ce au fost.

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne căruĭa singur slujim cu evlavie.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

סדר דוכן

(Binecuvântarea preoților).

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfințit cu sfințenia luĭ Aharon, și ne-aĭ poruncit să binecuvântăm pe poporul tăŭ Israel cu dragoste.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Cantorul recitează binecuvântarea următoare și Cohanimiĭ o repetă.)

יברכך „Să te binecuvinteze“: Să te binecuvinteze Dumnezeu din Sion, făcătorul ceruluĭ și al pământuluĭ.

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי „Domnul“. Doamne, Dumnezeul nostru! ce frumos e numele tăŭ peste tot pământul!

יְיָ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וישמרך „și să te păzească.“ Păzește-mă Doamne, căcĭ la tine m'am adăpostit. Amen.

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

(Pe când Cohanimiĭ cântă, zice poporul רבונו של עולם.)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם

חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת (שֶׁל) יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:	יאר „Să lumineze“ Domnul să ne milueascā și să ne binecuvinteze, să lumineze fața sa peste noĭ. Sela!
יְיָ יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:	יי „Domnul“ Doamne! Doamne! Dumnezeule, îndurate, milostive, lung-rābdātorule, plin de milā și de adevăr!
פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:	פניו „Fața sa“. Intoarce-te cătrā mine și miluește-mă, că singur și strâmtorat sânt eu.
אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:	אליך „Peste tine“. Cătrā tine Doamne rădic sufletul meu.
וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים	ויחנך „Și să te miluească“. Iată precum sânt

ochiĭ slugilor la mâna stăpânilor lor, precum sânt ochiĭ slujniceĭ la mâna stăpânii sale, aşa sânt ochiĭ noştriĭ ţintiţĭ la Domnul, Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi de noĭ.	אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ רבונו של עולם
ישא „Să întoarcă“. El primeşte binecuvântare de la Domnul, şi milă de la Domnul mântuireĭ sale. Şi găseştĭ har şi judeca tă bună în ochiĭ Domnuluĭ şi a oamenilor.	יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ (וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃)
יי „Domnul“. Doamne! milueşte-ne; căcĭ spre tine am nădăjduit. Să fiĭ braţul lor în fie care dimineaţă şi ajutorul nostru în vreme de nevoe.	יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃
פניו „Faţa sa“. Nu-ţĭ ascunde faţa ta înaintea mea în ziua când sânt strâmtorat; pleacă-ţĭ urechea ta către mine; în zĭua când te chem, de grabă auzi-mă!	פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃
אליך „Către tine“. Către tine am rădicat ochiĭ meĭ, o tu ce şezĭ în cer!	אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
וישם „Şi să dea“ şi să rostească numele meu peste fiĭ luĭ Israel, şi eu îĭ voiŭ binecuvânta.	וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃
לך „Ţie“. A ta, Doamne, este mărirea şi pu-	לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה

terea și slava și izbânda și strălucirea, căcĭ peste tot ce este în cer și pe pământ este a ta împărăția și tu eștĭ capul ce se rădică de asupra tuturor.

שלום „Pace“ Pace, pace celuĭ depărtat și celuĭ apropiat, zice Domnul, și eu îl tămăduesc.

וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

(Pe cand Cohanim cântă, zice poporul יהי רצון.)

יהי רצון Fie voia ta, Doamne, Dumnezeul meu și Dumnezeul părinților meĭ, ca să facĭ pentru sfințenia ta și mila ta și marea-țĭ îndurare și pentru curățenia numeluĭ tău celuĭ mare, puternic și înfricoșat, ce ese din gura luĭ Aharon și a fiilor săĭ — neamuluĭ sfințit ție — ca să'mĭ fi aproape când te chem, și să auzĭ pururea rugăcĭunea mea, precum aĭ auzit suspinul luĭ Iacob, cuviosuluĭ tăŭ, și să'mĭ daĭ mie și tuturor sufletelor caseĭ mele, hrana noastră și traĭul nostru cu sațĭu și nu cu strâmtorare, pe cale îngăduită și nu pe cale oprită, în ticnă și nu în nevoe, din mâna ta cea deschisă, precum aĭ dat părinteluĭ nostru Iacob pâine de mâncare și haĭnă de îmbrăcat. Și fă ca să găsim ĭubire, har și milă în ochiĭ tăĭ și în ochiĭ tuturor ce ne văd, și

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי בַּאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימְךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם׃ וְתִתֶּן לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ (פִּסַּת) לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם׃ וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאַי וְיִהְיוּ דְבָרַי

ascultă cuvintele noastre când te rugâm, precum aĭ făcut pe Iosif cel drept, să găsească iubire, milă şi îndurare în ochiĭ tăĭ şi în ochiĭ tuturor ce'l au văzut. Şi fă-mĭ lucrurĭ minunate şi semne de bine, şi fericeşte-mă pe căile mele, şi dă inimeĭ mele înţelegere, ca să înţeleagă şi să pătrunză şi să împlinească toate cuvintele învăţătureĭ tale şi toate taĭnele eĭ; şi scapă-mă de greşelĭ, şi curăţă-mĭ gândul şi inima spre slujba ta, şi prelungeşte zilele mele (şi ale tatăluĭ şi ale mumeĭ mele) (şi ale femeeĭ mele şi copiilor meĭ) în bine şi desfătare; în tărie şi pace. Amen! Sela!

נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי: וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבִנְעִימִים בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

אדיר Puternice în înălţime! tronând cu tărie! Tu eştĭ pacea şi numele tăŭ e pace. Fie voĭa ta ca sa daĭ noue şi întreguluĭ tăŭ popor, fii luĭ Israel, vĭaţă şi binecuvântare ca posesiune pacĭnică.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

קידוש לשלש רגלים ביום

Când ערב יום טוב, e sâmbăta se zice maĭ întâĭu ושמרו apoĭ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

סדר תפלת מנחה לשלש רגלים

Se zice אשרי ובא לציון 211. Sâmbăta se maĭ adaugă ואני תפלתי şi se face קריאת התורה 109. apoĭ תפלת רגלים şi עלינו.)

תפלת מעריב למוצאי יום טוב

מעריב se face întocmaĭ ca în zilele de lucru, se intercalează însă אתה חוננתנו. Dacă este מוצאי שבת se face rugăcĭunea ca în orĭ ce alt מוצאי שבת.

תפלת ראש השנה

La ajunul de ראש השנה se face מנחה ca în toate ערב יום טוב apoĭ se face מעריב de שבת unde se intercalează תקעו. — Sâmbăta se maĭ adaugă ושמרו, apoĭ urmează:

לערבית לשחרית ולמנחה

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

ובכן Deci dă Doamne, Dumnezeul nostru spaïma ta peste toate făpturile tale și tremurarea înaintea ta peste tot ce aï zidit, ca să se teme de tine toate făpturile, și să ți se închine toate zidirile tale și să se facă toțî o legătură strânsă ca să împlinească voïa ta cu inima desăvârșită, precum o recunoaștem noï, Doamne, că stăpânirea e a ta; putere e în mâna ta și tărie în dreapta ta, și numele tăŭ e înfricoșat peste tot ce aï zidit.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ.

ובכן Așa dar Doamne, dă slavă poporuluï tăŭ, fală celor ce se tem de

tine și nădejde celor ce te caută și graĭul slobod celor ce te așteaptă. Dă bucurie țăriĭ tale, veselie orașuluĭ tăŭ și răsărirea putereĭ luĭ David, slugiĭ tale, și strălucirea lumineĭ fiuluĭ luĭ Iișaĭ, unsuluĭ tăŭ, curând, în zilele noastre.

ובכן Așa o vor vedea drepțiĭ și se vor bucura, și sinceriĭ vor chiuĭ și cuvioșiĭ în veselie vor chioti și viciul își va închide gura și toată fărădelege va peri ca fumul, când veĭ stărpi stăpânirea nedreaptățiĭ de pe pământ.

ותמלוך Și veĭ împărăți numaĭ tu Doamne singur peste toate făpturile tale, în muntele Sion, lăcașul slaveĭ tale, și în Ierusalim, orașul tăŭ cel sfânt; precum e scris în

וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב

cuvintele tale cele sfinte: „Domnul va împărăți în veci, Dumnezeul tău, Sione! din neam în neam. Alleluĭa!

בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קדוש Sfânt eștĭ tu și înfricoșat e numele tău, și nu e un alt Dumnezeu afară de tine, precum e scris:

„Și Domnul oștirilor e rădicat prin judecata și Dumnezeul cel sfânt e sfințit prin dreptate.“ Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, sfinte rege!

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אתה בחרתנו Tu ne-aĭ ales dintre toate popoarele, ne-aĭ ĭubit și ne-aĭ bine-voit, și ne-aĭ rădicat peste toate limbile și ne-aĭ sfințit prin poruncile tale, și ne-aĭ apropiat, regele nostru, de slujba ta și ne-aĭ poreclit cu numele tău cel mare și cel sfânt.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: *)

ותתן Și ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru, cu dragoste (sâmbăta și) zĭua aceasta de pomenire, zĭua bucinăriĭ (pomenirea zileĭ de bu-

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה

*) Când ajunul serbătoriĭ cade Sâmbăta ze zice ותודיענו pag. 323.

cinare) ca o chemare sfântă, pomenirea eșireĭ din Eghipet.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! Să se înalțe, și să vie, și să ajungă, și să se arete, și să fie plăcută, și să se auză, și să se amintéască, și să se pomenească înaintea ta, pomenirea noastră și amintirea noastră, și pomenirea părinților noștriĭ, și pomenirea unsuluĭ, fiuluĭ luĭ David, slugeĭ tale, și pomenirea Ierusalimuluĭ, orașuluĭ tăŭ celuĭ sfânt, și pomenirea întreguluĭ tăŭ popor, caseĭ luĭ Israel, de har, de milă și de îndurare, de viață și de pace în ziua această de pomenire.

Pomenește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, într'ânsa de bine, și amintește-ne de binecuvântare, și mântuește-ne într'ânsa spre viață; și prin cuvântul tăŭ de mântuire și îndurare cruță-ne și miluește-ne, și îndură-te de noĭ, și ajută-ne, căcĭ către tine sânt îndreptațĭ ochiĭ noștriĭ, că tu eștĭ un rege, atotputernic, milostiv și îndurător.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! împărătește peste toată lumea cu slava ta și rădică-te

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא

peste tot pământul cu strălucirea ta, și lucește cu fala măririĭ tale peste toțĭ lăcuitoriĭ globuluĭ tăŭ pământesc; și să recunoască toată făptura că tu aĭ făcut-o, și să priceapă toată plasmuire că tu aĭ plăsmuit-o și să zică tot ce are suflare în nările sale: Domnul, Dumnezeul luĭ Israel a împărățit, și împărăția luĭ stăpânește peste toate. (Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! fie-țĭ ție plăcută odihna noastră) sfințește-ne prin poruncile tale și dă-ne să avem parte de învățătura ta, satură-ne cu bunătatea ta și înveselește-ne cu ajutorul tăŭ (și împărtășește-ne Doamne, Dumnezeul nostru de sâmbăta ta cea sfântă, în dragoste și bunăvoință, și să se odihnească într'ânsa Israel sfințitorul numeluĭ tăŭ) și curăță inima noastră ca să-țĭ slujească cu adevărat; căcĭ tu Doamne eștĭ ade-

עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ.
וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ
עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי־תֵבֵל
אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל
כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין
כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ
וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה
בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל
מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ
וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי
אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת

וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

vărat și cuvântul tău e adevărat și statornic în vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, regele peste tot pământul, sfințitorul (sâmbeteĭ și al) luĭ Israel și zileĭ de pomenire.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

*) Traducerea vezĭ pag. 82.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים: עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

לשחרית

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

למנחה

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם.

קידוש לליל ראש השנה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodul viţeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת (יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ ales dintre toate popoarele şi ne-aĭ rădicat peste toate limbile şi ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale, şi ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru, cu dragoste zĭua aceasta (de sâmbăta şi) de pomenire, zĭua bucinăriĭ (pomenirea bucinăriĭ), chemare sfântă, spre pomenirea eşireĭ din Eghipet. Căcĭ pre noĭ

וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

ne-aĭ ales și pre noĭ ne-aĭ sfințit și cuvântul tăŭ e adevărat și statornic în vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, regele peste tot pământul, sfințitorul (sâmbeteĭ și al) luĭ Israel și zileĭ de pomenire.

מוצאי שבת se zice aci הבדלה pagina 302.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ mântinut în vĭață și ne-aĭ susținut și ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.

עלינו. קי׳ יגדל.

תפלת מוסף לראש השנה

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

*) וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב

---

*) Traducerea vezĭ pagina 347.

בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ

ומפני Dar pentru păcatele noastre am fost surghĭunițĭ din țara noastră, și am fost depărtațĭ de la pământul nostru, și nu putem acuma să ne suim, să ne arătâm și să ne închinâm înaintea ta, și să împlinim datoriile noastre în casa pe care țĭ-aĭ ales-o, în casa cea mare și cea sfântă, poreclită cu numele tăŭ, pentru puterea deslânțuită înpotriva sanctuaruluĭ tăŭ. Fie decĭ voia ta Doamne, Dum-

nezeul nostru, și Dumnezeul părinților noștriĭ, rege milostiv, să te întorcĭ și să te indurĭ ear de noĭ și de sanctuarul tăŭ, prin îndurarea ta cea mare; și să'l rezideștĭ în curând și să mâreștĭ slava luĭ. Tatăl și regele nostru; desvelește în curând slava împărăţieĭ tale peste noĭ, și strălucește și înalță-te peste noĭ înaintea a tot viul, și strânge risipițiĭ noștriĭ de printre popoare, și împrăștiațiĭ noștriĭ îĭ adună de pe la marginile pământuluĭ, și adune cu veselie în orașul tăŭ, Sion, și cu bucurie vecĭnică în Ierusalim, la casa ta cea sfântă. Și acolo vom face înaintea ta jertfele noastre cele îndatorite, atât cele zilnice după orânduĭala lor, cât și adausele după întocmirea lor; și adausele

אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו ועל
מקדשך ברחמיך
הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו: אבינו
מלכנו. גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה
והופע והנשא עלינו
לעיני כל־חי וקרב
פזורינו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס
מירכתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברנה
ולירושלים בית
מקדשך בשמחת
עולם ושם נעשה
לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים
כסדרם ומוספים
כהלכתם. ואת־מוספי

יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה׃ כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃

zileĭ aceștia de (sâmbătă și de) pomenire îĭ vom face și aduce înaintea ta după voința porunceĭ tale, precum ne-aĭ prescris-o în învățătura ta, prin Moise sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר׃)

וביום Și în zĭua sâmbeteĭ vețĭ aduce doĭ mĭeĭ de câte un an fără lipsă, și doue zecimĭ de lămurul făineĭ, pentru prescură, frământate cu unt-de-lemn; și libațiunea. Aceasta este arderea de tot de sâmbătă în fie care sâmbătă, afară de arderea de tot de pururea și libațiunea eĭ. Aceasta este jertfa pentru sâmbăta, ĭară jertfa zileĭ este, precum e zis:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל

ובחדש Și în luna a șaptea, în zĭua întâiă a luneĭ, să vă fie chemare sfântă; nicĭ un lucru de muncă să nu facețĭ, zĭua bucinăriĭ să vă fie. Și vețĭ face o jertfă de ardere de tot de bună mireazmă Domnuluĭ, un junc, un ber-

becе, șapte mieĭ de câte un an, fără lipsă. Și prescura lor, și libațiunea lor precum e zis: treĭ zecimĭ de junc, doue zecimĭ de berbece și o zecime de câte un miel; și vin după libațiunea sa. Și doĭ țapĭ de ispășenie și doue jertfe zilnice după întocmirea lor.

מלבד Afară de jertfa luneĭ noue și cu prescura eĭ; și afară de jertfa zilnică cu prescura eĭ, și libațiunile lor după rânduĭală; — o jertfă cu foc de bună mireazmă Domnuluĭ.

ישמחו Să se bucure de împărăția ta aceĭ, ce păzesc sâmbăta și o numesc „desfătare“, poporul care sfințește ziua a șaptea. Toțĭ să se sature și să se desfăteze cu bunătatea ta, căcĭ a șaptea zi ți-a plăcut ție și aĭ sfințit-o, podoaba zilelor aĭ numit-o, pomenirea fapteĭ urzireĭ.

עלינו A noastră e datoria de a slăvi pe stăpânul universuluĭ, a da mărire plăzmuitoruluĭ urzireĭ; că nu ne a făcut ca noroadele țărilor și nu ne a pus de opotrivă cu neamurile pământuluĭ; care nu ne-a

אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר.
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׂעִירִים
לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים
כְּהִלְכָתָם:

מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ. וְעֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ
מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ
חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן
הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא
עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם

dat partea noastră ca a mulțimeĭ lor. Și noĭ îngenunchĭâm și ne închinâm și mulțumim împăratuluĭ peste împărați, sfântuluĭ, binecuvântat să fie. Că el întinde cerul și întemeĭază pământul și șederea străluciriĭ sale este în înălțimea ceruluĭ, și lăcașul putereĭ sale este în înălțimea slaveĭ. El este Dumnezeul nostru și nimene altul; într'adevăr, el este regele nostru și nu este nimene afară de dânsul, precum e scris în învățătura luĭ: și să cunoștĭ astăzĭ și să întipăreștĭ în inima ta, că Domnul este Dumnezeŭ, în cer sus și pe pământ jos și nimene alt afară de dânsul.

~ על De aceea nădăjduim spre tine, Doamne, Dumnezeul nostru, de a vedea în curând slava izbânziĭ tale, când veĭ scoate urăcĭunile de pe

חלקנו כהם וגורלנו
ככל־המונם: ואנחנו
כורעים ומשתחוים
ומודים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ
ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו
בגבהי מרומים: הוא
אלהינו אין עוד. אמת
מלכנו אפס זולתו
ככתוב בתורתו וידעת
היום והשבת אל־
לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים | ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה־לך יי
אלהינו לראות מהרה
בתפארת עזך להעביר
גלולים | מן הארץ.

pământ și idoliĭ vor fi stărpiți, pentru a întări în lume împărăția atotputerniculuĭ, și toțĭ fiĭ omeneștĭ vor chema numele tăŭ, și toțĭ nelegĭuițiĭ pământuluĭ se vor întoarce către tine; vor recunoaște și cunoaște toțĭ lăcuitoriĭ universuluĭ, ca ție să se plece toate genunchile, și ție să-țĭ jure toate limbile. Inaintea ta, Doamne, Dumnezeul nostru, eĭ vor îngenunchia și vor cădea și vor da strălucire slaveĭ numeluĭ tău, și vor priimi jugul împărăției tale, și de grabă veĭ împărăți peste dânșiĭ în vecĭ; căcĭ împărăția este a ta și în veciĭ vecilor veĭ împărăți cu slavă, precum e scris în învățătura ta: „Domnul va împărăți în veciĭ vecilor.“

ונאמר Și e zis: Nu se caută deșertăcĭune în Iacob și nu se zărește lucrurĭ zădarnice în Israel, căcĭ Domnul Dum-

וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ.
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל
בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן:
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם
אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר. לֹא־הִבִּיט
אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא־רָאָה
עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. יְיָ

nezeul său este cu dânsul și veselia împăratuluĭ său este într'ânsul. Și e zis: Și el s'a făcut rege în Ieșurun când se strânseră câpeteniile poporuluĭ, de odată triburile luĭ Israel. Și în cuvintele tale cele sfinte e scris: căcĭ a Domnuluĭ e împărăția și el stăpânește popoarele. Și e zis: Domnul e rege; cu mârire s'a îmbrăcat, s'a încins Domnul cu putere și a întărit lumea, nu se va clăti. Și e zis: rădicați-vă, voĭ porților, capete-le voastre! și rădicați-vă voĭ ușilor vecĭnice, ca să între împăratul slaveĭ! Cine este împăratul slaveĭ? Domnul cel puternic și viteaz. Domnul, viteazul războĭuluĭ. Rădicați-vă voĭ porților, capetele voastre! și rădicați-vă, voĭ ușilor vecĭnice, ca să între împăratul slaveĭ! Cine este împăratul slaveĭ? Domnul oștirilor, el

אֱלֹהָיו עִמּוֹ. וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר. וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם. יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ

este împăratul slaveĭ. Sela! Și prin proorociĭ tăĭ, slugile tale e scris astfel: Așa grăește Domnul, împăratul luĭ Israel și mântuitorul luĭ, Domnul oștirilor: eu sânt cel d'ântăĭŭ, și eu sânt cel din urmă, și afară de mine nu este un alt Dumnezeu. Și e zis: Și se vor sui mântuitoriĭ în muntele Sion ca să judece pe muntele Esau, și va fi a Domnuluĭ împărăția. Și Domnul va fi rege peste tot pământul. In zĭua aceea va fi Domnul unu și numele luĭ: unul. Și în învățătura ta e scris astfel: Ascultă Israel! Domnul, Dumnezeul nostru, Domnul, unul este!

הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כֹּה־אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת. אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! împărățește peste toată lumea cu slava ta și rădică-te peste tot pământul cu strălucirea ta, și lucește cu fala măririeĭ tale peste toțĭ lăcuitoriĭ globuluĭ tăŭ

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ. עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל

pământesc; ca să recunoască toată făptură, că tu aĭ făcut-o și să priceapă toată plăzmuire că tu aĭ plăzmuit-o, și să zică tot ce are suflare în nările sale: Domnul, Dumnezeul luĭ Israel, a împărățit! și împărăția luĭ stăpânește toate. (Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! fie-țĭ ție plăcută odihna noastră) sfințește-ne prin poruncile tale și dă-ne să avem parte de învățătura ta, satură-ne cu bunătatea ta și înveselește-ne cu ajutorul tăŭ (și împărtășește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru de sâmbăta ta cea sfântă, în dragoste și bună-voință și să se odihnească într'ânsa Israel, sfințitorul numeluĭ tăŭ) și curăță inima noastră ca să-țĭ slujească cu adevărat; căcĭ tu Doamne eștĭ adevărat și cuvântul tăŭ este adevărat și statornic în vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, regele peste tot pământul, sfințitorul (sâmbeteĭ și al) luĭ Israel și zileĭ de pomenire.

אתה Tu țiĭ minte lucrurile de când lumea, și aĭ înaintea ochilor toate plăzmuirile de când cu începutul; înaintea ta sânt desvelite toate taĭnele și mulțimea ascunselor de la urzire. Inaintea tronuluĭ slaveĭ tale nu e uĭtare,

אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ־בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם. וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלוּמוֹת. וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא

și înaintea ochilor tăĭ nu e nimic ascuns. Tu ții minte tot ce s'a făcut și nicĭ o plăzmuire nu-ți scapă ție. Toate sânt desvelite și cunoscute înaintea ta, Doamne, Dumnezeul nostru, care priveștĭ și vezĭ până la sfărșitul tuturor neamurilor! Căcĭ aducĭ vremea hotărâtă a pomenireĭ, unde se cearcă tot duh și tot suflet și unde se pomenesc lucrurile cele multe și mulțimea zidirilor fără sfârșit. De la început aĭ vestit-o și din vremile trecute aĭ desvelit-o. Zĭua aceasta, începutul făptureĭ tale, e spre pomenirea zileĭ celeĭ d'ântăĭ. Căcĭ așa e legea pentru Israel, așezământ al Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Și despre țările se hotărește; care să fie supuse sabieĭ, și care păciĭ; care foameteĭ	כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחָד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנֶפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב.

și care sațiuluĭ. Și despre zidirile se gândește, pentru a-ĭ pomeni de vĭață sau de moarte. Cine este astăzĭ trecut cu gândul? Pomenirea fie căruĭ lucru plăzmuit vine înaintea ta, fapta fie căruĭ om și ursita luĭ, și scopurile omuluĭ la fie care pas, gândirile oamenilor și planurile lor și firea faptelor fie căruĭa. Ferice de omul, ce nu te uĭtă, de omul pamântean ce se ține tare de tine; căcĭ aceĭ ce te caută, în vecĭ nu se poticnesc, și nu se dau de rușine nicĭ o dată aceĭ ce se adăpostesc la tine. Pomenirea tuturor făpturilor vine înaintea ta, și tu cercetezĭ faptele tuturor. Și de Noa ți-aĭ adus aminte cu dragoste și l'aĭ căutat cu cuvântul mântuireĭ și

וְאֵיזוֹ לַשּׂוֹבַע • וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ • לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת • מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה • כִּי זֵכֶר כָּל־הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ • וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר • מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו • וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ • אַשְׁרֵי אִישׁ | שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ • וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ • וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא • וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר

mileĭ, când aĭ adus apele
potopuluĭ ca să prăpădească pe toțĭ oamenĭ pentru răutatea faptelor lor.
De aceea a venit pomenirea luĭ înaintea ta,
Doamne, Dumnezeul nostru, ca să îmulțeștĭ
seminția luĭ ca praful pământuluĭ, și urmașiĭ luĭ ca nisipul măriĭ — precum e scris în
învățătura ta: Și'șĭ aduse aminte Dumnezeu de
Noa și de toate fiiarele și de toate animalele ce
erau cu dânsul în chivot, și lăsă Dumnezeu să
bate un vânt pe pământ și apa se liniști. Și e
zis: și a auzit Dumnezeu oftarea lor cea grea
și 'șĭ aduse aminte Dumnezeu de legământul săŭ
cu Abraham, Isac și Iacob și e zis: și'mĭ
voiu aduce aminte de

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי
הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־
בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם. עַל־כֵּן
זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ
כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל.
וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים | אֶת נֹחַ
וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה. וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים
רוּחַ עַל־הָאָרֶץ. וַיָּשֹׁכּוּ
הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר. וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים | אֶת נַאֲקָתָם.
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים | אֶת־
בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם.
אֶת־יִצְחָק. וְאֶת־יַעֲקֹב:
וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת־

legământul meŭ cu Iacob, și de legământul meŭ cu Isac, și de legământul meu cu Abraham îmĭ voĭu aduce aminte, și de țara îmĭ voĭu aduce aminte. Și în cnvintele tale cele sfinte e scris : O pomenire a făcut pentru minunile sale; milostiv și îndurat e Domnul. Și e zis : Hrană a dat la ceĭ ce se tem de dânsul, își aduce aminte în vecĭ de legământul săŭ; și e zis : și 'șĭ aduce el aminte pentru dânșiĭ de legământul săŭ și 'șĭ a schimbat hotărârea, prin mila sa cea mare. Și prin proorociĭ tăĭ, slugile tale e scris astfel : Du-te și srigă în urechile Ierusalimuluĭ : așa grăește Domnul: ,,îmĭ aduc aminte de nurile tinereței tale de dragostea logodneĭ tale, când aĭ venit după mine în pustie, în pământul nesămănat" Și e zis : și 'mĭ aduc aminte de legământul meu cu

בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר
וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי
קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו.
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. וְנֶאֱמַר
טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכֹּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ.
וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו:
וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ
חֶסֶד נְעוּרַיִךְ. אַהֲבַת
כְּלוּלֹתָיִךְ. לֶכְתֵּךְ
אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ
לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר.
וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי

tine din vremea tinerețelor tale, și încheĭu cu tine un legământ de vecĭ. Și e zis : îmĭ este Efraim un fiu scump, sau un prunc de desmerdare? că de câte orĭ vorbesc de dânsul, de câte ori îmĭ aduc numaĭ aminte de dânsul, mi se mișcă mâruntaele mele pentru dânsul. De miluit il voĭu milui, e zisa Domnuluĭ.

אלה׳נו Dumnezeul nostru. și Dumnezeul părinților noștriĭ. Pomenește-ne cu o pomenire bună înaintea ta, și amintește-ne cu o amintire de mântuire și îndurare din ceriurile străveche: și adu-țĭ aminte pentru noĭ de legământul, de mila și de jurământul ce l'aĭ jurat părintelui nostru Abraham pe muntele Moria, și să se arete înaintea ta legătură, cum a legat părintele nostru Abraham pe fiul săŭ Isac, ca o jertfă pe altar și a stăpânit dragostea sa de tată, pentru a împlini voința ta, cu inima desăvârșită. Așa să stăpânească dragostea ta mânia ta înpotriva noastră și prin marea-țĭ bunătate, să se ntoarcă urgia mânieĭ tale de

אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ.
וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית
עוֹלָם: וְנֶאֱמַר. הֲבֵן
יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם
יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי־מִדֵּי
דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם
וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה.
וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד
אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק
בְּנוֹ עַל־גַּב הַמִּזְבֵּחַ. וְכָבַשׁ
רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב
שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־
כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ. וּבְטוּבְךָ
הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ

pe poporul tăŭ și de pe orașul tăŭ și de pe moștenirea ta; și împlinește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, cuvântul ce ni'l aĭ făgăduit în învățătura ta prin Moise, sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis: și 'mĭ voĭu aduce aminte pentru dânșiĭ de legământul cu străbuniĭ, pe carĭ îĭ am scos din țara Eghipetuluĭ înaintea popoarelor, ca să le fiu lor Dumnezeŭ, eu, Domnul! Căcĭ tu țiĭ minte în vecĭ de toate cele uĭtate, și nu e uĭtare înaintea tronuluĭ slaveĭ tale. Adu-țĭ aminte decĭ astăzĭ cu îndurare, pentru seminția luĭ, de legarea luĭ Isac ca jertfă. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, care țiĭ minte de legământul.

אתה נגלית Tu aĭ descoperit taĭna ta într'un nor de slava înaintea poporuluĭ tăŭ cel sfânt, pentru a vorbi cu dânsul. L'aĭ făcut să-țĭ auză glasul tăŭ din cer și te aĭ descoperit luĭ în norĭ strălucitorĭ. Chiar întreaga lume s'a cutremurat înaintea ta, și zidirile urzireĭ tremurau înaintea ta când te aĭ descoperit, regele nostru, pe mun-

מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ. כִּי זוֹכֵר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ: וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ. עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם: מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ. וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר. גַּם הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ. וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ. בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל

tele Sinaĭ, pentru a da poporuluĭ tăŭ învățătură și poruncĭ; și'l aĭ făcut să auză fala glasuluĭ tăŭ, și cuvintele tale cele sfinte din văpae de foc. Te aĭ descoperit luĭ cu glas de tunet și fulger, și aĭ răsărit peste dânsul cu glas de bucĭum; precum e scris în învățătura ta: și a fost in zĭua a treea, când era dimineață, și a fost tunet și fulger și nor greu pe munte, și glasul de bucĭum foarte puternic, și s'a spăĭmântat tot poporul ce era în tabără. Și e zis: și glasul de bucĭum mergea din ce în ce maĭ tare; Moise vorbea și Dumnezeu îĭ răspundea cu răsunet. Și e zis: și tot poporul vedea tunetul și fulgerul și glasul de bucĭum și muntele fume-

הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ. וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר. וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר. וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר. וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד. מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר. וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִים. וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר. וְאֶת־הָהָר

gând, și a văzut-o poporul și se clăti și se puse în depărtare. Și în cuvintele tale cele sfinte e scris astfel: s'a rădicat Domnul cu sunet de trâmbiță, Dumnezeu, cu glas de bucĭum. Și e zis: cu trâmbițe și glas de bucĭum chĭuițĭ înaintea regeluĭ, Domnuluĭ. Și e zis: bucĭumațĭ la luna plină, pentru ziua sărbătoriĭ noastre, că este o poruncă pentru Israel, o lege a Dumnezeuluĭ luĭ Iacob. Și e zis: Alleluĭa! Lăudațĭ pe Dumnezeu în sanctuarul luĭ, lăudațĭ-l în puternica luĭ boaltă. Lăudați-l în puterile luĭ, lăudați-l după mulțimea măririeĭ luĭ. Lăudați-l în glas de bucĭum, lăudați-l în psaltire și în chitară. Lăudați-l în tâmpănă și în horă, lăudați-l în strune și în flaute. Lăudați-l în chimvale răsunătoare,

עָשָׁן. וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ
וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי
קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה,
יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ:
וְנֶאֱמַר. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר. הַלְלוּיָהּ
הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו.
הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל.
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב:
הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע.

lăudați-l în chimvale de alarmă. Toată suflarea să laude pe Domnul. Alleluĭa! Și prin proorocii tăi, slugile tale e scris ast fel: Toți lăcuitorii universuluĭ și toți ce petrec pe pământ! Când se rădică steagul munților, priviți, și când răsună buciumul, ascultați! Si e zis: Și va fi în ziua aceea, atuncĭ se bucinează cu buciumul cel mare, și vor veni aceĭ ce s'au perdut prin țara Așur și ceĭ răspinșiĭ în țara Eghipetuluĭ și se vor închina înaintea Domnuluĭ, pe muntele cel sfânt, în Ierusalim. Și e zis: și Domnul se va arăta peste dânșiĭ și sboară ca fulgerul săgeata luĭ, și Domnul Dumnezeŭ va bucĭuma și umblă pe viforiĭ de mĭază-zi. Domnul oștirilor îĭ va apăra.

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי
אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים
תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר
תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע
בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר
הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם:
וְנֶאֱמַר. וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה
וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי
אֱלֹהִים בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע
וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן
יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם:

Așa să aperĭ pe poporul tăŭ Israel cu pacea ta.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! Bucină cu bucĭumul cel mare spre izbăvirea noastră, și rădică steagul pentru a aduna pe surghĭuniții noștriĭ, și culege răsipițiĭ noștriĭ dintre popoare, și strânge împrăștiațiĭ noștriĭ de pe la marginele pământuluĭ, și adu-ne cu veselie în orașul tău, Sion, și cu bucurie vecĭnică în Ierusalim, la casa ta cea sfântă; și acolo vom face înaintea ta jertfele noastre cele îndatorite precum ni e poruncit în învățătura ta, prin Moise, sluga ta, din gura slaveĭ tale, precum e zis: Și în zilele voastre de bucurie și de serbătorĭ și de lună nouă să trâmbițațĭ la jertfele de ardere de tot și la jertfele de bucurie, și să vă fie de pomenire înaintea Dumnezeuluĭ vostru; eu sânt Domnul, Dumnezeul vostru. Căcĭ tu auzĭ glasul de bucĭum, și asculțĭ sunetul de trâmbiță, și nimene nu se aseamână ție. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne

כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם. וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם. וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם. וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר. וּמַאֲזִין תְּרוּעָה. וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל

care auzĭ cu îndurare glasul bucinăriĭ al poporuluĭ tăŭ Israel.

תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רצה până la קדמוניות vezĭ pag. 82.

קידוש לראש השנה ביום

Sâmbătă se maĭ zice și ושמרו בני ישראל până la ויקדשהו.

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

סדר מנחה לראש השנה

Se zice אשרי ובא לציון pag. 115 (sâmbăta și ואני תפלתי înainte de קריאת התורה) apoĭ תפלת ראש השנה de pe p. 346. אבינו מלכנו p. 90 עלינו pag. 121.

(Sâmbăta nu se zice אבינו מלכנו.)

תפלה לערב יום כפור

La שחרית nu se zice nicĭ מזמור לתודה nicĭ : אבינו מלכנו, למנצח שיר מזמור לאסף. Daca se întâmplă să fie vinerĭ, atuncĭ se zice אבינו מלכנו

La מנחה se zice אשרי și שמונה עשרה până la עושה השלום la care apoĭ se adaugă אלהינו ואלהי אבותינו תבוא până la sfârșit din תפלת יום כפור ce urmează aci.

סדר תפלת יום כפור

(Pentru מנחה ,שחרית și מעריב).

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

*) וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת

---

*) Traducerea vezĭ pag. 347.

רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

ותתן Și ne aĭ dat nouă, Doamne, Dumnezeul nostru cu dragoste această zi (a sâmbeteĭ de sfințenie și de odihnă și această zi) a ertăriĭ păcatelor, de ertare, de îngăduire și de ispășenie, și de a erta într'ânsa toate păcatele noastre (cu dragoste) o chemare sfântă spre pomenirea eșireĭ din Eghipet.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștriĭ! Să se înalțe și să vie, și să ajungă, și să se arete, și să fie plăcută, și să se auză, și să se amintească, și să se pomenească înaintea ta pomenirea noastră și amintirea noastră, și pomenirea părinților noștriĭ, și pomenirea unsuluĭ, fiuluĭ luĭ David, slugeĭ tale, și pomenirea Ierusalimuluĭ orașuluĭ tăŭ cel sfânt și pomenirea întreguluĭ tăŭ popor, caseĭ luĭ Israel, de scăpare de bine, de har, de milă și de pace în ziua aceasta a ertăriĭ păcatelor. Pomenește-ne, Doamne Dumnezeul nostru într'ânsa

spre bine și aminteşte-ne de binecuvântare; si mântueşte-ne într'ânsa spre viaţă; şi prin cuvântul tăŭ de mântuire şi îndurare cruţă-ne şi miluește-ne şi îndură-te de noĭ şi ajută-ne; căcĭ către tine sânt îndreptaţĭ ochiĭ noştriĭ, căcĭ tu eştĭ un rege atotputernic, milostiv şi îndurător.

לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אלהינו Dumnezeul nostru şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ! eartă-ne păcatele noastre în ziua aceasta (de sâmbătă şi) de ertare; şterge şi trecĭ cu vedere greşelile şi fărdelegile noastre, precum e zis: eu, eu sânt acela, care şterg greşelile pentru mine, şi fărdelegile tale nu le pomenesc. Şi e zis: am şters ca un nor, greşelile tale şi ca negură, fârdelegile tale; întoarce-te către mine, căcĭ eu te am mântuit. Şi e zis: Căcĭ în ziua aceasta vă ispăşeşte pre voĭ pentru a vă curăţi; de toate păcătele voastre veţĭ fi curaţĭ înaintea Domnuluĭ. Sfinţeşte-ne prin poruncile tale şi dă-ne să avem parte de învăţătura ta; satură-ne cu bunătatea ta, şi înveseleşte-ne cu ajutorul tăŭ

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר, מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ,

(vְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ־בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים׃

(și împărtășește-ne Doamne, Dumnezeul nostru, de sâmbăta ta cea sfântă, în dragoste și bunăvoință, și să se odihnească într'ânsa Israel, sfințitorul numeluĭ tăŭ) și curăță inima noastră, ca să-ți slujească cu adevărat. Căcĭ tu eștĭ un îngăduitor luĭ Israel și un ertător al triburilor luĭ Ieșurun, în toate neamurile, și afară de tine n'avem un alt rege ertător și îngăduitor. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, care eștĭ un rege ertător și îngăduitor al păcatelor noastre și al păcatelor poporuluĭ tăŭ, caseĭ luĭ Israel, și care facĭ să pere în fie care an învinovățirile noastre. Rege peste tot pământul, sfințitorul (sâmbeteĭ) al luĭ Israel și al zileĭ ertăriĭ păcatelor.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לשחרית ולמנחה

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

למעריב

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ.

אלהינו Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștrii! Să vie înaintea ta rugăciunea noastră, și nu te ascunde rugămintelor noastre; că noi nu sântem nerușinați și cu cerbicea vârtoasă, ca să zicem înaintea ta: Doamne, Dumnezeul nostru, și Dumnezeul părinților noștrii! sântem drepți și n'am păcătuit! — Intr'adevăr am păcătuit!

אשמנו Sântem vinovați, am fost necredincioși, am răpit, am vorbit vorbe hulitoare, ne am abătut și am păcătuit, am fost sumeți, am siluit, am uneltit minciuni; am sfătuit de rău, am mințit, am batjocorit, ne am răsvrătit, am defăimat, ne am îndărătnicit, am făcut vicleșug, am greșit, am vrăjmășit, ne am întărit cerbicea, am făcut răutăți, am stricat, am

făcut lucrări urăcioase, am rătăcit și am dus pe alții în rătăcire.	תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:
סרנו Ne am abătut de la poruncile tale și de la așezămintele tale cele bune, și nu-i am socotit în deajuns. Iar tu ești drept în toate ce ni s'a întâmplat nouă; căcĭ tu aĭ făcut adevărul și noĭ am păcătuit.	סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:
מה Ce să-ți spunem ție, care șezĭ în înălțime! și ce să-ți povestim ție, care sălășluești în norĭ! Toate ascunsele și toate deschisele — toate le știĭ tu!	מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
אתה Tu cunoștĭ misterele lumeĭ, și ce e maĭ ascuns din taĭnele a tot viul. Tu cercetezĭ toate cămarele din lăuntru, și cauți rinichiĭ și inima. Nimica nu ți-e ascuns, și nimica nu e tăĭnuit înaintea ochilor tăĭ.	אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין כָּל־דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
ובכן Fie decĭ voea ta, Doamne, Dumnezeul nostru și Dumnezeul părinților noștri! să ne erți toate păcatele noastre, și să îngăduĭ toate greșelile noastre și să ne desvinovățești de toate fărdelegile noastre.	וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

על חטא Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta, fiind siliţi, saŭ de bună-voe.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
Şi pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin învârtoşirea inimeĭ.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta fără conştiinţă.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
Şi Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin graĭul buzelor.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta în taĭnă şi în public.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
Şi Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin desfrânare.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin graĭul rostuluĭ.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
Şi pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta cu ştiinţă saŭ cu vicleşug.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin gândirĭ păcătoase.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
Şi pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin amăgirea aproapeluĭ.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin spovedirea cu gură.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
Şi pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin sfătuire la desfrânare.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta cu dinadinsu și din greșala.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin batjocorirea părinților și dascalilor.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin tărie de mână.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק־יָד:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin defăĭmarea numeluĭ luĭ Dumnezeŭ.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin nerozia gureĭ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin necurăția buzelor.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin firea cea rea.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta cu știință și fără știință.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

ועל Și pentru toate, Doamne al ertărilor! eartă-ne, îngădue-ne, desvinovățește-ne!

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

על Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin mâna mitarnică.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin fals și minciună.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin limbă rea.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin hulă.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin negoțul.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin mâncare și băutură.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin dobândă și camătă.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin sumeție.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin clipirea desfrânată a ochilor.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin șoptirea buzelor.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:

Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin privire mândră.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin frunte nerușinată.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:

ועל Și pentru toate, Doamne al ertărilor! eartă-ne, îngădue-ne, desvinovățește-ne!

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

על Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin rumperea juguluĭ dumnezeesc.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:

Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin dejudecărĭ.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin aleșuirea aproapeluĭ.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin ochĭu pizmătareț.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin ușurința minteĭ.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin învârtoșarea cerbiceĭ.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin alergarea picĭorelor spre răŭ.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin clevetire.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin jurământ fals.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin ură nevinovată.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
Pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta în lucrurile încredințate noue.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד׃
Și pentru păcatul ce am păcătuit înaintea ta prin amețeală.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃

ועל Și pentru toate, Doamne al ertărilor! eartă-ne, îngădue-ne și desvinovățește-ne!

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

ועל Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să aducem o jertfă de ardere de tot.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să aducem o jertfă de ispăsenie.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:

Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să aducem o jertfă maĭ mare saŭ maĭ mică.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:

Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să aducem o jertfă pentru o vină dovedită și nedovedită.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:

Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să priimim pedeapsa de bătae.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:

Și pentru păcatele, pentru cari am fi fost datorĭ să priimim canonul de patru-zecĭ de biciŭrĭ.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:

Și pentru păcatele, pentru cari am merita moartea prin mâna Domnuluĭ.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:

Și pentru păcatele, pentru cari am merita stârpire și singurătate.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:

Și pentru păcatele, pentru cari am merita

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים

cele patru pedepse de moarte date de judecătorii:

Omorărea prin pietre, prin foc, prin sabie și prin sugrumare; pentru poruncĭ și oprirĭ, fie că trebue săvărsite prin fapte, fie că nu trebue săvărșite — cele cunoscute nouă și cele ce ne au rămas necunoscute. Cele cunoscute nouă, ți le am enumerat și ne am mărturisit ție; ĭar cele necunoscute nouă, ție îțĭ sânt cunoscute și desvelite, dupa cuvântul, ce s'a zis: Cele ascunse sânt ale Domnuluĭ, car cele desvelite sânt ale noastre și ale copiilor noștriĭ pâna în vecĭ, pentru a împlini toate cuvintele învățăturiĭ aceștia. Căcĭ tu eștĭ un îngăduitor luĭ Israel și un ertător triburilor luĭ Ieșurun, în toate neamurile; și afară de tine n'avem un alt rege îngăduitor și ertător.

אלהי Dumnezeul meu! Inainte de a fi plăzmuit eram un nimic, și acuma după ce am fost plăzmuit sânt ca par'ca n'așĭ fi. Țărână sânt în vĭața

עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם: לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהַי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי

בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

cu căt maĭ mult după moarte! Iată-mă înaintea ta, ca un vas plin de rușine și de ocară. Fie voea ta, Doamne, Dumnezeul meu și Dumnezeul părinților meĭ, să nu maĭ păcătuesc maĭ mult; și de ceea ce am păcătuit înaintea ta, curăță-mă prin îndurarea ta cea mare, dar nu prin suferințe și bolĭ rele.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון וכו'

תפלת מוסף ליום כפור

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

*) Traducerea vezĭ pag. 73.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה־לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
*) וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

*) Traducerea vezĭ pagina 347.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

*) וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ

---

*) Traducerea vezĭ pag. 357.

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם. כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים

ובעשור Și ziua a zecea acesteĭ lunĭ, a șaptea să vă fie chemare sfântă; și să vă chinuițĭ; să nu facețĭ nicĭ un lucru. Și să aducețĭ Domnuluĭ o jertfă de ardere de tot, ca bună mireazmă: un junc, un berbece

și șaptea mieĭ de câte un an, fără lipsă să vă fie. Și prescura lor, și libațiunea lor precum e zis : treĭ zecimĭ de junc, două zecimĭ de berbece și o zecime de miel; și vin după libațiunea sa; și un țap de ispășenie, și două jertfe zilnice după întocmirea lor.

בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת

---

*) Traducerea vezĭ pag. 380.

קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר

*) Traducerea vezĭ pag. 82.

וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל־כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך pag. 383.

De מנחה se zice שמונה עשרה ca la שחרית, numai אבינו מלכנו nu se mai zice.

תְּפִלַּת נְעִילָה

Rugăciunea de încheere.

Această rugăciune se face aproape de asfințitul soarelui, așa ca să se sfârșească cu răsărirea luceafărului de noapte.

Se zice אשרי ובא לציון pag. 115. apoi rugăciunea următoare :

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

*) וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר

*) Traducerea vezĭ pag. 347.

קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל־חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אתה נותן Tu daĭ mână păcătoșilor, și dreapta ta e întinsă să priimească pe aceĭ, ce se întorc la tine. Așa ne-aĭ învățat, Doamne, Dumnezeul nostru a

*) Traducerea vezi pag. 383.

spovedi toate păcatele, ca să încetăm cu jaful mâinilor noștriĭ; și să ne primeștĭ înaintea ta cu căința desăvârșită, ca cum am face jertfe cu foc și de bună mireazmă, pentru cuvântul tăŭ ce'l aĭ grăit. Fără sfârșit ar fi jertfele noastre cu foc pentru greșelile noastre și fără număr ar fi jertfele de bună mireazmă pentru învinovățirile noastre! Tu însă știĭ că sfârșitul nostru e molia și viermele, de aceea neaĭ mărit ertarea noastră. Ce sântem noĭ? ce e viața noastră? Ce e ĭubirea noastră, dreptatea noastră, sprijinul nostru? ce este puterea și tăria noastră? Ce putem grăi înaintea ta, Doamne, Dumnezeul nostru, și Dumnezeul părinților noștriĭ? Intr'adevăr! toțĭ vitejiĭ sânt ca un nimic înaintea ta; oameniĭ de renume, ca par'că n'au fost; înțelepțiĭ, fără ști-

לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ. וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ. אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקֵנוּ מַה יִּשְׁעֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי

ință și priceputiĭ fără chibzuĭală. Căcĭ maĭ toate faptele lor sânt zădarnice și zilele viețiĭ lor sânt deșerte. Și cu nimica nu covârșește omul pe dobitocul; că toate sânt deșertăcĭune.

אתה Tu aĭ deosebit pe omul de la început, și l'aĭ încuviințat să stea înaintea ta. Că cine ar putea să-țĭ zică: ce facĭ? și dacă este cuvios, ce-țĭ dă Ție printr'aceasta? Așa ne-aĭ dat, Doamne, Dumnezeul nostru cu dragoste, zĭua aceasta de ertarea păcatelor, sorocul ertăriĭ și îngăduireĭ păcatelor noastre; ca să încetâm cu jaful mâĭnilor noastre, și să ne întoarcem către tine, să împlinim voința legilor tale, cu inima desăvârșită. Și tu, prin îndurarea ta cea mare, îndură-te de noĭ, că nu doreștĭ stri-

מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי
הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל
לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם
מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי
הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ
מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ
לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי
יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל
וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ׃
וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (צוֹם)
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה קֵץ (וּ)
מְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל
מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא

carea lumeĭ, precum e zis: căutațĭ pe Domnul, când se lasă a se găsi, chemați-l, când e aproape. Și e zis: să-șĭ părăsească păcătosul calea, și omul cel fărdelege uneltirile sale, și să se întoarcă la Dumnezeŭ, și el se va îndura de dânsul, și la Dumnezeul nostru, că e mult ertător. Și tu, Doamne al ertărilor, milostive și îndurate, lungrăbdătorule și plin de milă și mult făcător de bine! Ție-țĭ place căința păcătoșilor și nu doreștĭ moartea lor. Căcĭ e zis: zi lor, pe viața mea, e zisa Domnuluĭ, Dumnezeŭ, nu doresc moartea păcătosuluĭ, ci ca, întorcându-se păcătosul de pe calea sa, să trăĭască. Căiți-vă, întorceți-vă de pe căile

תַּחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת
עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ
יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ
בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ
אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב
אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־
אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד (וֶאֱמֶת)
וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב וְרוֹצֶה
אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים
וְאֵין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר
אֱמֹר | אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי
נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם־
אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע
כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה: שׁוּבוּ
שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם

voastre cele rele! De ce voiţî să muriţî, casa luî Israel? Şi e zis: doresc eu oare moartea păcătosuluî, e zisa Domnuluî, Dumnezeŭ şi nu oare să se întoarcă de pe căile sale şi să trăîască? — Şi e zis: Eu nu doresc moartea aceluîa ce a meritat-o, e zisa Domnuluî, Dumnezeŭ! Căiţi-vă decî şi trăiţi. Căcî tu eştî un ertător luî Israel şi un îngăduitor triburilor luî Ieşurun, în toate neamurile, şi afară de tine n'avem un alt rege îngăduitor şi ertător.

הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיַּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אבינו מלכנו pag. 90. — Aci se zică insă acuma חָתְמֵנוּ în loc de כָּתְבֵנוּ.

סדר הדלקת נר חנוכה

La sărbarea tărnosireĭ Templuluĭ.

Binecuvântarea la aprinderea lumănârilor de Hanuca.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale, şi ne-aĭ poruncit a aprinde lumânarea de Hanuca.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ făcut minunĭ părinţilor noştriĭ în zilele acelea, în aceeaşĭ vreme.

Seara ântăĭa se maĭ zice:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, re-

gele universuluĭ, care ne-aĭ mânținut în viață, și ne-aĭ susținut și ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.	מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

După aprinderea lumânârilor.

הנרות Lumănârile acestea le aprindem pentru minunile și pentru cĭudesele și pentru mântuirile și pentru izbânzile ce aĭ făcut tu părinților noștriĭ în zilele acelea, în aceeașĭ vreme, prin preoțiĭ tăĭ ceĭ sfințĭ. Și sânt sfinte aceste lumănârĭ în toate opt zile de Hanuca, și n'avem voe de a ne sluji de dânsele, ci le putem vedea numaĭ, pentru a-țĭ mulțumi și a lăuda numele tăŭ cel mare pentru minunile și pentru cĭudesele și pentru mântuirile tale.	הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה. עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל־שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵן. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֶלָּא לִרְאוֹתָן בִּלְבָד. כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל נִסֶּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ׃

ברכת המגילה

La Purim.

(תענית אסתר diseară după מעריב și פורים de dimineața se citește Meghilla după קריאת התורה și adică sulul ce conține povestea Estereĭ. Inaintea citireĭ zice cantorul următoarele treĭ ברכות)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfințit prin poruncile tale și ne-aĭ poruncit citirea Meghilleĭ.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה׃
ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ făcut	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים

לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

minunĭ părinților noștriĭ, în zilele acelea, în aceeașĭ vreme.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ mântinut în viață și ne-aĭ susținut și ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.

După citirea Meghilleĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָרָב אֶת־רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, Dumnezeule, care ai purtat războĭul nostru, și aĭ judecat judecata noastră, și aĭ răsbunat răsbunarea noastră, și aĭ răsplătit după cuviință tuturor vrăjmașilor vieții noastre, și care aĭ plătit pentru noĭ, dușmanilor noștriĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care răsplăteștĭ pentru poporul tăŭ Israel, tuturor dușmanilor săĭ, ca Dumnezeu ajutător.

Apoĭ se zice ואתה קדוש. קדיש שלם fără תתקבל; la מוצאי שבת se zice ויהי נועם, ויתן לך. și se face הבדלה apoĭ עלינו, קדיש יתום.

סדר ברכת המזון

Rugăciunea după masă.

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יהי Fie numele Domnuluĭ binecuvântat de acuma și până în vecĭ.

בִּרְשׁוּת — נְבָרֵךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

Să lăudâm pe Domnul, că din ale luĭ am mâncat.

Binecuvântat să fie Dumnezeul nostru, din ale căruia am mâncat și prin a căruĭ bunătate trăim.

ברוך Binecuvântat sa fie el și binecuvântat să fie numele luĭ.

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care hrăneștĭ toată lumea cu bunătatea ta; cu har, cu milă și cu îndurare daĭ pâine la tot trupul; că în vecĭ e îndurarea sa. Și prin bunătatea sa cea mare nu ne a lipsit nicĭ o dată de hrană și nu ne va lipsi nicĭ o dată în vecĭ, pentru numele săŭ cel mare. Căcĭ el hrănește și nutrește toate, și face tuturor bine și gătește hrană tuturor zidirilor sale pe carĭ i a zidit. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care hrăneștĭ pe toțĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזָּן אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ. בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת־הַכֹּל:

נודה Ițĭ mulțumim, Doamne, Dumnezeul nostru, că aĭ dat părinților noștriĭ ca moștenire, o țară plăcută, bună și întinsă, și că ne-aĭ scos, Doamne, Dumnezeul nostru din țara Eghipetuluĭ, și că ne-aĭ slobozit din casa robieĭ, și pentru legămân-

נוֹדֶה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ

tul, ce'l aĭ întipărit în trupul nostru, și pentru învățătura ce ne-aĭ învățat, și pentru legile ce ne-aĭ încunoștiințat, și pentru viața, har și îndurarea cu carĭ ne-aĭ încuviințat, și pentru hrănirea cu care ne hrăneștĭ și ne nutreștĭ pururea, în fie care zi, și în fie care vreme și în fie care ceas.

בִּבְשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ
שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן
וָחֶסֶד שֶׁחוֹנַנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת
מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס
אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

(In zilele de חנוכה și פורים se intercalează aci על הנסים pag. 85).

ועל Și pentru toate acestea, Doamne, Dumnezeul nostru, îțĭ mulțumim ție și te binecuvântâm. Binecuvântat să fie numele tăŭ prin gura a tot viul, pururea și în veciĭ vecilor, precum e scris: „Când mănâncĭ și te saturĭ, să binecuvintezĭ pe Domnul, Dumnezeul tăŭ, pentru țara cea bună, pe care ți-a dat-o.“ Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, pentru țara și pentru hrana.

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי
כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ
וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־
לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל־הָאָרֶץ
וְעַל־הַמָּזוֹן:

רחם Indură-te, Doamne, Dumnezeul nostru, de Israel, poporul tăŭ, și de Ierusalim orașul tăŭ, și de Sion sălașul slaveĭ tale, și de împărăția caseĭ luĭ David

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ

slugeĭ tale, și de casa cea mare și cea sfântă, poreclită cu numele tăŭ. Dumnezeul nostru! Tatăl nostru! paște-ne, hrănește-ne, nutrește-ne, susține-ne și îngrijește-ne și slobozește-ne. Slobozește-ne în curând Doamne, Dumnezeul nostru, de toate năpăștile noastre. Și fă Doamne Dumnezeul nostru ca să n'avem nevoe de darul mâneĭ omeneștĭ, nicĭ de ceea ce ea ne împrumută, ci numaĭ de mâna ta cea plină, cea deschisă cea sfântă și cea largă, ca în veciĭ vecilor să nu ne rușinâm și să nu fim de ocară.

וְעַל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ
אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ
וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח־
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל־
צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אַל־תַּצְרִיכֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתְּנַת
בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם
כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה
הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה
שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם
לְעוֹלָם וָעֶד:

(de sâmbăta)

רצה Fie-ți voea ta de întărește-ne prin poruncile tale și prin porunca zileĭ a șaptea, acesteĭ sâmbete marĭ și sfinte; căcĭ zĭua aceastǎ e mare și sfântă înaintea ta, de a înceta cu lucru, și de a ne odihni într'ânsa cu dragoste, după voea poruncei tale. Dă-ne, în bună voința ta, Doamne, Dumnezeul nostru, odihna ca să n'avem vre-o ne-

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ
לִשְׁבָּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ בִּרְצוֹנְךָ הָנִיחַ
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תְהֵי

צָרָה וְיָגוֹן וַאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנֶחָמוֹת צִיּוֹן עִירֶךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנֶּחָמוֹת:

voe sau obidă sau suspin în zĭua odihneĭ noastre, și lasă-ne să vedem, Doamne, Dumnezeul nostru mângăerea Sionuluĭ tăŭ, și zidirea Ierusalimuluĭ, orașuluĭ tăŭ, cel sfânt; căcĭ tu eștĭ stăpânul mântuirilor și stăpânul mângăerilor.

ראש חודש, יום טוב și חול המועד se zice:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לר״ח) רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | (לר״ה) הַזִּכָּרוֹן | (לסכות) חַג הַסֻּכּוֹת | לש״ע ולש״ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת | (לפסח) חַג הַמַּצּוֹת | (לשבועות) חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם. אָמֵן:

ובנה Și zidește Ierusalimul, orașul cel sfânt, curând în zilele noastre. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care zideștĭ Ierusalimul prin îndurarea ta. Amin.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹּאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ

ברוך Binecuvântat sa fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ. Doamne, tatăl nostru, împăratul nostru, puternicul nostru, zidi-

torul nostru, mântuitorul nostru, plăsmuitorul nostru, sfântul nostru, sfântul luĭ Iacob, păstorul nostru, păstorul luĭ Israel, regele, bunul, care facĭ bine la toțĭ; în toate zilele ne-a făcut bine, ne face bine și ne va face bine; el ne a încuviințat, ne în cuviințează și ne va în cuviința de bine în vecĭ, cu har, milă și îndurare, și ne dă slobozenie, scăpare și noroc, binecuvântare și mântuire, mângăere, hrană și traĭu, și îndurare și viață și pace și tot binele; și de tot binele să nu ne lipsească nicĭ o dată.

הרחמן Milostivul să împărățească peste noĭ în veciĭ vecilor! Milostivul să fie binecuvântat în cer și pe pământ! Milostivul să fie lăudat în toate neamurile și fălit de noĭ în veciĭ vecĭlor, și slăvit de noĭ pururea și în toate vremurile! Milostivul să ne hrănească cu cinste! Milostivul să frângă jugul nostru de pe grumazul nostru, și să ne ducă cu

קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
וְהַמֵּטִיב לַכֹּל שֶׁבְּכָל־יוֹם
וָיוֹם. הוּא הֵטִיב. הוּא מֵטִיב.
הוּא יֵיטִיב לָנוּ: הוּא גְמָלָנוּ.
הוּא גוֹמְלֵנוּ. הוּא יִגְמְלֵנוּ
לָעַד לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.
וּלְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה בְּרָכָה
וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב. וּמִכָּל־טוּב
אַל יְחַסְּרֵנוּ: הָרַחֲמָן. הוּא
יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
הָרַחֲמָן הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח
לְדוֹר דּוֹרִים. וְיִתְפָּאַר בָּנוּ
לָנֶצַח נְצָחִים וְיִתְהַדַּר בָּנוּ
לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים:
הָרַחֲמָן. הוּא יְפַרְנְסֵנוּ
בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן. הוּא יִשְׁבּוֹר
עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוּא

fața ridicată în țara noastră! Milostivul să trimeață binecuvântare cu spor în casa aceasta și pe masa aceasta, pe care am mâncat! Milostivul să ne trimeață pe proorocul Elia, — a căruĭ pomenire să fie spre bine — și să ne vestească veste bune de mântuire și de mângăere! Milostivul să binecuvinteze pe tatăl meŭ, stăpânul acesteĭ case, și pe muma mea, stăpâna aceseĭ case, pe dânșiĭ, casa lor, seminția lor și tot ce e al lor; pe noĭ și tot ce e al nostru, precum au fost binecuvântațĭ părințiĭ noștriĭ: Abraham, Isac, și Iacob în toate, din toate și prin toate, așa să ne binecuvinteze pe toțĭ împreună, cu o binecuvântare desăvârșită! Și zicem: Amin!

במרום In înălțimĭ să se vorbească de bine pentru dânșiĭ și pentru noĭ, ca să ne fie pacea de posesiune vecĭnică, și să priimim binecuvântare de la Domnul, și milă de la Dumnezeul mântuireĭ noastre, și să găsim har și socotință bu-

יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן, הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בַּבַּיִת הַזֶּה וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו: הָרַחֲמָן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב וִיבַשֶּׂר־ לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת: הָרַחֲמָן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי מוֹרָתִי) בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־זַרְעָם וְאֶת־ כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ, כֻּלָּנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

בַּמָּרוֹם יְלַמְּדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי

nă în ochii luĭ Dumnezeŭ și în ochiĭ oamenilor.

יִשְׁעֵנוּ. וְנִמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃

(sâmbăta)

Milostivul să ne împărtășească de zĭua, care e sâmbăta desăvârșită, odihna viețiĭ viĭtoare.

לשבת הָרַחֲמָן. הוּא יַנְחִילֵנוּ לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים׃

(la lună nouă)

Milostivul să ne înnoească luna aceasta spre bine și binecuvântare.

לראש חדש הָרַחֲמָן. הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה׃

(la sărbătorĭ)

Milostivul să ne împărtășească de zĭua, care e sărbătoare desăvârșită.

לשלש רגלים הָרַחֲמָן. הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב׃

(la anul nou)

Milostivul să ne înnoească anul acesta spre bine, și binecuvântare.

לר"ה הָרַחֲמָן. הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה׃

(în zilele intermediare de Succoth)

Milostivul să ne ridice cortul cel decăzut al luĭ David.

לחהמ סכות הָרַחֲמָן. הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֻכַּת דָּוִד הַנֹּפֶלֶת׃

הרחמן Milostivul să ne învrednicească de zilele unsuluĭ și de vĭața lumeĭ viĭtoare. El, care înalță mântuirea regeluĭ săŭ și se miluește de David unsul săŭ și de seminția sa în vecĭ. Acela care face pace în

הָרַחֲמָן. הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׃ מַגְדִּיל (בר"ח ובשבת וביו"ט אומרים: מִגְדּוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם

înălțimele sale, să facă pace și peste noĭ și peste întregul Israel; și ziceți: Amin!

יראו Temeți-vă de Domnul, voĭ, sfinții luĭ! căcĭ n'au lipsă aceĭ ce se tem de dânsul. Leiĭ tinerĭ sânt în nevoĭ și flămânzesc, ĭar ceĭ ce caută pe Domnul, n'au lipsă de nicĭ un bine. Lăudațĭ pe Domnul că e bun că în vecĭ e îndurarea luĭ. Deșchizĭ mâna ta și saturĭ pe tot viul cu bunăvoința ta. Binecuvântat e bărbatul, care se încrede în Domnul, și căruĭa Dumnezeŭ îĭ este încrederea. Tânăr am fost și am și îmbătrânit, dar n'am văzut un drept părăsit și sămânția luĭ cerșind pâĭne. Domnul să binecuvinteze pe poporul săŭ cu pace.

בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְראוּ אֶת יְיָ קְדשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי־רָצוֹן׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃

נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

סדר קריאת שמע על המטה

Rugăciunnea inaintea culcării.

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care puĭ lanțurile somnuluĭ peste ochiĭ meĭ, și dormitare peste pleoapele mele. Fie voea ta, Doamne, Dumnezeul meu și Dumnezeul părinților meĭ, să mă culcĭ în pace și să mă scolĭ în pace, și să nu mă spăĭmânte gândurile mele și visurĭ rele

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינַי וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפָּי׃ וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאַל יְבַהֲלוּנִי רַעְיוֹנַי וַחֲלוֹמוֹת

רָעִים וְהַרְהוֹרִים רָעִים וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ:

și mișcărĭ rele sufleteștĭ, și patul meu să fie fără prihană înaintea ta, și luminează-mĭ ochĭul, ca să nu adorm de moarte. Căcĭ tu eștĭ acela, care luminezĭ lumina ochĭuluĭ. Bineocuvântat să fiĭ tu Doamne, care luminezĭ toată lumea cu slava ta.

*) אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

**) וִיהִי נֹעַם | יְיָ אֱלֹהֵינוּ | עָלֵינוּ | וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד

*) Traducerea vecĭ pag. 66. **) Traducerea vezĭ pag. 33.

הֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא
שׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
תָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ
עָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ
שְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין:
י בִּי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ
מִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אורך ימים וכו'

ג יְיָ מָה־רַבּוּ צָרָי
בִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים
אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין
שׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים
סֶלָה: וְאַתָּה יְיָ מָגֵן
בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים
רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְיָ
אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר
קָדְשׁוֹ סֶלָה: אֲנִי
שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה.
הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי:
לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם
אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי:

(3) „ Doamne! cât de mulțĭ sânt vrăjmașiĭ meĭ! cât de mulțĭ aceĭ, ce se rădic asupra mea! Mulțĭ zic de sufletul meu : nu e mântuire pentru dânsul la Dumnezeŭ! Sela! Iar tu, Doamne, eștĭ un scut în jurul meu, slava mea și cela ce-mĭ rădicĭ capul. Cu glasul meu strig cătră Domnul, și el îmĭ răspunde de pe muntele săŭ cel sfânt. Mă culc, și adorm; mă trezesc, căcĭ Domnul mă sprijinește. Nu mă tem de zecimile de miĭ ale poporuluĭ, carĭ se așează împrejurul meu.

Scoală, Doamne! ajută-mă Dumnezeul meu! Căcĭ tu bațĭ pe toțĭ vrăjmașiĭ meĭ peste fălcĭ, dințiĭ păcătoșilor îĭ rupĭ. A Domnuluĭ e izbânda; peste poporul tăŭ, binecuvântarea ta! Sela.

קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל־אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:

*) הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר־אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

---

*) Traducerea vezĭ pag. 147.

המלאך Ingerul care m'a mântuit pe mine de tot răul, să binecuvinteze pe acești tinerĭ, și să fie numiți pe numele meŭ și pe numele părinților meĭ: Abraham și Isac, și să să înmulțească ca peștiĭ în mijlocul pământuluĭ. — Și a grăit: dacă veĭ auzi de glasul Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ tăŭ, și veĭ face ce e drept în ochiĭ luĭ, și veĭ pleca urechea ta la poruncile sale, și veĭ păzi toate legile sale — atuncea toate boalele pe cari îĭ am pus peste Eghipet, nu le voĭu pune asupra ta; căcĭ eu sânt Domnul, tâmăduitorul tăŭ. Și a grăit Dumnezeu către părătorul: să te lovească dojana Domnuluĭ, o părătorule! și să te lovească dojana Domnuluĭ, care a ales Ierusalimul! Intr'adevăr, e numaĭ un tăcĭune scos din foc. Iată patul luĭ Solomon! șasezecĭ de vitejĭ stau în jurul luĭ,

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי
מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ
לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־
הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים
עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ׃
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן
יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר
יְיָ בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָיִם
הֲלֹא זֶה אוּד מֻצָּל
מֵאֵשׁ׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ
שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים
גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ

מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃

din vitejiĭ luĭ Israel, toțĭ îndemânaticĭ mănuitorĭ de sabie, învățațĭ la războĭu, fie care cu sabia la coapsă, de frica nopțiĭ,

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

יברכך Să te binecuvinteze Domnul și să te păzească. Să lumineze Domnul fața sa peste tine și să te miluească. Să'și întoarcă Domnul fața sa spre tine, și să'țĭ dea ție pace.

הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ ג' פעמים

הנה Iată, nu dormitează, și nu doarme păzitorul luĭ Israel!

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ׃ קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ׃ יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי׃ ג' פעמים

לישועתך Spre ajutorul tăŭ Doamne, am nădăjduit. Am nădăjduit Doamne, spre ajutorul tăŭ. Doamne, spre ajutorul tăŭ am nădăjduit.

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל. וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל. וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל׃ ג' פעמים

בשם In numele Domnuluĭ, Dumnezeuluĭ luĭ Israel! In dreapta mea Michael, în stânga mea Gabriel, înaintea mea Uriel, în dosul meu Rafael, și peste capul meu slava Domnuluĭ.

*) קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ | כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ

*) Traducerea vezi pag. 226.

יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

רגזו Tremuraţĭ şi nu păcătuiţĭ; ziceţĭ în inimile voastre şi pe aşternuturile voastre şi tăceţĭ. Sela.	רִגְזוּ וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: ג׳ פעמים

אדון עולם.

סדר ברכות הנהנין

Felurite binecuvântări.

(La vederea unuĭ domnitor.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ dat o parte din slava ta la om muritor.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

(La fenomene marĭ ale natureĭ)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ făcut faptele urzireĭ.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

(la tunet şi fulger.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, a căruĭ putere şi tărie umplă toată lumea.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם:

(la vederea curcubeuluĭ)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care îţĭ aducĭ aminte de legământul, care ţiĭ legământul tăŭ şi împlineştĭ cuvântul tăŭ.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹכֵר הַבְּרִית נֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

(la veste bună și la întâmplare fericită)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care eștĭ bun și bine-făcător.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב׃

(la veste rea și la întâmplare nenorocită)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, judecătorul cel drept.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת׃

(Primăvara la vederea pomilor înfloriţĭ)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, care nu lașĭ vre'o lipsă în lumea ta, și care aĭ creat într'ânsa zidirĭ si pomĭ frumoșĭ, ca omul să se desfăteze cu dânșiĭ.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חִסַּר בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבִים לְהָנוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם׃

(Când îmbracă cineva o haĭnă nouă)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care îmbracĭ pe ceĭ goĭ.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים׃

(La mirosirea florilor, fructelor etc.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat lemne mirositoare.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים׃
ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat erburĭ mirositoare.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עִשְׂבֵי בְשָׂמִים׃
ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ dat un miros bun fructelor.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפֵּירוֹת׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat felurimĭ de mireazme.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

(La mâncarea pâineĭ)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care scoţĭ pâine din pământ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

(La mâncarea rodurilor câmpuluĭ)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodurile câmpuluĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

(La mâncarea rodurilor pomilor.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodurile pomilor.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

(Când se bea vin.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodul viţeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

(La mâncarea de fructe.)

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ care aĭ creat felurimĭ de bucate.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת:

(La alte mâncarĭ şi beuturĭ).

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, prin al căruĭ cuvânt toate s'au făcut.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ:

(După mâncarea acestor din urmă).

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, re-

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָם. עַל־כָּל־מַה שֶּׁבָּרָא לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חָי. בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים׃

gele universuluĭ care aĭ creat, multe ființe și trebuințele lor și tot de o dată aĭ creat toate pentru a ține în viața sufletul a tot viul. Binecuvântat să fiĭ tu, care trăeștĭ în vecĭ.

(După mâncare și beutură . . . .)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

ברוך Binecuvântat, să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ.

(de turte și vin)

הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

pentru hrana și traĭul și pentru vița și rodul vițeĭ

(de turte)

הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה

pentru hrana și traĭul

(de vin)

הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

pentru viță și rodul vițeĭ

(de fructe)

הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ

pentru pomĭ si rodul pomuluĭ.

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם

și pentru produsul câmpuluĭ și pentru țara plăcută, bună și întinsă ce aĭ binevoit și aĭ dat-o părinților noștriĭ moștenire, ca să mănânce rodul eĭ și să se sature cu bunul eĭ. Indură-te, Doamne, Dumnezeul nostru și de Ierusalim orașul tăŭ, și de Sion sălașul slaveĭ tale, și de altarul tăŭ și de templul tăŭ; și zidește Ierusalimul, orașul cel

עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

sfânt, curând în zilele noastre, și du-ne la dânsul și înveselește-ne cu zidirea luĭ, ca să mâncâm din rodul luĭ și să ne săturâm cu bunul luĭ și să te binecuvântăm într'ânsul cu sfințenie și curățenie.

(sâmbăta)

וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:

și binevoește și întărește-ne în zĭua aceasta de sâmbăta

(la luna nouă)

וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

și adu-țĭ aminte de noĭ în zĭua această de lună nouă

(la sărbătorĭ)

וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה:

și înveselește-ne în sărbătoarea de . . . .

(la anul nou)

וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה:

și adu-țĭ aminte de noĭ spre bine, în zĭua aceasta a pomenireĭ.

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְּךָ עַל הָאָרֶץ

căcĭ tu eștĭ bun și bine făcător tuturor, și-țĭ mulțumim pentru țara și

(la turte și vin)

וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן:

pentru hrana și rodul vițeĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, pentru țara, hrana și pentru rodul vițeĭ.

(la turte)

וְעַל הַמִּחְיָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה:

pentru hrana. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, pentru țara și pentru hrana.

(la vin)

וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:

pentru rodul viţeĭ. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, pentru ţara şi pentru rodul viţeĭ.

(la fructe)

וְעַל הַפֵּרוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפֵּרוֹת:

pentru fructe. Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, pentru ţara şi pentru fructe.

סדר ברית מילה

Binecuvântărĭ la obrezuire.

המוהל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale şi ne-aĭ poruncit obrezuirea. (tăerea împrejur.)

Tatăl copiluluĭ zice:

אבי הבן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale şi neaĭ poruncit a'l introduce în legământul părinteluĭ nostru Abraham.

הקהל כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית כֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

(Poporul) כשם Precum s'a învrednicit să ajungă azĭ la legământul, aşa să se învrednicească să ajungă la învăţătură, la cununie şi la fapte bune.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodul viţeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יְדִיד

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ sfinţit

pe acel ce l'aĭ ĭubit din pântece, care aĭ pus lege pentru trupul săŭ, şi urmaşilor săĭ aĭ întipărit semnul legământuluĭ sfânt. De aceea, Doamne cel viŭ, partea noastră şi adăpostul nostru, scapă pe ĭubitul nostru de peire prin porunca ta, pentru legamântul ce l'aĭ însemnat în trupul nostru. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, încheetorul legământuluĭ.	מִבֶּטֶן וְחוֹק בִּשְׁאֵרוֹ שָׂם וְצֶאֱצָאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. עַל כֵּן בִּשְׂכַר זֹאת אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרֵנוּ צַוֵּה לְהַצִּיל יְדִידוּת שְׁאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם בִּבְשָׂרֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:
אלהינו Dumnezeul nostru, şi Dumnezeul părinţilor noştriĭ! mânţine acest copil tatăluĭ şi mumeĭ sale şi să fie numit în Israel	אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
Să se bucure tatăl de rodul săŭ şi muma de fructul pânteceluĭ eĭ, precum e scris: „să se bucure tatăl tăŭ şi muma ta şi să se înveselească părinţiĭ tăĭ.“ Şi e zis: „şi am trecut înaintea ta şi te am văzut tăvălindu-te în sângele tăŭ, şi ţi-am zis: pentru sângele tăŭ, şi ţi-am zis: pentru sângele tăŭ, trăeşte“. Şi e zis: „îşĭ aduce aminte în vecĭ de legământul săŭ, de cuvântul	(פב"פ) יִשְׂמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו וְתָגֵל אִמּוֹ בִּפְרִי בִטְנָהּ כַּכָּתוּב יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ: וְנֶאֱמַר וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: וְנֶאֱמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ

ce l'aĭ poruncit, în miĭ de neamurĭ. Și e zis: și Abraham a obrezuit (tăĭat împrejur) pe fiul săŭ Isac, când acesta era în vârsta de opt zile, precum îĭ poruncise Dumnezeu. Lăudațĭ pe Domnul, că e bun, că în vecĭ e îndurarea luĭ. Copilul acesta să crească mare; și precum s'a învrednicit să între în acest legământ, așa să se învrednicească să ajungă la învățătură, la cununie și la fapte bune.	דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: וְנֶאֱמַר וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמוֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: פלוני זֶה הַקָּטָן גָּדוֹל יִהְיֶה כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית כֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

סדר ברכת המזון למילה

Inaintea rugăciuneĭ de după masă la obrezuire.

נודה Mulțumim numeluĭ tăŭ în mijlocul credincĭoșilor! Binecuvântațĭ să fițĭ de Domnul.	נוֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֱמוּנַי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ: נודה
ברשות Cu voea Domnuluĭ, celuĭ înspăĭmântător și înfricoșat, care ne este scăpare în vremurĭ de nevoĭ; Domnuluĭ, celuĭ încins cu tărie. Puternic e numaĭ Domnul în înălțime.	בִּרְשׁוּת אֵל אָיוֹם וְנוֹרָא מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. אֵל נֶאְזָר בִּגְבוּרָה. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: נודה
ברשות Cu voea învățătureĭ celeĭ sfinte, curate și deslușite, noue porun-	בִּרְשׁוּת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה.

צִוָּה לָנוּ מוֹרָשָׁה. מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ: נודה

בִּרְשׁוּת הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. אֶקְרָא לֵאלֹהֵי הָעִבְרִיִּים. אֲהוֹדֶנּוּ בְּכָל אִיִּים. אֲבָרְכָה אֶת יְיָ: נודה

בִּרְשׁוּת מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי. אֶפְתְּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׂפָתַי. וְתֹאמַרְנָה עַצְמוֹתַי. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ: נברך אלהינו

cite ca moștenire prin Moise, sluga luĭ Dumnezeŭ.

ברשות Cu voea preoților și al Leviților, chem pe Dumnezeul Ebreilor; îl laud în toate ostroavele, binecuvântez pe Domnul.

ברשות Cu voea domnilor și a învățaților, deșchid gura și buzele cu cântec, și membrele mele să zică: Binecuvântat să fie acela, ce vine în numele Domnuluĭ.

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֲבִי הַיֶּלֶד וְאִמּוֹ. וְיִזְכּוּ לְגַדְּלוֹ וּלְחַנְּכוֹ וּלְחַכְּמוֹ. מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה דָמוֹ. וִיהִי יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ בַּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׂשׂ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה. וִישַׁלֵּם פָּעֳלוֹ וּמַשְׂכֻּרְתּוֹ כְּפוּלָה. וְיִתְּנֵהוּ לְמַעְלָה לְמָעְלָה:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ רַךְ הַנִּמּוֹל לִשְׁמוֹנָה. וְיִהְיוּ יָדָיו וְלִבּוֹ לָאֵל אֱמוּנָה. וְיִזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ הַמָּל בְּשַׂר הָעָרְלָה. וּפָרַע וּמָצַץ דְּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלָשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים. בִּזְכוּת חֲתַנֵי מוּלוֹת דָּמִים. לְבַשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִחוּמִים. לְעַם אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לֻקַּח לְעֵילוֹם. עַד הוּכַן כִּסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ וְיָהֲלוֹם. וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלוֹם. בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם: הרחמן הוא יזכנו

סדר פדיון הבן

La răscumpărarea fiuluĭ celuĭ ântaĭu născut.

Tatăl zice:

זה Acesta e fiul meu cel ântăĭu născut, el este deschizătorul pânteceluĭ mumeĭ sale și Sfântul — binecuvântat să fie — a poruncit să'l răscumpăr, precum e zis: și ceĭ de răscumpărat, să îĭ răscumperĭ în vărsta de o lună, după prețuirea în banĭ, cincĭ Șecalim după șecalul cel sfânt, adica de câte doue zecĭ Ghera fie care. Și e zis: sfințește-mĭ tot ântăĭul născut; tot ce e deschizător de pântece dintre copiĭ luĭ Israel; atât din oamenĭ, cât și din animale, toate ale mele sânt.

האב זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶּטֶר רֶחֶם לְאִמּוֹ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה לִפְדּוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: וְנֶאֱמַר קַדֶּשׁ לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

Cohenul:

מאי Ce voeștĭ tu acuma să daĭ maĭ bine? Fiul tău cel ântăĭu născut, care e deschizătorul pânteceluĭ mumeĭ sale, sau voeștĭ maĭ bine să'l răscumperĭ cu cincĭ Selaim, precum eștĭ îndatorit prin Invățătură?

הכהן:

מַאי בָּעֵית טְפֵי לִתֵּן בִּנְךָ בְּכוֹרְךָ שֶׁהוּא פֶּטֶר רֶחֶם לְאִמּוֹ אוֹ בָּעֵית לִפְדּוֹתוֹ בְּעַד חָמֵשׁ סְלָעִים כִּדְמִחֻיַּבְתָּא מִדְּאוֹרַיְתָא:

Tatăl:

חפץ Voesc să răscumpăr pe fiul meu, și pof-

האב:

חָפֵץ אֲנִי לִפְדּוֹת אֶת־בְּנִי

tim banii răscumpărării sale, precum sânt îndatorit prin Invățătura.

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ sfinţit prin poruncile tale, și ne-aĭ poruncit răscumpărarea fiuluĭ.

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care ne-aĭ mânținut în viață, și ne-aĭ susținut, și ne-aĭ făcut să ajungem vremea aceasta.

הילך דמי פדיונו דמחויבתי מדאוריתא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פִּדְיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(Cohenul binecuvântează pe copilul cu יברכך).

ברכות אירוסין ונשואין

La nunta.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרָיוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת וְהִתִּיר לָנוּ אֶת־הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין:

הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי בְּטַבַּעַת זוּ כְּדַת משֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ creat rodul viţeĭ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ zidit toate spre slăvirea ta,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בָּרָא לִכְבוֹדוֹ׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ plăsmuit pe omul.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם׃

ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, Dumnezeul nostru, regele universuluĭ, care aĭ plăsmuit pe omul după chipul tăŭ, și după chipul pildeĭ formeĭ tale; și îĭ aĭ întemeeat dintr'ânsul o clădire de vecĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care aĭ plăsmuit pe omul.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיַן עֲדֵי עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם׃

שוש Inveselește pe Sionul cel sterp, adunându-ĭ copii cu bucurie în mijlocul luĭ. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care înveseleștĭ Sionul prin copiĭ săĭ.

שׂוֹשׂ תָּשִׂישׂ וְתָגֵל הָעֲקָרָה בְּקִבּוּץ בָּנֶיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שמח Inveselește Doamne soţiĭ ce se ĭubesc, precum aĭ înveselit pläs-

שַׂמֵּחַ תְּשַׂמַּח רֵעִים הָאֲהוּבִים כְּשַׂמֵּחֲךָ יְצִירְךָ

muirea ta, odinioară, în grădina Eden. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care înveseleștĭ mirele și mireasa.	בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה׃
ברוך Binecuvântat să fiĭ tu, Doamne, care aĭ făcut bucurie și veselie, mire si mireasă, chiotire și vioșie, desfătare și plăcere,ĭubire și dragoste, pace și prietenie. In curând să se auză în orașele Iehudeĭ și în ulițele Ierusalimuluĭ: glas de bucurie și glas de veselie, glas de mire și glas de mireasă; glasul alaiŭluĭ mirelor la nunțile lor și al tinerilor la mese cu cântărĭ vesele. Binecuvântat să fiĭ tu Doamne, care înveseleștĭ mirele cu mireasa.	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה חָתָן וְכַלָּה גִּילָה רִנָּה דִּיצָה וְחֶדְוָה אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְשָׁלוֹם וְרֵעוּת. מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה. וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָיִם. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מִצְהֲלוֹת חֲתָנִים מֵחֻפָּתָם. וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן עִם הַכַּלָּה׃

ברכות המזון לנשואין

Inaintea rugăcĭuneĭ de masă la nuntă.

דוי Gonește durerea și necazul, și chĭar mutul va cânta vesel; du-ne pe cărările mântuireĭ; priimește binecuvântarea fiilor luĭ Ieșurum.	דְּוַי הָסֵר וְגַם חָרוֹן. וְאָז אִלֵּם בְּשִׁיר יָרוֹן. נְחֵנוּ בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק׃ שְׁעֵה בִּרְכַּת בְּנֵי יְשֻׁרוּן׃
ברשות Cu voea Domnilor și al învățățilot :	בִּרְשׁוּת מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי.

נברך Să binecuvântăm pe Domnul, în al căruĭ lăcaș e veselia, și din ale caruĭa am mâncat.

נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׂמְחָה בִּמְעוֹנוֹ וְשֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ׃

ברוך Binecuvântat să fie Domnul, în al căruĭ lăcaș e veselia, din ale căruĭa am mâncat și prin acăruĭ bunătate trăĭm.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׂמְחָה בִּמְעוֹנוֹ. וְשֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ׃

צדוק הדין

La înmormântare.

הצור Domnul! desăvârșită e fapta luĭ, că toate căile sale sânt dreptate. El e un Domn credincĭos și fără greș, drept și sincer este el. Domnul este desăvârșit în toată fapta sa, cine poate să'ĭ zică: ce facĭ? Luĭ, care stăpânește peste cel de jos și cel de sus, care omoare și inviază, care coboară în groapă și sue de acolo. Domnul e desăvârșit în tot lucrul; cine poate să'ĭ zică: ce lucrezĭ? Luĭ, care zice și face. Fă cu noĭ milă nemeritată, și în meritul aceluĭa ce a fost legat ca un miel de jertfă, ascultă și fă. El e drept în toate căile sale, e un adăpost desăvârșit, lungrăbdător și plin de îndurare; fie-țĭ milă și cruță copiĭ și părințiĭ; căcĭ la tine Doamne, e

הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא. הַצּוּר תָּמִים בְּכָל־פֹּעַל. מִי יֹאמַר לוֹ מַה תִּפְעָל. הַשַּׁלִּיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל׃ הַצּוּר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֶׂה. מִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה. חֶסֶד חִנָּם לָנוּ תַעֲשֶׂה. וּבִזְכוּת הַנֶּעֱקַד כְּשֶׂה. הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה׃ צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו. הַצּוּר תָּמִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים. חֲמוֹל נָא וְחוּס נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי לְךָ אָדוֹן

ertarea, și îndurarea. Drept eștĭ tu, Doamne, când omorĭ și înviezĭ; căcĭ în mâna ta e ursita a tot duhul; ferească de tine, să uițĭ și să ștergĭ, ci ochiĭ tăĭ să fie deșchișĭ cu îndurare spre noĭ, căcĭ la tine Doamne, e ertarea și îndurarea. Omul, dacă e de un an sau de o mie de anĭ, ce folos are? e ca par'că n'a fost. Binecuvântat să fie judecătorul cel drept, care omoară și înviază. Binecuvântat să fie el, că dreaptă e judecata luĭ, și ochiĭ luĭ caută peste tot, și el plătește omuluĭ după socoteala luĭ și dreptul luĭ, și toțĭ mulțumesc numeluĭ săŭ. Știm Doamne, că drepte sânt judecățile tale, că drept eștĭ tu în hotărârea ta și fără greș în judecarea ta, și nu poate nimenea să cârteasca înpotriva fireĭ judecățiĭ tale. Drept eștĭ tu, Doamne, și sincere sânt judecâțile tale. Judecător drept, hotărâtor milos și drept! Binecuvântat să fiĭ tu, judecătorule cel drept, al căruĭ hotărârĭ toate sânt miloase și drepte; sufletul a tot viul e în mâna ta, mila umplă dreapta ta și mâna ta; îndură-te de rămășița oilor mâneĭ tale și zi îngeruluĭ: slăbește-țĭ mâna ta! Tu care eștĭ mare în sfat, și

הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים: צַדִּיק
אַתָּה יְיָ לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת.
אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פִּקְדוֹן כָּל רוּחוֹת.
חָלִילָה־לְּךָ זִכְרוֹנֵנוּ לִמְחוֹת.
וְיִהְיוּ נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ
פְקוּחוֹת. כִּי לְךָ אָדוֹן הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן־שָׁנָה
יִהְיֶה. אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְיֶה.
מַה־יִּתְרוֹן לוֹ כְּלֹא הָיָה יִהְיֶה.
בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת מֵמִית וּמְחַיֶּה:
בָּרוּךְ הוּא כִּי אֱמֶת דִּינוֹ.
וּמְשׁוֹטֵט הַכֹּל בְּעֵינוֹ. וּמְשַׁלֵּם
לְאָדָם חֶשְׁבּוֹנוֹ וְדִינוֹ. וְהַכֹּל
לִשְׁמוֹ הוֹדָיָה יִתֵּנוּ: יָדַעְנוּ יְיָ
כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶךָ. תִּצְדַּק
בְּדָבְרֶךָ. וְתִזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ.
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר מִדַּת
שָׁפְטֶיךָ. צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר
מִשְׁפָּטֶיךָ: דַּיַּן אֱמֶת. שׁוֹפֵט
צֶדֶק וֶאֱמֶת. בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת.
שֶׁכָּל מִשְׁפָּטָיו צֶדֶק וֶאֱמֶת.
נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּיָדֶךָ. צֶדֶק
מָלְאָה יְמִינְךָ וְיָדֶךָ. רַחֵם עַל
פְּלֵיטַת צֹאן יָדֶךָ. וְתֹאמַר
לַמַּלְאָךְ הֶרֶף יָדֶךָ: גְּדֹל הָעֵצָה

mult făptuitor; ochiĭ tăĭ sânt deşchişĭ peste toate căile oamenilor, pentru a da omuluĭ după căile sale şi după rodul faptelor sale. Ca să se vestească că drept este Domnul, adăpostul meŭ, şi nu este prihană într'ânsul.

Dumnezeŭ a dat, Dumnezeŭ a luat, fie numele luĭ Dumnezeŭ binecuvântat. Şi el este îndurător, eartă păcatul şi nu strică, şi adesea el întoarce mânia sa, şi nu deşteaptă toată urgia sa.

וְרַב הָעֲלִילִיָּה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם, לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ. יְיָ נָתַן וַייָ לָקָח, יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

In ziua pomeniri̇̆ răposatuluĭ.

(49) למנצח. Măestruluĭ cântăreţ al fiilor luĭ Corah. Un psalm.

Auziţĭ aceasta toate neamurile, ascultaţĭ toţĭ lăcuitoriĭ lumiĭ. Atât fiĭ celor micĭ cât şi fiĭ celor marĭ, bogatul şi săracul. Gura mea grăeşte înţelepcĭune, şi cugetul inimiĭ mele e pricepere. Plec urechea mea la pildă, încep în psaltire cimilitura mea. De ce să mă tem în ziua cea rea, când mă înconjoară fărdelegea pânditorilor meĭ? Ce se bizuesc pe avuţia lor, şi se fălesc întru

מט לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי: הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח

mulțimea bogățieĭ lor; pe fratele săŭ nu l'ar răscumpăra, nicĭ ar da Domnuluĭ prețul răscumpărăriĭ luĭ. Ca să fie maĭ scumpă răscumpărarea vieții sale, și să trăĭască pururea în pace, și ca să trăĭască în vecĭ, să nu vază groapa. — Numaĭ că'ĭ privește! Înțelepțiĭ mor, da încă nerozii și nepricepuțiĭ per și lasă stăinilor averea lor. Gândul lor, dinlăuntru este, casele lor sânt în vecĭ, lăcășurile lor din neam în neam; numesc cu numele lor și pământurile lor. Dar omul în strălucire nu poate sta, se seamână dobitoculuĭ celuĭ mut. Această cale a lor e sminteala lor; ĭar ceĭ ce vin după dânșiĭ, le plac cuvintele lor. Sela! Ca niște oĭ se duc în mormânt, moartea îĭ paște peste eĭ calcă drepțiĭ; dimineață — și chipul lor s'a putrezit, căcĭ mormântul le a fost lăcaș. Dar Dumnezeu răscumpără sufletul meu din puterea mormântuluĭ,

לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן
לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיֵקַר פִּדְיוֹן
נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ וִיחִי
עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃
כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד
כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ
לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר
קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃
וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל
כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם
כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם
יִרְצוּ סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל
שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם
יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת
שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ אַךְ אֱלֹהִים
יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי

căcĭ el mă apucă. Sela! Nu te teme, când cineva se îmbogăţeşte, când creşte slava caseĭ sale; căcĭ la moartea sa nu ĭa nimica din tot, nu se pogoară cu dânsul avuţia luĭ. Cât trăeşte, să'l binecuvinteze sufletul luĭ, şi atuncĭ să te laude, când îţĭ facĭ bine ţie. Intra-va la neamul părinţilor săĭ, carĭ nu maĭ văd lumina. Omul în strălucire când n'are pricepere, se aseamână dobitoculuĭ celuĭ mut.

יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל תִּירָא כִּי
יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד
בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ
כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ תָּבוֹא עַד דּוֹר
אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ
אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין
נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

---

(16) מכתם Michtam al luĭ David. Păzeşte-mă Doamne, căcĭ la tine mă adăpostesc. Zic Domnuluĭ: stăpânul meu eştĭ tu. Fericirea mea nu e alta afară de tine. Sfinţiĭ de pe pământ şi puterniciĭ — toată plăcerea mea sânt eĭ. Multe să fie durerile acelora, ce'şi cumpără lucrul strein, eu nu vărs libaţiunile lor de sânge, nicĭ nu ĭau numele lor pe buzele mele. Domnul este partea ce mĭ-a căzut mie, păharul meu; tu aruncĭ sorţiĭ pentru mine. Funia de

(טז) מִכְתָּם לְדָוִד׃
שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
אָמַרְתְּ לַיְיָ אֲדֹנָי אָתָּה
טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ׃ לִקְדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי
כָּל חֶפְצִי בָם׃ יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם
אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם
מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
עַל־שְׂפָתָי׃ יְיָ מְנָת חֶלְקִי
וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃

măsurat îmĭ căzu în
olaturĭ plăcute, într'ade-
văr îmĭ place moștenirea
mea. Binecuvântez pe
Domnul, care m'a sfătuit;
și în nopțile mă mustră
rinichiĭ meĭ. Imĭ pun pu-
rurea pe Domnul înain-
tea ochilor, căcĭ dacă
este el în dreapta mea,
nu mă maĭ clătin. De aceea
e bucură inima mea și
e înveselește sufletul
meu, și trupul meu se
sălășluește în ticnă. Căcĭ
u nu veĭ lăsa sufletul
meu ĭaduluĭ, nu veĭ în-
gădui ca cuviosul tăŭ să
vază mormântul. Tu' mĭ
veĭ arăta cărarea vieții.
Mulțimea veselieĭ e în-
aintea fețeĭ tale, dulceață
a dreapta ta pururea.

חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִמִים
אַף נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי׃
אֲבָרֵךְ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יְעָצָנִי
אַף־לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
שִׁוִּיתִי יְיָ לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי
מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט׃ לָכֵן שָׂמַח
לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ כִּי לֹא תַעֲזֹב
נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן
חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ תּוֹדִיעֵנִי
אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת
אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח׃

Psalm pentru Domnitor la serbări anume.

21) למנצח Măestruluĭ Cântăreț.
n psalm al luĭ David.
Doamne, de puterea
, se veselește regele, și
e ajutorul tău, cât de
ult se bucură! Pofta
imeĭ luĭ îĭ aĭ dat, și de
rerea buzelor sale nu
ĭ lipsit pe dânsul.
la! Căcĭ îl întâmpinĭ

כא לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְיָ בְּעָזְּךָ
יִשְׂמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יָּגֶל
מְאֹד׃ תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ וַאֲרֶשֶׁת
שְׂפָתָיו בַּל מָנַעְתָּ סֶּלָה׃ כִּי תְקַדְּמֶנּוּ
בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת
פָּז חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לוֹ אֹרֶךְ

el cu binecuvântările fericireĭ, îĭ puĭ pe cap
nuna de aur; vĭață a cerut de la tine, și îĭ aĭ

dat; lungimea zilelor, pururea și în veci. Mare e slava luĭ, prin ajutorul tăŭ, mărire și strălucire puĭ peste dânsul. Că îl facĭ de binecuvântare în veci, îl înveseleștĭ cu bucurie înaintea fețeĭ tale. Căcĭ regele se încrede în Dumnezeu, și cu mila celuĭ înalt nu se va clătina.

יָמִים עוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו: כִּי תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ בְשִׂמְחָה אֶת פָּנֶיךָ: כִּי הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ בַּיְיָ וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־יִמּוֹט: תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ: תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְיָ בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל־יוּכָלוּ: כִּי תְּשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם: רוּמָה יְיָ בְעֻזֶּךָ נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ:

סדר הזכרת נשמות

Rugăciunea la pomenirea morților.

״ Doamne, ce e omul, că'l cunoștĭ, fiul omuluĭ că'l socoteștĭ? Omul se aseamână cu suflarea, zilele luĭ trec ca umbra. Dimineața răsare, înflorește, seara e secerat și se usucă. Aducĭ pe omul până la nimicire și zicĭ: întorcețĭ-vă, fiĭ oamenilor. De ar înțelege și ar pricepe aceasta. s'ar gândi la sfârșitul lor! că la moartea sa nu ea nimic din totul și avuția luĭ nu se pogoară după dânsul. Pă-

יְיָ מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ. בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת. יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל. לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: שְׁמָר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר.

כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃

zeşte cuvioşia şi caută dreptul, că numaĭ aşa e pacĭnic sfârşitul omuluĭ. Domnul izbăveşte sufletul slugilor săĭ, şi nu ajung de ruşine toţĭ aceĭ, ce se adăpostesc la dânsul,

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אַבָּא מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

יזכור Să'şĭ aducă aminte Dumnezeŭ de sufletul tatăluĭ meu . . . . ce s'a dus în odihna sa; în meritul pomaneĭ ce o fac spre vecĭnica-ĭ pomenire. De aceea rogu-te ca sufletul săŭ să fie în legătura vieţiĭ, împreună cu sufletele luĭ Abraham, Isac, Iacob, Sara, Rebeca, Rahel şi Lea, şi cu sufletele celor alţĭ cuvioşĭ şi cuvioase din raĭu. Şi zicem: Amin!

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ. וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

יזכור Să'şĭ aducă aminte Dumnezeŭ de sufletul mumeĭ mele . . . . . care s'a dus în odihna eĭ; în meritul pomaneĭ ce o fac spre vecĭnica-ĭ pomenire. De aceea rogu-te, ca sufletul eĭ să fie în legătura vieţiĭ, împreună cu sufletele luĭ Abraham, Isac, Iacob, Sara, Rebeca, Rahel, şi Lea, şi cu sufletele celor alţĭ cuvioşĭ şi cuvioase din raĭu. Şi zicem: Amin!

